

ΔΙΠΤΥΧΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

*Θεοῦ ἔσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον,
Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε.*

(Α' Κορ. γ' 9)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθμ. Πρωτ. 6022/2016
Διεκπ. 45

Αθήναι 11η Ιανουαρίου 2017

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσόστομον
Πρόεδρον τῆς Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς
ἐπὶ τῆς Ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων
Παρ' ἡμῶν

Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Συνοδικῆ Ἀποφάσει, ληφθεῖση ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς 10^{ης} μηνὸς Ἰανουαρίου ἐ.ἔ., καὶ κατόπιν σχετικῆς εἰσηγήσεως τῆς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν Προεδρίαν Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων, γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερά Σύνοδος, ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς, ἀπεφάσισεν τοῦτο μὲν ὅπως τὰ Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν τοῦ ἔτους 2018 ἀφιερωθοῦν εἰς τὴν Ἱερὰν Μοῆν Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 440 ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς τῷ 1578, τοῦτο δὲ ὅπως τὸ σχετικὸν εἰσαγωγικὸν σημείωμα συγγραφῆ ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καὶ Ἡγουμένου τῆς Ἱ.Μ. Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης.

Ἐπὶ δὲ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν **ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ**, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεραμματοεὺς
† Ὁ Μεθώνης Κλήμης

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ συνεργοῦντος, τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου ἐπευλογοῦντος, Συνοδικῇ δ' ἐπινεύσει, κυκλοφορεῖ ὁ ἀνά χειῖρας τόμος τῶν «Διπτύχων» τοῦ σωτηρίου ἔτους 2018, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θέλει συντελέσει πρὸς ἐδραιοτέραν ἐποικοδόμησιν τῶν λειτουργούντων εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον, τῶν διακονούντων εἰς τὸ ἱερὸν ἀναλόγιον, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλομαθῶν ἐν εὐσεβείᾳ ἀναγνωστῶν. Τὰ «Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» ἐκδίδονται μὲν ἐπιμελεῖα καὶ φροντίδι τῆς ἀρμοδίας Συνοδικῆς Ὑποεπιτροπῆς ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως αὐτῶν, ἀποτελοῦν δέ, ὡς γνωστόν, ἐκδοτικὸν γεγονός τοῦ ἱεραποστολικοῦ καὶ ἐκδοτικοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Τὰ ἀνά χειῖρας «Δίπτυχα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» τοῦ σωτηρίου ἔτους 2018, ὡς εἴθισται κατ' ἔτος, ἔχουν ἀφιερωθῆ, Συνοδικῇ Διαγνώμῃ, εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 440 ἐτῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους ἰδρύσεως αὐτῆς (1578) ὑπὸ τοῦ ὁσίου κτίτορος αὐτῆς Τιμοθέου ἐπισκόπου Εὐρίπου· τὸ δὲ σχετικὸν εἰσαγωγικὸν σημείωμα συντάξεν ὁ Πανερώτατος Μητροπολίτης Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννης.

Τὸ πρῶτον μέρος τῶν «Διπτύχων», τὸ τιτλοφορούμενον «Κανονάριον» ἥτοι «Λειτουργικαὶ Τυπικαὶ Διατάξεις – Κυριακοδρομίων καὶ Μηνολόγιον τοῦ ἔτους 2018», συντασσόμενον μὲ γνώμονα τὸ Τυπικὸν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τὸ συνταχθὲν καὶ ἐκδοθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη (Κωνσταντινούπολις, 1888), παρέχει τὰς ἀπαραιτήτους ὁδηγίας διὰ τὴν ἀκριβῆ τέλεσιν τῶν καθ' ἡμέραν ἱερῶν ἀκολουθιῶν, ἐνῶ περιέχει καὶ πλεῖστα τυπικολογικά, ἐορτολογικά, ἀλλὰ καὶ ἱστορικὰ σημαντικὰ στοιχεῖα, προσφερόμενα μὲ πᾶσαν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ συντομίαν.

Εἰς τὸ δευτέρον μέρος, τὸ τιτλοφορούμενον «Ἐπετηρίς» ἦτοι «Κανονικὴ Ὁργάνωσις τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», ἀναγράφονται λεπτομερῶς τὰ στοιχεῖα τῆς διοικητικῆς διαρθρώσεως τῶν Πρεσβυγενῶν Πατριαρχείων καὶ τῶν Αὐτοκεφάλων καὶ Αὐτονόμων Ἐκκλησιῶν, εὐγενῶς ἀποσταλέντα ὑφ' ἐκάστης Ἐκκλησίας καὶ Ἱεραῶς Μητροπόλεως, πρὸς ἐνημέρωσιν περὶ τοῦ ἐν γένει ἐπιτελουμένου ἔργου εἰς τὰς ἀνά τὴν οἰκουμένην Ὁρθοδόξους Ἐκκλησίας.

Ἡ Συνοδικὴ Ὑποεπιτροπὴ ἐπὶ τῆς Ἐκδόσεως τῶν Διπτύχων τοῦ σωτηρίου ἔτους 2018 κατέβαλε πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ τὴν κατὰ τὸ μέτρον τοῦ ἐφικτοῦ ἐκπλήρωσιν τῆς ἀνατεθείσης εἰς αὐτὴν ὑπὸ τῆς Ἱεραῶς Συνόδου διακονίας, συναισθηνομένη μὲν τὴν εὐθύνην αὐτῆς, παρακαλοῦσα δὲ ἵνα μετὰ συγγνώμης ἐντυγχάνωσι τῇ συγγραφῇ καὶ ἀντιμετρῶσι τὴν ἐπιείκειαν πάντες οἱ ἀποδεχόμενοι τὸν κόπον αὐτῆς.

Παραδίδεται λοιπόν, τῇ εὐλογίᾳ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου, εἰς πάντας τοὺς φιλακολούθους καὶ φιλοτέχνους καὶ τὸ παρὸν ἐκκλησιαστικὸν πόνημα μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἀποτελεῖ ἔργον διακονίας πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ κρῖκον συνεκτικὸν τῶν ἀνά τὴν οἰκουμένην Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, κατὰ τὸν λόγον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου· «Τί γὰρ ἂν γένοιτο χαριέστερον, ἢ τοὺς τοσοῦτω πῶ πλήθει τῶν τόπων διηρημένους τῇ διὰ τῆς ἀγάπης ἐνώσει καθορᾶν εἰς μίαν μελῶν ἁρμονίαν ἐν σώματι Χριστοῦ δεδεσθαι;»

Ἡ Συνοδικὴ Ὑποεπιτροπὴ
ἐπὶ τῆς ἐκδόσεως τῶν «Διπτύχων»
τοῦ σωτηρίου ἔτους 2018

Η ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΠΕΝΤΕΛΗΣ

*Τοῦ Πανιερωτάτου
Μητροπολίτου Θερμοπυλῶν
κ. Ἰωάννου*

Ἡ Ἱερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Πεντέλης ιδρύθηκε τό 1578, μέσα στά χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας, ἀπό τόν πρῶην ἐπίσκοπο Εὐρίπου Τιμόθεο.

Ὁ ἅγιος Τιμόθεος γεννήθηκε περί τό ἔτος 1510 στόν Κάλαμο τῆς Ἀττικῆς. Σχετικά μέ τό ἐπώνυμο καί τό κοσμικό του ὄνομα δέν ἔχει διασωθεῖ καμμία ἔγκυρη πληροφορία.

Κατά μία παράδοση, πατέρας του ἦταν ὁ ἱερέας τοῦ χωριοῦ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καί ὁ πρῶτος του διδάσκαλος. Φαίνεται ὅτι εἶχε πνευματική σχέση μέ τόν ἐπίσκοπο Ὁρεοῦ, ὁ ὁποῖος τόν ἐστήριξε στήν ὀλοκλήρωση τῶν σπουδῶν του καί τόν ἐχειροτόνησε διάκονο καί πρεσβύτερο. Μάλιστα διαδέχθηκε τόν προστάτη του ἐπίσκοπο μετά τήν κοίμησή του, ὡς ἐπίσκοπος στήν ἐπισκοπήν Ὁρεοῦ. Ὅμως, σέ σύντομο χρονικό διάστημα ἀπό τήν χειροτονία του σέ ἐπίσκοπο Ὁρεοῦ, ἀναδείχθηκε Μητροπολίτης Εὐρίπου καί ἔξαρχος πάσης Εὐβοίας, μέ ἔδρα τήν Χαλκίδα.

Στήν νέα του θέση εἶχε νά ἀντιμετωπίσει πολλαπλά προβλήματα, σέ ἐποχή μάλιστα ἰδιαιτέρως δύσκολη, λόγω τῆς τουρκικῆς σκλαβιάς. Ἡ ἀκτινοβολία ὅμως τῆς προσωπικότητάς του καί ἡ μεγάλη φήμη του ἦταν τέτοια, ὥστε σύντομα νά κερδίση τήν ἀγάπη καί τήν ἀναγνώριση ἀκόμη καί τῶν ἀπλῶν καλοπροαίρετων Ὀθωμανῶν τῆς ἐπαρχίας του, πολλοί ἀπό τούς ὁποῖους εἶχαν δεχθεῖ τίς εὐεργεσίες του. Γιατί ὁ θεοπρόβλητος ἐπίσκοπος τοῦ Εὐρίπου μερिमνοῦσε γιά κάθε ψυχή πού στρεφόταν πρὸς αὐτόν, ἀνεξάρτητα ἀπό θρησκεία, φυλή, κοινωνική θέση ἢ οἰκονομική κατάσταση.

Κατά την περίοδο τῆς βασιλείας τοῦ Σουλτάνου Σελίμ Β΄ (1566-1595) καί τῆς πατριαρχίας τοῦ Ἱερεμίου Β΄ (1572-1595) φαίνεται νά κυκλοφορήθηκε φριμάνι πού ἐπέτρεπε τήν μετατροπή χριστιανικῶν ναῶν σέ τζαμίά. Ἰδιαίτερες παρεμβάσεις στό ἰδιοκτησιακό καθεστῶς ναῶν καί μετοχιῶν στήν περιοχὴ τῆς ἐπισκοπῆς Εὐρύπου ἀπό τόν Τουρκαλβανό πασά τῆς Χαλκίδος, ἔφεραν τόν ἅγιο Τιμόθεο σέ ἀντιπαράθεση μέ τόν ἐν λόγω διοικητή. Ὑπῆρχαν καί ἄλλες ἀφορμές, ὥστε ἦταν φανερό ὅτι ὁ πασάς ἤθελε νά ἐξοντώσῃ τόν ἐπίσκοπο μέ τήν κατηγορία ὅτι ἦταν «ἐχθρός» τοῦ δοβλετίου, δηλ. τοῦ Ὄθωμανικοῦ κράτους.

Ἐδῶ ὁμως γίνεται φανερὴ ἡ παρέμβαση τοῦ Θεοῦ γιὰ τή διάσωσή του. Ἡ σύζυγος τοῦ Τούρκου πασά, ἡ ὁποία φαίνεται νά ἦταν κρυπτοχριστιανή, πληροφοροεῖ τόν ἅγιο Τιμόθεο γιὰ τά σχέδια τοῦ συζύγου της καί τόν προτρέπει νά φύγει κρυφά ἀπό τήν Εὐβοία. Ἐκεῖνος, ὄχι ἀπλῶς γιὰ νά διασώσῃ τή ζωὴ του, ἀλλά γιὰ νά εἶναι ἕτοιμος νά τήν διαθέσῃ στήν ὑπηρεσία τῆς Ἐκκλησίας, διαφεύγει τόν ἄμεσο κίνδυνο καί ἔρχεται στήν ἀπέναντι ἀκτὴ τῆς Ἀττικῆς, σέ γνωστὴ περιοχὴ, ἐφ' ὅσον ἐκεῖ ἦταν ἡ ἰδιαιτέρα πατριδα του, ὁ Κάλαιμος.

Παρέμεινε γιὰ λίγο χρόνο στή Μονὴ Καλολιβαδίου τοῦ Καλάμου, ἡ ὁποία σήμερα εἶναι μετόχιον τῆς Ἱ.Μ. Πεντέλης, καί ἐν συνεχείᾳ ἀνεχώρησε γιὰ τό Πεντελικόν ὄρος. Τήν ἐποχὴ πού ὁ ἅγιος Τιμόθεος κατέφυγε στό Πεντελικό ὄρος (1573-1574), αὐτό παρουσίαζε ὄψη ἀνθηρᾶς καί πολυπληθοῦς μοναστικῆς πολιτείας. Ἦδη ἀπό τούς βυζαντινοὺς χρόνους τό Πεντελικό ὀνομαζόταν «ὄρος τῶν Ἀμώμων», λόγῳ τῶν πολλῶν ἀσκητῶν - μοναχῶν πού ἐγκαταβιοῦσαν σ' αὐτό.

Σχετικὰ ὁ ἀκαδημαϊκὸς Ἀναστ. Ὁρλάνδος (1887-1979) σημειώνει τά ἑξῆς: «Αἰῶνας πρὸ τῆς ἰδρύσεως τῆς μεγάλης Μονῆς Πεντέλης ὑπῆρχον ἐπὶ τοῦ Πεντελικοῦ ἡσυχαστήρια ἢ σκήτῃαι κατεσπαρμένα ἐπὶ τῶν κλιτύων, ἰδίως εἰς ὅσα σημεία ἀνέβλυζεν ὕδωρ ἢ ὅσα παρεῖχον ἄλλα σπουδαῖα προτερήματα. Ἐν ταῖς σκήτῃαι ταύταις ἐμόναζον ἀσκηταὶ ἐγγράμματοι καί ἐνάρετοι ἀποφεύγοντες τά ἐγκόσμια καί ἀφιερωμένοι εἰς τοῦ θεοῦ τήν λατρείαν».

Τά ἡσυχαστήρια αὐτά τοῦ Πεντελικοῦ ὄρους εἶχαν συνήθως ἐκκλησιάκια καί μικροὺς κήπους μέ διάφορα δένδρα, ὅπως γράφει

στά «Άπομνημονεύματά» του ό ήγούμενος τής Μονής Κύριλλος Δέγλερης (1844-1868 / 1880-1884 / 1884-1885). Οί μοναχοί αυτών τών άσκητηρίων έντυπωσιάσθηκαν από τόν σεβάσμιο κληρικό, και όταν έμαθαν ποιός ήταν και ό τι κατέφυγε εκεί έξαιτίας του διωγμού τών Τούρκων δυναστών τής Εύβοίας, κατασπάζονταν τά άγιασμένα χέρια του και προθυμοποιούνταν νά του συμπαρασταθοϋν μέ κάθε τρόπο.

Αυτή ύπηρξε ή πρώτη γνωριμία του Άγιου μέ τούς ερημίτες του όρους τών Άμώμων, οί όποιοι σαγηνευμένοι από τήν άγιότητά του θά συγκοινοβιάσουν άργότερα μαζί του ως ύποτακτικοί του.

Ένθουσιασμένος και ό άγιος Τιμόθεος άφ' ενός από τό άσκητικό τους φρόνημα, τήν άρετή και τό ήθος τους, άφ' έτέρου δέ από τό φυσικό κάλλος και τή γλυκύτητα του Πεντελικού όρους, άποφάσισε νά μείνει εκεί και νά ιδρύσει τό δικό του Μοναστήρι, όπως διακαώς επιθυμούσε.

Κάποια μέρα, προκειμένου νά βρῆ, τελικά, τήν πλέον κατάλληλη τοποθεσία για νά ιδρύσει τό ήσυχαστήριό του, ξεκίνησε μέ τή μικρή συνοδιά του νά διερευνά προσεκτικά και τήν «δρυόεσσα κοιλάδα», δηλ. τήν κατάφυτη από βελανιδιές περιοχή πού βρισκόταν στά κράσπεδα του Πεντελικού. Κατά τή διερεύνησή τους αυτή έντυπωσιάσθηκαν από ένα λευκό σημείο πού ξεχώριζε σε άρκετή απόσταση μέσα στο πυκνό δάσος. Πλησίασαν και είδαν ότι δέν ήταν τίποτε άλλο παρά ό σκελετός ενός άποθανόντος άσκητη, λευκός και καθαρός από τίς βροχές και τόν χρόνο. Μάλιστα επάνω στα όστά, στο μέρος τής καρδιάς ύπήρχε μία μικρή εικόνα τής Παναγίας τής Γλυκοφιλούσης. Μέ ιερό δέος παρέλαβαν τήν εικόνα και ένταφίασαν τό λείψανο του άγνωστου άσκητη.

Τό πολύτιμο θεομητορικό εύρημα ύπηρξε για τόν άγιο Τιμόθεο σημείο φανερό του θείου θελήματος, ό τι εκεί έπρεπε νά παραμείνουν και νά οικοδομήσουν τή Μονή. Αυτή ή παράδοση για τήν έπιλογή τής τοποθεσίας και τήν ίδρυση του Μοναστηρίου είναι και ή πλέον άποδεκτή.

Η άνέγερσή της χρονολογείται τό 1578, ως Πατριαρχικό Σταυροπήγιο από τόν Πατριάρχη Ίερεμία Β' τόν Τρνανό και τή Σύνοδο. Σε αυτή τή μορφή παραμένει και για τούς επόμενους τρεις αιώνες, ένω υίοθετήθηκε από τή Μονή ένα ιδιότυπο κληρονομικό σύστημα

διαδοχής στην Ήγουμενία, τό όποιο όρίσθηκε μέ Πατριαρχικό Σιγίλλιο τοῦ 1678 καί διατηρήθηκε ἕως τό 1884. Σύμφωνα μέ αὐτό, διακαίωμα νά γίνουν Ήγούμενοι εἶχαν ἀποκλειστικά μέλη τῆς ἀθηναϊκῆς οἰκογενείας Δέγλερη.

Ἡ Μονή πέρασε χρόνια μεγάλης πνευματικῆς καί οἰκονομικῆς ἀκμῆς, καί ὡς τήν ἐπανάσταση τοῦ 1821, παρά τίς ἐπιθέσεις τῶν Ἀγαρηνῶν, Τουρκαλβανῶν ἀλλά καί Φράγκων (ληλατήθηκε στά μέσα τοῦ 17ου αἰῶνα, ἀπό τούς Ἐνετούς τοῦ Μοροζίνι), διέθετε ἀξιόλογη ἀκίνητη περιουσία καί ἐξίσου σημαντική Βιβλιοθήκη. Τό 1814 πρωτοστάτησε μαζί μέ τή Μονή Καισαριανῆς καί τή Μονή Πετρακῆ στήν ἰδρυση Φιλοσοφικοῦ Σχολείου στήν Ἀθήνα. Στά χρόνια τοῦ ξεσηκωμοῦ συμμετεῖχε ἐνεργά, μέ τούς μοναχοῦς της νά παίρνουν μέρος στόν Ἀγῶνα, καί τούς Τούρκους νά βανδαλίζουν τή Μονή καί νά καταστρέφουν τή Βιβλιοθήκη.

Ἀπό τό ἀρχικό μοναστηριακό συγκρότημα σώζονται τό Καθολικό καί τό Γηροκομεῖο. Στήν ἀρχική του μορφή τό καθολικό ἦταν τετράστυλος σταυροειδῆς ἐγγεγραμμένος ναός, ὁ όποῖος ἀνακαινίσθηκε κατά τά ἔτη 1768 καί 1858. Σήμερα, μετά τίς ριζικές ἐπεμβάσεις πού ἔγιναν τό 1953, ἔχει τή μορφή τρίκογχου ναοῦ, ἀγιορειτικοῦ τύπου. Ἀπό τόν ἀρχικό ναό διατηρεῖται ὁ ἐσωνάρθηκας, ὁ όποῖος στεγάζεται μέ «τυφλό» τρούλλο, καί διασώζονται ἀξιόλογες ἀγιογραφίες τῶν ἀρχῶν τοῦ 17ου αἰῶνα (1600-1635), οἱ όποῖες ἀποδίδονται στό πελοποννησιακό ἐργαστήριο τοῦ Δημητρίου Κακαβᾶ.

Κατά τήν τελευταία ἀνακαινιση τοῦ Καθολικοῦ τῆς Ἱ. Μονῆς, τό ἔτος 2015, ἔγινε συντήρηση καί καθαρισμός τῶν τοιχογραφιῶν, ἡ όποία εἶχε γίνει καί κατά τό ἔτος 1971, ἐπί ἡγουμενίας π. Θεοκλήτου Φεφέ, ἀλλά καί τῆς «Πλατυτέρας» στήν κόγχη τοῦ Ἱ. Βήματος, ἡ όποία εἶναι ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Φ. Κόντογλου καί τῶν συνεργατῶν του, καί ἡ όποία εἶχε ὑποστῆι φθορές ἀπό τόν χρόνο καί τήν ὑγρασία. Μάλιστα, πρίν τίς ἐργασίες συντηρήσεως, ἀντικαταστάθηκε ἐξ ὀλοκλήρου ἡ κεραμοσκεπή τοῦ ναοῦ, τό 2010.

Ἀπό τήν ἐποχή τῆς ἰδρύσεώς της ἡ Μονή κατοχυρώθηκε μέ σουλτανικά φερμάνια, ὅπως ἄλλωστε ὅλες οἱ μονές κατά τούς νόμους τῶν κατακτητῶν. Πολλές φορές ὁμως οἱ ἴδιοι οἱ Τοῦρκοι κατέλυαν τά φερμάνια καί λεηλοῦσαν τίς Μονές. Μεταξύ τῶν ἄλλων λεηλασιῶν, πῶ γνωστή μᾶς εἶναι αὐτή τοῦ 1688-1690, γιά τήν όποία κάνει

λόγο τό σιγίλλιο τοῦ Πατριάρχου Κων/πόλεως Καλλινίκου τοῦ Β΄, πού ἐκδόθηκε τό 1692. Τό 1768 καί τό 1858 ἡ Μονή ἀνακαινίσθηκε καί ἐπεκτάθηκε κτιριακά, γιά νά στεγάσῃ τούς 120 καί πλέον μοναχούς της.

Κατά τήν ἱστορική πορεία τῆς Μονῆς ἰδρύθηκαν μετόχια καί παρεκκλήσια στήν ὄρεινή περιοχή τῆς Πεντέλης καί ἀλλαχοῦ, ὅπως ἡ Μονή Ἁγ. Νικολάου Καλησιῶν, ἡ «Ἁγία Δύναμις» στό κέντρο τῆς πρωτευούσης, ἡ μονή Ἁγ. Γεωργίου Βραυῶν στήν περιοχή Μαραθῶνος, ἀπό τά πλέον γνωστά.

Διασώζονται καί κάποιοι τόποι ἀσκήσεως τοῦ ἱδρυτοῦ τῆς Μονῆς ἁγίου Τιμοθέου, ὅπως τό σπήλαιο στό Γαργηττό Ἀττικῆς, ὅπου γίνεται προσπάθεια νά ἀναβιώσῃ, τό ἀσκητήριο τοῦ Ἁγ. Γεωργίου στή Βραυρώνα, ὅπου κατέφυγε μετά τόν Γαργηττό, καθώς καί τό σπήλαιο στήν Τζιά (Κέα Κυκλάδων), ὅπου ὀριστικά ἀποσύρθηκε καί ἐκοιμήθη. Πλησίον μάλιστα τόσον τοῦ ἀσκητηρίου Βραυρώνας ὅσον καί τῆς Κέας, ἔχουν κτισθεῖ περικαλλεῖς ναοί εἰς τιμήν καί μνήμην τοῦ ἁγίου Τιμοθέου. Παρεκκλήσιο εἰς τιμήν τοῦ Ἁγίου ὑπάρχει καί ἐντός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς. Ἀπό τό ἱερό σκήνωμα τοῦ ἁγίου Τιμοθέου διασώζεται μόνον ἡ Ἁγία Κάρα, ὡς ὁ τιμιώτερος θησαυρός τῆς Μονῆς. Ἡ μνήμη του ἐορτάζεται στίς 16 Αὐγούστου, ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς του, κατά τό ἔτος 1590. Τό ἔτος 1990 ἐπί μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σεραφεῖμ καί μέ τή μέριμνα τοῦ τότε ἡγουμένου Μητροπολίτου Δωδώνης Χρυσοστόμου (Συνετοῦ) διοργανώθηκε πενθήμερος πανορθόδοξος ἐορτασμός τῶν 400 χρόνων ἀπό τήν κοίμησή Του. Τό Καθολικό τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἀφιερωμένο στήν Κοίμησι τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί πανηγυρίζει στίς 15 Αὐγούστου.

Σέ ἰδιαίτερο κτίσμα φιλοξενοῦνται τά ἱερά κειμήλια τῆς Μονῆς. Εἶναι τό παλαιό γηροκομεῖο, πού σάν ἀρχιτεκτόνημα δίνει τήν ἐντύπωση ναοῦ, τό ὁποῖο μάλιστα κατά τήν πρόσφατη ἀνακαινίσι τῆς Μονῆς, μέ χρήματα τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταμείου, ἀνακαινίσθηκε πλήρως καί ἐξοπλίσθηκε μέ ὅλα τά σύγχρονα μέσα, προκειμένου νά προστατευθοῦν οἱ εἰκόνες καί τά ἄλλα ἱερά κειμήλια ἀπό τήν φθορά τῶν μεταβολῶν τῶν καιρικῶν φαινομένων, τά ὁποῖα μερικῆς φορῆς εἶναι ἔντονα στήν περιοχή. Στό Μουσεῖο, ἐκτός τῶν ἄλλων, μπορεῖ νά θαυμάσῃ ὁ ἐπισκέπτης ἰδιαίτερα τό ὑπέροχο βυζαντινό τρί-

πτυχο τοῦ 1637 μέ 3.500 ὀνόματα (ἔχει χῶρο γιά ἄλλα 1.000) τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πού ἀναφέρονταν ἀπό τούς λειτουργούς πρὸς τόν Θεό σέ κάθε θεία Λειτουργία. Ἐπίσης, ἄξιες ἰδιαίτερης προσοχῆς εἶναι οἱ ἀνώνυμες καί ἐπώνυμες βυζαντινές εἰκόνες, καί ἐκείνες πού εἶναι ἀγιογραφημένες ἀπό τόν περίφημο ἀγιογράφο Ἰωάννη Τζένο. Περίφημοι εἶναι καί οἱ ξυλόγλυπτοι σταυροί του, τά δύο μεγάλα βαρύτιμα εὐαγγέλια, δῶρα τῶν Τσάρων τῆς Ρωσίας Ἀλεξάνδρου Β΄ καί Γ΄ (γραμμένα στή σλαβονική), καί πολλά ἄλλα ἀντικείμενα, σχετικά μέ τή Μονή.

Σημαντική βοήθεια προσέφερε ἡ Μονή καί στή γενικώτερη ἀνάπτυξη τῶν γραμμάτων στήν Ἀθήνα, βοηθώντας μαζί μέ τίς δύο ἄλλες Μονές, Καισαριανῆς καί Πετράκη, στήν ἴδρυση καί διατήρηση τῆς περιφημῆς Σχολῆς Ντέκα τό 1750 καί τῆς Σχολῆς Φιλοσοφίας τό 1814, γιά τήν ὁποία τό περιοδικό «Ἐρμῆς ὁ Λόγιος», πού ἐξεδίδετο στή Βιέννη, ἔγραψε τότε πολλά ἐπαινετικά σχόλια καί καλοῦσε τήν προσπάθεια αὐτή νά τή μιμηθοῦν καί ἄλλοι ἐκκλησιαστικοί παράγοντες. Ἐπίσης προσέφερε πολλά στελέχη στήν Ἐκκλησία.

Ἕνας ἄλλος, κατά κάποιον τρόπον, μουσειακός χῶρος τῆς Μονῆς εἶναι τό «Κρυφό Σχολεῖο» ἢ «Ἐκθεση τῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας στήν Ἐθνική Παιδεία». Μπορεῖ κάποιος νά ἀμφισβητοῦν τήν λειτουργία ἀνεπισήμων σχολείων στά μοναστήρια κατά τούς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας, στήν Ἱ. Μονή Πεντέλης ὅμως ὄντως ἐλειτούργησε σχολεῖο γιά τά λιγοστά παιδιά τῶν ποιμένων τοῦ βουνοῦ τῆς Πεντέλης μέχρι τό ἔτος 1920, ἑκατό χρόνια μετά τήν ἀπελευθέρωση καί τήν ἴδρυση τοῦ ἐλευθέρου κράτους. Κατά μαρτυρία γηραιῶν Πεντελιωτῶν, τότε ἰδρῦθη τό πρῶτο κρατικό δημοτικό σχολεῖο, στό ὁποῖο ἐνεγράφησαν οἱ μαθηταί τῶν σχολείων τῆς Μονῆς, μετά ἀπό κατατακτήριες ἐξετάσεις, τίς ὁποῖες διενήργησε ὁ ἐπιθεωρητής τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως.

Αὐτή τήν προσφορά πρὸς τήν Παιδεία συνεχίζει ἡ Μονή καί στίς μέρες μας. Τό ἔτος 1971 ἄνοιξε τίς πύλες του τό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τό ὁποῖο ὁργανώθηκε μέ τήν προτροπή τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἱερωνύμου Α΄. Ἀνηγέρθη δέ καί ἐξοπλίσθη ἐξ ὀλοκλήρου δαπάναις ἀπ' ἑνός τῶν ἀποθεματικῶν τῆς Μονῆς, ἀλλά καί μέ δάνειο ἀπό τό Ταμεῖο Παρακαταθηκῶν καί Δανειῶν, μέ τήν ἀγρυπνη φροντίδα τοῦ μακαριστοῦ ἀρχι-

μανδρίτου π. Θεοκλήτου Φεφέ. Τό δάνειον ἐπιμελῶς συνέχισε νά ἀποπληρώνεται μέ τή μέριμνα τοῦ διαδόχου του, Μητροπολίτου Δωδώνης κ. Χρυσοστόμου (Συνετοῦ) καί ἐξωφλήθη ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ σημερινοῦ ἡγουμένου.

Τό Διορθόδοξο Κέντρο εἶναι ξεχωριστός ὀργανισμός τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπαγόμενο στήν Ἱερά Σύνοδο. Στεγάζεται στήν ἀνατολική πτέρυγα τῆς Μονῆς, ἡ ὁποία τό περιβάλλει μέ ἰδιαίτερα στοργή καί μέριμνα. Διαθέτει αἴθουσα διαλέξεων μέ σύστημα αὐτόνομης μεταφράσεως, τραπεζαρία, 60 δωμάτια φιλοξενίας καί σπουδαία βιβλιοθήκη μέ ψηφιοποιημένα καί θεματοποιημένα τά βιβλία της, στά ὁποῖα περιλαμβάνονται καί τά βιβλία τῆς βιβλιοθήκης τῆς Μονῆς. Εἶναι ἠλεκτρονικά συνδεδεμένη μέ διεθνές δίκτυο καί εἶναι πολύ εὐκόλη ἡ πρόσβαση στό περιεχόμενό της. Ἐχουν κατά καιρούς ὀργανωθεῖ συνέδρια καί ἡμερίδες ἱατρικοῦ, παιδαγωγικοῦ, κοινωνικοῦ, οἰκολογικοῦ, ἱστορικοῦ περιεχομένου, παράλληλα πρός ἐκεῖνα θεολογικοῦ ἐνδιαφέροντος. Ἐδῶ γίνεται καί ὁ ἐπίσημος ἑορτασμός τῆς μνήμης τοῦ Ἱεροῦ Φωτίου, συνοδικῆς καί πανεπιστημιακῆς ἑορτῆς.

Ἡ Μονή, κατά τήν ἱστορική της πορεία, ἔδειξε ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια καί ζήλο στόν τομέα τῆς φιλανθρωπίας. Διάφορα κοινωφελῆ καταστήματα εὐρίσκονται σέ οἰκόπεδα, τά ὁποῖα παρεχωρήθησαν κατά καιροῦς ἀπό τή Μονή, ὅπως τό Σισμανόγλειο Νοσοκομεῖο, τό Νοσοκομεῖο Παπαδημητρίου, τό Στρατιωτικό Νοσοκομεῖο Πεντέλης, τό Πρεβαντόριο (τώρα εἰδικός παιδικός σταθμός Π.Ι.Κ.Π.Α.) Πεντέλης, τό Νοσοκομεῖο Παίδων Πεντέλης, ὁ ἐνοριακός ναός Παλαιᾶς Πεντέλης, τά σχολεῖα ὄλων τῶν βαθμίδων Παλαιᾶς καί Νέας Πεντέλης, τό δημαρχιακό κατάστημα. Παρεχώρησε ἑκατοντάδες οἰκόπεδα σέ ἀπόρους, ἀσθενεῖς (φυματικούς), προκειμένου νά ἐγκατασταθοῦν στό βουνό πρός ἀποκατάσταση τῆς ὑγείας τους.

Ἐνίσχυσε κατά καιρούς τά κοινωφελῆ ἔργα τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως τό Νοσοκομεῖο Κληρικῶν Ἑλλάδος, τό Χριστιανικό Θέατρο καί ἄλλα ἐπί μέρους φιλανθρωπικά καταστήματα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπί τῶν ἡμερῶν μας παραχωρεῖ δωρεάν τό «Καρέλλειον» γηροκομεῖο πρός τήν φιλανθρωπική ὀργάνωση «Ἀποστολή», ἡ ὁποία τό λειτουργεῖ μέ ἄριστο καί ὑποδειγματικό τρόπο. Ἐπίσης παραχωρεῖ κτήριό της στό κέντρο τῶν Ἀθηνῶν γιά τήν λειτουργία τοῦ Κοινωνι-

κοῦ Φροντιστηρίου, γιά φιλομαθεῖς ἀπόρους μαθητές, τό ὁποῖο λειτουργεῖ μέ τήν φροντίδα τοῦ Ὄργανισμοῦ τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, καθώς καί ἑπταώροφο κτήριο στό Κέντρο τῆς Πρωτευούσης, γιά τή λειτουργία ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ὅπως τοῦ τομέα νεότητος κ.ἄ.

Κατά διαστήματα φιλοξενοῦνται στήν Μονή φοιτηταί ἀπό Σλαβικές ὀρθόδοξες ἐκκλησίες, τήν ἐκκλησία τῆς Κύπρου, ἀπό τίς ἱεραποστολές τῆς Ἀφρικῆς, Αἰθιοπία, ἀσιατικές χῶρες, ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀντιοχείας, ὑπό μορφήν ὑποτροφίας, ὥστε νά φοιτήσουν στό πανεπιστήμιο ἢ νά πραγματοποιήσουν μεταπτυχιακές σπουδές, καί τότε παρέχεται κάθε διευκόλυνση, ὥστε νά ἐπιτύχουν στούς μορφωτικούς στόχους τους.

Κατά τά τελευταῖα ἔτη ἔγινε μιά σημαντική προσπάθεια ἀνακαινίσεως τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Μονῆς, μέ τήν ἀγρυπνη προσπάθεια τῆς προϊσταμένης ἀρχιεπισκοπικῆς ἀρχῆς. Ἔτσι, κατά τά ἔτη 2005-2006 ἀνακαινίσθη ἡ ἀνατολική πτέρυγα τῆς Μονῆς, ὅπου φιλοξενεῖται τό Διορθόδοξο Κέντρο, μέ δαπάνη τῆς Κεντρικῆς Οἰκονομικῆς Ὑπηρεσίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί δωρητῶν, καί μέ φροντίδα τοῦ μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κυροῦ Χριστοδούλου καί τῶν συνεργατῶν του, οἱ ὁποῖοι καί ἐξεκίνησαν τό ἔτος 2007 τήν ἀνακαινίση τῆς νοτίας πτέρυγος τῆς Μονῆς καί τήν ἀλλαγὴ τῆς κεραμοσκεπῆς τοῦ καθολικοῦ. Αὐτά τά ἔργα ἐπερατώθηκαν τό ἔτος 2010 ὑπό τήν ἐπίβλεψη τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμου Β', μέ δαπάνη τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταμείου.

Τό ἔτος 2012 ἀρχισε ἡ ἀνακαινίση τῆς βορείας πτέρυγος τῆς Μονῆς, τοῦ Μουσείου, τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ Καθολικοῦ, καί τοῦ κωδωνοστασίου μέ προσωπική προσπάθεια καί φροντίδα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἰερωνύμου Β' καί τῶν συνεργατῶν του, μέ δαπάνες, ὡσαύτως, τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Ταμείου.

Τοιοιτοτρόπως, ἡ Ἱερά Μονή Πεντέλης πορεύεται μέσα στήν ἱστορία, μέ τήν ἄνωθεν προστασία τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου καί τοῦ κτίτορος ἀγίου Τιμοθέου, καί καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιά νά κηρύττει «ἔργω καί λόγῳ» Ἰησοῦν Χριστόν Ἐσταυρωμένον καί Ἀναστάντα.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

1. Γέννησις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
33. Σταύρωσις, Ἀνάστασις καὶ Ἀνάληψις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
33. Πεντηκοστή. Ἐγκαθίδρουσις τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.
34. Μαρτύριον τοῦ Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀποστόλου Στεφάνου.
38. Κλήσις τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- 45-46. Ἰδρυσις ἑλληνοφώνων Ἐκκλησιῶν ἐν Κύπρῳ καὶ Μικρῇ Ἀσίᾳ (Πέργη, Ἀτάλεια, Ἀντιόχεια Πισιδίας, Ἰκόνιον, Λύστρα, Δέρβη Λυκαονίας) ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρνάβα.
48. Ἡ ἐν Ἱερουσαλήμ Ἀποστολική Σύνοδος.
- 48-49. Ἰδρυσις ἑλληνοφώνων Ἐκκλησιῶν ἐν Γαλατία, Φρυγίᾳ καὶ Μυσίᾳ ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- 50-51. Ἰδρυσις τῶν Ἐκκλησιῶν Φιλίππων, Θεσσαλονίκης, Βεροίας, Ἀθηνῶν, Κορίνθου ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἑλλάδι (πρώτη Εὐρωπαϊκὴ Ἐκκλησία).
51. Κήρυγμα τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ἀθήναις.
52. Ἰδρυσις τῆς Ἐκκλησίας Ἐφέσου ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
- 62-63. Ἰδρυσις τῆς Ἐκκλησίας Κρήτης ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.
64. Ὁ ἐπὶ Νέρωνος διωγμός.
68. Μαρτύριον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ἐν Ρώμῃ.
81. Ὁ ἐπὶ Δομετιανοῦ διωγμός.
107. Μαρτύριον τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου, Ἐπισκόπου Ἀντιοχείας.
112. Ὁ ἐπὶ Τραϊανοῦ διωγμός.
156. Μαρτύριον Ἁγίου Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.
176. Ὁ ἐπὶ Μάρκου Αὐρηλίου διωγμός.
177. Μαρτύριον τῶν ἐν Λουγδούνῳ καὶ Βιέννῃ Χριστιανῶν.
202. Ὁ ἐπὶ Σεπτιμίου Σεβήρου διωγμός.
249. Ὁ ἐπὶ Δεκίου διωγμός.

258. Ὁ ἐπὶ Οὐαλεριανοῦ διωγμός.
304. Ὁ ἐπὶ Διοκλητιανοῦ διωγμός.
313. Διάταγμα Μεγάλου Κωνσταντίνου ἐν Μεδιολάνῳ περὶ ἀνεξιθρησκείας. Παῦσις τῶν διωγμῶν ἐν τῇ Δύσει.
324. Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος καθίσταται μονοκράτωρ. Παῦσις τῶν διωγμῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ.
325. Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ.
326. Εὐρεσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἑλένης.
381. Β΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
431. Γ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ.
431. Ἀνακήρυξις αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Κύπρου ὑπὸ Γ΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου.
451. Δ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι.
553. Ε΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
626. Ἄβαροι καὶ Πέρσαι προσβάλλουν τὴν ΚΠολιν (Ἀκάθ. Ὑμνος).
628. (Σεπτ. 14). Ἀναστήλωσις τοῦ Τ. Σταυροῦ ὑπὸ Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου.
681. Ϛ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
691. Ἡ ἐν Τρούλλῳ Πενθέκτη Οἰκουμενικὴ Σύνοδος.
787. Ζ΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδος ἐν Νικαίᾳ.
843. Ἡ ἀναστηλώσασα τὰς ἱεράς Εἰκόνας Σύνοδος ἐν Κων/πόλει.
863. Διάδοσις τοῦ Χριστιανισμοῦ, διὰ Μεθοδίου καὶ Κυρίλλου, εἰς τοὺς Σλαῦτους.
879. Ἡ ἐπὶ Φωτίου Μεγάλῃ Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει.
963. Ἰδρῦσις τῆς Ἱ. Μ. Μεγίστης Λαύρας ἐν Ἀγίῳ Ὁρει καὶ τοῦ Κοινοβιακοῦ Μοναχικοῦ βίου ὑπὸ τοῦ Ὁσ. Ἀθανασίου τοῦ Ἀθωνίτου.
975. Βάπτισις τῆς Ρωσίδος Ὑλγας καὶ ἐκχριστιάνισις τῶν Ρώσων.
1054. Τὸ σχίσμα τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.
1099. Ἄλωσις τῆς Ἱερουσαλήμ ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων.
1204. Ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων.
1261. Ἀνάκτησις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.
1440. Ἐφεύρεσις τῆς Τυπογραφίας.

1443. Σύνοδος τῶν Ἀνατολικῶν Πατριαρχείων ἐν Ἱερουσαλήμ ἀποκηρύσσει τὴν ἔνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν τὴν διὰ τῆς ἐν Φλωρεντίᾳ Συνόδου τοῦ ἔτους 1439.
1453. Ἄλωσις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων.
1461. Ἄλωσις τῆς Τραπεζοῦντος ὑπὸ τῶν Τούρκων.
1476. Ἐκτύπωσις τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ βιβλίου (Γραμματικὴ Κ. Λασκάρως).
1561. Α΄ ἔκδ. τοῦ ἑλληνικοῦ κειμένου τῆς Καινῆς Διαθήκης ἐν Εὐρώπῃ (ὑπὸ Ἑράσμου).
1517. Ἡ Μεταρρύθμισις τοῦ Λουθήρου.
1589. Ἴδρσις τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.
1660. Ἐγκατάστασις τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἐν Φαναρίῳ.
1721. Κατάργησις τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.
1789. Ἡ Γαλλικὴ Ἐπανάστασις.
1821. Ἡ μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις.
1833. «Ἀνακήρυξις» τοῦ Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
1837. Ἴδρσις Θεολογικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.
1843. Ἴδρσις τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησιαστικῆς Σχολῆς ἐν Ἀθήναις.
1844. Ἴδρσις Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης.
1850. Ἐκδοσις Πατρ. Τόμου Ἀνακηρύξεως Αὐτοκεφάλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
1850. (Σεπτεμβρίου 2). Ὁ Νεόφυτος Ε΄ Μεταξᾶς (ἀπὸ Ἐπίσκοπος Ἀττικῆς) μετονομάζεται Μητροπολίτης Ἀθηνῶν.
1862. (Ἰανουαρίου 1). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μισαήλ Α΄ Ἀποστολίδη (ἀπὸ Πατρῶν καὶ Ἡλείας).
1862. (Αὐγούστου 8). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοφίλου Α΄ Βλαχοπαπαδοπούλου (ἀπὸ Αἰτωλοακαρνανίας).
1869. Κήρυξις τοῦ «ἀλαθήτου» τοῦ Πάπα Ρώμης ὑπὸ τῆς Α΄ Βατικανίου Συνόδου.
1870. Ὁ Παλαιοκαθολικισμός.
1871. Κατάργησις τοῦ κοσμικοῦ Κράτους τοῦ Πάπα ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν.
1874. (Μαΐου 27). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου Α΄ Γεωργιάδη (ἀπὸ Μεσσηνίας).

1879. Ἐκδοσις Πατριαρχικοῦ Τόμου περὶ Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Σερβίας.
1885. Ἐκδοσις Πατρ. Τόμου περὶ Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας Ρουμανίας.
1889. (Ἰουλίου 5). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Γερμανοῦ Β΄ Καλλιγᾶ (ἀπὸ Κεφαλληνίας).
1896. (Ὀκτωβρίου 17). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Προκοπίου Β΄ Οἰκονομίδη.
1902. (Νοεμβρίου 4). Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Θεοκλήτου Α΄ Μηνοπούλου (ἀπὸ Μονεμβασιάς καὶ Λακεδαιμονίας).
1910. Ψήφισις τοῦ πρώτου Ἐνοριακοῦ Νόμου ἐν Ἑλλάδι.
1912. Βαλκανικοὶ πόλεμοι.
1914. Α΄ Παγκόσμιος Πόλεμος (τετραετής).
1917. Ἀνασύστασις τοῦ Ρωσικοῦ Πατριαρχείου.
1918. Ἐκλογή Μητροπολίτου Ἀθηνῶν Μελετίου Γ΄ Μεταξάκη (ἀπὸ Κιτίου).
1919. (Μαΐου 15). Ἑλληνικὴ ἀπελευθέρωσις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.
1919. (Μαΐου 19). Γενοκτονία τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ (συντελεσθεῖσα κατὰ τό διάστημα 1919-1923).
1922. Μικρασιατικὴ καταστροφή καὶ διωγμός τῶν Χριστιανῶν ἐκ Μ. Ἀσίας καὶ Θράκης. Μαρτυρικός θάνατος τῶν Μητροπολιτῶν Σμύρνης Χρυσοστόμου, Κυδωνιῶν Γρηγορίου, Μοσχονησιῶν Ἀμβροσίου, Ἰκονίου Προκοπίου καὶ Ζήλων Εὐθυμίου.
1923. (Μαρτίου 8). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου ἐξ ἀρχιμανδρίτου.
1923. Ἰδρυσις τοῦ πρώτου Κατηχητικοῦ Σχολείου ἐν Ἑλλάδι.
1923. Ἐκδοσις τῶν περιοδικῶν «ΘΕΟΛΟΓΙΑ» καὶ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».
1924. Διαρρυθμισις τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (10/23 Μαρτίου).
1925. Ἰδρυσις τοῦ Ρουμανικοῦ Πατριαρχείου.
1928. Ἐκδοσις Πατριαρχικῆς καὶ Συνοδικῆς Πράξεως περὶ τῆς διοικήσεως τῶν Ἱ. Μητροπόλεων τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχικοῦ Θρόνου (Νέων Χωρῶν) ἐν Ἑλλάδι.
1930. Ἰδρυσις Ο.Δ.Ε.Π. καὶ Τ.Α.Κ.Ε.

1931. Νόμος περί Ἐνοριακῶν Ναῶν καί Ἐφημερίων.
1936. Ἱδρυσις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.
1937. Ἱδρυσις τῆς Αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἀλβανίας.
1938. (Δεκεμ. 13). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χρυσάνθου Α΄ Φιλιππίδη (ἀπό Τραπεζοῦντος).
1939. (Σεπτ. 1). Ἀρχή τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.
1940. (Αὐγούστου 15). Τορπιλισμός τοῦ εὐδρόμου «ΕΛΛΗ» ὑπό τῶν Ἰταλῶν, εἰς τόν λιμένα τῆς Τήνου.
- 1940 - 1944. Ἡ Ἰταλία κηρύττει τόν πόλεμον κατά τῆς Ἑλλάδος (1940, Ὀκτ. 28). Ἡ Γερμανία κηρύττει τόν πόλεμον κατά τῆς Ἑλλάδος (1941, Ἀπρ. 6). — Εἴσοδος τοῦ Γερμανικοῦ στρατοῦ εἰς Ἀθήνας (1941, Ἀπρ. 27). — Ἀποχώρησις τῶν Γερμανῶν ἐξ Ἑλλάδος (12 Ὀκτ. 1944). Τελεία ἦτα αὐτῶν (Μάϊος 1945).
1941. (Ἰουλίου 2). Ἀποκατάστασις εἰς τόν θρόνον τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Δαμασκηνοῦ Α΄ Παπανδρέου (ἀπό Κορίνθου).
1944. (Δεκ.). Ὁ Ἀθηνῶν Δαμασκηνός ἀναλαμβάνει τήν Ἀντιβασιλείαν.
1945. (22 Φεβρ.). Ἄρσις τοῦ Βουλγαρικοῦ σχίσματος.
1945. Ἀνακάλυψις τῆς διασπάσεως τοῦ ἀτόμου.
1948. (Μαρτίου 7). Ἐπίσημος ἐνσωμάτωσις τῆς Δωδεκανήσου μετά τῆς Ἑλλάδος.
1949. (Ἰουνίου 4). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Σπυρίδωνος Α΄ Βλάχου (ἀπό Ἰωαννίνων).
1953. (Ἰουνίου 1). Ἡ διά πανελληνίου ὑπό τῆς Ἐκκλησίας διενεργηθέντος ἐράνου ἀνοικοδόμησις χιλίων Ἱερῶν Ναῶν καταστραφέντων κατά τά πολεμικά γεγονότα τῆς προηγηθείσης δεκαετίας.
1955. (Σεπτεμβρίου 6). Ἐκδιωγμός τῶν Ὀμογενῶν Ἑλλήνων ἐκ Κωνσταντινουπόλεως
1956. (Μαρτίου 29). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Δωροθέου Κοταραῶ (ἀπό Λαρίσης).
1957. (Αὐγ. 7). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Θεοκλήτου Β΄ Παναγιωτοπούλου (ἀπό Πατρῶν).
1961. (Ἰουλ. 21). Ἀναγνώρισις ὑπό τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου τῆς «Πατριαρχικῆς ἀξίας» τῆς Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας.

1961. Α΄ Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ (24 Σεπτ. - 1 Ὀκτ.).
1962. (Ἰανουαρίου 13). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Ἰακώβου Γ΄ Βαβανάτσου (ἀπό Ἀττικῆς).
1962. (Φεβρ. 14). Ἐκλογή Ἀρχιεπ. Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Β΄ Χατζησταύρου (ἀπό Φιλίππων).
1962. Α΄ περίοδος τῆς Β΄ Συνόδου τοῦ Βατικανοῦ (Β΄ περ. 1963, Γ΄ 1964, Δ΄ 1965).
1963. Ἐορτασμός Χιλιετηρίδος Ἁγίου Ὁρους.
1963. Β΄ Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ (26-29 Σεπτεμβρίου).
1964. (Ἰαν. 5). Συνάντησις τοῦ Πάπα Παύλου Σ΄ καί τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἀθηναγόρου ἐν Ἱεροσολύμοις.
1964. Γ΄ Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Ρόδῳ (1-15 Νοεμβρίου).
1965. Ἄρσις τῶν ἀναθεμάτων τοῦ 1054 ἐν Ρώμῃ καί Κωνσταντινουπόλει.
1966. Πανορθόδοξος Διάσκεψις Θεολογικῶν Ἐπιτροπῶν ἐν Βελιγραδίῳ.
1966. Ἐορταί ἐν Ἱ. Μονῇ Σινᾶ ἐπί τῇ 1600ῇ ἐπετείῳ ἀπό τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς.
1966. Ἐορταί ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐπί τῇ 1100ῇ ἐπετείῳ τῆς εἰς Μοραβίαν ἀποστολῆς τῶν ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου.
1967. (Μαΐου 14). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Ἰερωνύμου Κοτσώνη ἐξ ἀρχιμανδρίτου.
1968. Δ΄ Πανορθόδοξος Διάσκεψις ἐν Γενεύῃ.
1969. (Ἰουλ. 20). Πρώτη προσεδάφισις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Σελήνην.
1974. (Ἰαν. 12). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Σεραφεῖμ Τίκα (ἀπό Ἰωαννίνων).
1974. (Ἰουλ. 20). Εἰσβολή Τουρκικῶν στρατευμάτων καί βιαία κατάληψις βορείου τμήματος ἀνεξαρτήτου Κυπριακῆς Δημοκρατίας.
1975. (Ἰουν. 11). Τό νέον Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος δι' οὗ κατοχυρώθησαν συνταγματικῶς 1) ὁ Πατριαρχικός Τόμος τοῦ 1850 καί 2) ἡ Πατριαρχική Πρᾶξις τοῦ 1928.
1977. (Μαΐου 31). Νέος Καταστατικός Χάρτης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, Νόμος 590/77 (Φ.Ε.Κ. 146 τεῦχος πρῶτον 31.5.77).

1977. (Δεκ. 23). Ἐκλογή Μακ. Πατριάρχου Γεωργίας κ. Ἡλίου.
1985. (Ὁκτωβρίου 9-13). Σύσκεψις τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν εἰς Ἀθήνας, διά τήν ἀντιμετώπισιν τῆς πείνης εἰς τήν Ἀφρικήν.
1988. Ἐορτασμός ἐν ΚΠόλει καί Ρωσία ἐπί τῇ χιλιετηρίδι τοῦ ἐκχριστιανισμοῦ τῶν Ρώσων.
1988. Ἐορτασμός ἐπί τῇ 900ετηρίδι τῆς Ἱ. Μονῆς Πάτμου.
1989. (Φεβρ. 10). Ἰδρυσις Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.
1990. (Μαρτ. 3). Ἰδρυσις Πατριαρχείου Γεωργίας δι' ἐκδόσεως Πατριαρχικοῦ Τόμου.
1991. (Ὁκτ. 22). Ἐκλογή τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου.
1992. (Μαρτ. 15). Α' Συνάντησις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν.
1992. (Ἰουν. 24). Ἐκλογή Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου.
1995. (Σεπτ. 24-26). Β' Συνάντησις τῶν Προκαθημένων τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν ἐν τῇ ἱ. νήσῳ Πάτμῳ, ἐπί τῇ 1900ῇ ἐπετείῳ ἀπό τῆς συγγραφῆς τοῦ ἱεροῦ βιβλίου τῆς Ἀποκαλύψεως.
1996. (Φεβρ. 20). Πατριαρχική καί Συνοδική Πρᾶξις ἐνεργοποιεῖ τόν Πατρ. καί Συνοδικόν Τόμον τοῦ 1923 περὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑσθονίας.
1998. (Ἀπρ. 28). Ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδούλου Παρασκευαΐδη (ἀπό Δημητριάδος καί Ἄλμυροῦ).
1998. (Μαΐου 5). Ἐκλογή Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Πολωνίας κ. Σάββα.
1998. (Αὐγ. 27). Πατριαρχικός καί Συνοδικός Τόμος διά τό Αὐτοκέφαλον τῆς Ἐκκλησίας τῶν χωρῶν Τσεχίας καί Σλοβακίας.
1999. (Μαΐου 20 - Ἰουν. 5). Ἐπίσκεψις τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2000. (Μαΐου 12). Καθιέρωσις τῆς μνήμης τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Συνοδική Διαγνώμη, ὡς Θρονικῆς ἐορτῆς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

2001. (Μαΐου 4-5). Ἐπίσκεψις τοῦ Πάπα Ρώμης Ἰωάννου - Παύλου Β΄ εἰς τὰς Ἀθήνας.
2001. (Ὀκτ. 27). Ἐκλογή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας κ. Λέοντος.
2001. (Νοέμ.). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπ. Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2002. (Μάιος). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας κ. Σάββα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2004. (Μάιος). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Γεωργίας κ. Ἡλιού Β΄ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2004. (Ὀκτ. 9). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β΄.
2005. (Αὐγ. 22). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ. Θεοφίλου Γ΄.
2007. (Σεπτ. 12). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ρουμανίας κ. Δανιήλ.
2008. (Φεβρ. 7). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ Λιάπη (ἀπὸ Θηβῶν καὶ Λεβαδείας).
2008. (Μαΐου 9-12). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ εἰς τὸ Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον.
2008. (Ὀκτ. 10-16). Σύνοδος Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Κωνσταντινούπολιν.
2009. (Ἰαν. 27). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου.
2009. (Ἰουν. 19-23). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ εἰς τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.
2009. (Νοεμ. 2-9). Ἐπίσκεψις τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Φιλανδίας κ. Λέοντος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2009. (Δεκ. 7-14). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου Β΄ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2010. (Ἰαν. 22). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Σερβίας κ. Εἰρηναίου.

-
2011. (Ίαν. 24-31). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ εἰς τό Πατριαρχεῖον Ἀντιοχείας.
2011. (Δεκ. 14-18). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου.
2012. (Μαΐου 23-30). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου Β΄ εἰς τό Πατριαρχεῖον Μόσχας.
2012. (Δεκ. 17). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου.
2013. (Φεβρ. 24). Ἐκλογή τοῦ Μακ. Πατριάρχου Βουλγαρίας κ. Νεοφύτου.
2013. (Ίουν. 1-3). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2014. (Μαρτ. 6-9). Σύναξις Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Κων/πολιν.
2014. (Ίουν. 1). Τά ἐγκαίνια τοῦ Ἱ.Ν. Ἀναστάσεως εἰς Τίρανα (Ἐκκλ. Ἀλβανίας) τῇ συμμετοχῇ Προκαθημένων καί Ἀντιπροσώπων πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.
2014. (Ὀκτ. 23-27). Ἐπίσκεψις τοῦ Μακ. Πατριάρχου Ἀντιοχείας κ. Ἰωάννου εἰς τήν Ἐκκλησίαν τῆς Ἑλλάδος.
2016. (Ίαν. 21-28). Σύναξις Προκαθημένων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς Σαμπεζύ τῆς Γενεύης.
2016. (Ίουν. 19-26). Σύγκλησις τῆς Ἁγίας καί Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Κρήτη.

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ**τοῦ ἔτους****,βη' (2018)**

Ἀπό κτίσεως κόσμου 7526

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ 11

Ἡλίου κύκλοι 22

Σελήνης κύκλος 2

Σελήνης θεμέλιον 28

Τό Τριώδιον ἄρχεται Ἰανουαρίου 28

Ἦχος α' — Ἐωθινόν Α'

Ἡ Ἀπόκρεως γίνεται Φεβρουαρίου 11

Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή ἄρχεται Φεβρουαρίου 19

Ἡμέρα τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Κυριακή Ε' τῶν νηστειῶν

Νομικόν Φάσκα, Τετάρτη, Ἀπριλίου 4

Λατίνων Πάσχα, Ἀπριλίου 1

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΠΑΣΧΑ, ΑΠΡΙΛΙΟΥ 8

Τῆς Ἀναλήψεως, Μαΐου 17

Τῆς Πεντηκοστῆς, Μαΐου 27

Τῶν Ἁγίων Πάντων, Ἰουνίου 3

Νηστεία Ἁγ. Ἀποστόλων, ἡμέραι 25

Μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Παρασκευή

Κοίμησις Θεοτόκου ἡμέρα Τετάρτη

ΠΑΣΧΑΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑ΄ ΑΙΩΝΟΣ

(Καταχωρίζονται ὅδε πρὸς εὐχερῆ εὕρεσιν,
πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ἀναζητούμενα)

ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ	ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ
B 2000 Ἀπριλίου 30		2067 Ἀπριλίου 10
* 2001 Ἀπριλίου 15	* 2034 Ἀπριλίου 9	B 2068 Ἀπριλίου 29
2002 Μαΐου 5	2035 Ἀπριλίου 29	* 2069 Ἀπριλίου 14
2003 Ἀπριλίου 27	B 2036 Ἀπριλίου 20	2070 Μαΐου 4
B* 2004 Ἀπριλίου 11	* 2037 Ἀπριλίου 5	* 2071 Ἀπριλίου 19
2005 Μαΐου 1	* 2038 Ἀπριλίου 25	B* 2072 Ἀπριλίου 10
2006 Ἀπριλίου 23	2039 Ἀπριλίου 17	2073 Ἀπριλίου 30
* 2007 Ἀπριλίου 8	B 2040 Μαΐου 6	2074 Ἀπριλίου 22
B 2008 Ἀπριλίου 27	* 2041 Ἀπριλίου 21	* 2075 Ἀπριλίου 7
2009 Ἀπριλίου 19	2042 Ἀπριλίου 13	B 2076 Ἀπριλίου 26
* 2010 Ἀπριλίου 4	2043 Μαΐου 3	2077 Ἀπριλίου 18
* 2011 Ἀπριλίου 24	B 2044 Ἀπριλίου 24	2078 Μαΐου 8
B 2012 Ἀπριλίου 15	* 2045 Ἀπριλίου 9	* 2079 Ἀπριλίου 23
2013 Μαΐου 5	2046 Ἀπριλίου 29	B 2080 Ἀπριλίου 14
* 2014 Ἀπριλίου 20	2047 Ἀπριλίου 21	2081 Μαΐου 4
2015 Ἀπριλίου 12	B* 2048 Ἀπριλίου 5	* 2082 Ἀπριλίου 19
B 2016 Μαΐου 1	2049 Ἀπριλίου 25	2083 Ἀπριλίου 11
* 2017 Ἀπριλίου 16	2050 Ἀπριλίου 17	B 2084 Ἀπριλίου 30
2018 Ἀπριλίου 8	2051 Μαΐου 7	* 2085 Ἀπριλίου 15
2019 Ἀπριλίου 28	B* 2052 Ἀπριλίου 21	2086 Ἀπριλίου 7
B 2020 Ἀπριλίου 19	2053 Ἀπριλίου 13	2087 Ἀπριλίου 27
2021 Μαΐου 2	2054 Μαΐου 3	B 2088 Ἀπριλίου 18
2022 Ἀπριλίου 24	* 2055 Ἀπριλίου 18	2089 Μαΐου 1
2023 Ἀπριλίου 16	B 2056 Ἀπριλίου 9	2090 Ἀπριλίου 23
B 2024 Μαΐου 5	2057 Ἀπριλίου 29	* 2091 Ἀπριλίου 8
* 2025 Ἀπριλίου 20	* 2058 Ἀπριλίου 14	B 2092 Ἀπριλίου 27
2026 Ἀπριλίου 12	2059 Μαΐου 4	2093 Ἀπριλίου 19
2027 Μαΐου 2	B 2060 Ἀπριλίου 25	2094 Ἀπριλίου 11
B* 2028 Ἀπριλίου 16	* 2061 Ἀπριλίου 10	* 2095 Ἀπριλίου 24
2029 Ἀπριλίου 8	2062 Ἀπριλίου 30	B* 2096 Ἀπριλίου 15
2030 Ἀπριλίου 28	2063 Ἀπριλίου 22	2097 Μαΐου 5
* 2031 Ἀπριλίου 13	B 2064 Ἀπριλίου 13	2098 Ἀπριλίου 27
B 2032 Μαΐου 2	2065 Ἀπριλίου 26	* 2099 Ἀπριλίου 12
2033 Ἀπριλίου 24	2066 Ἀπριλίου 18	2100 Μαΐου 1

* Δι' ἀστερίσκου σημειοῦται πότε συμπίπτει τὸ Ὁρθόδοξον μὲ τὸ Ρ/Κ Πάσχα.

ΑΣΤΡΟΝΟΜΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2018*

Α'. Έποχαι του έτους

1. Τήν 20ήν Μαρτίου εις τας 18.15' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Κριόν. Άρχή Ἔαρος.
2. Τήν 21ην Ἰουνίου εις τας 12.07' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Καρκίνον. Άρχή Θε-
ρους.
3. Τήν 22αν Σεπτεμβρίου εις τας 03.54' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Ζυγόν. Άρχή Φθι-
νοπώρου.
4. Τήν 22αν Δεκεμβρίου εις τας 00.23' ο ήλιος εισέρχεται εις τόν Αιγόκερω. Άρχή
Χειμώνος.

Β'. Φάσεις τῆς σελήνης

Ἡμερ.	ω:λ	Φάσις	Ἡμερ.	ω:λ	Φάσις
Ἰαν.	02 04:24	Πανσέληνος	Ἰούλιος	06 09:51	Τελ. τέταρτο
	09 00:25	Τελ. τέταρτο		13 04:48	Νέα Σελήνη
	17 04:17	Νέα Σελήνη		19 21:52	Πρ. τέταρτο
	25 00:20	Πρ. τέταρτο		27 22:20	Πανσέληνος
	31 15:27	Πανσέληνος		Αὔγ.	04 20:18
Φεβρ.	07 17:54	Τελ. τέταρτο	11 11:58		Νέα Σελήνη
	15 23:05	Νέα Σελήνη	18 09:49		Πρ. τέταρτο
	23 10:09	Πρ. τέταρτο	26 13:56		Πανσέληνος
Μάρτ.	02 02:51	Πανσέληνος	Σεπτ.		03 04:37
	09 13:20	Τελ. τέταρτο		09 20:01	Νέα Σελήνη
	17 15:12	Νέα Σελήνη		17 01:15	Πρ. τέταρτο
	24 17:35	Πρ. τέταρτο		25 04:52	Πανσέληνος
	31 14:37	Πανσέληνος		Ὀκτ.	02 11:45
Ἀπρ.	08 09:18	Τελ. τέταρτο	09 05:47		Νέα Σελήνη
	16 03:57	Νέα Σελήνη	16 20:02		Πρ. τέταρτο
	22 23:46	Πρ. τέταρτο	24 18:45		Πανσέληνος
	30 02:58	Πανσέληνος	31 18:40		Τελ. τέταρτο
Μάιος	08 04:09	Τελ. τέταρτο	Νοέμ.	07 18:02	Νέα Σελήνη
	15 13:48	Νέα Σελήνη		15 16:54	Πρ. τέταρτο
	22 05:49	Πρ. τέταρτο		23 07:39	Πανσέληνος
	29 16:20	Πανσέληνος		30 02:19	Τελ. τέταρτο
Ἰούνιος	06 20:32	Τελ. τέταρτο	Δεκ.	07 09:20	Νέα Σελήνη
	13 21:43	Νέα Σελήνη		15 13:49	Πρ. τέταρτο
	20 12:51	Πρ. τέταρτο		22 19:49	Πανσέληνος
	28 06:53	Πανσέληνος		29 11:34	Τελ. τέταρτο

Διά τήν περίοδον ισχύος τῆς θερινῆς ὥρας νά προστεθῆ 1 ὥρα εις τόν χρόνον τοῦ φαινομένου.

Γ'. Ἐκλείψεις τοῦ ἡλίου καί τῆς σελήνης

1. Τήν 31ην Ἰανουαρίου, ὀλική ἔκλειψις σελήνης, μερικά ὄρατή εις τήν Ἑλλάδα.
2. Τήν 15ην-16ν Φεβρουαρίου, μερική ἔκλειψις τοῦ ἡλίου, ἀόρατος εις τήν Ἑλλάδα.
3. Τήν 13ην Ἰουλίου, μερική ἔκλειψις ἡλίου, ἀόρατος εις τήν Ἑλλάδα.
4. Τήν 27ην-28ην Ἰουλίου, ὀλική ἔκλειψις σελήνης, μερικά ὄρατή εις τήν Ἑλλάδα.
5. Τήν 11ην Αὐγούστου, μερική ἔκλειψις τοῦ ἡλίου, ἀόρατος εις τήν Ἑλλάδα.

* Τά παρόντα στοιχεῖα παρεχωρήθησαν εὐγενῶς ὑπό τοῦ Ἑθνικοῦ Ἀστεροσκοπεῖου Ἀθηνῶν.

ΚΑΝΟΝΑΡΙΟΝ
ΗΤΟΙ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

«Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν»
(Ψαλμ. ξζ' 22)

«Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω»
(Α' Κορ. ιδ' 40)

«Ἀδελφοί, στήκετε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις»
(Β' Θεσσαλ. β' 15)

ΔΙΠΤΥΧΑ

Ὡς ἀπαγγέλλονται μετὰ τὸ «Ἐν πρώτοις μνήσθητι, Κύριε», ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος, ὡσάκις λειτουργεῖ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν.

Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, **Θεοδώρου** Ἀλεξανδρείας, **Ἰωάννου** Ἀντιοχείας, **Θεοφίλου** Ἱεροσολύμων, **Κυρίλλου** Μόσχας, **Εἰρηναίου** Βελιγραδίου, **Δανιὴλ** Βουκουρεστίου, **Νεοφύτου** Σόφιας, **Ἡλιοῦ** Γεωργίας, **Χρυσοστόμου** Κύπρου, **Σάββα** Βαρσοβίας, **Ἀναστασίου** Τιράνων, **Ραστισλάβου** Πράγας, τῶν εὐσεβεστάτων Ὁρθοδόξων Πατριαρχῶν καὶ Ἀρχιεπισκόπων·

Ἰερωνύμου τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Θεοπροβλήτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, τοῦ καὶ προσκομίζοντος τὰ Τίμια Δῶρα ταῦτα Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν·

Ἐπεὶ εἰρήνης καὶ καταστάσεως τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως·

Σωτηρίας τε καὶ βοηθείας τοῦ περιεστώτος λαοῦ·

Καὶ ὧν ἕκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει καὶ πάντων καὶ πασῶν.

ΓΕΝΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§1. **Εἰσαγωγικά.** Αἱ ἀκολουθίαι ἐκάστης ἡμέρας ἄρχονται ἀπὸ τοῦ ἔσπερινοῦ (ὃ ὁποῖος τελεῖται τὸ ἔσπερας τῆς προηγουμένης) καὶ λήγουν μὲ τὴν θ' ὥραν. Τὸ ἰσχύον Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (συνταχθὲν ὑπὸ Γεωργίου Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888) [ἐφεξῆς Τ.Μ.Ε.] ἀναφέρει καθημερινὴν τέλεσιν ἔσπερινοῦ, μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ θ' ὥρας, ἀκόμη καὶ ἂν δὲν τελεσθῆ θεία λειτουργία. Εἰδικῶς τὴν θ' ὥραν τοποθετεῖ εὐθὺς πρὸ τοῦ ἔσπερινοῦ, οἷονεὶ συνημμένως. Ἐν συνεχείᾳ δίδονται βασικαὶ τυπικαὶ διατάξεις γενικῶς διὰ τὰς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας ἄνευ ἐορτῆς ἢ μνήμης ἁγίου καὶ ἐκτὸς μεγάλης τεσσαρακοστῆς. (Διὰ τὰ Σάββατα ἀκολουθεῖ ἰδιαιτέρα ἐνότης.) Λεπτομερέστεραι διατάξεις εὔρηται εἰς τὴν Προθεωρίαν τοῦ Τ.Μ.Ε. (σ. 3-62) καὶ εἰς τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» (ὑπὸ π. Κων/νου Παπαγιάννη, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας, σ. 45-124).

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§2. **Ἐναρξις.** Εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας ὁ ἱερεὺς· *«Εὐλογητὸς ὁ Θεός»*. Ὁ ἀναγνώστης· *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν»* καὶ τὸν προοιμακὸν ψαλμὸν. [Ἄν δι' οἰονδήποτε λόγον δὲν προηγηθῆ ἡ θ' ὥρα, ἡ ἔναρξις γίνεται ὡς ἐξῆς· *«Εὐλογητὸς... Βασιλεὺς οὐράνιε...»* Τρισάγιον. *«Παναγία Τριάς... Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...»* *«Κύριε, ἐλέησον»* (12κάκις), Δόξα, Καὶ νῦν, *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν»* καὶ ὁ προοιμακός.] Ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν μὲ ἐκφώνησιν· *«Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα»*.

§3. **Ψαλτήριον.** [Ἀναγνώσκεται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου εἰς τρεῖς στάσεις (πλὴν τῆς Κυριακῆς ἔσπερας, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν στιχολογεῖται Ψαλτήριον). Μετὰ τὴν πλήρωσιν τῆς α' καὶ τῆς β' στάσεως ὁ ἀναγνώστης λέγει· *Δόξα, Καὶ νῦν. «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός»* (γ'). *«Κύριε,*

ἐλέησον» (γ'). Δόξα, *Καὶ νῦν*, καὶ συνεχίζει μετὰ τὴν ἐπομένην στάσιν. Μετὰ τὴν γ' στάσιν λέγει· «Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια, δόξα σοι, ὁ Θεός» (γ'). «Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι». Ὁ ἱερεὺς τὴν μικρὰν συναπτὴν μετὰ ἐκφώνησιν «Ὅτι σὸν τὸ κράτος».]

§4. **Κεκραγάρια.** Ψάλλονται ὑπὸ τῶν χορῶν κατ' ἀντιφωνίαν πλήρεις οἱ στίχοι τῶν τεσσάρων ψαλμῶν τοῦ «Κύριε, ἐκέκραξα» εἰς τὸν διατεταγμένον ἦχον τῆς ἐβδομάδος (ἢ εἰς τὸν ἦχον τῶν τροπαρίων τοῦ Μηναίου, ὅσας παραλείπεται ἢ Παρακλητικὴ) μέχρι τοῦ στίχου «Γενηθήτω τὰ ὄτα σου». Ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομιᾶς» ψάλλονται 6 τροπάρια στιχηρὰ (γνωστὰ καὶ ὡς «ἐσπέρια στιχηρὰ» ἢ «κεκραγάρια») ἐκ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τῆς ἡμέρας τοῦ τυχόντος ἦχου τῆς ἐβδομάδος) καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου, ὡς ἐξῆς.

§5. α') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη μίαν ἀκολουθίαν ἄνευ δοξαστικοῦ ἢ μετὰ ἓν μόνον δοξαστικόν, ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἓν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων, καὶ ἕτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου (ἂν τὸ Μηναῖον ἔχη περισσότερα στιχηρὰ, λέγονται μόνον τρία, τὰ δὲ λοιπὰ καταλιμπάνονται).

β') Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη μίαν ἀκολουθίαν μετὰ δύο δοξαστικά ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἢ δύο ἀκολουθίας μετὰ ἢ ἄνευ δοξαστικοῦ, ψάλλονται καὶ τὰ ἕξ κεκραγάρια στιχηρὰ μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου· ἂν εἶναι ὀλιγώτερα ἀπὸ 6, δευτεροῦνται ὅσα χρειάζονται.

§6. Μετὰ τὰ κεκραγάρια στιχηρὰ ψάλλεται Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου (ἐὰν ὑπάρχη), *Καὶ νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον (τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας ἀντὶ θεοτοκίου ψάλλεται ὁμόηχον σταυροθεοτοκίον). Ἄν δὲν ὑπάρχη δοξαστικόν, τότε Δόξα, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τοῦ Μηναίου.

§7. «**Φῶς ἰλαρόν**». Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἐσπερινοὺς εἴσοδος δὲν γίνεται (ἐξαιρέσεις βλέπε ἐναυθὰ εἰς §54). Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἐσπερίων εὐθύς τὸ «**Φῶς ἰλαρόν**» ἄνευ μέλους. Ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «**Εσπέρας, προκείμενον**», οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἐκ τρίτου τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ) καὶ εὐθύς ἀναγινώσκει τὸ «**Καταξίωσον, Κύριε**». Ὁ ἱερεὺς τὰ πληρωτικά μετὰ ἐκφώνησιν «**Εἴη τὸ κράτος**».

§8. **Ἀπόστιχα** ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς· τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου· τὸ β' μετὰ στίχον «**Πρὸς σέ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου**»· τὸ γ' μετὰ στίχον «**Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε**» (ὄρα τοὺς στίχους πλήρεις εἰς τὸ Ὁρολόγιον ἢ τὸ Ἐγκόλπιον ἀναγνώστου καὶ ψάλτου). Δόξα, τὸ διὰ τὰ ἀπόστιχα ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχη, *Καὶ*

νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον ἢ (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας) σταυροθεοτοκίον· εἰ δ' ἄλλως Δόξα, *Καὶ νῦν*, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§9. Ἐπολυτίκια. «*Νῦν ἀπολύεις*», (χωρὶς Ἀμὴν) τρισάγιον κ.λπ., ἐκφώνησις «*Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία*» καὶ εὐθύς τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐξῆς.

α') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἔχη ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον ἐκ τῶν ἁρμοδίων διὰ τὰς καθημερινάς (ὄρα εἰς Ὁρολόγιον «θεοτοκία ἀπολυτίκια»). [Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἀκολουθίας, δικαιоῦνται ἀπολυτικίου ὁ ἅγιος ὁ ἔχων δοξαστικά. Ἐὰν δικαιоῦνται ἀμφοτέρω οἱ ἅγιοι ἀπολυτικίου, λέγεται τὸ τοῦ ἑνός, *Δόξα*, τὸ τοῦ ἑτέρου, *Καὶ νῦν*, θεοτοκίον ἢ σταυροθεοτοκίον τῶν καθημερινῶν ὁμόηχον εἰς τὸ τελευταῖον ἀπολυτίκιον.]

β') Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερεῖται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ οἰκείου θεοτοκίου (Ὁρολόγιον μέγα, «Ἀπολυτίκια ἐν ταῖς λοιπαῖς τῆς ἐβδομάδος ἡμέραις ψαλλόμενα ὅτε οὐκ ἔστιν ἑορτή»). [Εἰς ὠρισμένας μνήμας κυρίως ἀποστόλων ἢ προφητῶν λέγονται τὰ ἀρχαῖα αὐτῶν ἀπολυτίκια, καίτοι στεροῦνται δοξαστικοῦ.]

§10. Ἀπόλυσις. Μετὰ ταῦτα ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκτενὴ μέχρι τέλους, οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην αἴτησιν «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρὶς). Ὁ ἱερεὺς· «*Σοφία*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς· «*Ὁ ὢν εὐλογητός*». Ὁ προεστώς (ἢ ὁ ἀναγνώστης)· «*Ἀμὴν. Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός*». Ὁ ἱερεὺς· «*Υπεραγία Θεοτόκε*». Ὁ ἀναγνώστης· «*Τὴν τιμωτέραν*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι*». Ὁ ἀναγνώστης· *Δόξα, Καὶ νῦν*, «*Κύριε, ἐλέησον*» (τρὶς)· «*Εὐλόγησον*». Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς μεγάλης ἀπολύσεως, ἐν ἣ μνημονεύεται ὀνομαστικῶς μόνον ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, οὗ τινος ψάλλεται ἡ ἀκολουθία, καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§11. **Τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον** ἀναγινώσκειται (ἐν τῷ νάρθηκι) καθ' ἐκάστην ἐσπέραν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ὡς ἐν τῷ Ὁρολόγιῳ (πλὴν τῶν ἡμερῶν τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, ἐν αἷς λέγεται τὸ μέγα ἀπόδειπνον, καὶ πλὴν τῆς ἐβδομάδος τῆς Διακαινησίμου, ὅτε λέγεται ἡ

ειδική πασχάλιος ακολουθία). Απόλυσις μικρά. Ἐν τοῖς ἀποδείπνοις ἐπίσης εἶναι δυνατόν νά ψάλλωνται ἢ ἀναγινώσκωνται οἱ δι' οἰονδήποτε λόγον καταλιμπανόμενοι κανόνες τοῦ Μηναίου ἢ ἀκόμη καὶ κανόνες ἐκ τοῦ Θεοδοκαρίου, ἰδίᾳ ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς.]

§12. **Μεσονυκτικὸν** ἀναγινώσκεται (ἐν τῷ νάρθηκι) τὸ καθ' ἡμέραν, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν τέλει ὁ ἱερεὺς λέγει· «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» κ.τ.λ., «Ὅτι ἐλεήμων», τὴν μικρὰν ἀπόλυσιν, τὸ «*Εὐξώμεθα*» κ.λπ. καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Ο ΟΡΘΟΣ

§13. **Ἐναρξίς**. Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ μεσονυκτικοῦ ὁ ἱερεὺς (ἐντὸς τοῦ βήματος) ἐκφωνεῖ· «*Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν*». [Ἄν δὲν προσηγηθῇ τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ἱερεὺς μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς*» λέγει καὶ τὸ «*Βασιλεῦ οὐράνιε*».] Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κ.λπ. Ὁ ἱερεὺς «Ὅτι σοῦ ἔστιν».

[Ἐν ταῖς ἱεραῖς μοναῖς μετὰ τὸ «Ὅτι σοῦ ἔστι» λέγεται τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» (12κᾶκις), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν...*», ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ', καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. (Ἐνίοτε ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται –ἰδίᾳ κατὰ τὴν μεγάλην Τεσσαρακοστὴν– καὶ ἐν ταῖς ἐνορῖαις.)].

§14. Εἶτα ὁ ἀναγνώστης τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε*», Δόξα, «Ὁ ὑψωθείς», Καὶ νῦν, «*Προστασία φοβερὰ*». Ὁ ἱερεὺς τὴν δέησιν «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» (ὁ ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην αἰτησὶν τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» τρίς, ἄνευ μέλους), «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν», «...ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου» καὶ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων». Ὁ ἀναγνώστης· «*Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*». Ὁ ἱερεὺς· «*Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...*».

§15. Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκεται ὁ **ἐξάψαλμος**, ἀκρωμένον τοῦ λαοῦ ἐν ὀρθίᾳ στάσει καὶ ἐν πάσῃ σιωπῇ καὶ κατανύξει. Εἶτα ὁ ἱερεὺς τὴν μεγάλην συναπτὴν, ἣ τοι τὰ εἰρηνικά, μὲ ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα».

§16. **Ἀπολυτίκια**. Εἶτα ψάλλεται κατὰ τὸν ἥχον τοῦ α' ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τετράκις, τὸ πρῶτον ἄνευ στίχου, τὰ δὲ λοιπὰ τρία μετὰ τῶν ὀρισμένων στίχων, οἳ τινες ἀπαραιτήτως προτάσσονται. Ἀκολούθως ψάλλονται τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια (§9)· ἂν ὅμως λέγεται μόνον ἐν ἀπολυτίκιον μετὰ θεοτοκίου, ἐπαναλαμβάνεται αὐτὸ εἰς τὸ Δόξα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον.

§17. **Καθίσματα.** [Ἀναγινώσκονται τὰ ἐνδιάτακτα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, καθ' ὃν τρόπον ἀνεγνώσθησαν ἐν τῷ ἔσπερινῷ.] Μετὰ ταῦτα αἴτησις καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὸν τὸ κράτος». Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ ψάλλουν [εἰς τὰς σιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ ἕμνολογικά καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς, κατόπιν δὲ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§18. **Κανόνες.** Ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχη εἷς κανὼν, λέγονται οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ εἷς τοῦ Μηναίου· ἐὰν ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχουν δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Περισσότεροι τῶν τριῶν κανόνων δὲν συμψάλλονται. Εἰς ἐκάστην ᾠδὴν προτάσσεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ α' κανόνος, αἱ δὲ ᾠδαὶ τῶν λοιπῶν κανόνων λέγονται ἄνευ εἰρμῶν. Εἰς τὰ τροπάρια τῶν κανόνων προτάσσονται ἀρμόδιοι στίχοι ἢ προῦμνια (βλέπε §19), ἐφόσον ἐν ταῖς ἐνορίαις δὲν ἀναγινώσκονται (ἐκ τοῦ Ὁρολογίου) αἱ ἀντίστοιχοι βιβλικαὶ ᾠδαὶ τοῦ ὄρθρου· ὅπου ὁμως προτάσσονται οἱ ἀρμόδιοι στίχοι τῶν ᾠδῶν οὐδεὶς ἕτερος στίχος λέγεται).

§19. **Προῦμνια τῶν κανόνων.** Εἰς τὰ κατανυκτικὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰ σταυρώσιμα καὶ τὰ δεσποτικά). [Εἰς τὰ ἀναστάσιμα (τῶν Κυριακῶν τοῦ ἐνιαυτοῦ καὶ τῶν καθημερινῶν τοῦ Πεντηκοσταρίου)· «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε». Εἰς δὲ τὰ τυχόντα τριαδικὰ (δόξαις δὲν παραλείπονται)· «Ἁγία Τριάς ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς».] Εἰς τοὺς κανόνες τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ θεοτοκία· «Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Εἰς τὰ τῶν ἀσωμάτων (ἐκάστης Δευτέρας)· «Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Εἰς τὰ τοῦ Προδρόμου (ἐκάστης Τρίτης)· «Προφῆτα τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν» (τὸ αὐτὸ καὶ εἰς κανόνα προφήτου). Εἰς τὰ ἀποστολικά (ἐκάστης Πέμπτης)· «Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς ἕνα ἀπόστολον· «Ἀπόστολε τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε...». Εἰς τὰ μαρτυρικά, τὰ τῶν ἱεραρχῶν καὶ τῶν ἁγίων γενικῶς· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς ἕνα μάρτυρα ἢ ἅγιον γενικῶς· «Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς τὰ ὁσιακά· «Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς γυναῖκας ἁγίας· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε...» Εἰς μίαν γυναῖκα ἁγίαν· «Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε...» Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως λέγομεν Δόξα... Καὶ νῦν..., ἀλλ' εἰς τὸ προτελευταῖον τροπάριον τῆς ἠ' ᾠδῆς (μόνον ἐν τῷ ὄρθρῳ) ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ... λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον».

§20. **Μεσώδια καθίσματα.** Μετά την γ' ᾠδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρμός τῆς γ' ᾠδῆς. Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν». Εἶτα ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον ἢ (ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ) σταυροθεοτοκίον. Ἐὰν εἰς τὸ Μηναῖον ὑπάρχουν δύο καθίσματα, ψάλλεται τὸ α' ἄνευ στίχου, τὸ β' μὲ τὸ Δόξα, καὶ τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) μὲ τὸ Καὶ νῦν.

§21. **Κοντάκιον καὶ συναξάριον.** Μετά την ς' ᾠδὴν τῶν κανόνων ψάλλεται ὁ τοῦ τελευταίου κανόνος εἰρμός τῆς ς' ᾠδῆς. Μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς», καὶ ἀναγινώσκεται τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δ' ἄλλως, τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ὄρα εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν Τυπικῶν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα τὸ συναξάριον τῶν ἁγίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

§22. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς δὲν ψάλλονται καταβασίαι, ἐκτὸς ἂν τύχη ἑορτὴ ἢ μνήμη ἐπισήμως ἑορταζομένου ἁγίου. (Οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ', ς', η' καὶ θ' δὲν λέγονται ὡσάκις ψάλλονται καταβασίαι.)

§23. **Ἡ ᾠδὴ τῆς Θεοτόκου.** Μετά την πλήρωσιν τῶν κανόνων ψάλλεται εἰς τὸν στίχον «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον» ὁ εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου τῆς ἡμέρας κανόνος. Ὁ ἱερεὺς «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ «Μεγαλύνει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον» ἐπισυνάπτοντες εἰς ἕκαστον στίχον αὐτοῦ τὸν εἰρμόν «Τὴν τιμωτέραν τῶν χερουβίμ». Εἶτα ψάλλεται ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ τελευταίου κανόνος, καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστί». Μικρὰ συναπτή καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις».

§24. **Ἐξαποστειλάρια** ψάλλονται τὰ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος μετὰ τῶν θεοτοκίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἀκολουθία τοῦ ὁρθοῦ) ἢ ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἐὰν ὑπάρχουν ἑξαποστειλάρια εἰς τὸ Μηναῖον, λέγεται πρῶτον τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (ἄνευ τοῦ θεοτοκίου) καὶ εἶτα τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ.

§25. **Αἶνοι.** α) Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη στιχηρὰ τροπάρια ἐπιγραφόμενα «εἰς τοὺς αἶνους», ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» κ.λπ. εἰς τὸν ἦχον τῶν στιχηρῶν, μέχρι τοῦ στίχου «Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», ἀπὸ δὲ τοῦ στίχου «Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ» ψάλλονται εἰς 4 τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν, Δόξα, τὸ

ιδιόμελον αὐτῶν, Καὶ νῦν, ὁμόηχον θεοτοκίον (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ σταυροθεοτοκίον)· β) ἐὰν τὸ Μηναιῖον δὲν ἔχη τροπάρια αἰῶν, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰῶν 148, 149, 150 (ἄνευ μέλους), εἶτα ἀπλῶς Δόξα, Καὶ νῦν. Εὐθύς «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν» κ.λπ. με ἐκφώνησιν «Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν».

§26. Ἀπόστιχα τῶν αἰῶν ψάλλονται τὰ οὕτως ἐπιγραφόμενα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς, τὸ μὲν α' ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β' μετὰ στίχου «Ἐνεπλήσθημεν τὸ προῶ...», τὸ δὲ γ' μετὰ στίχου «Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης...» (ὄρα εἰς Ὁρολόγιον). Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναιῖου (ἂν ὑπάρχη μετὰ τὴν διάταξιν «τὰ στιχηρὰ τῆς ὀκτωήχου»), Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον αὐτοῦ (ἢ ἐν Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ τὸ σταυροθεοτοκίον)· εἰ δ' ἄλλως Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ἢ σταυροθεοτοκίον) τῆς Παρακλητικῆς.

§27. Ἀπολυτίκια τέλους. Μετὰ ταῦτα «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», (χωρὶς Ἀμὴν) τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἔστιν». Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ (§9), ἀλλὰ θεοτοκίον λέγομεν ἐκ τῶν εἰδικῶν διὰ τὸ τέλος τοῦ καθημερινοῦ ὄρθρου θεοτοκίων (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Ὁρολογίου τὰ ψαλλόμενα θεοτοκία εἰς ἕκαστον ἡχον ἐν ὄλῳ τῷ ἐνιαυτῷ). Τὸ θεοτοκίον εἶναι πάντοτε ὁμόηχον μετὰ τὸ πρὸ αὐτοῦ ψαλλόμενον ἀπολυτίκιον. Εἶτα ἡ ἐκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις (ἂν θὰ τελεσθῇ λειτουργία, ταῦτα ἐν ταῖς ἐνορίαις συνήθως λέγονται μυστικῶς, ἐνῶ ψάλλονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶν ἢ –ἐν ἐορτίῳ ὄρθρῳ– ἡ μεγάλη δοξολογία).

§28. Μὴ τελουμένης τυχὸν λειτουργίας εὐθύς μετὰ τὰ ἀπολυτίκια [συνάπτεται ἢ α' ὥρα καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν αὐτῆς] ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Εἶτα (ἐκφώνως) ἡ ἐκτενὴς δέησις καὶ ἡ μεγάλη ἀπόλυσις ὡς ἐν §10.

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§29. Ἀντίφωνα τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37, καὶ Τυπ. Διάταξις καθ' ἡμέραν ἀκολουθίας §3).

Ἀντίφωνον α' (ψαλμὸς 91)

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.
**Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
κατὰ νύκτα.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
**Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν
αὐτῷ.**

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...
Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β' (ψαλμὸς 92)

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο
Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.**

Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου σῶσον ἡμᾶς, Κύριε.
Καὶ γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἣ τις οὐ σαλευθήσεται.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...
Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...
Δόξα. Πρεσβείαις τῶν ἁγίων σου...
Καὶ νῦν. Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἀντίφωνον γ' (ψαλμὸς 94)

(Ἡ εἴσοδος τοῦ Εὐαγγελίου γίνεται ψαλλομένου τοῦ γ' ἀντιφώνου.)

**Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ τῷ σω-
τῆρι ἡμῶν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
ἀλληλούια.

**Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει καὶ ἐν
ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ, ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς
μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις...

**Ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς καὶ τὰ ὕψη τῶν
ὄρεων αὐτοῦ εἰσιν, ὅτι αὐτοῦ ἔστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίη-
σεν αὐτὴν καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἐπλασαν.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ...

Εἰσοδικόν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
ἀλληλούια».

[Ἐν τῶν ἀντίφωνων ταῦτα χρησιμοποιηθοῦν ἐν Κυριακῇ, εἶναι δυνατόν
(κατὰ τὸ κρατοῦν ἔθος) εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον νὰ ψαλῆ τὸ ἐφύμνιον
«Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον νὰ ψαλῆ ὡς ἐφύμνιον

τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, τῶν ψαλμικῶν στίχων ἀμετακινήτων διαμενόντων.]

Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος ἢ τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιῶται, κατὰ τὴν §9), καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον [τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος καὶ] τὸ «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου).

§30. Τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, ὡς ὀρίζονται εἰς τὸ Τυπικόν. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸ «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς», μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν «Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...» ψάλλεται ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν, τῶν ἁγίων ἀθανάτων καὶ ἀχράντων σου μυστηρίων· στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια».

[Τὸ «Πληρωθήτω» ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν ἐν πάσῃ λειτουργίᾳ, τελεία ἢ προηγιασμένη, πλὴν τῆς Μ. Πέμπτης (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Τοῦ δείτνου σου τοῦ μυστικοῦ», τῆς Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) καὶ ὅλης τῆς διακαινησίμου ἐβδομάδος (ὅτε ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη»)].

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, «Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου» ἐκ γ', «Εὐλογία Κυρίου», ἡ μεγάλη ἀπόλυσις καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

2) ΑΙ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΟΥ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΜΕΤΑ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ

§31. Ὅσακις ἐν Σαββάτῳ συμπάλλεται Παρακλητικὴ, αἱ ἀκολουθίαι τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου δυνατὸν νὰ λάβουν δύο μορφάς. Εἰδοποιὸς διαφορὰ αὐτῶν εἶναι ὅτι εἰς μὲν τὴν μίαν ἐν τῷ ὄρθρῳ ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», εἰς δὲ τὴν ἑτέραν ἀντὶ τοῦ «Θεὸς Κύριος» ψάλλεται τὸ τριπλοῦν «Ἀλληλούια». Ἀναλόγως ἐπηρεάζονται καὶ τὰ μεταβλητὰ στοιχεῖα τῆς λειτουργίας, κυρίως ἀπολυτίκια καὶ κοντάκια. Ἐν Σαββάτῳ ἐὰν ἡ τοῦ Μηναίου ἀκολουθία ἔχη ἔστω καὶ ἐν δοξαστικόν, ψάλλεται «Θεὸς Κύριος», ἐνῶ ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου στερηθῆται δοξαστικοῦ, ψάλλεται «Ἀλληλούια». Κατωτέρω παρατίθεται τὸ βασικὸν διάγραμμα ἑκατέρας περιπτώσεως πρὸς εὐχερῆ διάκρισιν καὶ ὀρθὴν διεξαγωγὴν τῆς ἀκολουθίας. Τὰ δὲ ὑπόλοιπα τῶν ἀκολουθιῶν τοῦ Σαββάτου, εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις, ψάλλονται ὡς διευ-

πώθησαν ἐν ταῖς καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαις (§§2-30)· πλὴν πρὸ τοῦ ὄρθρου ἀναγινώσκεται τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

Α΄. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Θεὸς Κύριος»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§32. **Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.** [Μετὰ τὸν προοιμακὸν ἀναγινώσκεται τὸ ιη΄ κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τρία δεσποτικά ἢ νεκρώσιμα στιχηρὰ τῆς Παρακλητικῆς (τὰ τυχὸν εὐρισκόμενα μαρτυρικά παραλείπονται) καὶ ἕτερα τρία τοῦ Μηναίου. Ἐὰν τὸ Μηναιὸν ἔχη τρία δοξαστικά ἢ δύο ἀκολουθίας ἀγίων, ψάλλονται τὰ στιχηρὰ τοῦ Μηναίου εἰς 6 [ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐνίοτε ὅλα τὰ νεκρώσιμα ἑσπερινοῦ καὶ ὄρθρου καταλιμπάνονται]. Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου, *Καὶ νῦν*, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Εἴσοδος δὲν γίνεται. Τὸ «*Φῶς ἰλαρόν*» χῦμα κ.τ.λ..

§33. **Ἀπόστιχα** τὰ τῆς Παρακλητικῆς, μαρτυρικά τρία καὶ νεκρώσιμον ἐν [εἰς τοὺς πλαγίους ἤχους λέγονται τὰ μαρτυρικά ἅτινα εὐρίσκονται ὡς στιχηρὰ εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», καὶ εἶτα τὸ πρῶτον ἐκ τῶν ὑπαρχόντων δύο νεκρωσίμων]. Λέγονται δὲ τὸ μὲν πρῶτον ἄνευ στίχου, τὸ δὲ β΄ μετὰ στίχου «*Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ*», τὸ γ΄ μετὰ τοῦ «*Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος*», τὸ δὲ νεκρώσιμον μετὰ στίχου «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*». Δόξα, τὸ ἐν τῷ Μηναιῷ ἰδιόμελον, ἐὰν ὑπάρχη, *Καὶ νῦν*, τὸ μετ' αὐτὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. Εἰ δ' ἄλλως, Δόξα, *Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς.

§34. Ἐὰν τὸ Μηναιὸν ἔχη εἰς τὸν στίχον τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ ἄλλο ἰδιόμελον πρὸ τοῦ δοξαστικοῦ, καταλιμπάνεται τὸ νεκρώσιμον καὶ ψάλλεται τὸ τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ οἰκείου στίχου. Ἐπίσης συχνάκις παραλείπονται τὰ νεκρώσιμα, ἂν ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου δὲν ἔχη σταυροθεοτοκία, ἐνῶ καταλιμπάνονται ὅπως δῆποτε τὰ νεκρώσιμα (καὶ ὁ νεκρώσιμος κανὼν), ἂν ἐν τῷ ὄρθρῳ πρόκειται νὰ ψαλλῆ μεγάλη δοξολογία.

§35. **Τὸ ἀπολυτίκιον** (ἢ τὰ ἀπολυτίκια, κατὰ τὰ ἐν §9 σημειωθέντα) τοῦ Μηναίου, καὶ θεοτοκίον ὁμόηχον ἐκ τῶν πρῶτων (τῶν «ἀναστασίμων» θεοτοκίων).

Ο ΟΡΘΡΟΣ

§36. **Τῷ Σαββάτῳ πρωί**, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικίᾳ· ἂν ψάλλεται ἐν μόνον ἀπολυτικίον, λέγεται δις μετὰ τοῦ *Δόξα*, εἰς δὲ τὸ *Καὶ νῦν* τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον. [Τὰ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου ις' καὶ ιζ' (εἰς στάσεις γ')]. Τὰ ὑμολογικὰ καθίσματα ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια δὲν λέγονται. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§37. **Κανόνες** οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς καὶ ὁ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ἐν τῷ Μηναιῷ εὐρίσκονται δύο κανόνες, λέγεται ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. [Κατὰ τὴν παλαιὰν τάξιν (T.M.E., Τυπικὸν Τριωδίου §§27 καὶ 34) πρῶτος λέγεται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα οἱ τῆς Παρακλητικῆς (ἢ οἱ δύο τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα ὁ πρῶτος τῆς Παρακλητικῆς).] Εἰς ἐκάστην ᾠδὴν ὁ α' κανὼν μετὰ τοῦ εἰρμοῦ αὐτοῦ, οἱ δὲ λοιποὶ κανόνες ἄνευ εἰρμοῦ.

§38. **Προῦμνια τῶν τροπαρίων** (βλέπε καὶ §19). Εἰς τὰ μαρτυρικὰ καὶ τὰ τῶν ἁγίων ἐν γένει «*Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν*», εἰς δὲ τὰ θεοτοκία «*Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*». Εἰς τὸ νεκρώσιμον τροπάριον (τοῦ α' κανόνος τῆς Παρακλητικῆς) «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*». Εἰς τὸ α' τροπάριον τοῦ νεκρωσίμου κανόνος «*Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*», εἰς δὲ τὸ β' τροπάριον αὐτοῦ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*» [ἂν ἀπαιτηθῇ στίχος εἰς τὸ γ' τροπάριον, «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν*»]. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια τοῦ τελευταίου κανόνος ἐκάστης ᾠδῆς ἀπαραιτήτως *Δόξα, Καὶ νῦν* (εἰς τὴν ἠ' ἀντὶ τοῦ *Δόξα* λέγομεν τὸ «*Εὐλογοῦμεν Πατέρα...*»).

§39. Καταβασαίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν γ', ζ', ἠ' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον καὶ οἶκος τὰ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§40. **Ἐξαποστειλάρια** πρῶτον τὸ τοῦ Σαββάτου «*Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις*» ἢ «*Ὁ ἐν ἁγίοις μόνος*» (Παρακλητικῇ, Σάββατον α' ἡγου, ἢ ἐν τέλει αὐτῆς, εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια τῆς ὅλης ἑβδομάδος), εἶτα τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν, εἰ δὲ μή, τὰ λοιπὰ τοῦ

Σαββάτου «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» ἢ «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

§41. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ὀρίξῃ μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλονται οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου εἰς 4 μετὰ τοῦ δοξαστικοῦ καὶ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπολυτίκιον ὡς ἐν §43.

§42. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται, ἐὰν ὑπάρχουν, οἱ αἶνοι τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Δόξα, *Καὶ νῦν*, αὐτῶν· εἰ δὲ μὴ, ἀναγινώσκονται οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνων μὲ ἀπλοῦν Δόξα, *Καὶ νῦν*. Εἶτα «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἰς τὰ ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ἔχη· εἰ δ' ἄλλως, λέγονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς μαρτυρικά 3 (ἂν ὑπάρχουν 4 μαρτυρικά, καταλιμπάνομεν τὸ α', ἄλλ' εἰς τὸν βαρὺν ἦχον καταλιμπάνομεν τὸ δ'), καὶ ἐν νεκρώσιμον ἰδιόμελον. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μὴ, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τὸ μετὰ τὰ μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς. Τὰ δὲ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους παραλείπονται.

§43. Ἀπολυτίκιον τέλους (ἢ ἀπολυτίκια) ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ (§37), ἀλλὰ θεοτοκίον ὁμόηχον τὸ διὰ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου τοῦ Σαββάτου (πρβλ. §27). Ἄν ὅμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, τὸ ὁμόηχον α' θεοτοκίον. [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας, μετὰ τὰ ἀπολυτίκια, ὡς ἐν §28.]

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

§44. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον (ἢ τὰ ἀπολυτίκια) τοῦ Μηναίου, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον τοῦ Σαββάτου «Ὡς ἀπαρχάς»· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεῖσι· ἀλληλούια». Ἐὰν ὅμως ἐψάλῃ δοξολογία μεγάλη, κοντάκιον «Προστασία τῶν χριστιανῶν» (ἢ τὸ τῆς περιόδου), κοινωνικὸν τὸ προσιδιάζον εἰς τὸν τιμώμενον ἅγιον. Τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὡς προεγράφησαν (§§29-30).

Β'. Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ «Ἀλληλούια»

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§45. **Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας.** [Μετὰ τὸν προοιμακὸν ἀναγινώσκειται τὸ ἡ' κάθισμα τοῦ ψαλτηρίου.] Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ τρία μαρτυρικά τῆς Παρακλητικῆς (εἰς τοὺς κυρίους ἦχους τὰ μαρτυρικά κείνται ὡς ἀπόστιχα) καὶ ἕτερα τρία τοῦ Μη-

ναίου. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ πρῶτον θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ληγούσης ἑβδομάδος ἐκ τῆς Παρακλητικῆς. Ἄνευ εισόδου, «*Φῶς ἱλαρόν*» χῆμα κ.τ.λ.. Ἀπόστιχα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τοι μαρτυρικὸν τοῦ ἤχου ἓν, καὶ δύο νεκρώσιμα μετὰ στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», καὶ «*Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται*» (εἰς τοὺς κυρίους ἤχους μαρτυρικὸν λέγεται τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα τῆς Πέμπτης ἐσπέρας, τὸ δὲ μὴ ὑπάρχον δεύτερον νεκρώσιμον ἀναπληροῦται διὰ τοῦ εὐρισκομένου εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ μαρτυρικά ἀπόστιχα). *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ μετὰ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτικά τὰ τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι μάρτυρες*», *Δόξα*, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἁγία*».

§46. Ἐὰν τὸ Μηναῖον ἔχη δύο ἀκολουθίας ἁγίων, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ψάλλονται μόνα τὰ στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μηναίου. *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπόστιχα τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ ἤχου –ἐφόσον δὲν ἐψάλησαν εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*»– καὶ ἓν νεκρώσιμον μετὰ τῶν οἰκείων στίχων (βλ. §33), *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ θεοτοκίον τῶν ἀποστίχων τῆς Παρακλητικῆς. Ἀπολυτικά τὰ τοῦ Σαββάτου, ὡς ἀνωτέρω (§45).

Ο ΟΡΘΟΣ

§47. **Τῷ Σαββάτῳ πρωί**, ἀντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*» ψάλλεται εἰς ἤχον β' τὸ τριπλοῦν «*Ἀλληλούια*» τετράκις μετὰ τῶν νεκρωσίμων στίχων αὐτοῦ (βλέπε εἰς τὸ Ἐγκόλπιον τοῦ ἀναγνώστου). Τὰ ἀπολυτικά ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Μετὰ [τὴν στιχολογίαν τοῦ ιζ' καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου] ψάλλονται 3 καθίσματα μαρτυρικά τοῦ ἤχου, *Δόξα*, ἓν νεκρώσιμον, *Καὶ νῦν*, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου. Εἶτα [στιχολογεῖται τὸ ιζ' κάθισμα ὁ «ἄμωμος» εἰς στάσεις β' καὶ] ψάλλονται τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς μνημονεύει τῶν κεκοιμημένων ὡς καὶ ἐν τοῖς Ψυχοσαββάτοις, καὶ ἀκολούθως ψάλλεται τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», *Δόξα*, τὸ τέλος αὐτοῦ, *Καὶ νῦν*, «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*». Ὁ ν' ψαλμὸς χῆμα.

§48. Κανόνες, προῦμνια εἰς τὰ τροπάρια καὶ οἱ ἀντὶ καταβασῶν εἰρμὸι ὡς προεγράφησαν (§§37-39). Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Κοντάκιον τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη, εἰ δὲ μή, τὸ μαρτυρικὸν τοῦ Σαββάτου «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*» καὶ τὸ νεκρώσιμον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*». Τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§49. Ἐξαποστειλάρια τὰ τοῦ Μηναίου, ἂν ὑπάρχουν· εἰ δὲ μή, τὸ ἔξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα» ἢ «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων».

§50. Αἶνοι. Ψάλλεται τὸ «Πᾶσα πνοή» καὶ λέγονται τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ ἡχου, Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθύς τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα τὰ νεκρώσιμα προσόμοια τοῦ Θεοφάνους μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν, ὡς ἐν τῇ Παρακλητικῇ. Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

§51. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ καλούμενα «τῶν καθημερινῶν» ἢ «συνήθη» (βλέπε §29). Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὰ ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι μάρτυρες», «Μνήσθητι, Κύριε» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, καὶ κοντάκια [Δόξα,] «Μετὰ τῶν ἀγίων», [Καὶ νῦν,] «Ἰς ἀπαρχάς». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω».

3) ΑΙ ΚΑΘ' ΗΜΕΡΑΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΕΟΡΤΙΩΝ ΚΑΙ ΜΕΘΕΟΡΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΩΝ

§52. Τὰ μὲν προεόρτια τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν εἶναι συνήθως μία ἡμέρα (ἀλλὰ τὰ προεόρτια τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Θεοφανείων εἶναι 5 καὶ 4 ἡμέραι ἀντιστοίχως), τὰ δὲ μεθεόρτια ἐκτείνονται ἀπὸ μίαν ἕως ὀκτῶ ἡμέρας. Εἰδικὴ περίπτωσις μεθεόρτων εἶναι ἡ πασχάλιος περίοδος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἡ τάξις τῶν ἀκολουθιῶν τῶν ἀπλῶν καθημερινῶν μὲ προεόρτια ἢ μεθεόρτια, ἄνευ μνήμης ἑορταζομένου ἀγίου, ὁμοιάζει κατὰ βάσιν μὲ τὴν προεκτεθεισάν τάξιν τῶν καθημερινῶν μετὰ Παρακλητικῆς (§§2-30), μὲ τὴν σημαντικὴν ὅμως διαφορὰν ὅτι ἡ Παρακλητικὴ ἐν ταῖς καθημεριναῖς σχολάζει (πλὴν τῶν Κυριακῶν) καὶ ἀντικαθίσταται ὑπὸ τῆς προεορτίου ἢ μεθεόρτου ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ Πεντηκοσταρίου). Διὰ τοῦτο εἰδικῶς αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Σαββάτου ψάλλονται ὅπως ἀκριβῶς καὶ τῶν λοιπῶν καθημερινῶν. Μετὰ τῆς προεορτίου ἢ μεθεόρτου ἀκολουθίας συμπάλλεται καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἅγιος τῆς ἡμέρας. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ σημαντικώτεραι διατάξεις τῶν περιπτώσεων αὐτῶν (πλὴν τῶν ἀποδόσεων), κυρίως εἰς τὰ σημεῖα ὅπου διαφέρουν ἀπὸ τὴν τάξιν τῶν ἀκολουθιῶν μετὰ Παρακλητικῆς· ὡς βάσις λαμβάνονται αἱ τοῦ Μηναίου περιπτώσεις, ἀλλὰ πολλὰ διατάξεις ἰσχύουν καὶ διὰ τὸ Πεντηκοστάριον.

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

§53. Μετὰ τὸν προουμιακόν, μόνον εἰς τὴν πρώτην μεθέορτον ἡμέραν ἀφ' ἑσπέρας τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν ἑορτῶν δὲν στιχολογεῖται τὸ ἐνδιάτακτον κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου· εἰς τὰς λοιπὰς μεθέορτους ὁμως καὶ εἰς τὰς προεορτίους στιχολογεῖται. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» στιχηρὰ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι μὲ ἰδιαιτέραν ἕκαστος ἀκολουθίαν, ψάλλονται καὶ τὰ ἕξ στιχηρὰ αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἰδιόμελον· ἄλλως *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον). Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας δὲν λέγεται τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου.

§54. Ἄν ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου εἶναι ἐπισημῶς ἑορταζόμενος ἢ ἂν πρόκειται νὰ ψαλῆ μέγα προκειμένον ἢ ἂν τελεῖται ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς, γίνεται εἴσοδος ὡς συνήθως· εἰς τὰς λοιπὰς καθημερινὰς εἴσοδος δὲν γίνεται. Ἀπόστιχα τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα (ἢ τὰ τοῦ ἁγίου) μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. *Δόξα*, (τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη,) *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον) ἰδιόμελον.

§55. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου, ἂν δικαιούται (§9), *Δόξα*, *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον (ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς). Ἐν τοῖς προεορτίοις τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τὸ προεόρτιον, *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, *Καὶ νῦν*, πάλιν τὸ προεόρτιον. Ἐὰν ὑπάρχουν δύο ἅγιοι δικαιούμενοι ἕκαστος ἀπολυτικίου, ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ α', *Δόξα*, τὸ τοῦ β', *Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἐὰν ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου στερεῖται δοξαστικοῦ, ψάλλεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς **ἄπαξ**. Ἡ συνήθης μεγάλη ἀπόλυσις ἄνευ ἰδιαιτέρου χαρακτηριστικοῦ κατὰ τὰς προεορτίους ἡμέρας· κατὰ τὰς μεθέορτους ὁμως ἡμέρας λέγεται μετὰ τοῦ ὀριζομένου ἐν τῷ Τυπικῷ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ ΚΑΙ ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

[§56. Ἄποδειπνον τὸ μικρόν (§11), ἀλλὰ μετὰ τὸ τελευταῖον τρισάγιον κ.λπ., λέγεται τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς τυχούσης ἑορτῆς κοντάκιον.]

§57. **Μεσονυκτικὸν** τὸ καθ' ἡμέραν (ἢ τὸ τοῦ Σαββάτου) ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Ἐντὶ τῶν τροπαρίων «*Ἰδοὺ ὁ νυμφίος ἔρχεται*»

κ.λπ. (ἢ ἐν Σαββάτῳ ἀντὶ τῶν «Ἄκτιστε φύσις» κ.λπ.) λέγεται τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς), ἀντὶ δὲ τῶν τροπαρίων «*Μνήσθητι, Κύριε*» τὸ προεόρτιον κοντάκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς).

Ο ΟΡΘΟΣ

§58. Μετὰ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ὃ περ λέγεται καὶ εἰς τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα Σάββατα), τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ Μηναίου (ἐὰν δικαιουῖται, §9), Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς (ἐὰν ἔχωμεν ἀπολυτίκια δύο ἁγίων, ὡς ἐν §55). Ἐὰν ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν τῷ Μηναίῳ ἁγίου στερεῖται δοξαστικοῦ, ψάλλεται μόνον τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον (ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς) **ἐκ δευτέρου**. [Στιχολογοῦνται δύο καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Καθίσματα ὑμνολογικὰ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτια (ἢ μεθέορτα) δις ἕκαστον (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν). Ἄν ἔχη ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου καθίσματα, ψάλλονται ταῦτα ἐπισφραγιζόμενα μετὰ τὰ προεόρτια ἢ μεθέορτα. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

§59. **Κανόνες** ὁ προεόρτιος (ἢ ὁ τῆς ἑορτῆς), καὶ τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τοῦ Μηναίου [προὔμνια τῶν τροπαρίων βλέπε εἰς §19]. Ἐὰν ἡ ἑορτὴ ἔχη δύο κανόνες, ἐν τοῖς μεθέορτοις λέγομεν ἀνὰ ἓνα καθ' ἑκάστην ἐναλλάξ. Μεσώδια καθίσματα τὰ τοῦ Μηναίου. Ἐὰν ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ ἅγιος εἶναι ἐπισήμως ἑορταζόμενος (μετὰ Εὐαγγελίου εἰς τὸν ὄρθρον καὶ δοξολογίας μεγάλης), λέγονται αἱ κατὰ τὸ Τυπικὸν καταβασίαι τῆς περιόδου. Εἰ δ' ἄλλως δὲν λέγονται καταβασίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν ψδῶν γ', ς', η' καὶ θ' τοῦ τελευταίου κανόνος, ὡς προεγράφη (§§21-23). Κοντάκιον (καὶ οἶκος) τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Μηναίου, ἐὰν ὑπάρχη· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον κοντάκιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς. Στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*».

§60. **Ἐξαποστειλάρια** τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων), ἐὰν ἔχη, καὶ προεόρτιον (ἢ μεθέορτον)· εἰ δὲ μή, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον ἐκ δευτέρου. Ἐν τοῖς προεορτιοῖς τῶν Χριστουγέννων λέγεται τὸ προεόρτιον, τὸ τοῦ ἁγίου, καὶ εἶτα ἕτερον προεόρτιον. Ἐὰν δὲν ὑπάρχη μεθέορτον ἐξαποστειλάριον, λέγεται τὸ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς.

§61. Ἐὰν ὁ ἅγιος ἔχη μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται τὸ «*Πᾶσα πνοή*» κ.λπ., τὰ στιχηρὰ τοῦ ἁγίου εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου,

Και νῦν, προεόρτιον ἢ μεθέορτον· δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκια τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) καὶ τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς (§55).

§62. Μὴ λεγομένης μεγάλης δοξολογίας, ψάλλονται οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ ὑπάρχοντες αἶνοι μετὰ τοῦ *Δόξα, Καὶ νῦν*, αὐτῶν· ἐὰν ὁμως δὲν ὑπάρχουν αἶνοι, λέγονται μόνον οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῶν αἰνῶν μὲ ἀπλοῦν *Δόξα, Καὶ νῦν*. Εἶτα «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ἀπόστιχα προεόρτια ἢ μεθέορτα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, *Δόξα*, τοῦ ἁγίου, ἂν ὑπάρχη, *Καὶ νῦν*, προεόρτιον ἢ μεθέορτον· εἰ δ' ἄλλως, *Δόξα, Καὶ νῦν*, τὸ προεόρτιον ἢ μεθέορτον. Ἀπολυτίκιον (τοῦ ἁγίου, ἂν δικαιούται καὶ) τὸ προεόρτιον ἢ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ (§55). [Μὴ τελουμένης θείας λειτουργίας μετὰ τὰ ἀπολυτίκια ὡς ἐν §28.]

Η ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

§63. Ἐν προεορτίῳ περιόδῳ ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*». Ἐν μεθεορτῷ περιόδῳ τὰ ἀντίφωνα τῆς προλαβούσης ἑορτῆς (ἢ πάλιν τὰ «*τῶν καθημερινῶν*»), ἀλλὰ εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ...*» μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον (ἢ τῆς ἑορτῆς), τοῦ ἁγίου (ἢ τῶν ἁγίων) τῆς ἡμέρας, ἂν δικαιούται, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ προεόρτιον ἢ τὸ τῆς ἑορτῆς. Τρισάγιον. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας ἢ τὰ ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ ὀριζόμενα. «*Ἄξιον ἐστίν*». Ἐὰν ὁ ἅγιος τῆς ἡμέρας εἶναι ἑορταζόμενος, ψάλλεται τὸ κοινωνικὸν αὐτοῦ, εἰ δ' ἄλλως τὸ τῆς ἡμέρας (ἐν Σαββάτῳ «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*») [μόνον εἰς τὰ μεθέορτα δυνατὸν νὰ ψαλῆ καὶ τὸ κοινωνικὸν τῆς προλαβούσης ἑορτῆς]. «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθήτω*». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

4) ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑ

§64. Εἰς ἐκάστην λειτουργίαν ψάλλονται ἐν ἀρχῇ ἢ τρία ἀντίφωνα ἢ τὰ τυπικά μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει τὰ ἀρχαῖα ἢ «*συνήθη*» ἀντίφωνα διὰ πάσας τὰς ἀπλᾶς καθημερινὰς (βλ. καὶ ἐναυθὰ §29)· διὰ δὲ τὰς δεσποτικὰς καὶ θεομητορικὰς ἑορτὰς ὀρίζει ἀπαραιτήτως τὰ εἰδικὰ αὐτῶν ἀντίφωνα, ἐνῶ διὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς μνήμας ἁγίων τὰ τυπικά (ψαλμοὶ ρβ' καὶ

ομε΄) μετὰ τροπαρίων εἰς τοὺς μακαρισμοὺς, ἀλλ΄ εἰς τὰς περισσοτέρως ἐνορίας προτιμῶνται ἀντὶ τῶν τυπικῶν τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐναρμονιζόμενα καλλίτερον μὲ τὴν δομὴν τῆς λειτουργίας καὶ χάριν συντομίας.

§65. Ἀντίφωνα εἶναι κυρίως οἱ ψαλμικοὶ στίχοι, καὶ ὄχι μόνον τὰ ἐφύμνια· ἐπομένως ἀπαραιτήτως εἰς ἕκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ λέγωνται οἱ στίχοι αὐτοῦ. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα δύνανται νὰ ψάλλωνται καὶ ἐν Κυριακῇ (κατὰ τὴν ἀρχαίαν τάξιν) ἢ ἐν μνήμῃ ἁγίου. Ἐκαστον ἀντίφωνον πρέπει νὰ κατακλείεται μὲ Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ δὲ ἐφύμνιον τοῦ γ΄ ἀντιφώνου τῶν καθημερινῶν πρέπει νὰ ἔχη περιεχόμενον δεσποτικὸν διὰ τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ Εὐαγγελίου εἰσερχόμενον Κύριον, καὶ νὰ μὴ εἶναι ἀναφερόμενον εἰς ἁγίους (πρβλ. Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37). (Διὰ τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ἄχρι τῆς ἀποδόσεως ὄρα ἐνταῦθα §63.)

§66. Τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ δύνανται νὰ λέγωνται καὶ ἐν καθημερινῇ, κατὰ τὴν μοναστηριακὴν τάξιν καὶ τὴν Παρακλητικὴν, καὶ ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν τῶν δεσποτικῶν ἑορτῶν, ἐν αἷς ἀπαραιτήτως λέγονται ἀντίφωνα· ἀλλ΄ εἰς τὰς ἀποδόσεις αὐτῶν δύνανται νὰ ψαλοῦν τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν. Εἰς τοὺς μακαρισμοὺς συνάπτονται τροπάρια ὡς ἑξῆς. 1- Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τὰ 6 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 2- Ἐν ἑορτῇ ἢ μνήμῃ ἁγίου, ἐκτὸς Κυριακῆς, ἢ γ΄ καὶ ἢ ς΄ ὥδῃ τοῦ κανόνος εἰς 8· ἂν ὑπάρχουν δύο κανόνες, ἢ γ΄ ὥδῃ τοῦ α΄ κανόνος καὶ ἢ ς΄ ὥδῃ τοῦ β΄. 3- Εἰς τὰς ἀπλᾶς Κυριακὰς τὰ 8 ἀναστάσιμα τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς. 4- Εἰς Κυριακὴν μετὰ ἑορτῆς ἢ μεθεόρτον ἢ μετὰ μνήμης ἁγίου 4 ἀναστάσιμα τροπάρια ἐκ τῆς Παρακλητικῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ὥδῃς τῆς ἑορτῆς ἢ τοῦ ἁγίου· ἂν ἡ ἑορτὴ ἢ ὁ ἅγιος ἔχη δύο κανόνας, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, [4 ἐκ τῆς γ΄ ὥδῃς τοῦ α΄] καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ὥδῃς τοῦ β΄ κανόνος. 5- Ἐν Κυριακῇ μεθεόρτῳ ἢ Τριωδίου ἢ Πεντηκοσταρίου μετὰ μνήμης ἁγίου, 4 τροπάρια τῆς Παρακλητικῆς, 4 ἐκ τῆς γ΄ ὥδῃς τῆς ἑορτῆς καὶ 4 ἐκ τῆς ς΄ ὥδῃς τοῦ ἁγίου. Εἰδικώτεροι διατάξεις ἀναφέρονται εἰς τὸ Τ.Μ.Ε. δι' ἐκάστην περίπτωσιν.

**ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ ΚΟΙΝΑ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ**

Σημείωσις. Ὅπου ὑπάρχει τὸ σύμβολον (...), τίθεται τὸ ὄνομα τοῦ τιμωμένου ἁγίου.

Εἰς ἀπόστολον, ἤχος γ´.

Ἀπόστολε ἅγιε (...), πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

(Ἐὰν εἶναι εὐαγγελιστής, προστίθεται) Ἀπόστολε ἅγιε καὶ εὐαγγελιστὰ (...), πρέσβευε...

Εἰς ἀποστόλους, ἤχος γ´.

Ἀπόστολοι ἅγιοι, πρεσβεύσατε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισιμάτων ἄφεσιν, παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς προφήτην ἢ δίκαιον, ἤχος β´.

Τοῦ προφήτου σου [(ῆ) Τοῦ δικαίου σου] (...), τὴν μνήμην Κύριε εορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μάρτυρος, ἤχος δ´.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσαστο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς μνήμην μαρτύρων, ἤχος δ´.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Οἱ μάρτυρές σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτῶν, στεφάνους ἐκομίσαντο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· σχόντες γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλον· ἔθραυσαν καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση· αὐτῶν ταῖς ἰκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον, ἤχος α´.

Τὰς ἀληθῆνας τῶν ἁγίων, ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον δυσωπήθητι Κύριε, καὶ πάσας ἡμῶν τὰς δόξνας, ἴασαι φιλάνθρωπε δεόμεθα.

**Εἰς μνήμην γυναικὸς μάρτυρος,
ἤχος δ' ἢ πλ. δ'.**

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, κράζει μεγάλη τῇ φωνῇ· σὲ νυμφίε μου ποθῶ, καὶ σὲ ζητοῦσα ἀθλῶ, καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· καὶ πάσχω διὰ σέ, ὡς βασιλεύσω σὺν σοί, καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί, ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον προσδέχου, τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι· αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην μάρτυρα, ἤχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν προᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην μάρτυρα ἀποστολικὸν πατέρα, ἤχος δ'.

Χρηστότητα ἐκδιδραχθεὶς, καὶ νήφων ἐν πᾶσιν, ἀγαθὴν συνείδησιν ἱεροπρεπῶς ἐνδυσάμενος, ἠντλησας ἐκ τοῦ σκεύους τῆς ἐκλογῆς τὰ ἀπόρρητα, καὶ τὴν πίστιν τηρήσας, τὸν ἴσον δρόμον τέτελεκας, ἱερομάρτυς (...). πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ἱεράρχην ὄσιον, ἤχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας διδάσκαλον ἀνέδειξέ σε τῇ ποιμνῇ σου, ἢ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτίσω τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, πάτερ ἱεράρχα (...), πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εἰς ἱεράρχην, ὄσιον, διδάσκαλον ἢ ὁμολογητὴν,
ἤχος πλ. δ'.**

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ, ἀρχιερέων [(ἡ) τῶν μοναζόντων] θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, (...) [ἡ] (πάτερ) σοφέ, ταῖς διδραχταῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς ὄσιον, ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς ἐρήμου πολίτης καὶ ἐν σώματι ἄγγελος, καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατὴρ ἡμῶν (...)· νηστεία ἀγρυπνία προσευχῆ, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας καὶ τὰς ψυχάς, τῶν πίστει προστρεχόντων σοι· δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Εἰς ὁσίαν γυναικα, ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν σοὶ μήτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· λαβοῦσα γὰρ τὸν σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράπτουσα ἐδίδασκες, ὑπερορᾶν μὲν σαρκός, παρέρχεται γὰρ· ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου· δι' ὃ καὶ μετὰ ἀγγέλων συναγάζεται, ὁσία (...) τὸ πνεῦμά σου.

Εἰς ἱεράρχας καὶ ὁσίους, ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν, κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν, μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

ΘΕΟΤΟΚΙΑ ΣΥΝΤΟΜΑ

ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟ «ΚΑΙ ΝΥΝ»

ΕΙΣ ΜΝΗΜΑΣ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΓΙΩΝ

Ταῦτα ψάλλονται εἰς τὸ Καὶ νῦν –συνήθως εἰς τὴν λιτὴν καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ, σπανίως δὲ εἰς τὸν ὄρθρον– ὕστερον ἀπὸ τὸ δοξαστικόν, ὡσάκις ἄγομεν ἑορτήν μνήμην ἁγίου τινός.

Ἦχος α΄.

Ἄμαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα, πρέσβευε τῷ ἔξ ἄγνων λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία παρθένε.

Ἦχος β΄.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθην, μήτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ᾠχος γ'.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαρροῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπίς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

ᾠχος δ'.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σε δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρόος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προστασίαν καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠχος πλ. β'.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· πρέσβευε δέσποινα μετὰ...*, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

* τῶν ἀποστόλων ἢ τοῦ ἁγίου ἢ τοῦ ὁσίου ἢ τῆς ἀθληφόρου κ.λπ..

Ἔτερον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε παρθένε· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ᾠχος πλ. δ'.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη μηῆτερ ἀνύμφευτε, καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν· Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

ΑΙ ΚΥΡΙΩΤΕΡΑΙ ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΑΙ

*	Οί δι' ἀστερίσκου σημειούμενοι κληρικοί τελοῦν ἐν ἀποστάσει εἰς ἄλλην ἐνορίαν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἢ τοῦ ἐξωτερικοῦ.
Α.Δ.	Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Α.Ε.Ι.	Ἀνώτατον Ἐκπαιδευτικόν Ἰδρυμα
αἰ.	αἰών
ἄμ.	ἄμισθος
Ἄν.	ἀνώτερος
ἀναπλ.	ἀναπληρωτής
Α.Π.Θ.	Ἀριστοτέλειον Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης
Ἀρχιμ.	Ἀρχιμανδρίτης
Γ.Γ.	Γενική Γραμματεία
Γρ.	Γραφεῖον
Γ.Φ.Τ.	Γενικόν Φιλόπτωχον Ταμεῖον Ἱερᾶς Μητροπόλεως
ΔΕ	Δευτεροβαθμίον Ἐκπαιδεύσεως
Δ.Ι.Σ.	Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος
δόκ.	δόκιμος
Δρ	Διδάκτωρ
Δ.Σ.	Διοικητικόν Συμβούλιον
Δ/νσις	Διεύθυνσις
Δ/ντῆς, Δ/ντρια	Διευθυντής, Διευθύντρια
ἐ.ἀ.	ἐν ἀποστρατεία
Ε.Ε.Σ.	Ἑλληνικός Ἐρυθρός Σταυρός
Ἐκκλ.	Ἐκκλησιαστικός
Ε.Κ.Υ.Ο.	Ἐκκλησιαστική Κεντρική Ὑπηρεσία Οἰκονομικῶν
ΕΛ.ΑΣ.	Ἑλληνική Ἀστυνομία
Ἐπισκ. (ἢ Ἐπ.)	Ἐπισκοπή/Ἐπίσκοπος
ἐτ.	ἔτος/ἔτους
Ἐσ.	Ἐσωτερικός
Ε.Φ.Τ.	Ἐνοριακά Φιλόπτωχα Ταμεῖα
Θ. ἢ θεολ.	Θεολογία/θεολογικός
Θεοφ.	Θεοφιλέστατος
Ἰ.	Ἱερός
ἴδρ.	Ἰδρυσις/ἴδρυμα
Ι.Ε.Κ.	Ἰνστιτοῦτον Ἐπαγγελματικῆς Καταρτίσεως
Ἱερομ.	1) Ἱερομόναχος (εἰς τό ἀγιολόγιον), 2) Ἱερομόναχος (εἰς τό διοικητικόν)
Ἰ.Μ.	Ἱερά Μονή
Ἰ. Μητρο.	Ἱερά Μητρόπολις
Ἰ.Ν.	Ἱερός Ναός

Ί.Σ.	Ίερά Σύνοδος
Ί.Σ.Ί.	Ίερά Σύνοδος τῆς Ίεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος
Καθ.	Καθηγητής
Κατ.	Κατώτερος
Κ.Δ.Σ.	Κεντρικόν Διοικητικόν Συμβούλιον
κ.λ.	κατά λέξιν
κ.λπ.	καί τά λοιπά
Μ.	1) Μονή, 2) Μέγας
Μακ.	Μακαριώτατος
μον.	Μοναχός
μαθ.	μαθηταί
Ν.	1) Νέος, 2) Νόμος/νομικός
Ν.Σ.Κ.	Νομικόν Συμβούλιον τοῦ Κράτους
Οίκον. (ἢ Οίκ.)	Οικονόμος
Οίκουμ. (ἢ Οίκ.)	Οικουμενικός
Παν.	Πανεπιστήμιον
Πανιερ.	Πανιερώτατος
ΠΕ	Πανεπιστημιακῆς Ἐκπαιδεύσεως
περ.	περιοδικόν
Πρεσβ.	Πρεσβύτερος
Πρωτοπρ.	Πρωτοπρεσβύτερος
Π.Σ.Ε.	Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν
πτ.	πτυχιούχος
Ρ/Σ	Ραδιοφωνικός Σταθμός
ΡΤ/Σ	Ραδιοτηλεοπτικός Σταθμός
Σ.Ε.	Συνοδική Ἐπιτροπή
Σεβ.	Σεβασμιώτατος
Σ.τ.Ε.	Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας
συντ.	συνταξιούχος
Τ.Ε.	Τεχνολογικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Τ.Ε.Ι.	Τεχνολογικόν Ἐκπαιδευτικόν Ἴδρυμα
Τηλ.	Τηλέφωνον/τηλεφωνικός
Τ.Κ.Π.	Τυπικόν Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου
Τ.Μ.Ε.	Τυπικόν Μεγάλης Ἐκκλησίας (ὑπό Γ. Βιολάκη, Κωνσταντινούπολις 1888)
Τ.Π.Ο.Ε.Κ.Ε.	Ταμεῖον Προνοίας Ὁρθοδόξου Ἐφημεριακοῦ Κλήρου Ἑλλάδος
Τ/Σ	Τηλεοπτικός Σταθμός
ΥΕ	Ἐπιχορηγικῆς Ἐκπαιδεύσεως
Ἰ.Θ.	Ἰσπεραγία Θεοτόκος
Φ.	Φιλολογία/Φιλοσοφία
Φ.Ε.Κ.	Φύλλον Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως
Φορ.	φορητόν

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΕΙΔΙΚΑΙ ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΟΔΗΓΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΟ ΔΡΟΜΙΟΝ ΚΑΙ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2018

«Τὴν δὲ τοῦ ἡλίου ἡμέραν κοινῇ πάντες τὴν συνέλευσιν ποιούμεθα, ἐπειδὴ πρώτη ἐστὶν ἡμέρα ἐν ἧ ὁ Θεός, τὸ σκότος καὶ τὴν ὕλην τρέψας, κόσμον ἐποίησε, καὶ Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ ἡμέτερος σωτὴρ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν ἀνέστη».

(Ἰουστίνου Ἀπολογία Α΄ 67,7)

«Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ».

(Ψαλμ. 95,2)

*«Εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με... κηρῦξαι ἐν-
αυτὸν Κυρίου δεκτόν».*

(Λουκ. δ΄ 19-20. Ἦσ. ξα΄ 1-2)

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ				
Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
7	πλ. β'	Θ'	Προδρομίου Πρξ. ιθ' 1-8	Προδρομίου Ἰω. α' 29-34
14	βαρὺς	Γ'	Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα Ἐφес. δ' 7-13	Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα Μτθ. δ' 12-17
21	πλ. δ'	ΙΑ'	Κυρ. ΑΒ' Ἐπιστολῶν Α' Τιμ. δ' 9-15	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ Λκ. ιθ' 1-10
28	α'	Α'	Κυριακῆς ΛΓ' Ἐπιστολῶν Β' Τιμ. γ' 10-15	Κυρ. Τελώνου & Φαρισαίου Λκ. ιη' 10-14

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ				
Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
4	β'	Β'	Κυριακῆς ΛΔ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ζ' 12-20	Κυριακῆς Ἀσώτου Λκ. ιε' 11-32
11	γ'	Γ'	Κυριακῆς Ἀπόκρῶ Α' Κορ. η' 8-θ' 2	Κυριακῆς Ἀπόκρῶ Μτθ. κε' 31-46
18	δ'	Δ'	Κυριακῆς Τυροφάγου Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4	Κυριακῆς Τυρινῆς Μτθ. ς' 14-21
25	πλ. α'	Ε'	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ἐβρ. ια' 24-26, 32-40	Κυριακῆς Α' Νηστειῶν Ἰω. α' 44-52

ΜΑΡΤΙΟΣ				
Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
4	πλ. β'	ς'	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Ἐβρ. α' 10-β' 3	Κυριακῆς Β' Νηστειῶν Μρ. β' 1-12
11	βαρὺς	Ζ'	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Ἐβρ. δ' 14- ε' 6	Κυριακῆς Γ' Νηστειῶν Μρ. η' 34 - θ' 1
18	πλ. δ'	Η'	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Ἐβρ. ς' 13-20	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν Μρ. θ' 17-31
25	α'	—	Ἑορτῆς Ἐβρ. β' 11-18	Ἑορτῆς Λκ. α' 24-38

ΔΤΡΙΛΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
1	—	—	Κυριακῆς Βαΐων Φίλιπ. δ' 4-9	Κυριακῆς Βαΐων Ἰω. ιβ' 1-18
8	—	—	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ Πρξ. α' 1-8	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΠΑΣΧΑ Ἰω. α' 1-17
15	—	Α'	Κυριακῆς Β' Πράξεων Πρξ. ε' 12-20	Ἑορτῆς Ἰω. κ' 19-31
22	β'	Δ'	Κυριακῆς Γ' Πράξεων Πρξ. ζ' 1-7	Κυριακῆς Μυροφόρων Μρ. ιε' 43 - ις' 8
29	γ'	Ε'	Κυριακῆς Δ' Πράξεων Πρξ. θ' 32-42	Κυριακῆς Παραλύτου Ἰω. ε' 1-15

ΜΑΪΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
6	δ'	Ζ'	Κυριακῆς Ε' Πράξεων Πρξ. ια' 19-30	Κυριακῆς Σαμαρείτιδος Ἰω. δ' 5-42
13	πλ. α'	Η'	Κυριακῆς Ϛ' Πράξεων Πρξ. ις' 16-34	Κυριακῆς Τυφλοῦ Ἰω. θ' 1-38
20	πλ. β'	Ι'	Κυριακῆς Ζ' Πράξεων Πρξ. κ' 16-18, 28-36	Κυριακῆς Πατέρων Ἰω. ιζ' 1-13
27	—	—	Κυριακῆς Η' Πράξεων Πρξ. β' 1-11	Πεντηκοστῆς Ἰω. ζ' 37-52, η' 12

ΙΟΥΝΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
3	πλ. δ'	Α'	Κυρ. Α' Ἐπ. - Ἁγ. Πάντων Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2	Κυριακῆς Α' Ματθαίου Μτθ. ι' 32-33, 37-38, ιθ' 27-30
10	α'	Β'	Κυριακῆς Β' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. β' 10-16	Κυριακῆς Β' Ματθαίου Μτθ. δ' 18-23
17	β'	Γ'	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ε' 1-10	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου Μτθ. Ϛ' 22-33
24	γ'	Δ'	Προδρομοῦ Ῥωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4	Προδρομοῦ Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80

ΙΟΥΛΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
1	δ'	Ε'	Ἁγίων Α' Κορ. ιβ' 27 - ιγ' 8	Κυριακῆς Ε' Ματθαίου Μτθ. η' 28-θ' 1
8	πλ. α'	Ζ'	Κυριακῆς ζ' Ἐπιστολῶν Ῥωμ. ιβ' 6-14	Κυριακῆς ζ' Ματθαίου Μτθ. θ' 1-8
15	πλ. β'	Ζ'	Κυριακῆς Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Πατέρων Μτθ. ε' 14-19
22	βαρὺς	Η'	Κυριακῆς Η' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. α' 10-17	Κυριακῆς Η' Ματθαίου Μτθ. ιδ' 14-22
29	πλ. δ'	Θ'	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. γ' 9-17	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου Μτθ. ιδ' 22-34

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
5	α'	Ι'	Κυριακῆς Ι' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. δ' 9-16	Κυριακῆς Ι' Ματθαίου Μτθ. ιζ' 14-23
12	β'	ΙΑ'	Κυριακῆς ΙΑ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. θ' 2-12	Κυριακῆς ΙΑ' Ματθαίου Μτθ. ιη' 23-35
19	γ'	Α'	Κυριακῆς ΙΒ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ιε' 1-11	Κυριακῆς ΙΒ' Ματθαίου Μτθ. ιθ' 16-26
26	δ'	Β'	Κυριακῆς ΙΓ' Ἐπιστολῶν Α' Κορ. ις' 13-24	Κυριακῆς ΙΓ' Ματθαίου Μτθ. κα' 33-42

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑωθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
2	πλ. α'	Γ'	Κυριακῆς ΙΔ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. α' 21 - β' 4	Κυριακῆς ΙΔ' Ματθαίου Μτθ. κβ' 2-14
9	πλ. β'	Δ'	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως Γαλ. ζ' 11-18	Κυριακῆς πρὸ Ὑψώσεως Ἰω. γ' 13-17
16	βαρὺς	Ε'	Κυρ. μετὰ τὴν Ὑψωσιν Γαλ. β' 16-20	Κυρ. μετὰ τὴν Ὑψωσιν Μρ. η' 34 - θ' 1
23	πλ. δ'	Ζ'	Προδρόμου Γαλ. δ' 22-27	Κυριακῆς Α' Λουκᾶ Λκ. ε' 1-11
30	α'	Ζ'	Κυριακῆς ΙΗ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. θ' 6-11	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ Λκ. ζ' 31-36

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑοθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
7	β'	Η'	Κυριακῆς ΙΘ' Ἐπιστολῶν Β' Κορ. ια' 31 - ιβ' 9	Κυριακῆς Γ' Λουκᾶ Λκ. ζ' 11-16
14	γ'	Θ'	Κυριακῆς Πατέρων Τίτ. γ' 8-15	Κυριακῆς Δ' Λουκᾶ Λκ. η' 5-15
21	δ'	Ι'	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν Γαλ. β' 16-20	Κυριακῆς ς' Λουκᾶ Λκ. η' 27-39
28	πλ. α'	ΙΑ'	Θεοτόκου Ἐβρ. θ' 1-7	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ Λκ. η' 41-56

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑοθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
4	πλ. β'	Α'	Κυριακῆς ΚΓ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. β' 4-10	Κυριακῆς Ε' Λουκᾶ Λκ. ις' 19-31
11	βαρὺς	Β'	Μαρτύρων Β' Κορ. δ' 6-15	Κυριακῆς Η' Λουκᾶ Λκ. ι' 25-37
18	πλ. δ'	Γ'	Κυριακῆς ΚΕ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. δ' 1-7	Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ Λκ. ιβ' 16-21
25	α'	Δ'	Ἁγίας Γαλ. γ' 23 - δ' 5	Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 18-27

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

Ἡμ.	Ἦχος	Ἑοθ.	Ἀποστ. Ἀναγνώσματα	Εὐαγγ. Ἀναγνώσματα
2	β'	Ε'	Κυριακῆς ΚΖ' Ἐπιστολῶν Ἐφεσ. ς' 10-17	Κυριακῆς ΙΔ' Λουκᾶ Λκ. ιη' 35-43
9	γ'	ς'	Ἁγίας Γαλ. δ' 22-27	Κυριακῆς Ι' Λουκᾶ Λκ. ιγ' 10-17
16	δ'	Ζ'	Κυριακῆς Προπατόρων Κλσ. γ' 4-11	Κυριακῆς ΙΑ' Λουκᾶ Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14
23	πλ. α'	Η'	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων Ἐβρ. ια' 9-10, 32-40	Κυρ. πρὸ Χριστουγέννων Μτθ. α' 1-25
30	πλ. β'	Θ'	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Γαλ. α' 11-19	Κυρ. μετὰ τὴν Χριστοῦ γέννησιν Μρ. β' 13-23

ΓΕΝΙΚΑΙ ΥΠΟΜΝΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΥΠΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ

1. Τὸ ἐτήσιον Κανονάριον τῶν Διπτύχων βασιίζεται εἰς τὸ ἰσχῶν Τυπικὸν τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.), συνταχθὲν ὑπὸ Γ. Βιολάκη, Κων/πολις 1888. Σκοπὸς τοῦ Κανοναρίου εἶναι ἡ σωστὴ ἐρμηνεία καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ Τ.Μ.Ε., καὶ ὅπου χρειάζεται, ἡ διασάφησις καὶ συμπλήρωσις του, λαμβανομένων ὑπόψιν καὶ τῶν κρατούντων ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος (ἐκ Συνοδικῶν ἀποφάσεων, λειτουργικῶν ἐθίμων κ.λπ.).

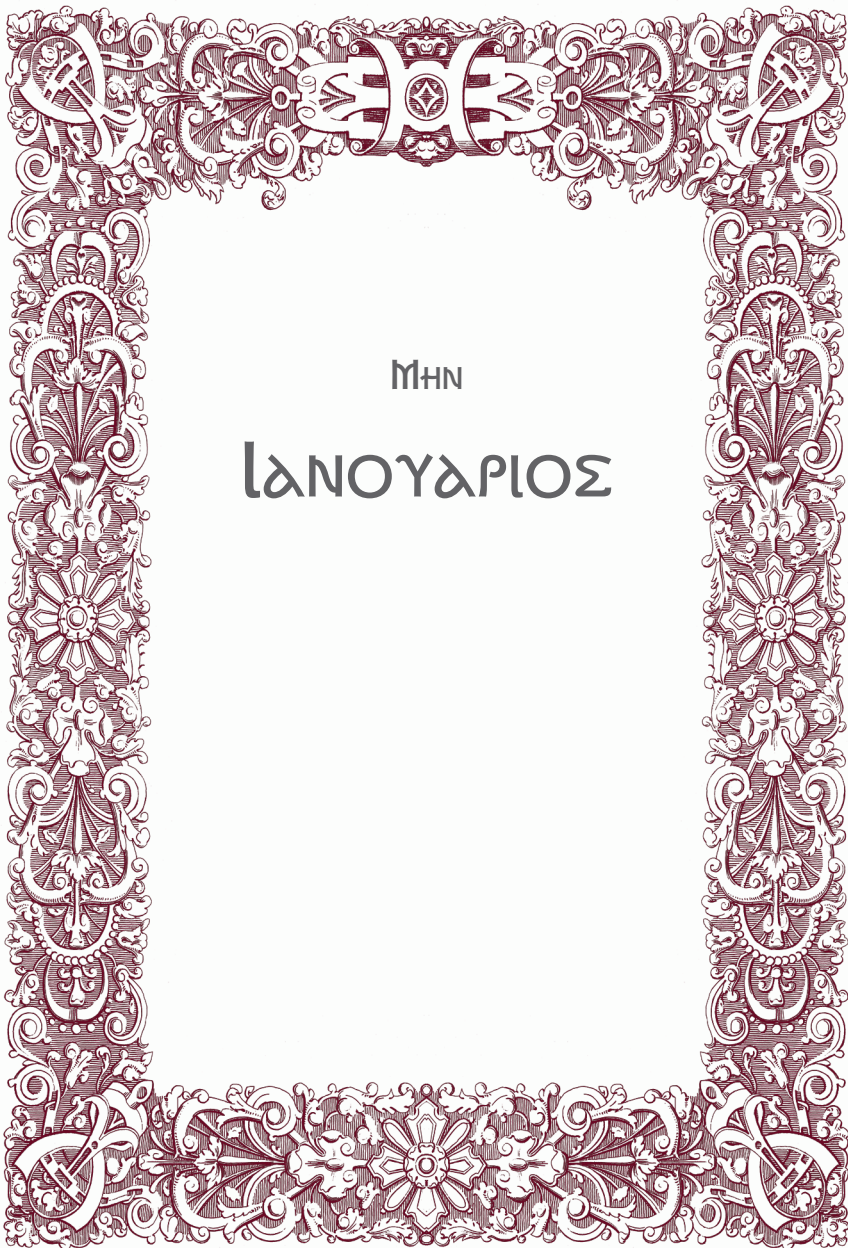
2. Ἡ ἐπαρκὴς γνῶσις τῆς Προθεωρίας καὶ τῶν λοιπῶν βασικῶν διατάξεων τοῦ Τ.Μ.Ε., καθὼς καὶ τῆς εἰδικῆς ὀρολογίας τοῦ Τυπικοῦ, εἶναι ἀπαραίτητος προϋπόθεσις διὰ τὴν ὀρθὴν κατανόησιν καὶ χρῆσιν τοῦ Κανοναρίου.

3. Ὡσαύτως εἶναι ἀναγκαία ἡ πλήρης καὶ συνολικὴ μελέτη τῶν ἐν τῷ Κανοναρίῳ διατάξεων καὶ σημειώσεων πασῶν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἔτους, καθὼς καὶ ἡ ἔγκαιρος προετοιμασία πρὸ ἐκάστης ἀκολουθίας, καὶ ὄχι ἡ ἀποσπασματικὴ, πρόχειρος καὶ ἐπὶ τροχάδην ἀνάγνωσις του. Τὸ Κανονάριον (καὶ τὸ Τυπικὸν ἐν γένει) δὲν εἶναι «τυφλοσύρτης».

4. Τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» τοῦ ἀειμνήστου ἱερέως Κων/νου Παπαγιάννη, ἐκδοθὲν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (ἐν Ἀθήναις 2006), ἐπίσης συμβάλλει εἰς τὴν ἄρτιωτέραν γνῶσιν τῶν περὶ τὸ Τυπικὸν θεμάτων.

5. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κανοναρίου (καὶ παντὸς ἐν γένει Τυπικοῦ) δι' ἐκάστην ἡμέραν τοῦ ἔτους συντάσσονται κατὰ κύριον λόγον ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰ. ἀκολουθιῶν τῶν καθιερωμένων Μηναιῶν καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ἐκκλησίας.

6. Διὰ τὴν τέλεσιν τοπικῶν ἑορτῶν καὶ ἀκολουθιῶν, πέραν τῶν προβλεπομένων ὑπὸ τῶν ἐν χρῆσει λειτουργικῶν βιβλίων, πρέπει νὰ ὑπάρχη εἰδικὴ ἐόρτιος ἀκολουθία (συνήθως ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ τυπικὸν τῆς ἡμέρας προσαρμόζεται ἀναλόγως καὶ τηρεῖται ἡ τάξις τῆς εἰδικῆς ἀκολουθίας ἐν συνδυασμῷ μὲ τὰς διατάξεις παρομοίων περιπτώσεων τοῦ ἐπισημοῦ Τυπικοῦ.

ΜΗΝ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα καὶ μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Δευτέρα. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας τοῦ μεγάλου († 379).

Εἰς τὴν Θ΄. Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα,
«Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ· κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμε-
ρον»· ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ... καὶ
ἀναστάς...»

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακός.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Συγ-
καταβαίνων ὁ σωτήρ» (δις) καὶ «Οὐκ ἐψησχύνθη» (ἅπαξ), καὶ
τοῦ ἁγίου Βασιλείου 3 προσόμοια «Ὁ ἐπ' ἀνομίᾳ κληθεὶς»
κ.λπ., Δόξα, τοῦ ἁγίου «Σοφίας ἐραστῆς», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς
«Συγκαταβαίνων ὁ σωτήρ».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν», προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ
ἀναγνώσματα*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου μετὰ στίχων εἰς τὰ 2
τελευταῖα: α) «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς
καρδίας μου σύνεσιν», β) «Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν
καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν», Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ὁ τὴν
χάριν τῶν θαυμάτων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐψησχύνθη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μορ-
φήν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ
περιτηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χρι-
στός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

* Εἰς τὰς ἑορτασίμους ἀκολουθίας μετὰ τὴν εἴσοδον τοῦ ἑσπερινοῦ συ-
χνάκις ὑπάρχουν σιχηρὰ ἰδιόμελα διὰ τὴν λιτὴν κατὰ τὰς διατάξεις ὁμως
τοῦ Τ.Μ.Ε. εἰθίσται εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς νὰ μὴ τελῆται λιτὴ ἐν τῷ
ἑσπερινῷ, ἀλλὰ τὰ ἰδιόμελα αὐτῆς νὰ ψάλλωνται εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἶτα τὸ α' ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου, καὶ τὸ προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου, «*Ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (ζήτησι τῆ 13ῃ Νοεμβρίου)· ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ ἱεράρχου*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Δόξα σοι, ὁ Θεός*» καὶ τοῦ ἁγίου (ἄνευ εἰρμῶν) μὲ στίχον «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ*»· ἀπὸ γ' καὶ ς' ᾠδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς θ' ᾠδῆς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...]* Ἀπορεῖ πᾶσα γλώσσα» καὶ «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...]* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτιμηθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Μορφὴν ἀναλλοιώτως*», «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «*Ὁ τῶν ὅλων Κύριος*» (ζήτησι μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν). Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 1ης Ἰαν., «*Βλέπετε μὴ τις ὑμᾶς ἔσται*» (Κλσ. β' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες*» (Λκ. β' 20-21, 40-52).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα, μετὰ τὸ «*Ἐν πρώτοις μνήσθητι*», λέγεται τὸ παρὸν μεγαλυναρίον τοῦ ἁγίου·

Τὸν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότη, τὸν φωστῆρα τὸν φαεινόν, τὸν ἐκ Καισαρείας καὶ Καππαδόκων χώρας, Βασιλείον τὸν μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.]

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Μορφὴν ἀναλλοιώτως». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

**Ἀκολουθία τῆς δοξολογίας
ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους***

Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ἀπολυτίκια:

τῆς ἑορτῆς «Μορφὴν ἀναλλοιώτως»,

καὶ τοῦ ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»,

κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου, ἦχος δ' , πρὸς τὸ «Ὁ ὑψωθείς»,

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, / Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, / τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον / σφάζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, / πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη / καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, / εὐφωρον πᾶσι τὸ ἔτος χορηγήσον».

Εὐθὺς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων), μεθ' ἣν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἔκτενουῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως «ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι», μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκрасίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου».

* Ἀναλυτικαὶ διατάξεις διὰ τὰς τοιαύτας περιπτώσεις ἐπισημῶν τελετῶν ὑπάρχουν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας «Ἐπίσημοι Δοξολογία μεγάλων ἑορτῶν, ἐπετείων καὶ λιτανειῶν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιρὸς καὶ χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θεῷ σου χάριτι εὐλόγησον ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμοιοῖα βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητα παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ συναψον τῇ ἁγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θεῷ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριάδι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλην τῶν Κυριακῶν. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

2. Εἰς τοὺς ἑσπερινούς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ α΄ κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον».

2. **Τρίτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Σιλβέστρου Ῥώμης († 335)· Θεαγένους († 320), Θεοπίστου, Σεργίου καὶ Θεοπέμπτου μαρτ., Κοσμᾶ (Α΄) Κων/πόλεως, Σεραφίμ ἐν Σάρωφ († 1833).

Ἀπόστολος: προεόρτιος, Τετ. κ΄ ἐβδ. ἐπιστολῶν (Κθσ. α΄ 18-23).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Πέμπτης διακαινησίμου (Ἰω. γ΄ 1-15).

3. **Τετάρτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Μαλαχίου προφήτου (περὶ τὸ 450 π.Χ.), Γορδίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: παραπειφθεῖς, Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-5΄ 5).

Εὐαγγέλιον: παραπειφθέν, Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων (Μτθ. γ΄ 1-6).

4. **Πέμπτη** (προεόρτια τῶν Φώτων). Σύναξις τῶν ἁγίων 70 ἀποστόλων, Θεοκτίστου ὁσίου. Νικηφόρου τοῦ λεπροῦ.

Ἀπόστολος: προεόρτιος, Πέμ. κ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλ. γ΄ 1-8).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. διακαιν. (Ἰω. α΄ 18-28).

5. **Παρασκευή** (προεόρτια τῶν Φώτων). Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ μαρτύρων († 305), Συγκλητικῆς ὁσίας († 350).

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ τάξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὰ ἀπόστιχα, τὸ τρισάγιον κλπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτέ» (ἅπαξ) λέγεται ἢ (μεγάλῃ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλοι ὥραι. Εἰς τὴν α΄ ὥραν «Εὐλόγητὸς ὁ Θεός», τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηνιαῖον (τυπικὸν 6ης Ἰαν., §1)· ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετο ποτέ». Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ς΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος θυμιᾷ [προπορευομένου λαμπαδούχου] τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ («κατζίου»).

Ῥοθ'. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α' χορὸς ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' Δόξα Πατρὶ, ὁ β' Καὶ νῦν, καὶ ὁ ἀναγνώστης ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Ἀποστόλου ὀλόκληρον τὸ δοξασικὸν «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην» (ὁ πρῶτος στίχος «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» καὶ τὸ ἐν τέλει ἡμιστίχιον «Καὶ δεῦρο στήθι μεθ' ἡμῶν» ἐπαναλαμβάνονται τρεῖς, οἱ δὲ λοιποὶ στίχοι λέγονται ἅπαξ), καὶ εἶτα ψάλλουν τὸ αὐτὸ δοξασικὸν οἱ χοροὶ ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Εἶτα ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ» συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνορίαις τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ εὐθὺς γίνεται (μικρὰ) ἀπόλυσις. Εἶτα ἐν συνεχείᾳ ἄρχεται

Ὁ μέγας ἑσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων μετὰ τῆς θείας λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«Εὐλογημένη ἡ βασιλεία», ὁ προοιμακὸς καὶ τὰ εἰρηνικά.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐπέκλινας κάραν». Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρόν»· προκειμενον δὲν λέγεται, ἀλλ' εὐθὺς τὰ

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α' ἀνάγνωσμα «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός» μετ' αὐτὸ ὁ α' χορὸς τὸ μετὰ τὸ γ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ξς' (66ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ε' ἀνάγνωσμα «Εἶπεν Ἰλίας» μετ' αὐτὸ ὁ β' χορὸς τὸ μετὰ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Ποῦ γὰρ εἶχε τὸ φῶς σου λάμπαι» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92^{ου}) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Ἀμαρτωλοῖς καὶ τελώναις» ὀλόκληρον. Ἀκολουθεῖ τὸ ζ' ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν», μετὰ τὸ ὁποῖον «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, «Ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων» (Α'

Κορ. θ' 19-27)· Εὐαγγέλιον: τῆς θ' ὥρας, «*Ἐν ἔτει πεντεκαίδεκάτῳ*» (Λκ. γ' 1-18).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ ιδιόμελα «*Φωνὴ Κυρίου*» καὶ τελεῖται ὑπὸ τοῦ λειτουργοῦντος ἱερέως ὁ μέγας Ἄγιασμός, ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἄγιασμοῦ ὁ ἱερεὺς βαπτίζει τρεῖς ἐν τῷ ἡγιασμένῳ ὕδατι τὸν τίμιον Σταυρὸν ὄρθιον, ψάλλων τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτίζομένον σου, Κύριε*», τὸ ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν· εἶτα ῥαντίζει τὸν λαὸν μετὰ τοῦ ἡγιασμένου ὕδατος ψάλλων τὸ κοντάκιον «*Ἐν τοῖς ρεῖθροῖς σήμερον*»*. Εἶτα προσέρχεται ὁ λαὸς μετὰ τάξεως, διὰ τὴν ἀγιασθῆναι, ἐνῶ ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ιδιόμελον «*Ἀνυμνήσωμεν οἱ πιστοί*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα «*Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου*» (γ')· ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός*».

Εἶδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

6. Σάββατον. † ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα (ἄνευ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα) καὶ τὰ ιδιόμελα τῶν ἀποστίχων τοῦ ἑσπερινοῦ (ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων), ὡς μὴ ψαλέντα εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν· εἶτα τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» (γ'). [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*», τὸ προκείμενον «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγε*» (γ'), τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου

* Τὸ ὡς ἄνω κοντάκιον ἐτέθη συμφώνως τῷ Τ.Μ.Ε.. Κατὰ τὰ ἀρχαῖα ὅμως Τυπικά, εἰς τὸν μέγαν Ἄγιασμόν ψάλλεται τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*».

«Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς» (Ματ. α' 9-11), ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ἀμφοτέρωθεν οἱ τῆς ἑορτῆς (μετὰ τῶν εἰρημῶν) ἀνά 4 ἄνευ στίχου, εἰμὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν, ἐν ἐκάστη ᾠδῇ τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «Ὅτε τῇ ἐπιφανείᾳ σου»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μνηολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε» καὶ «Στείβει θαλάσσης». Ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ μεγαλυνάρια αὐτῶν· εἶτα οἱ εἰρμοὶ (μετὰ τῶν μεγαλυναρίων) «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ τὸ τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον»* καὶ ψάλλομεν τὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Νάματα ἰορδάνια», Καὶ νῦν, «Σήμερον ὁ Χριστός». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Εὐλόγημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ», κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: 6^{ος} Ἰαν., «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ» (Τίτ. β' 11-14, γ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Παράγινεται ὁ Ἰησοῦς» (Ματθ. γ' 13-17).

Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἶρμος «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ἀπο-

* Ὅσακις ὑπάρχουν 6 στιχηρὰ διὰ τοὺς αἶνους, ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς» καὶ ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ μὲ τοὺς στίχους τῶν αἶνων, χωρὶς νὰ προσθέτωμεν ἑτέρους στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα, διότι οὐδέποτε προστίθενται στίχοι, ἐὰν δὲν ἐξανηλεθῶν οἱ στίχοι τοῦ ὄν' ψαλμοῦ.

ρει πᾶσα γλῶσσα». Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἐν Ἰορδάνη».

ΜΕΓΑΣ ΑΓΙΑΣΜΟΣ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν εὐθύς τὰ ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου» κ.λπ. καὶ τελεῖται ὁ μέγας Ἁγιασμός ὡς χθές. Ἐν τέλει τὸ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον», μεθ' ὃ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου», «Εὐλογία Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις ὡς χθές.

Σημειώσεις. 1) Τὸ Μηναιὸν, τὸ ἰσχυὸν *Τυπικὸν Βιολάκη* (Τ.Μ.Ε. Ἰαν. 6, §3) καὶ ὅλα τὰ παλαιὰ *Τυπικά* ὀρίζουν τὸν μέγαν Ἁγιασμόν τῆς σήμερον μετὰ τὸ ἁσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας, ἀλλὰ κατὰ σχετικὴν πρόβλεψιν τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἰαν. 6η, ὑποσ. 4), εἰς πλείστας ἐνορίας τελεῖται εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, διὰ νὰ μὴ γίνεται ἀταξία καὶ πρὸς καλλιτέραν ἐξυπηρέτησιν τῶν πιστῶν.

2) Μετὰ τὸ πέρας τῆς τελετῆς δίδεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως εἰς τὸν λαὸν ὁ μέγας Ἁγιασμός, ἐνῶ οἱ χοροὶ ψάλλουν ἐναλλάξ ἀργῶς καὶ μετὰ μέλους τὸ τροπάριον τῆς ἡ΄ ᾠδῆς «Τριάδος ἡ φανερώσις».

3) Ἀπὸ σήμερον καὶ εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 14ης Ἰανουαρίου ἀπόλυσις λέγεται ἡ τῆς ἑορτῆς.

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ (α΄ μεθέορτος ἡμέρα τῶν Θεοφανείων). † Τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἦχος πλ. β΄, ἑωθινὸν θ΄ (τυπικὸν Θεοφανείων, περίπτωσις β΄, §§14-16).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικίον «Ἐν Ἰορδάνη»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακόν, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς 3 «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν» κ.λπ. καὶ τοῦ Προδρόμου 3 «Πανεύφημε πρόδρομε Χριστοῦ» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτοῦ «Ἐνσαρκε λύχνη», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Προδρόμου «Ὡς τοῦ Πνεύματος ἐραστής», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε μιμησώμεθα».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Μνήμη δικαίου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «*Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός...*, τοῦ τιμίου ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὰ 2 ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς ἑορτῆς «*Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος*», εἰς δὲ τὴν β' στιχολογίαν τὰ 2 ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐν τοῖς ῥείθροις βλέψας σε*». Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α' τῶν Θεοφανείων μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*» καὶ τοῦ προδρόμου μετὰ στίχου «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ἑς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς 7ης Ἰανουαρίου καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*». Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου (*τὴν τιμωτέραν*), ὁ εἰρμὸς καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ α' μόνον κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα*» ἐφύμνια εἰς 4 μεγαλυνάρια (ὡς χθές), εἶτα ἡ θ' ᾠδή τοῦ Προδρόμου μὲ στίχον εἰς τὰ δύο πρῶτα τροπάρια «*Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ*», Δόξα, «*Ὁ τοῖς ἀσωμάτοις*», Καὶ νῦν, «*Ἐπὲρ εὐσπλαγχνίαν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυννον, ψυχὴ μου...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τοῦ προδρόμου «*Προφήτην σε προέφησε*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνη ὁ σωτῆρ*».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Φῶς ἐκ φωτός» (6ης Ἰαν.) μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*», «*Τί σοι ἐστὶ, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες, καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;*», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου «*Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς χθὲς ἐν τῷ Μηναίῳ· εἰς τὸ β' μετὰ τοῦ ἐφουμνίου «*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς*».

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ἐν Ἰορδάνῃ*», «*Μνήμη δικαίου*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἐπεφάνης σήμερον*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 7ης Ἰαν., «*Ἐγένετο ἐν τῷ τὸν Ἀπολλὼ εἶναι ἐν Κορίνθῳ*» (Πρξ. ιθ' 1-8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βλέπει ὁ Ἰωάννης τὸν Ἰησοῦν ἐρχόμενον*» (Ἰω. α' 29-34)·

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτικίον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῳ.

Σημειώσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 13ης τοῦ μηνός, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ β' κανόνος τῶν Φώτων «*Στεῖβει θαλάσσης*». Κοντάκιον μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνός τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνης σήμερον*» (βλέπε 6 Ἰανουαρίου).

2. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄχρι τῆς ἀποδόσεως πρὸ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου τὴν μὲν 8ην, 10ην καὶ 12ην τοῦ μηνός λέγεται ὁ β' κανὼν τῆς ἑορτῆς· τὴν δὲ 9ην, 11ην καὶ 13ην ὁ α' κανὼν αὐτῆς.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς 13ης Ἰαν. στιχολογοῦνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα, ἀλλ' εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου*».

8. Δευτέρα. Γεωργίου τοῦ Χοζεβίτου, Δομνίκης ὁσίας· Κύρου καὶ Ἀττικοῦ πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: παραθειφθεῖς, Κυρ. ς' Πράξ. (Πρξ. ις' 16-34).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Σαβ. διακαιν. (Ἰω. γ' 22-23).

9. Τρίτη. Πολυεύκτου μάρτυρος († 295)· Εὐστρατίου ὁσίου (θ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ϩα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ιβ' 25-27, ιγ' 22-25).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Δευτ. ιβ' ἑβδομάδος Ματθ. (Μρ. α' 9-15).

10. Τετάρτη. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης († 395), Δομετιανοῦ Μελιτινῆς († 602)· Μαρκιανοῦ πρεσβυτέρου οἰκονόμου Μεγ. Ἐκκλησίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ϩα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. α' 1-18).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Δευτ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

11. Πέμπτη. Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ κοινοβιάρχου († 529).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ὁσίου, Παρασκ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «ῚΕστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινουῖ» (Λκ. ς' 17-23)· Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Στείβει θαλάσσης*»· «*Τὴν τιμωτέραν*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἐν Ἰορδάνῃ*» ἅπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ σημειούμενος, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς λάμπαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσνον αἰώνιον*».

12. Παρασκευή. Τατιανῆς μάρτυρος († 226)· Εὐθασίας, Μερτίου μαρτύρων († 305).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ϩα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: μεθεόρτον, Ἰανουαρίου 12 (Ἰω. ι' 39-42).

13. Σάββατον μετὰ τὰ Φῶτα. Ἐρμούλου καὶ Στρατονίκου μαρτύρων († 315).

Συμφάλλεται σήμερον καὶ ἡ ἀκολουθία τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ραϊθῶ ἀββάδων διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὔριον τὴν ἑορτήν.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναιίου κατὰ τὴν τάξιν τῶν μεθεόρτων ἡμερῶν (βλ. ἔμπροσθεν, γεν. τυπικαὶ διατάξεις §§52-63): ἀπολυτίκια τὸ τοῦ Μηναιίου «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν» καὶ «Ἐν Ἰορδάνῃ», εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου μόνον «Ἐν Ἰορδάνῃ». Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ*». Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Ἀπόστολος Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνήχθη ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν ἔρημον» (Μτθ. δ' 1-11). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ».

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ μετὰ τὰ φῶτα. Ἀπόδοσις τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινὰ καὶ Ῥαϊθῷ ἀναιρεθέντων πατέρων. Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Θεοφανείων, περίπτωσις β', §§ 17-19).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἐν Ἰορδάνῃ», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «*Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν*» (ζήτηι εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 6ης Ἰαν.) εἰς 6, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Υπέκλινας κάραν*» (6 Ἰαν.), Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἴσοδος κ.λπ. (ἄνευ ἀναγνωσμάτων).

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὸν ἐκ παρθένου ἥλιον*» (δοξαστικὸν ἀποστίχων 6 Ἰαν.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «Ἐν Ἰορδάνῃ», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό (λόγω τῆς ἀποδόσεως).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ (κατ' ἀπαιτήσιν τοῦ τυπικοῦ) ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (Ἰαν. 6). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή τοῦ ἤχου, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ι') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (6 Ἰαν.) μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν καὶ μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κάθισμα «Τὰ ῥεῖθρα ἠγίασας» (ζητεῖ 6 Ἰαν., μετὰ τὸν Πολυέλεον)· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος, καὶ τὸ μνηολόγιον τῆς 14ης τοῦ μηνός.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «*Βυθοῦ ἀνεκάλυψε*» καὶ «*Στείβει θαλάσσης*»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυνοῦρων αὐτῶν, εἶτα οἱ εἰρμοὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...* Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα» καὶ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην...* Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι' ἀναστάσιμον «*Τιβεριάδος θάλασσα*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ*» (6 Ἰανουαρίου) δις.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 4 «*Φῶς ἐκ φωτός*» (6 Ἰαν.), μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τὰ ὀπίσω*», β) «*Τί σοι ἐστί, θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καὶ σύ, Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;*», Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Νάματα Ἰορδάνια*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνη...*», εἰς δὲ τὸ γ' «*Ἐν Ἰορδάνη βαπτιζομένου σου, Κύριε*»).

Εἰσοδικόν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», «Ἐν Ἰορδάνῃ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ (ἐπειδὴ τῇ παρελθούσῃ Κυριακῇ 7 Ἰανουαρίου ἀνεγνώσθησαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, διὰ τοῦτο) προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Φῶτα· Ἀπόστολος Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα, «Ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις» (Ἐφεσ. δ' 7-13)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης παρεδόθη» (Μτθ. δ' 12-17).

Εἰς τὸ Ἑξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν»*. Κοινωνικὸν «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ». Ἄντι τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτικὸν «Ἐν Ἰορδάνῃ»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς 31ης τοῦ μηνὸς (πλὴν τῶν ἐορταζομένων ἁγίων) ἀρχεται ψαλλομένη ἡ Παρακλητικὴ.

2. Ἀπὸ αὐριον ἕως τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται αἱ καταβασαί τῆς ἐορτῆς «Χέρσον ἀβυσοτόκον», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικὴν» (ζήτει 2 Φεβρ.).

15. Δευτέρα. Παύλου ὁσίου τοῦ Θηβαίου καὶ Ἰωάννου τοῦ καλυβίτου. Γερασίμου (Παλλαδᾶ) πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: παραφειφθεῖς, Κυρ. β' Πράξεων (Πρξ. ε' 12-20).

Εὐαγγέλιον: παραφειφθέν, Κυρ. ιε' Ματθ. (Μτθ. κβ' 35-46).

16. Τρίτη. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ ἀποστόλου Πέτρου. Πευσίππου, Ἐλασίππου, Μεσίππου, Νεονίλλης μαρτύρων († 161-180), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ Μυτιληναίου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ις' ἔβδ. Ματθ. (Μρ. ζ 5-16).

* Σημειωτέον ὅτι ἡ παροῦσα περίπτωσις εἶναι καὶ ἡ μόνη καθ' ἣν τὸ Τ.Μ.Ε. εἰς τὴν ἀπόδοσιν ὀρίζει τὸν εἰρμὸν «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν», ἐνῶ διὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ὀρίζει τοὺς ὕμνους τῆς κυριωνύμου ἡμέρας.

- 17. Τετάρτη.** † Ἀντωνίου όσιου τοῦ μεγάλου († 356). Ἀντωνίου όσιου τοῦ ἐν τῇ σκήτῃ τῆς Βεροίας, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰωαννίνους († 1838).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὸν ζηλωτὴν Ἠλίαν*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ όσιου, Πέμ. δ' ἔβδ. Μαθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30). Κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ ὁ τοῦ ἁγίου ἀνά 4. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος τοῦ όσιου, Δεκ. 6, «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἔσθι ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ς' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 18. Πέμπτη.** † Ἀθανασίου († 373) καὶ Κυρίλλου († 444) πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἔργοις λάμπαντες*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον: τὸ τῆς θ. λειτουργίας 13ης Νοεμβρίου, «*Ἐγὼ εἶμι ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ τῶν ἁγίων καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἄβυσσοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*»· Ἀπόστολος: 18ης Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν*» (Ἐβρ. ιγ' 7-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 19. Παρασκευή.** Μακαρίου όσιου τοῦ Αἰγυπτίου. Ἀρσενίου Κερκύρας, Μάρκου ἀρχιεπ. Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ († 23 Ἰουν. 1444), Μακαρίου όσ. ἱεροδιακόνου τοῦ Πατιμίου.

Ἀπόστολος: παραφειφθεῖς, Κυρ. ς' ἔπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 6-14).

Εὐαγγέλιον: παραφειφθέν, Κυρ. ς' Μαθαίου (Μτθ. θ' 1-8).

20. Σάββατον. † Εὐθυμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου. Ζαχαρίου νεο-
μάρτυρος τοῦ ἐξ Ἄρτης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μη-
ναίῳ. Εἰς τὰ ἐσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν,
τὸ ἀ' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*», καὶ γίνεται
εἴσοδος· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν· τὸ ἀπο-
λυτικίον «*Εὐφραίνου ἔρημος*» εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ
τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς
(μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν
ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ὁσίου, Πέμπτης δ' ἔβδ. Ματθ., «*Πάν-
τα μοι παρεδόθη*» (Ματθ. ια' 27-30)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς πα-
ρακλήσεως καὶ τοῦ ὁσίου οἱ δύο· καταβασίαι «*Χέρσον ἀβυσ-
σοτόκον*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθε-
νικήν*». Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ
εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον· ὁμοί-
ως, Παρ. β' ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*
(Λκ. ς' 17-23)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΤΟΥ ΖΑΚΧΑΙΟΥ). Μαξίμου ὁσίου
τοῦ ὁμολογητοῦ († 662), Νεοφύτου μάρτυρος († 305). Πατρό-
κλου καὶ Ἀγνῆς μαρτύρων, Μαξίμου ὁσίου τοῦ Γραικοῦ. Ἦ-
χος πλ. δ', ἑωθινὸν ια'.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «*ΚΥΡΙΑΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» ἀναστάσιμα 4, καὶ ἐκ τοῦ
Μηναίου προσόμοια τοῦ ὁσίου 3 καὶ τοῦ μάρτυρος ἕτερα 3,
Δόξα, τοῦ ὁσίου «*Ὅσιν πάτερ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ βασιλεὺς τῶν
οὐρανῶν*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Τῶν μο-
ναστῶν τὰ πλήθη*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», Δόξα, «*Ὁρθοδο-
ξίας ὁδηγέ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ.
καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύ-
ριος*» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄ-

μομος.] Τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια· ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ΄ ὤδῃς τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ μηνίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...]* Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια΄ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θεϊαν ἔγερσιν*» καὶ τὰ τοῦ μηνίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ια΄ ἑωθινὸν «*Φανερῶν ἑαυτόν*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἐξ ὕψους κατήλθες*», «*Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος: Κυρ. λβ΄ ἐπιστ., «*Πιστὸς ὁ λόγος... εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν*» (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)· Εὐαγγέλιον, Κυρ. ιε΄ ἐβδ. Λουκᾶ, «*Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχώ*» (Λκ. ιθ΄ 1-10). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

22. Δευτέρα. Τιμοθέου ἀποστόλου († 96), Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 628).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, 22ας Ἰανουαρίου (Β΄ Τιμ. α΄ 3-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ις΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ΄ 13-17).

23. Τρίτη. Κλήμεντος ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ἀγκύρας († 312), Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος († 312), Διονυσίου ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ († 1540).

Ἀπόστολος: παραφίφθεις, Κυρ. θ΄ ἐπιστ. (Α΄ Κορ. γ΄ 9-17).

Εὐαγγέλιον: παραφίφθέν, Κυρ. θ΄ Ματθ. (Μτθ. ιδ΄ 22-34).

24. Τετάρτη. Ξένης όσίας (ε΄ αϊ.). Βαβύλα ιερομάρτ. (γ΄ αϊ.), Φίλωνος έπισκ. Καρπασίας, Νεοφύτου του έν Κύπρω.

΄Απόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. ιδ΄ έπιστ. (Β΄ Κορ. α΄ 21-β΄ 4).

Ευαγγέλιον: παραθειφθέν, Κυρ. ιδ΄ Ματθαίου (Μτθ. κβ΄ 2-14).

25. Πέμπτη. † Γρηγορίου άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως του Θεολόγου (Ναζιανζηνού) († 390).

Ή άκολουθία ψάλλεται κατά την διάταξιν του Μηναίου· τὰ διά την λιτήν στιχηρά εις τὸ μεσονυκτικόν· τὸ άπολυτίκιον «*Ὁ ποιμενικὸς αὐλὸς*» εις μὲν τὸν έσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν άπαξ, εις δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου σοι*». Εἰς τὸν ὄρθρον Ευαγγέλιον: 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ίω. ι΄ 1-9)· κανόνες, ὁ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως καὶ οἱ δύο τοῦ ιεράρχου· καταβασίαι «*Χέρσον άβυσσοτόκον*»· εις τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶν «*Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις*» (Παρακλ. ἦχος α΄, Δευτέρα έσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*»· Ἀπόστολος: τοῦ ιεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν έπρεπεν άρχιερεὺς*» (Έβρ. ζ΄ 26-η΄ 2)· Ευαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εγὼ εἰμι ἡ θύρα*» (Ίω. ι΄ 9-16)· κοιωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

26. Παρασκευή. Ξενοφώντος όσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ (ς΄ αϊ.)· Κλήμεντος όσίου τοῦ Ἀθηναίου († 1111).

΄Απόστολος: παραθειφθείς, Κυρ. δ΄ έπιστ. (Ρωμ. ς΄ 18-23).

Ευαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ις΄ έβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ΄ 1-9).

27. Σάββατον. † Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, άρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως (άνακομιδῆ λειψάνου έν έτει 438).

Ή άκολουθία ψάλλεται ὡς έστι διατεταγμένη έν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὰ έσπέρια, μετὰ τὸ δοξαστικὸν τοῦ άγίου, Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἦχου «*Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν*», καὶ γίνεται εἴσοδος. Τὰ διά τὴν λιτήν έλλείποντα στιχηρά ζῆτει εις τὴν 13ην Νοεμ., λέγονται δὲ εις τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ άπολυτίκιον «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» εις μὲν τὸν έσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν άπαξ, εις δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς*». Εἰς τὸν ὄρθρον Ευαγγέλιον: 13 Νοεμ., «*Ἀμὴν άμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι*

ὁ μὴ εἰσερχόμενος» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, οἱ ἐν τῷ Μηναιῷ τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ ἁγίου. Καταβασαίαι «Χέρσον ἀβυσσοτόκων». Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ τοῦ ναοῦ· κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν». Ἀπόστολος τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς» (Ἐβρ. ζ' 26 - η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 13 Νοεμ., «Ἐγὼ εἰμί ἢ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ (ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ) ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ. Ἐφραῖμ τοῦ Σύρου († 373). Παλλαδίου ὀσίου (δ' αἰ.), Χάριτος μάρτυρος. Ἦχος α', ἔωθινὸν α'.

Ἄρχεται τὸ Τριῶδιον

Σημείωσις. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται συμπαλλόμενοι οἱ ἐν τῷ λειτουργικῷ βιβλίῳ τοῦ Τριῶδιου περιεχόμενοι ὕμνοι. Ἐν τισὶ ναοῖς πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔσπερινου τίθεται ὑπὸ τὴν ἐν τῷ τέμπλῳ εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ ἠῤῥεπισμένῳ σκίμπος τὸ λειτουργικὸν βιβλίον τοῦ Τριῶδιου, ἔνθα μεταβαίνει ὁ πρωτοψάλτης (ἐκπροσωπῶν τοὺς ἐν τοῖς ἀναλογίαις ὑπηρετοῦντας), βάλλει πρὸ τῆς εἰκόνης μετανοίας 3, ἀσπάζεται αὐτήν, λαμβάνει μετὰ χειρὸς τὸ Τριῶδιον καὶ ἀσπάζεται αὐτό, ποιεῖ πάλιν μετανοίας μικρὰς 3 καὶ ἀπέρχεται μετὰ τοῦ Τριῶδιου εἰς τὴν οἰκείαν θέσιν αὐτοῦ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου»· κοντάκιον «Εὐφράνθη μυστικῶς».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ 2 ἰδιόμελα τοῦ Τριῶδιου «Μὴ προσευξώμεθα», «Φαρισαῖος κενοδοξία» εἰς 3, Δόξα, «Παντοκράτορ Κύριε», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριῶδιου «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου», Καὶ νῦν, «Ναὸς καὶ πύλη».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (α'), μετὰ δὲ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα Δόξα, «*Τῆς μετανοίας*», Καὶ νῦν, «*Τῆς σωτηρίας*» καὶ εἰς τὸν στίχον «*Ἐλέησόν με, ὁ Θεός*», «*Τὰ πλήθη*».

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*»· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν· ἀπ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· εἶτα «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «*Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν*», τοῦ Τριωδίου «*Ὑψηγορίαν φύγωμεν*» καὶ θεοτοκίον «*Ὁ ποιητῆς τῆς κτίσεως*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 4 (εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν Κυριακῶν τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἂν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς' ὥδῃ τοῦ Τριωδίου εἰς 4].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικὴν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου (α')· Ἀπόστολος: Κυρ. λγ' ἐπιστολῶν, «*Παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ*» (Β' Τιμ. γ' 10-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ις' Λουκᾶ, «*Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν*» (Λκ. ιη' 10-14).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αινεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

29. Δευτέρα. Ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ θεοφόρου († 107).

Ἄποστολος: παραφιφθεῖς, Κυρ. ιθ' ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιζ' ἔβδομ. Λουκά (Λκ. ιγ' 9-13).

30. Τρίτη. † Τῶν τριῶν ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου. Ἰππολύτου ἱερομάρτυρος· ἀνάμνησις τῆς ἐν Τήνῳ εὐρέσεως τῆς εικόνας τῆς Θεοτόκου (1823)· Αὔρας (τῆς καὶ Χρυσῆς) μάρτυρος. (Τυπικὸν 30ῆς Ἰανουαρίου §§1-3.)

Σημείωσις. Ὡς ὀρίζεται εἰς τὸ μηναῖον, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Ἰππολύτου ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν ἀποστίχων «Μακαρίζομέν σε» (Παρακλητικὴ, ἦχος πλ. α', Δευτέρα ἔσπερας). Ἀπολυτίκιον μόνον τὸ α' «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροποι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀμφότερα τὰ ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων «Τοὺς τρεῖς μεγίστους», Δόξα, «Ὡς τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Καθίσματα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου, 30ῆς Ἰανουαρίου «Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα» (Ἰω. ι' 9-16), μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως. Κανόνες, τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν ἁγίων οἱ δύο (ἄνευ εἰρμῶν), ὡς εἰς τὸ Μηναῖον. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» εἰς ἦχον β' εἰρολογικόν, εἶτα ἡ θ' ὥδῃ τῆς Θεοτόκου μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον», λέγοντες εἰς τὰ λοιπὰ τρία τροπάρια στίχον «Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς», καὶ οἱ δύο κανόνες τῶν ἁγίων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ὁ εἰρμὸς «[Θεοτόκε ἡ ἑλπίς...] Ἐν νόμον σκιαὶ καὶ γράμματι». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ β' ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Τοὺς τρεῖς μεγίστους*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, 18 Ἰαν., «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἑβρ. ιγ' 7-16). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 30 Ἰαν., «*Ὑμεῖς ἐστὲ τὸ φῶς τοῦ κόσμου*» (Μτθ. ε' 14-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς σὺνηθες.

31. Τετάρτη. Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἕξ μαρτύρων († 251), Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἄποστολος: παραφειφθεῖς, Κυρ. κγ' ἐπιστ. (Ἐφεσ. β' 4-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἑβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ' 24-31).

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας εἴκοσιν ὀκτώ
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

1. Πέμπτη. Προεόρτια Ὑπαπαντῆς, Τρύφωνος μάρτυρος († 250). Βασιλείου Θεσσαλονίκης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 870), Ἀναστασίου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Ναυπλίου († 1655)· τῶν ἐν Μεγάρους τεσσάρων μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν. Εἰς τὴν λειτουργίαν μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια τὸ προεόρτιον «Οὐράνιος χορός», τοῦ μάρτυρος «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Κοντάκιον προεόρτιον, ἤχος δ΄, πρὸς τὸ «Ἐπεφάνης σήμερον»

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοί, καρδίας / ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, / ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, / προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες.

Ἀπόστολος: τοῦ μάρτυρος, Σεπτ. 2 (Ῥωμ. η΄ 28-39)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιζ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιγ΄ 31-ιδ΄ 2). Κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Ὅπου τιμᾶται ἐπισημότερον ὁ ἅγιος Τρύφων ἢ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου συμψάλλεται μετὰ τῆς προεορτίου ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον». Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου, κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, πλὴν τῶν Κυριακῶν, δὲν ψάλλεται Παρακλητικὴ.

3. Ἐν τῇ νέᾳ ἐκδόσει τοῦ Μικροῦ Εὐχολογίου ὑπὸ τῆς Ἀποστ. Διακονίας (2013 καὶ ἐξῆς), εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μικροῦ Ἁγιασμοῦ ἔχει προστεθῆ καὶ εἰδικὴ εὐχή διὰ τὴν εὐλογίαν τοῦ ὕδατος.

2. Παρασκευή. † Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Οὐράνιος χορός», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς δευτεροῦνται). Ἀπόστιχα τὰ ἰδιόμελα τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα μετὰ στίχων α) «*Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν*»· β) «*Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ*». Τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» τρίς. Ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» (ἅπαξ).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τρίς. Καθίσματα, ἀναβαθμοὶ καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς, ὃ ζήτηι Φεβρ. 2, «*Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἰερουσαλὴμ*» (Λκ. β' 25-32). Ὁ ν' ψαλμὸς καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 («*ἄνευ στίχων*»). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χέρσον ἀβυσσοτόκων*» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου *Τὴν τιμιωτέραν*) εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τὰ μεγαλυνάρια «*Ἀκατάληπτον ἔστι*» μέχρι τοῦ «*Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ*», ἀπὸ δὲ τοῦ «*Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν*» συμπάλλονται καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ᾠδῆς (ὁ εἰρμὸς καὶ τὸ α' τροπάριον δίς), εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἔθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὃ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν εἴσοδον ψάλλονται μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: 2ας Φεβρ., «*Χωρὶς πάσης ἀντιλογίας*» (Ἐβρ. ζ' 7-17). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς*» (Λκ. β' 22-40). Εἰς τὸ Ἐ-

ξαιρέτως τὸ «Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιαῖ καὶ γραμματι» (ἀντὶ τοῦ ἸΑξιὸν ἐστὶ). Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου» (ἢ «Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν ἀλληλοῦα»): «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰς τοὺς κανόνας τῶν Μηναίων προτάσσεται καθ' ἐκάστην ὁ τῆς ἑορτῆς.

2. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

3. Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν ἕως τῆς ἀποδόσεως στιχολογῶνται συνήθως τὰ τῆς ἑορτῆς ἀντίφωνα (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς».

3. Σάββατον. Συμεῶν τοῦ θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἰωάννου, Νικολάου καὶ Σταματίου τῶν ἐκ Σπετσῶν νεομαρτύρων († 1822).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. 18᾽ ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 11-16).

Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 3ης Φεβρουαρίου (Λκ. β' 25-38).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ (ΙΖ' ΛΟΥΚΑ). Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου († 436-440). Ἰωάννου ὀσίου, Νικολάου ὁμολογητοῦ († 868), Ἀβραμίου ἱερομάρτυρος († 347). Ἦχος β', ἑωθινὸν β' (Τ.Μ.Ε., Τριῶδιον, Κυριακὴ τοῦ ἀσώτου §§4-6).

«Τῇ Κυριακῇ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς, ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὠρίσθη ὅπως τιμᾶται ἡ μνήμη τῶν ἁγίων μητέρων τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν, Ἐμμελείας, Νόννας καὶ Ἀνθούσης».

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε κεχαριτωμένη» κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ Τριῶδιου δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, καὶ μεθεόρτα 3 «Θεοφανείας ἀρρήτου» (4 Φεβρ.), Δόξα, «Ὡ πόσων ἀγαθῶν», Καὶ νῦν, «Παρθήλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς», Καὶ νῦν, μεθεόρτον «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν» (4 Φεβρ.).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη»

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, τρισάγιον καὶ τὸ ἀπολυτικίον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἕν τῆς ἑορτῆς. Τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (β')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν), ὁ τοῦ Τριωδίου καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.), ἀμφοτέροι μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»*· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσῳδίων κάθισμα τοῦ Τριωδίου**, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσῳδίων τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινά». Ἄφ' ς' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκων», «Τὴν τιμωτέραν», «[Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...] Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι», τὰ δύο τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐκ σοῦ, θεογενήτρια» (4 Φεβρ.).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου 3 «Τὴν τοῦ ἀσώτου φωνήν» κ.λπ. –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῶν Κυ-

* Τὸ Τ.Μ.Ε. ἀντιφατικῶς ὀρίζει εἰς μὲν τὸν προεόρτιον κανόνα τὸν στίχον «Δόξα σοι ὁ Θεός» (Τ.Μ.Ε., 1η Φεβρ. §2), εἰς δὲ τὸν τῆς ἑορτῆς τὸ «Υπεραγία Θεοτόκε» (Τ.Μ.Ε., 2α Φεβρ. §§ 5 καὶ 12)· εἶναι πρόδηλον ὅμως ὅτι τὸ περιεχόμενον τοῦ κανόνος ἀναφέρεται κυρίως εἰς τὸν ὑπαντῶμενον Χριστόν. Πρβλ. «Σύστημα Τυπικῶν», σελ. 329, ὑποσ. 608.

** Τὸ ἐν λόγῳ μεσῳδίων κάθισμα «Ἀγκάλας πατρικᾶς» ὑπάρχει διωρθωμένον καὶ πλήρες (μετὰ πολλῶν ἄλλων διορθώσεων καὶ συμπληρώσεων) εἰς τὴν νεωτέραν ἔκδοσιν τοῦ Τριωδίου ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας (Ἀθήναι 2014, σελ. 40), ἐπιμελεία τοῦ ἀοιδίμου ἱερέως Κων. Παπαγιάννη.

ριακῶν τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Πάτερ ἀγαθέ», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυνίων αὐτῶν, ὡς ἀκριβῶς ἔχουσιν εἰς τὸ Μηναιὸν (εἰς τὸ β´ ἀντίφωνον «... ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών...»)*. [Ἐν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ς´ ᾠδὴ τοῦ Τριωδίου εἰς 4.]

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες», τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοινάκιον τῆς Ὑπαπαντῆς «Ὁ μήτραν παρθενικὴν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. λδ´ ἐπιστ., «Πάντα μοι ἔξεστιν» (Α´ Κορ. ς´ 12-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιζ´ Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις εἶχε δύο υἱούς» (Λκ. ιε´ 11-32).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Εἵδησις. Τὴν Τετάρτην καὶ τὴν Παρασκευὴν τῆς παρουσίας πρὸ τῆς ἀπόκρουστος ἑβδομάδος δὲν γίνεται κατάλυσις, ἀλλὰ τηρεῖται ἡ συνήθης τῶν ἡμερῶν αὐτῶν νηστεία.

- 5. Δευτέρα.** Ἀγάθης μάρτυρος († 251)· Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 570), Θεοδοσίου ὁσίου τοῦ ἐν Σκοπέλω, Ἀντωνίου νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1774).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. πῆ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Α´ Ἰω. β´ 18-γ´ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ἀπόκρουστος (Μρ. ια´ 1-11).

- 6. Τρίτη.** Βουκόλου ἐπισκόπου Σμύρνης (α´ αἰ.), Φωτίου Κων/πόλεως τοῦ μεγάλου καὶ ἰσαποστόλου († 891).

Α´. Συνήθης τάξις

(διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναιίου)

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυ-

* Πρὸβλ. Τ.Μ.Ε., διατάξεις 2ας Φεβρ., §§ 6, 13 καὶ 18. Ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 761 καὶ 776.

πικᾶς διατάξεις» §§52-63)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. λε' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 9-22)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ἀπόκρρω (Μρ. ιδ' 10-42).

Β'. Ἐόρτιος τάξις ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου

Σημειώσεις. 1. Σήμερον ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἁγίου Φωτίου –προστατοῦ τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος– τελεῖται πανηγυρική συνοδική λειτουργία, καθιερωθεῖσα συνοδικῶς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἐόρτιος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος ἢ ἐκ τοῦ παραρτήματος τοῦ Μηναίου Φεβρουαρίου (ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς. Τὰ σχετικὰ μὲ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμὸν βλέπε εἰς τὸν «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», τύποις Α.Δ., ἐν Ἀθήναις 2012, σελ. 169 καὶ ἐξῆς (ἰδίᾳ περὶ τῶν ψαλλτέων εἰς §§ 14, 17, 19, 21-24, καὶ 29).

2. Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱεράρχου ἔχει μικρὸν ἑσπερινόν (στοιχεῖον μοναστ. ἀγρυπνίας), μέγαν ἑσπερινὸν μετ' εἰσόδου καὶ ἀναγνωσμάτων, λιτὴν, 4 δοξαστικά, καθίσματα μετὰ πολυελέου, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, καταβασίας καὶ αἶνους· ὅθεν ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων κατὰ τὴν τάξιν τῶν ἐπισημῶς ἑορταζομένων ἁγίων, κατὰ τὰς συναφεῖς ἀκολουθίας τῆς 11ης Ἰανουαρίου καὶ τῆς 23ης Ἀπριλίου καὶ τὰς παρεμφερεῖς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Ἄπρ. 23, §§ 19-20, 30-32 καὶ 35-37). Πρὸβλ. Τυπικὸν Γεωργίου Ῥήγα, σ. 221 §2 ὑποπερίπτωσης α', καὶ σ. 205 §7· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» Κων. Παπαγιάννη, ἐκδ. Ἄπ. Διακονίας, σ. 134-135, §§ 211-214.

3. Συνωδὰ τῇ ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου, καταχωρίζονται ἐφεξῆς αἱ λειτουργικαὶ διατάξεις τῆς σήμερον «ἀναλυτικῶς καὶ μετὰ πάσης λεπτομερείας..., ὥστε οὐδεμία ἀπορία περὶ τῆς τηρητέας λειτουργικῆς τάξεως νὰ ὑφίσταται» (ἀριθμ. πρωτ. 5636/19-11-2015) κατὰ τὸν συνοδικὸν ἑορτασμὸν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προσομιμακὸς καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἰσῶμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν μόνον τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, ἢ τοὶ τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Ὅτε ἐπινεύσει θεϊκῆ» καὶ τὰ 3 ἕτερα «Τὸ τῆς χάριτος ὄργανον» κ.λπ., Δόξα, «Ὅσιε τρισμάκαρ», Καὶ νῦν, ὁμώχον τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ» (ζῆτει εἰς τὰ ἑσπέρια τῆς 2ας Φεβρ.).

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἀρχιερεῦ τοῦ Χριστοῦ» κ.λπ. –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «Ἐπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμώχον «Σήμερον ἡ ἱερά μήτηρ» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.)

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη Θεοτόκε». Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς (ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς 2ας Φεβρ.).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἱεράρχου, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, ἑτερόηχον* ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς» (ᾄρα εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος· εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἱεράρχου «Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Χαῖρε, κεχαριτωμένη». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ [μετὰ τὴν α' στιχολ.] τοῦ ἁγίου «Ἐπέλαμψεν ἰδού», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμοιον τῆς ἑορτῆς·

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἔλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὧν ἀπερίγραπτος, ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις οἰκτίριμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

[Μετὰ τὴν β' στιχολ.] τοῦ ἁγίου «Θεῖαν ἔλλαμψιν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμώχον τῆς ἑορτῆς·

* Ἐπειδὴ τὸ μόνον ὁμώχον (τοῦ πλ. β' ἤχου) ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς ἐψάλη ἤδη ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπαναλήψεως αὐτοῦ, ὠρίσθη ἰδιόμελον ἑτερόηχον, τοῦ β' ἤχου τοῦ ἀνήκοντος ὡσαύτως εἰς τὸ χρωματικὸν γένος· πρβλ. τὰ δοξαστικά τῶν αἰῶνων τῶν Χριστουγέννων, τῆς 26ης Δεκ., τῶν Φώτων, καὶ τῆς 7ης Ἰανουαρίου.

Ἐκ τῆς παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεών· Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα· Ἄννα δὲ ἡ ἄμειπτος, ἡ προφήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν καὶ τὸν ὕμνον προσήγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον] τοῦ ἁγίου «Ὁ ἱεράρχης καὶ σεπτός», Δόξα, Καὶ νῦν, ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Κατεπλάγη Ἰωσήφ»·

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεών μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζοῆν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατείδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΟΡΟΥ. Εὐθὺς τὸ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ. καὶ τὸ προκειμένον «Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν» μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ· Εὐαγγέλιον τοῦ ἱεράρχου, ζητεῖ τῇ 13ῃ Νοεμ., «Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν» (Ἰω. ι' 1-9). Εἶτα ὁ Ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἱεράρχου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοστόκου», εἰς δὲ τὸν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός» τὸ ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου».

KANONEΣ, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτοῦ καὶ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου «Τὸν προφήτην Ἥλιαν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς, πρὸς «Ἀνάστης ἐκ νεκρῶν»·

Ἐτέχθης ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σε ὑπεδέξατο, κραζῶν· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ἄφ' ε' ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας (μετὰ τοῦ ὑπομνήματος τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου).

KΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χέρσον ἀβυσσοτόκον»· εἶτα «Τὴν τιμιωτέραν», «[Θεοτόκε, ἡ ἐλπὶς...] Ἐν νόμου σκιᾷ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τὸ τοῦ ἁγίου «*Προστάτην σε θερμοτάτον*» καὶ τῆς ἑορτῆς ὅμοιον «*Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν*» (ζήτει τῇ 3ῃ Φεβρ.)^{*}.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «*Ὁπου ἐπικληθῆ σου*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ὁμόηχον «*Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί*» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς 2ας Φεβρ.). Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», τοῦ ἱεράρχου «*Ὡς τῶν ἀποστόλων ὁμότροπος*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ὁ μῆτραν παρθενικήν*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-ῆ' 2): Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*»: «*Εἴδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς (ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ τῆς 2ας Φεβρ.).

7. Τετάρτη. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμφάκου (δ' αἰ.), Λουκᾶ ὄσιου τοῦ ἐν Στειρίῳ Ἑλλάδος († 946).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ἡε' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. γ' 21-δ' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ἀπόκρεω (Μρ. ιδ' 43-ιε' 1).

8. Πέμπτη. Θεοδώρου στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Ζαχαρίου τοῦ προφήτου († 620 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ἡε' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Ἰω. δ' 20-ε' 20).

Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Πέμπτης ἀπόκρεω (Μρ. ιε' 1-15).

^{*} Πρὸβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 2ας Φεβρ. §15.

9. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς. Νικηφόρου μάρτυρος († 257)· Φιλαργίου Κύπρου, Παγκρατίου Ταυρομενίου (δ' αἰ.).

Εἶδησις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε., ἐφέτος μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς συμψάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἱερομάρτυρος Χαράλαμπος, διότι ἡ 10ῃ τοῦ μηνὸς εἶναι Ψυχοσάββατον (Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., περ. δ' §§6-8).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός, [καὶ ἡ α' στάσις τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 ἰδιόμελα «Λέγε, Συμεὼν» κ.λπ. (2 Φεβρ.) καὶ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου (10 Φεβρ.), Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ἐθυσας τῷ Θεῷ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη» (2 Φεβρ.). Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἁγίου (10 Φεβρ.). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Κατακόσμησον» κ.λπ. (2 Φεβρ.) –εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα» (10 Φεβρ.), Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ὁ τοῖς χερουβίμ» (2 Φεβρ.). Ἀπολυτίκια «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», Δόξα, τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, αὖθις τῆς ἑορτῆς· ἀπόλυσις μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τοῦ ἁγίου (10 Φεβρ.), εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς «Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν» (Καὶ νῦν λιτῆς 2 Φεβρ.)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Χαῖρε, κεχαριτωμένη».

Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν· [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος τοῦ ἁγίου], τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου (10 Φεβρ.) καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ τῆς ἑορτῆς (2 Φεβρ.). Οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἁγίου «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει»· «Πᾶσα πνοή» καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου (Τρίτης ἰβ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων»)· εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου», Καὶ νῦν, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», καὶ τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Φάλαγγα θεοστεφῆ». Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς*.

* Ἀπὸ ἄλλας διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. ἐξάγεται ὅτι τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἀποδομένης ἑορτῆς δὲν παραλείπονται. Πρὸβλ. Τ.Μ.Ε., 2α Μαΐου §3, §9· 8η Μαΐου §11· 21η Μαΐου §18 ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς §24, βλ. καὶ §21.

εἶτα τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ μηνολόγιον τῆς ἡμέρας [καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου]. Καταβασαίαι «*Χέρσον ἀβυσσοτόκον*»· ἀντὶ τοῦ «*Τὴν τιμωτέραν*» ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῆς Ὑπαπαντῆς μετὰ τῶν μεγαλυνομένων ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς· εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ*». Ἐξαποστειλάρια τῆς ἑορτῆς, τοῦ ἁγίου καὶ πάλιν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6 (ἢ τοὶ ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*»), προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τοῦ ἁγίου ἕτερα 3 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Ὡς περ ἀλάβαστρον πλήρες*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὁ ἐν χερσὶ προεσβυτικαῖς*»· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (2 Φεβρ.). Εἰσοδικὸν «*Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Χαῖρε, κεχαριτωμένη*», τὸ τοῦ ἱερομάρτυρος, καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ* κοντάκιον «*Ὁ μήτραν παρθενικήν*». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουαίριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀποστολος τοῦ ἱερομάρτυρος, Ὀκτ. 26, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «*Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμου σκιᾷ καὶ γραμματι*». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἔσπερινῷ.

- 10. † Ψυχοσάββατον.** «*Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων ὀρθοδόξων χριστιανῶν*». † Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος τοῦ θαυματουργοῦ († 202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων,

* Τὸ Τ.Μ.Ε. παραλείπει νὰ ἀναφέρῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἀλλὰ λέγεται εἰς τὰς ἀποδόσεις, ὁσάκις ἐν αὐταῖς συμψάλλεται καὶ ἕτερα ἀκολουθία· βλ. Τ.Μ.Ε., 25 Νοεμ., 21 Σεπτ. §20· 25 Δεκ. §39· 23 Ἀπρ. §15, §22· 2 Μαΐου §3· 21 Μαΐου §16.

Ζήνωνος όσιου του ταχυδρομου (δ' αι.). (Τ.Μ.Ε., τυπικόν Τριωδίου §§7-9· τὰ σχετικά του β' ήχου μαρτυρικά, καθίσματα κ.λπ. ζήτη εν τέλει του Τριωδίου.)

Εΐδησις. Κατά τὰς διατάξεις του ισχύοντος τυπικού, ή ακολουθία του άγιου Χαράλάμπου μετατίθεται προσαλλομένη τη 9η του μηνός.

Εΐς τον έσπερινόν. Ό προοιμαικός [και το Ψαλτήριο].

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» –εις στίχους 6–, έσπέρια μαρτυρικά του β' ήχου 3 («Των άγιων μαρτύρων», «Χοροί μαρτύρων άντέστησαν», «Μεγάλη ή δόξα»), και προσόμοια των κεκοιμημένων 3 (Σαββάτου προ της Άπόκρρω) «Των άπ' αΐωνος σήμεραν» κ.λπ., Δόξα, το ιδιόμελον «Θρηνώ και όδύρομαι», Και νυν, τὸ α' θεοτοκίον του ήχου «Παρηλήθεν ή σιαά».

ΑΝΕΥ ΕΙΣΟΔΟΥ «Φώς ήλαρόν», και ψάλλομεν άντι του προκειμένου της ήμέρας, εις ήχον πλ. δ', τὸ «Άλληλούια, άλληλούια, άλληλούια» εκ τρίτου, εις στίχους τὸ μὲν β' «Μακάριοι οὖς έξελέξω», τὸ δὲ γ' «Και τὸ μνημόσυνον αυτών»· εΐτα ευθύς τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ. ως συνήθως.

ΕΙΣ ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ ψάλλεται κανονικώς* τὸ δ' μαρτυρικόν και τὰ δύο νεκρώσιμα του ήχου, ως έξης.

Οί την έπίγειον άπόλασιν / μη ποθήσαντες άθλοφόροι / ούρανίων αγαθων ήξιώθησαν / και άγγελων συμπολιται γεγόνασι / Κύριε, πρεσβείαις αυτών / έλέησον και σῶσον ήμῶς.

Στίχος. Αί ψυχάι αυτών εν αγαθοΐς αυλισθήσονται.

Οϊμοι / οϊον άγωνα έχει ή ψυχή / χωριζομένη εκ του σώματος! / οϊμοι πόσα δακρύει τότε, / και ούχ ύπάρχει ό έλεων αυτήν! / προς τούς άγγέλους τὰ όμματα όέπουσα / άπρακτα καθικετεύει / προς τούς ανθρώπους τὰς χείρας εκτείνουσα / ούκ έχει τόν βοηθοῦντα. / Δι' ό, αγαπητοί μου άδελφοί, / εννοήσαντες ήμῶν τὸ βραχύ της ζωής, / τοΐς μεταστῆσι την άνάπασιν / παρὰ Χριστου αίτησώμεθα / και τὰς ψυχαΐς ήμῶν τὸ μέγα έλεος.

Στίχος. Μακάριοι οὖς έξελέξω και προσελάβου, Κύριε.

* Η διάταξις του Τ.Μ.Ε. περι 4 μαρτυρικῶν εις τὰ άπόστιχα του παρόντος έσπερινου όφείλεται εις παλαιόν τυπογραφικόν λάθος, ως έχει καταδειχθῆ υπό πολλῶν μελετητών.

Ἐκ γῆς πλαστουργήσας με / εἰς γῆν πάλιν πορεύεσθαι / τῇ παραβάσει με κατέκρινας· / ἔστησας ἡμέραν ἐτάσεως, / ἐν ἧ τὰ κρυπτά τῆς ἐκάστου πράξεως / φανερὰ παρίσταται ἐνώπιόν σου· / τότε φείσασαί μου, ἀναμάρτητε, / καὶ τῶν ἐσφαλμένων μου συγχώρησιν διδούς, / τῆς βασιλείας σου μὴ χωρίσης με.

Δόξα, «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ κείμενον θεοτοκίον «Πρεσβείας τῆς τεκούσης σε».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΣ ΚΑΝΩΝ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸν νεκρώσιμον κανόνα τοῦ πλ. β' ἤχου «Ἐν οὐρανόις θαλάμοις» ἄνευ τῶν εἰρμῶν εἰς τὰ ἐξῆς προῦμια καὶ στίχους:

τὸ 1ον τροπάριον ἐκάστης ᾠδῆς εἰς τὸ «Πρεσβείας τῶν μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεός, ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου»·

τὸ 2ον τροπάριον εἰς τὸ «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλλισθήσονται»·

τὸ 3ον τροπάριον εἰς τὸ «Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι»·

τὸ 4ον τροπάριον εἰς τὸ «Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ»· μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον» ἄνευ στίχου. Εἶτα τὸ τρισάγιον κ.τ.λ..

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «Ἐν σοὶ γὰρ τὴν ἐλπίδα», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Σὲ καὶ τείχος», ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἡ ἐκτενὴς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων» ψάλλονται τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., καὶ μετὰ ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθα σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον»· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων,

μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξη τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» γ' χῦμα.

«Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεςιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῶ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα»· ὁ χορὸς «Παράσχου, Κύριε».

Ὁ ἱερεὺς «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ χορὸς «Κύριε, ἐλέησον» ἅπαξ. Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

«Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ γλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκπὸς ἁμαρτίας ὑπάρχεις· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ καὶ τῷ Παναγίῳ...»

Ὁ χορὸς τὸ «Αἰωνία ἡ μνήμη» ἐκ τρίτου. Ὁ ἱερεὺς «Σοφία»· «Ὁ ὢν εὐλογητός» κ.λπ. καὶ ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη εὐχὴν τῆς ἀπολύσεως.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ἀντὶ τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἐντὶ τοῦ «*Θεὸς Κύριος*» ψάλλεται ἐξ ὑπαμοιβῆς εἰς ἦχον πλ. δ' τὸ «*Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*» τετράκις, δις ἄνευ στίχου καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*», «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν*». Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ θεοδοκίου, ὡς ἀκριβῶς εἰς τὸν ἑσπερινόν. (Καταλιμπανομένης συνήθως τῆς στιχολογίας τοῦ Ψαλτηρίου) μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ β' ἦχου (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Ὁ φαιδρύνας τοὺς ἁγίους*», κ.λπ. –εἰς τοὺς οἰκείους στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον, Καὶ νῦν, τὸ α' θεοδοκίον τοῦ ἦχου «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». Εὐθύς (ἐν ταῖς ἐνορῖαις παραλειπομένου συνήθως τοῦ, εἰς στάσεις δύο, Ἀμώμου) τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια.

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἑσπερινόν. Οἱ χοροὶ τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ κάθισμα «*Ἀνάπαυσον, σωτήρ ἡμῶν*», Δόξα, τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «*Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ*», Καὶ νῦν, θεοδοκίον «*Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας*».

ΚΑΝΩΝ. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ. Στίχοι εἰς τὰ τροπάρια α) «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε*», β) «*Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν*», γ) «*Αἶ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται*», δ') «*Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου*». Ἀπὸ γ' ὥδῃς ψάλλεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἢ αἵτησις, καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας*» μετὰ τοῦ θεοδοκίου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ' ε' ὥδῃς ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, ἢ αἵτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ συναξάρια τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδῃς «*Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ*» «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδῃς «*Τὸν προδηλωθέντα*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων*», τὸ ἕτερον καὶ τὸ θεοδοκίον αὐτῶν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ προσόμοια «*Δεῦτε πρὸ τέλους πάντες*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Εἶτα «*Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν*» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ὄρθρου τῶν καθημερινῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 3 νεκρώσιμα τοῦ Θεοφάνους (τοῦ β' ἤχου) «*Ρύμην τοῦ θανάτου*» κ.λπ., εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ Ψυχοσαββάτου «*Ἄλγος τῷ Ἀδάμ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «*Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν*· «*Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.τ.λ.*.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «*Ὁ βάθει σοφίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Σὲ καὶ τεῖχος καὶ λιμένα*», ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριωδίου, εἰς τὸ τέλος τῆς §8).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ε' ὠδὴ τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχοσαββάτου· ἂν ὁμως ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη «*τῶν καθημερινῶν*». Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν ἁγίοις*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Ὁ βάθει σοφίας*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον νεκρώσιμα· Ἀπόστολος κοιμηθέντων, «*Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν*» (Α' Θεσ. δ' 13-17)· Εὐαγγέλιον Σαβ. πρὸ τῆς ἀπόκρεω, «*Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε*» (Λκ. κα' 8-9, 25-27, 35-36).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*». «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». «*Πληρωθῆτω*».

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ. Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ., καὶ ἐκφωνεῖται παρὰ τοῦ ἱερέως τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων, ὡς ἐσημειώθη ἐν τῷ ἐσπερινῷ.

* Ἐὰν ὁ ναὸς εἶναι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, εἶναι δυνατὸν νὰ τηρηθῇ ἡ ἐξῆς τάξις· πρὸ τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου καὶ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων (ἀρτοκλασία), μετὰ δὲ τὸ «*Πλούσιοι ἐπάχευσαν*» ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον «*Ὁ βάθει σοφίας*» κ.λπ., καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τῆς ἡμέρας ὡς διατάσσεται. Παράβαλε Τ.Μ.Ε., 21η Μαΐου, §16, «*Τῇ αὐτῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωί...*».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς «*Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν*», «*Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος*», καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. «*Μνεΐα τῆς δευτέρας καὶ ἐνδόξου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ*». Βλασίου ἱερομάρτυρος († 316). Θεοδώρας βασιλίσσης († 867) τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν. Ἦχος γ', ἑωθινὸν γ' (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§10-12).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Ὁ βάθει σοφίας*»· κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγιῶν*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὰ συνήθη, εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου προσόμοια 4 «*Ὅταν μέλλῃς ἔρχεσθαι*» κ.λπ., Δόξα, τοῦ Τριωδίου «*Ὅταν τίθωνται θρόνοι*», Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Οἶμοι, μέλαινα ψυχὴ*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Ἀπολυτικίον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς λιτῆς «*Τὰς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ὑπὸ τὴν σὴν, δέσποινα*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ κατανυκτικά τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικίον «*Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «*Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος*».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (γ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια τοῦ Τριωδίου καθίσματα (παραλειπομένου τοῦ θεοτοκίου «*Τὸν πάντων ποιητὴν*»)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Βοηθὸς καὶ σκεπαστής*». «*Τὴν τιμωτέραν*», ὁ εἰρμὸς «*Ἀσπόρου συλλήψεως*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον, καὶ τὰ τοῦ Τριωδίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 5 καὶ τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «Ἐννοῶ τὴν ἡμέραν ἐκείνην» κ.λπ., Δόξα, «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ ἡ ζ' ὥδὴ τοῦ κανόνος τῆς Ἀπόκρεω εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «Ὅταν ἔλθῃς, ὁ Θεός». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς*· Ἀπόστολος: Κυρ. ἀπόκρεω, «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησιν» (Α' Κορ. η' 8-θ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου» (Μτθ. κε' 31-46). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, προοίμιον καὶ θυρανοίξια οὔσης τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς νηστείας, μόνον διὰ τυροῦ, ὧων καὶ ἰχθύων καταλύομεν, ἀπέχομεν δὲ κρέατος.

2. Συμφώνως μὲ ἀρχαίας ἱστορικὰς καὶ λειτουργικὰς μαρτυρίας (καὶ δὴ κατὰ τὸν 9ον αἰῶνα τοῦ ἁγίου Φωτίου τοῦ μεγάλου) ἡ παροῦσα ἑβδομάς ἦτο κάποτε αὐστηρῶς νηστήσιμος ὡς πρώτη τῆς τεσσαρακοστῆς νηστείας.

3. Αἱ ἀκολουθίαι τῶν καθημερινῶν μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς διεξάγονται ὡς διατάσσονται ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἐκτὸς ἂν τύχη ἑορτὴ ἢ μνήμη ἁγίου (πρὸβλ. Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §13, καὶ τὰς διατάξεις τῆς ἐπαύριον Δευτέρας).

12. Δευτέρα τῆς τυρινῆς. Μελετίου Ἀντιοχείας († 381). Ἀντωνίου (Β') Κων/πόλεως († 901), Χριστοῦ νεομάρτυρος τοῦ κηπουροῦ († 1748).

* Προκείμενον, ἦχος βαρῦς, «Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ», στίχ. «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθὸν ψαλμός». Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ', στίχ. α' «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξομεν τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν», β' «Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἑσπέρια τῆς Παρακλητικῆς 3 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Ἄνευ εἰσόδου «Φῶς ἱλαρόν», τὸ προκειμένον τῆς ἡμέρας κ.τ.λ.. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (σήμερον «*Λιχνευσάμενοι, τὴν πρώτην ὑπέστημεν γύμνωσιν*») δῖς, τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος (σήμερον «*Τῶν οὐρανίων στρατιῶν*»), Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον τῶν καθημερινῶν (σήμερον «*Τῇ ἀνατραφείσῃ*») (βλ. εἰς Ὁρολόγιον), καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κανόνες, οἱ δύο τῆς Παρακλητικῆς, ὁ τοῦ Μηναίου καὶ οἱ δύο τριώδιοι κανόνες τοῦ Τριωδίου, ἀλλὰ εἰς ὅσας ᾠδὰς λέγομεν τὰ δύο τριώδια καταλιμπάνομεν τὰς ᾠδὰς τῆς Παρακλητικῆς καὶ τοῦ Μηναίου (σήμερον αὐτὸ συμβαίνει εἰς τὰς ᾠδὰς α', η' καὶ θ'): εἰς τὴν ἀρχὴν ἐκάστης ᾠδῆς λέγεται ὁ εἰρμὸς μόνον τοῦ πρώτου κανόνος. Δὲν ψάλλονται καταβασαίαι, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ ἐν τέλει τῶν ᾠδῶν γ', ζ', η' καὶ θ' εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς εἴθισται, κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας τῆς ἑβδομάδος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον τῆς ἡμέρας [καὶ «*Προστασία*»]. Ἀναγνώσματα Δευτ. τῆς Τυροφάγου (Γ' Ἰωάν. 1-15, καὶ Λκ. ιθ' 29-40, κβ' 7-39)· κοινωτικὸν τῆς ἡμέρας.

Σημειώσεις. 1. Τῇ Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἑσπέρας ἀντὶ προκειμένου ψάλλεται τὸ «Ἀλληλούια» (γ') μετὰ στίχων, ἀντὶ δὲ ἀπολυτικίου ψάλλεται τὸ «Θεοτόκε παρθένε», διότι δὲν γίνεται λειτουργία τῇ ἐπομένῃ ἡμέρᾳ· ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας, τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμωτέραν», καὶ ἀπόλυσις.

2. Τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ εἰς τὸν ὄρθρον εἰς ὅσας ᾠδὰς τὸ Τριώδιον ἔχει μόνον ἓνα κανόνα προσηγεῖται καὶ ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου, ἀλλ' εἰς τὰς λοιπὰς ᾠδὰς λέγονται μόνον τὰ δύο τριώδια.

13. Τρίτη τῆς τυρινῆς. Μαρτινιανοῦ ὀσίου (ε' αἰ.). Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας († 607).

Ἀπόστολος: Τρ. Τυροφάγου (Ἰούδα 1-10).

Εὐαγγέλιον: Τρ. Τυροφ. (Λκ. κβ' 39-42, 45-κγ' 1).

- 14. Τετάρτη τῆς τυρινῆς.** Αὐξεντίου ὁσίου († 470). Ἄβρααμ (ε΄ αἰ.) καὶ Μάρωνος (δ΄ αἰ.) τῶν ὁσίων.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Εἶδησις. Κατ' ἔθος ἐπικρατήσαν εἰς ἅπασαν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ τῆς τυρινῆς ἐβδομάδος οὔτε τελεία θ. λειτουργία οὔτε προηγιασμένη τελεῖται· ἐκτὸς ἂν τύχη ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ὅποτε καταλιμπάνεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου καὶ ψάλλεται μόνον ἡ τοῦ ἁγίου τοιαύτη, τελεῖται δὲ ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

- 15. Πέμπτη τῆς τυρινῆς.** Ὀνησίμου ἀποστόλου († 109). Εὐσεβίου ὁσίου (ε΄ αἰ.), Μαΐωρος μάρτυρος, Ἀνθίου ὁσίου (τοῦ Βαγιάνου) τοῦ ἐν Χίῳ († 1960).

Ἄποστολος: Πέμ. Τυροφάγου (Ἰουδα 11-25).

Εὐαγγέλιον: Πέμ. Τυροφ. (Λκ. κγ΄ 1-31, 33, 44-56).

- 16. Παρασκευὴ τῆς τυρινῆς.** Παμφίλου μάρτυρος († 307) καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Φλαβιανοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Σήμερον δὲν τελεῖται θεία λειτουργία.

Σημείωσις. Εἰς τὸν ὄρθρον τῆς ἡμέρας ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων τοῦ Τριωδίου εἶναι συνήθως ἐλλιπής, ὑπάρχει δὲ πλήρης μόνον εἰς τὴν νεωτέραν ἔκδοσιν τοῦ Τριωδίου ὑπὸ τῆς Ἀπ. Διακονίας (Ἀθήναι 2014), ἐπιμελεῖα τοῦ ἀοιδίμου ἱερέως Κων. Παπαγιάννη.

- 17. Σάββατον τῆς τυρινῆς.** † «Τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων ἁγίων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν». Θεοδώρου μεγαλομάρτ. τοῦ Τήρωνος († 307). Μαριάμνης ἀδελφῆς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου (α΄ αἰ.), Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας τῶν βασιλέων, Θεοσηρίκιου ὁσίου, Θεοδώρου νεομάρτ. τοῦ ἐν Μυτιλήνῃ († 1795).

Εἰς τὴν θ΄, ἀναγινωσκομένην λιτὴν, ἀντὶ ἀπολυτικίου καὶ κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (ἄνευ τοῦ Μηναιίου). Καὶ νῦν τῶν ἔσπεριων τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*»· ἄνευ εἰσόδου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας, τὸ ἀνάγνωσμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ μετ' αὐτὸ ἕτερον προκείμενον, τὸ «*Καταξίωσον*» κ.λπ.. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ

μετά την μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος». Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τῶν πατέρων ἐκ τοῦ Τριωδίου· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Τὸν προδηλωθέντα»· εἰς τὸ Καὶ νῦν τῶν αἰῶνων «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ὁσίων...» Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον ὁσιακά (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος ὁσιακός, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ., «Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος» (Γαλ. ε' 22-ς' 2)· Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας, «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσονται δίκαιοι».

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. «Ἀνάμνησις τῆς ἀπὸ τοῦ παραδείσου ἐξορίας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ». Λέοντος πάπα Ῥώμης († 461). Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου τοῦ ὁμολογητοῦ (δ' αἰ.). Ἦχος δ', ἑωθινὸν δ' (τυπικὸν Τριωδίου §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἐκάθισεν Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Ἥλιος ἀκτίνας», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε» κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα θὰ τελεστοῦν δύο θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐπὶ τῶν ποταμῶν Βαβυλῶνος».] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ

σειράν και τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ και τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἔωθινόν (δ´)· μετὰ τὸν ν´ ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος και ὁ τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ´ ὦδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον και ὁ οἶκος και τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ´ ς´ κοντάκιον και οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον και τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεξεύσας*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», ὁ εἰρμὸς «*Θεὸν ἀνθρώποις*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*», τὸ δ´ ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς*» και τὰ δύο τοῦ Τριωδίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 5 και τοῦ Τριωδίου ἰδιόμελα 3 «*Οἶμοι! ὁ Ἀδάμ*» κ.λπ., Δόξα, «*Ἐφθασε καιρός*», Και νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ συνήθη ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ και εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου και ἡ ς´ ὦδὴ τοῦ κανόνος τῆς Τυρινῆς εἰς 4]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*» και τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Τριωδίου «*Τῆς σοφίας ὁδηγέ*». Προκειμένον και ἀλληλουιάριον* τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυρ. τῆς τυρινῆς, «*Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία*» (Ῥωμ. ιγ´ 11-ιδ´ 4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐὰν ἀφῆτε τοῖς ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν*» (Μτθ. ς´ 14-21). «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», και τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτικίον «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*»· κοντάκιον «*Τῆς σοφίας, ὁδηγέ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς (ἄνευ Ψαλτηρίου). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» (λεγόμενον σύντομον) ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὰ 4 κατασκευτικὰ τοῦ δ´ ἤχου (ζήτει

* Οἱ στίχοι τοῦ ἀλληλουιαρίου· α´ «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ και ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, ὕψιστε*», β´ «*Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτὸ ἐλεός σου και τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα*».

αὐτὰ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Ἦθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι» κ.λπ., προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Ἐγκρατεία τὴν σάρκα» κ.λπ. (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας) καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 23) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ (ἢ τις γίνεται ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς εἰς τὸ λυχνικόν, διὰ τὰ μεγάλα προκειμένα), «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Μὴ ἀποστρέψῃς», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἡ ἐκτενὴς «Εἶπωμεν πάντες», «Καταξίωσον» καὶ τὰ λοιπά. Ἀπόστιχα, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου» δις καὶ τὸ μαρτυρικόν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος» ἅπαξ, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προσόμοιον θεοτοκίον «Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., «Ὅτι σοῦ ἐστίν», οἱ χοροὶ τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε», «Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ», κ.λπ.: «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ»· ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγ. μετάνοια μετὰ τῆς οἰκειᾶς εὐχῆς, καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν» (ἐν ᾗ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας)· πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ «Πάντων προστατεύεις, ἀγαθή», κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου παρέχεται διὰ τοῦ ἱερέως ἡ συγχώρησις, καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §17).

Εἵδησις. Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται κατὰ τοὺς κατανυκτικούς ἐσπερινούς καὶ τῶν ἐπομένων πέντε Κυριακῶν τῶν νηστειῶν, ἐναλλασσομένον τῶν κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἡχων ἐκάστης ἑβδομάδος καὶ τῶν λοιπῶν τροπαρίων τοῦ Τριωδίου.

19. † Καθαρὰ Δευτέρα. Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας (α' αἰών). Φιλοθέης ὁσιομάρτυρος τῆς Ἀθηναίας († 1589).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τῆς ἁγίας Φιλοθέης ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς ἰδιαιτέρας φυλλάδος αὐτῆς προβάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. Φεβρ. 10, §§3-5.

Ἄρχεται ἡ ἁγία καὶ μεγάλη Τεσσαρακοστή

Τῇ Δευτέρᾳ πρῶι παραλείπεται τὸ μεσονυκτικὸν «διὰ τὴν τῆς ἐσπέρας παράκλησιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. «*Εὐλόγητός ὁ Θεός*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*», τρισάγιον κ.τ.λ., «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ´), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, πάτερ*», καὶ ὁ ἱερεὺς εὐθύς* «*Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ*», ὁ δὲ ἀναγνώστης τὸν ἐξάψαλμον. Τὰ εἰρηνικά καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ὅτι πρέπει σοι*».

ΤΡΙΑΔΙΚΑ. Εἰς τὸν ἦχον τῆς ἐβδομάδος (δ´ ἦχος) τὸ ἀλληλουιάριον τετράκις μὲ τοὺς στίχους αὐτοῦ «*Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει*» κ.λπ., ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ, μεθ´ ὃ τοὺς ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου τριαδικοὺς ὕμνους** τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος. [Τὰ ἐνδιάτακτα 3 καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου.] Μικρὰ συναπτή.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α´ στιχολογίαν, τὰ κατανυκτικὰ τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος (Δευτέρας τοῦ δ´ ἦχου, ἃ περ ζῆτει εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου). Εἰς τὴν β´ καὶ γ´ στιχολογίαν τὰ καθίσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Δευτέρας α´ ἐβδομάδος «*Τῆς νηστείας τῇ θεία ἀπαρχῇ*» κ.λπ.).

Ὁ ν´ ψαλμὸς χῦμα, τὸ «*Σῶσον, ὁ Θεός*», «*Κύριε, ἐλέησον*» (ιβ´) καὶ ἡ ἐκφώνησις «*Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς*». Ἐν συνεχείᾳ στιχολογοῦνται αἱ ἑννέα βιβλικαὶ ᾠδαὶ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Εἶτα ψάλλονται ἢ ἀναγινώσκονται, ἄνευ προὔμιου ἢ στίχου τινός, οἱ κανόνες ὡς ἐξῆς· εἰς ὅσας ᾠδὰς ὑπάρχουν τριῶδια

* Τὸ μεσονυκτικὸν καὶ τὰ τροπάρια «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*» κ.λπ. παραλείπονται μόνον σήμερον· ἐν ταῖς λοιπαῖς ἡμέραις τῆς Τεσσαρακοστῆς λέγονται ὡς συνήθως· [ἐν δὲ ταῖς ἱεραῖς μοναῖς] λέγονται καὶ οἱ δύο ψαλμοὶ 19 καὶ 20 ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ.

** Ἰστέον, ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν τριαδικῶν ὕμνων γίνεται ὡς ἐξῆς. Τοῦ 1ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τῆς ἡμέρας (Δευτέρα: «*προστασίας τῶν ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς*». Τρίτη: «*πρεσβείας τοῦ προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς*». Τετάρτη καὶ Παρασκευή: «*δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς*». Πέμπτη: «*πρεσβείας τῶν ἀποστόλων, σῶσον ἡμᾶς*».)

Τοῦ 2ου τροπαρίου μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ (π.χ. «*πρεσβείας τοῦ ὁσίου, σῶσον ἡμᾶς*» ἢ «*πρεσβείας τῆς ἀθληφόρου...*» ἢ «*πρεσβείας τῶν μαρτύρων...*» ἢ «*πρεσβείας τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*» κ.λπ.). Ἄν ὁμοῦς ὁ ναὸς τιμᾶται ἐπ´ ὀνόματι δεσποτικῆς ἢ θεομητορικῆς ἑορτῆς, ἢ συμπλήρωσις τοῦ 2ου τροπαρίου γίνεται ὅπως καὶ τοῦ α´, πλὴν τῆς Πέμπτης, ἀφιερωμένης οὕσης καὶ εἰς τὸν ἅγιον Νικόλαον, καθ´ ἣν ἡ συμπλήρωσις γίνεται μὲ τὸ «*πρεσβείας τοῦ ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς*».

Τοῦ 3ου τριαδικοῦ ὕμνου ἡ συμπλήρωσις γίνεται ἀεῖποτε μὲ τὸ «*διὰ τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς*».

προηγείται ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ἔπονται τὰ τριψῆδια, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς ᾠδὰς μόνον ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς (ἐννοεῖται ὅτι, ἂν μετὰ τὸ Μηναιὸν ἀνεγνώσθησαν τριψῆδια, τότε ψάλλεται ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τριψηδίου), αἵτησις, ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν» καὶ τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) τοῦ σταυροθεοτοκίου. Εἰς τὸ τέλος τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου (ἢ τοῦ τριψηδίου) ψάλλεται πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, αἵτησις καὶ ἐκφώνησις «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς». Εἶτα ἀντὶ κοντακίου τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικὸν κάθισμα (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριψηδίου· τὸ τυχὸν κοντάκιον τοῦ Μηναίου καταλιμπάνεται), καὶ τὸ συναξάριον. (Σημειωτέον ὅτι ἐν τῇ η' ᾠδῇ πρὸ τοῦ τριαδικοῦ, ἀντὶ τοῦ Δόξα, λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»)

Εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τριψηδίου, «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»· εἶτα ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τριψηδίου καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Αἵτησις, καὶ ἐκφώνησις «Ὅτι σὲ αἰνοῦσι».

ΦΩΤΑΓΩΓΙΚΟΝ* ψάλλεται (ἐκ τρίτου) τὸ τοῦ ἤχου τῆς ἑβδομάδος ἀντὶ ἑξαποστειλαρίου. [Μετὰ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν] στιχηρὰ αἰνῶν δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εὐθὺς «Σοὶ δόξα πρόκειται» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα. Ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἑωθινήν» κ.τ.λ. ὡς συνήθως.

Εἰς ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ ΤΩΝ ΑἸΝΩΝ τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριψηδίου δις καὶ τὸ μαρτυρικὸν ἅπαξ εἰς τοὺς οἰκείους στίχους, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον ἢ (Τετάρτη καὶ Παρασκευῆ) σταυροθεοτοκίον (σήμερον τὸ ἰδιόμελον «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία» κ.τ.λ.).

«Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναῷ ἐστώτες», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τι-

* Ἰστέον ὅτι ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται μὲ τὰ σημειωθέντα χαρακτηριστικὰ εἰς τοὺς τριαδικοὺς ἕμνους, ἀλλὰ εἰς τὰ φωταγωγικὰ κατακλείονται οὐχὶ μὲ τὸ «σῶσον ἡμᾶς», ἀλλὰ μὲ τὸ «καὶ σῶσον με» (π.χ. «προσεβείαις τῆς ἀθληφόρου καὶ σῶσον με», τὸ δὲ γ' πάντοτε μὲ τὸ «προσεβείαις τῆς Θεοτόκου καὶ σῶσον με»).

μιωτέραν», «'Εν ὀνόματι Κυρίου»· ὁ ἱερεὺς «'Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «'Επουράνιε βασιλεῦ», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα τῆς ζωῆς μου» καὶ εὐθὺς ἐπισυνάπτονται

ΑΙ ΩΡΑΙ, ἀρχόμενοι πᾶσαι μετὰ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Τριωδίου καὶ τοῦ Ὁρολογίου (ἀλλ' ἐν ταῖς ἐνορῖαις μετὰ τὴν εὐχὴν «Κύριε καὶ Δέσποτα» παραλείπεται τὸ τρισάγιον καὶ λέγεται εὐθὺς ἡ εὐχὴ ἐκάστης ὥρας). Εἰς τὴν θ' ὥραν, μετὰ τὸ τρισάγιον καὶ τὰ μετ' αὐτὸ τροπάρια «Βλέπων ὁ ληστής» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «'Εν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Δι' εὐχῶν», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς εὐχῆς «Κύριε καὶ δέσποτα» καὶ οἱ χοροὶ εἰς ἦχον πλ. δ' τοὺς μακαρισμοὺς μετ' ἐφθυμίου εἰς ἕκαστον στίχον τὸ «Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ καὶ Ὁρολογίῳ τάξιν. Εἶτα τὰ τροπάρια «Χορὸς ὁ ἐπουράνιος» κ.λπ., Καὶ νῦν, «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν», τὸ «'Ανεσ, ἄφες», τὸ «Πάτερ ἡμῶν», ὁ ἱερεὺς «'Ὅτι σοῦ ἐστί», καὶ τὰ κοντάκια «'Επὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης», τὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐβδομάδος (βλέπε αὐτὸ εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῶν τυπικῶν), τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, τὸ ἐνδιάτακτον μαρτυρικόν (τὸ ὁποῖον ἀνεγνώσθη καὶ μετὰ τὴν ς' ὥδην τῶν κανόνων), Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μετὰ τῶν ἁγίων», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Προστασία», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «'Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Κύριε, ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «'Εν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «'Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», αἱ τρεῖς μεγάλοι μετάνοιοι, μεθ' ἧς ἄρχεται

Ὁ ἑσπερινός (ἄνευ προηγησμένων δώρων). Μετὰ τὰς ὡς ἄνω 3 μεγ. μετανόιας εὐθὺς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ' καὶ ὁ προοιμιακός [μετὰ τὰ εἰρηνικὰ λέγε, εἰ βούλει, τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου]. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», εἰς στίχους 6, στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Πᾶσαν ἁμαρτίαν» κ.λπ., καὶ 3 τοῦ ἁγίου τῆς ἐπομένης ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον προσόμοιον τοῦ Μηναίου (ἢ ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ σταυροθεοτοκίον ἢ ἐν ἐκάστῃ Παρασκευῇ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχοῦ τῆς ἐβδομάδος).

Ἄνευ εισόδου «Φῶς ἰλαρόν», ὁ ἱερεὺς «Ἐσπέρας», ὁ ἀναγνώστης τὰ ἀναγνώσματα μετὰ τῶν οἰκείων προκειμένων καὶ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, τὸ «Καταξίωσον», ὁ ἱερεὺς «Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινήν» κ.τ.λ., ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον ἅπαντα τοῦ Τριωδίου κατὰ τὴν ἐν αὐτῷ τάξιν. «Νῦν ἀπόλυεις», τρισάγιον κ.λπ., εἰς ἦχον πλ. α' τὰ τροπάρια «Θεοτόκε παρθένε» κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», ὁ ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», τὸ «Ἐπουράνιε βασιλεῦ», αἱ 3 μεγάλοι μετάνοιοι μετὰ τῆς οἰκειάς εὐχῆς, τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), «Παναγία τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» τρίς (χῦμα), Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ ἀναγνώστης τοὺς ψαλμοὺς λγ' (33) «Εὐλογήσω τὸν Κύριον» καὶ ρμδ' (144) «Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου» καὶ ἀπόλυσις (ἐν τῇ ὁποίᾳ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας).

Σημείωσις. Ὁ ρμδ' ψαλμὸς «Ἐψώσω σε, ὁ Θεός μου», καλούμενος ἐπίσης καὶ «στίχος τῆς τραπέζης», καταλιμπάνεται διὰ τὴν νηστείαν τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν.

Τῇ Δευτέρᾳ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον, κατὰ τὴν συνήθη ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν μετὰ τὴν δοξολογίαν ψάλλεται τὸ ἐνδιάτακτον τμήμα τοῦ μεγ. κανόνος μετὰ τῶν εἰρωμῶν, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τὰ τροπάρια ἐκάστης ὥδης μὲ στίχον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον). Μόνον κατὰ τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν, μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», ὁ ἱερεὺς ἐκ τῶν βημοθύρων ἀναγινώσκει τὸ οἰκεῖον Εὐαγγέλιον τῶν παννυχίδων (σήμερον τῆς Δευτέρας «Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε» Λκ. κα' 8-36). Εἰς τὴν ἀπόλυσιν πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ τροπάριον «Πάντων προστατεύεις» (ἐν Τρίτῃ καὶ Πέμπτῃ ἐσπέρας τὸ «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον»).

Εἰδήσεις. 1. Εἰς τοὺς ἱκετευτικοὺς στίχους τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου «Παναγία δέσποινα Θεοτόκε» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον «Ὅσοι θεοφόροι πατέρες ἡμῶν» καὶ στίχος τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπι δέ, εἰ ὁ τυχὼν ἅγιος, οὗ τινος ἐψάλη ὁ ἐσπερινός, εἶναι ἐορταζόμενος, καὶ στίχος αὐτοῦ (παράβαλε Τ.Μ.Ε., 10 Φεβρ., §13).

2. Ἐπίσης τὰ ἐν τῷ Ὁρολογίῳ κείμενα τροπάρια ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἔτερα τροπάρια ψαλλόμενα ἡμέραν παρ' ἡμέραν», λέγονται τὴν ἐσπέραν ἐκάστης Τρίτης καὶ Πέμπτης ἀντὶ τῶν «Φώτισον τοὺς ὀφθαλμούς μου» κ.λπ..

3. Τμήματα τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἔχουν ἐν τῷ Τριωδίῳ, ψάλλονται μόνον τὴν α' ἑβδομάδα τῶν νηστειῶν.

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ ἀναγινώσκεται μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

20. Τρίτη. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης († 780). Βησσαρίωνος ὁσίου, Πλωτίνου ὁσίου.

Τῇ Τρίτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν (ὃ περ ἀπὸ σήμερον λέγεται εἰς πάσας τὰς καθημερινὰς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς), ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἐσπερινὸς τῆς ἐπομένης ἄνευ προηγιασμένης (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§ 18 καὶ 19).

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ β' τμήματος τοῦ μεγ. κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Τρίτης τῶν παννυχίδων «Προσέχετε τὴν ἐλεημοσύνην» (Μτθ. ζ' 1-13)· εἰς τὴν συγχώρησιν «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Διατάξεις καθημερινῶν Τεσσαρακοστῆς

1. Καθ' ἐκάστην ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς τὸ πρωὶ τῶν ἑβδομάδων τῆς Τεσσαρακοστῆς διεξάγονται αἱ ἀκολουθίαι τοῦ μεσονυκτικοῦ, τοῦ ὄρθρου τῆς ἡμέρας, τῶν ὥρῶν καὶ τοῦ ἐσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς περιγράφεται κατὰ τὴν παροῦσαν α' ἑβδομάδα.

2. Ὁ ἐσπερινὸς τελεῖται μετὰ τῶν προηγιασμένων ἐκάστη Τετάρτῃ καὶ Παρασκευῇ, ταῖς δὲ λοιπαῖς τρεῖς ἡμέραις ἄνευ προηγιασμένης, ἐκτὸς εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, κατὰ τὰ ἐν τῷ Τυπικῷ διαλαμβανόμενα (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Τριωδίου §§20-21). Συμφώνως μὲ ἀρχαῖα Τυπικά εἶναι δυνατὴ ἡ τέλεισις προηγιασμένης καὶ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἂν ἡ ἀνάγκη τὸ ἀπαιτῇ, πλὴν βεβαίως Σαββάτου, Κυριακῆς, τῆς Ὑπαπαντῆς καὶ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ.

3. Αἱ μνήμαι ἐορταζομένων ἁγίων, αἱ ὁποῖα συμπίπτουν ἐν καθημερινῇ τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς, εἶναι ὀρθότερον νὰ μετατίθενται ἐν Σαββάτῳ ἢ Κυριακῇ, συμφώνως μὲ τοὺς μθ' καὶ νὰ κανόνας τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ συνόδου (ἔτους 360). Ἐξαιροῦνται αἱ μνήμαι τοῦ ἁγ. Χαράλάμπους (10 Φεβρ.), τοῦ Προδρόμου (24 Φεβρ.) καὶ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα (9 Μαρτίου).

4. Ἐν τῇ ἀπολύσει τοῦ ἑσπερινοῦ (τελουμένου συνήθως τὸ πρωὶ τῆς προηγουμένης) καὶ τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας ὁ ἔχων ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ.

21. Τετάρτη. Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας († 360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων († 633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως († 577).

Τῆ Τετάρτῃ πρωί. Ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὠρῶν μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηλωται· εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος*» ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Δι' εὐχῶν*», μεθ' ὃ ἀρχεται

Ἅ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἱ. ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ ἱερεὺς «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία*». «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» τρεῖς καὶ ὁ προοιμακός. Τὰ εἰρηνικά, καὶ τὸ ἰη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου («*Πρὸς Κύριον*»).

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», εἰς στίχους 10, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «*Νηστεύοντες, ἀδελφοί*» δῖς, τὸ μαρτυρικὸν «*Εἴ τις ἀρετὴ*» ἅπαξ, προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «*Φεγγοβόλους ὑμᾶς*» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (Φεβρ. 22) ἕτερα 3 «*Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον.

Εἰσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἰλαρὸν*» ἄνευ μέλους, ὁ ἱερεὺς «*Ἐσπέρας*», ὁ ἀναγνώστης «*Προκείμενον*» κ.λπ. καὶ τὸ ἀνάγνωσμα τῆς Γενέσεως, τὸ ἕτερον προκείμενον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καὶ ἐμμελῶς «*Κέλευσον*»· ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ κρατῶν θυμιατήριον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκφωνεῖ «*Σοφία, ὀρθοί*», στραφεὶς δὲ πρὸς τὸν λαὸν «*Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι*»· καὶ ὁ ἀναγνώστης τὸ β' ἀνάγνωσμα (Παροιμιῶν).

ΚΑΤΕΥΘΥΝΘΗΤΩ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης θυμῶν ψάλλει τὸ «*Κατευθυνθήτω*», ὃ ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἐξ ὑπαμοιβῆς τετράκις, τοῦ ἱερέως θυμῶντος κύκλω ἐκάστην πλευρὰν τῆς ἁγίας τραπέζης καὶ λέγοντος ἐμμελῶς τοὺς οἰκείους στίχους· εἶτα ὁ ἱερεὺς θυμῶν τὸν λαὸν λέγει πάλιν τὸ τελευταῖον «*Κατευθυνθήτω*» μέχρι τοῦ «*ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου*», τὸ δὲ λοιπὸν συμπληροῖ ὁ χορός. (Εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, εἰ τύχοι μνήμη ἐορταζομένου ἁγίου, ἀναγιγνώσκεται ὁ Ἀπό-

στολος και τὸ Εὐαγγέλιον αὐτοῦ κατὰ τὴν συνήθη τάξιν, τὴν δὲ Μεγ. Ἑβδομάδα μόνον Εὐαγγέλιον.)

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἑκτηνὴ «*Εἶπωμεν πάντες*». Καθεξῆς τὰ τῶν κατηχουμένων κ.λπ., και ἐκφώνησις «*Κατὰ τὴν δωρεάν*»: ἀντὶ τοῦ χερουβικῆ τοῦ «*Νῦν αἱ δυνάμεις*» ἄχρι τοῦ «ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης», ἔνθα γίνεται σιωπηρῶς παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εἴσοδος τῶν προηγιασμένων θείων δώρων· εἶτα συνεχίζεται τὸ τροπάριον ἀπὸ τοῦ «*Ἰδοὺ θυσία μυστική*». Εἶτα «*Πληρώσωμεν*» κ.λπ., «*Καὶ καταξιώσον*», «*Πάτερ ἡμῶν*», «*Πρόσσχωμεν. Τὰ προηγιασμένα ἅγια*», «*Εἷς ἅγιος*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος*». Εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν ψάλλεται εἰρμο-λογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ ἐξῆς· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου· ἄρτον οὐράνιον καὶ ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος· ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια*». Μετὰ τὸ «*Πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ*», ὁ χορὸς τὸ «*Πληρωθήτω*».

Ὁπισθάμβωνος εὐχὴ «*Δέσποτα παντοκράτορ*»: «*Εἴη τὸ ὄνομα*» γ', «*Εὐλογία Κυρίου*», και ἡ ἀπόλυσις (ἐν ἧ μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπομένης ἡμέρας), ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» διανέμεται τὸ ἀντίδωρον, ἐνῶ ἀναγινώσκονται οἱ ψαλμοὶ λγ' (33) «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*» και ρμδ' (144) «*Υψώσω σε, ὁ Θεός μου*», και εἶτα τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἶδησις. Τελουμένης τῆς ἀκολουθίας τῶν προηγιασμένων δώρων ἐν ἡμέρᾳ μνήμης ἑορταζομένου ἁγίου, ἔχοντος Ἀπόστολον και Εὐαγγέλιον, ἡ πρώτη εἴσοδος γίνεται μετὰ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν μετὰ τὰ στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου ψάλλονται τὰ τοῦ ἑορταζομένου ἁγίου και οὐχὶ τὰ τοῦ ἁγίου τῆς ἐπαύριον, εἰς δὲ τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὡσαύτως ὁ ἑορταζόμενος ἅγιος.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ γ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· Εὐαγγέλιον τῆς Τετάρτης τῶν παννυχίδων «*Ἔχετε πίστιν Θεοῦ*» (Μρ. ια' 23-26, Μτθ. ζ' 7-8)· εἰς τὴν συγχώρησιν «*Πάντων προστατεύεις*».

- 22. Πέμπτη.** Ἡ εὐρεσις τῶν ἰ. λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου († 395-423).

Τῆ Πέμπτῃ πρωί. Τὸ μεσονυκτικόν, ὁ ὄρθρος τῆς ἡμέρας, αἱ ὥραι καὶ ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπομένης (3 Μαρτίου) ἄνευ προηγιασμένης.

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ δ' τμήματος τοῦ μεγάλου κανόνος· Εὐαγγέλιον τῆς Πέμπτης τῶν παννυχίδων «*Αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν*» (Μτθ. ζ' 7-11)· εἰς τὴν συγχώρησιν «*Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον*».

23. Παρασκευή. Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης († 166).

Τῆ Παρασκευῆ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («*Πρὸς Κύριον*»). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» (ἦχος πλ. α') ἀπὸ τοῦ στίχου «*Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς*» τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «*Δεῦτε πιστοί*» (δῖς), τοῦ Προδρόμου προσόμοια 3 εἰς 4 «*Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῆ*» κ.λπ. (24 Φεβρ.), καὶ τὰ 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου (ἐκ τοῦ Τριωδίου) «*Δεῦτε, φιλομάρτυρες*» κ.λπ., Δόξα, «*Ὁργάνῳ χρῆσάμενος*», Καὶ νῦν, «*Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ*» (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευῆ ἑσπέρας, ἦχος δ'). Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «*Κατενυθνήτω*», «*Νῦν αἱ δυνάμεις*», κοινωνικὸν «*Γεῦσασθε καὶ ἴδετε*», «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*».

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ α' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Ἀναγινώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἔστι*» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἄνοιξω τὸ στόμα μου*» ἀνὰ 6 τροπάρια εἰς ἐκάστην ὠδὴν· εἶτα τὸ «*Τῆ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἀναγινώσκεται ἡ α' στάσις τῶν οἰκῶν (Χαιρετισμῶν) τῆς Θεοτόκου (Α-Ζ)· εἶτα «*Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῶ*» σύντομον, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.τ.λ. λέγεται τὸ κοντάκιον τοῦ Προδρόμου*.

* Παράβαλε Τ.Μ.Ε., 9 Μαρτίου §7. Βλέπε ἐπίσης τὴν ὁμοίαν περίπτωσιν τῆς 10ης Φεβρ. §20, ἐνθα ὀρθῶς ὀρίζεται τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Χαράλαμπος εἰς τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἔτους 1888. Εἰς τὰς ἐπανεκδόσεις ὁμοῦς τοῦ

«Προφήτα Θεοῦ καὶ πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν».

«Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου» τὸ Εὐαγγέλιον τῆς παννουχίδος (Ἰω. ιε' 1-7), ἡ μικρὰ ἀπόλυσις, τὸ «Εὐξώμεθα», τὸ κάθισμα «Τὴν ὠραιότητα» καὶ εἶτα «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §26).

Σημείωσις. Ἡ τάξις αὕτη τῶν χαιρετισμῶν τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς β', γ' καὶ δ' ἑβδομάδος, ἄνευ ὁμῶς Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δὲ λέγεται τότε τὸ ἐξῆς, ἐφόσον τῷ Σαββάτῳ δὲν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος·

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως, ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους μάρτυρας· ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

24. Σάββατον α' τῶν νηστειῶν. † «Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος (μνήμη τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος)». † Ἰωάννου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ ἐπὶ τῇ μνεῖα τῆς α' καὶ β' εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς αὐτοῦ (452).

Εἶδησις. Κατὰ τὰ Σάββατα τῆς Τεσσαρακοστῆς, τὸ μὲν πρωὶ ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου καὶ τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου, τὸ δὲ ἑσπέρας ψάλλεται, ὡς συνήθως, ὁ ἑσπερινὸς τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Μεσονυκτικὸν τὸ σύνηθες ἐπὶ μνήμη ἑορταζόμενου ἁγίου. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν 4 ἰδιόμελα τοῦ ἁγ. Θεοδώρου «Χορεύουσι στίφη μαρτύρων» κ.λπ. (δίχα τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, δίχα τοῦ Δόξα εἰς τὸ δ' καὶ δίχα τοῦ θεοτοκίου), εἶτα τὸ ἰδιόμελον τῶν ἑσπερίων τοῦ Προδρόμου «Θησαυρὸς ἐνθέων δω-

Τ.Μ.Ε. ἀφηρέθη τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου καὶ ἔμεινεν ἀσαφὴς ἡ ὁδηγία τοῦ Τυπικοῦ. Ταῦτα εἶναι τὰ ἀποτελέσματα, ὅταν ἀνειδίκευτοι ἄπτωνται «διορθωτικῶς» τῶν λειτουργικῶν ἐκδόσεων.

ρεῶν», Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἰδιόμελον αὐτοῦ «*Ἦ πρόην ἐπὶ πίνακι*» (24 Φεβρ.), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προδρόμου*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ μάρτυρος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξαψαλμον εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου «*Ἐκ γῆς ἀνατείλασα*», Δόξα, τοῦ μάρτυρος «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως*», Καὶ νῦν, «*Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν*». [Τὸ ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ. Εἰς τὴν α΄ στιχολ. τοῦ Προδρόμου «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*», Δόξα, τὸ ἕτερον «*Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσός*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ*»· εἰς τὴν β΄ στιχολ. τὰ τοῦ μάρτυρος (Τριψίδιον) «*Ζέων πίστεως*», Δόξα, «*Θεῖον δῶρον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἦ τὸν ἀχώρητον Θεόν*»· εἰς τὸν πολυέλεον τὸ τοῦ Προδρόμου «*Ὁ Ἡρώδης, Πρόδρομε*» μετὰ τοῦ θεοτοκίου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ΟΡΘΡΟΥ. Τὰ «*Ἐκ νεότητός μου*» κ.λπ., τὸ προκείμενον τοῦ Μηναίου «*Ἐκεῖ ἐξανατελῶ*» καὶ ἡ λοιπὴ τάξις, ἐν ἧ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, ὃ ζῆτει Πέμπτη γ΄ ἔβδ. Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ*» (Λκ. ζ΄ 17-30). Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τοῦ σου Προδρόμου*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τοῦ Προδρόμου* καὶ ὁ πρῶτος τοῦ ἁγ. Θεοδώρου· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Προδρόμου, τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου «*Ὡς ἐν ταμείῳ*», (ἄνευ τοῦ Δόξα) «*Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ*», Δόξα, τὸ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «*Θεῖκην παντευχίαν*» (ἐν τῷ Τριψίδιῳ), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Ὡς πανάμωμος νύμφη*»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ μάρτυρος (ἐκ τοῦ Τριψιδίου), τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριψιδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», «*Τὴν τιμωτέραν*» καὶ ὁ εἰρμὸς «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ τοῦ Προδρόμου «*Λαμπροφανὴς ἀνέτειλε*», τοῦ μάρτυρος «*Στεφανηφόρος ἄγιε*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ἐν τῇ γαστρὶ σου Κύριος*».

* Παράβαλε Τ.Μ.Ε., Τυπ. διάταξις Τριψιδίου §27· ἐπίσης Σύστημα Τυπικοῦ §848.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ. Εἰς στίχους 6 (ἢ τοὶ ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ στίχου «Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον...»), προσόμοια τοῦ Προδρόμου 3 «Ἦνοιξε προπύλαια» κ.λπ. καὶ τοῦ μάρτυρος (ἐκ τοῦ Τριωδίου) ἔτερα 3 «Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω» κ.λπ. (καταλιμπάνοντες τὸ δ'), Δόξα, τοῦ Προδρόμου «Τὴν πανσεβάσμιον κέραν», Καὶ νῦν, θεοτοκίον· «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος..., μετὰ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων...»· δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια ἐκ τῆς γ' ᾠδῆς τοῦ Προδρόμου καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ μάρτυρος]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 26ης Ὀκτωβρίου Ἀπόστολος τοῦ μάρτυρος, «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Δευτ. δ' ἔβδ. Μαθθ., «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια' 2-15). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. «Ἄξιόν ἐστι». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν ἑορτίων κολλύβων μετὰ τῆς εὐχῆς «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου» (βλ. Ἱερατικόν). Εἶτα «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

Σημείωσις. Ἰστέον ὅτι κατ' ἀρχαίαν παράδοσιν, ἢ τις ὑπονοεῖται ἐν τῷ ἰσχύοντι Τυπικῷ, προτίθενται σήμερον πρὸς εὐλόγησιν εἰδικὰ κόλλυβα ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ἑορταζομένου μεγαλομάρτυρος καὶ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ὑπ' αὐτοῦ διὰ κολλύβων τελεσθέντος θαύματος, περὶ οὗ ἡ ἐν τῷ Τριωδίῳ ἀκολουθία. Ἐπειδὴ ὑπάρχει ἐπίσης ἡ συνήθεια νὰ προσάγωνται σήμερον κόλλυβα διὰ τοὺς κεκοιμημένους καὶ νὰ τελεῖται νεκρώσιμον τρισάγιον, ἂν καὶ δὲν εἶναι Ψυχασάββατον, θεωροῦμεν ὀρθὸν πρῶτον μὲν μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν νὰ εὐλογηθοῦν τὰ πρὸς τιμὴν τοῦ ἁγίου ἑόρτια κόλλυβα, μετὰ δὲ τὸ «Δι' εὐχῶν» τῆς λειτουργίας ὁ ἱερεὺς εὐθὺς νὰ βάλῃ «Εὐλογητὸς» καὶ νὰ τελέσῃ κατὰ τὰ εἰωθότα τὸ νεκρώσιμον τρισάγιον ἐπὶ τῶν ἄλλων κολλύβων, «ἵνα μὴ συμψάλλωνται τὰ χαρμόσυνα τοῖς πενθίμοις».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). «Ἀνάμνησις τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἱερῶν εἰκόνων» (843). Ταρσίου Κωνσταντινουπόλεως (784-806). Ῥηγίνου ἱερομ. ἐπισκόπου Σκοπέλου († 335), Ἀλεξάνδρου μάρτυρος τοῦ ἐν Θράκη. Ἦχος πλ. α΄, ἑωθινὸν ε΄ (Τ.Μ.Ε., τυπ. Τριωδίου §§28-30).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα»· κοντάκιον «Προφήτα Θεοῦ».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας». Ἀπολυτικά «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἡχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Τριωδίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «Χαίρετε, προφήται τίμοι», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἶδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, β΄ τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα (ἀλλ΄ εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου»). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ε΄)· μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ τροπάρια «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρημῶν), καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, καὶ τὰ μεσῶδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· ἀφ΄ ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μνηολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος»· «Τὴν τιμωτέραν», «Λίθος ἀχειρόμητος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον, τὸ τῆς ἑορτῆς «Σκιρτήσατε, κροτήσατε» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ρομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς συνήθεις στίχους τῆς Κυριακῆς τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Μωσῆς τῷ καιρῷ τῆς ἐγκρατείας», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη.

Μετὰ τὸ ἕσματικὸν τῆς δοξολογίας «Ἅγιος ὁ Θεός» κ.λπ. (ἢ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τῆς θ. λειτουργίας), τελεῖται ἡ λιτανεὺσις τοῦ τιμίου Σταυροῦ καὶ τῶν ἰ. εἰκόνων πέριξ ἢ ἔσωθεν τοῦ ἰ. ναοῦ κατὰ τὴν ἀκόλουθον διάταξιν.

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν συνήθη τάξιν

Ἐξεληθόντες τοῦ ἰ. ναοῦ, ὁ τε ἰ. κληρὸς καὶ ὁ λαὸς μετὰ τοῦ τιμίου σταυροῦ καὶ τῶν ἰ. εἰκόνων, καὶ τάξιν λιτανεύσεως ἀποτέλεσαντες κατὰ τὰ εἰωθότα, περιερχόμεθα ἅπαξ τὸν ἱερὸν ναόν, τῶν κωδῶνων αὐτοῦ χαρμοσύνως κρουομένων, τῶν δὲ χορῶν ψαλλόντων τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», εἰς τέσσαρας στάσεις. Εἰς ἑκάστην δὲ τοῦ ναοῦ πλευρὰν γίνονται αἱ κάτωθι δεήσεις.

α') Ἐν τῇ νοτιά πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δεήσις ὑπὲρ τῶν ζώντων.

β') Ὅπισθεν τοῦ ἱεροῦ γίνεται δεήσις ὑπὲρ τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων εὐσεβῶν βασιλέων, ὀρθοδόξων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων κ.τ.λ.: οἱ χοροὶ «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ') καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις».

γ') Ἐν τῇ βορεία πλευρᾷ τοῦ ναοῦ δεήσις ὑπὲρ τῶν ζώντων, ὡς ἐν τῇ πρώτῃ στάσει.

δ') Πρὸ τῆς δυτικῆς θύρας ἢ ἐντὸς τοῦ ναοῦ (ἐν τῷ σολέα) ὑπὲρ τῶν ζώντων καὶ εἰς τὸ τέλος «Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι» κ.λπ., «Ἐπάκουσον ἡμῶν» καὶ ἀναγινώσκει ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἢ προεξάρχων ὁ ἀρχιερεὺς) τὰς ἐξῆς περικοπὰς τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ:

Οἱ προφῆται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰ-

κουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιασάτο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν, οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἀγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες. Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπὶ τούτοις τοὺς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καὶ πατροποθῆτως εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καὶ λέγομεν· Τῶν τῆς ὀρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν βασιλέων, ἀγιωτάτων πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, διδασκάλων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη.

ἽΟ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

ἽΟ χορὸς «Ἀμήν». Εἰσερχομένων δὲ ἡμῶν εἰς τὸν ἱ. ναὸν ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας», καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Ἡ λιτανεία τῶν ἱερῶν εἰκόνων κατὰ τὴν τάξιν τῶν Πατριαρχείων Ἀλεξανδρείας καὶ Ἱεροσολύμων

Σχηματίζεται ἱερὰ πομπὴ ὡς ἐξῆς· προπορεύονται οἱ κρατοῦντες κηρολαμπάδας, εἶτα οἱ φέροντες τὰ λάβαρα, τοὺς φανούς, τὰ ἐξαπτέρυγα· ἀκολουθοῦν οἱ χοροὶ τῶν ψαλτῶν· εἶτα οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ φερόντες τὰς ἱ. εἰκόνας χριστιανοί, καὶ τέλος διάκονοι μετὰ θυμιατηρίων θυμιῶντες τὸν εἰς χεῖρας τοῦ ἁρ-

χειρέως εύρισκόμενον τίμιον Σταυρόν (ἢ τὴν μικρὰν φορητὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ). Κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λιτανείας ἴστανται πάντες εἰς τὸν σολέα.

ΕΝΑΡΞΙΣ. Ἐκφωνεῖ ὁ διάκονος: «*Εὐλόγησον, δέσποτα, τὴν ἁγίαν εἴσοδον*». Ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων: «*Εὐλογημένη ἡ εἴσοδος τῶν ἁγίων σου πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων*». Ὁ χορὸς «*Ἀμήν*».

Καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ προοίμιον τοῦ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας συνοδικοῦ·

Ἐποφειλομένη πρὸς Θεὸν ἐτήσιος εὐχαριστία, καθ' ἣν ἡμέραν ἀπελάβομεν τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν σὺν ἀποδείξει τῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων καὶ καταστροφῆ τῶν τῆς κακίας δυσσεβημάτων.

Προφητικαῖς ἐπόμονοι ῥήσεσιν ἀποστολικαῖς τε παραινέσεσιν εἰκόντες καὶ εὐαγγελικαῖς ἱστορίαις στοιχοῦμενοι, τῶν ἐγκαινίων τὴν ἡμέραν ἐορτάζομεν. Καὶ ταύτη εὐχαῖς καὶ λιτανείαις συνευφραίνομενοί τε καὶ συναγαλλόμενοι ψαλμοῖς ἐκβοῶμεν καὶ ᾄσμασιν.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἱερά πομπὴ πρὸς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτικίον «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου*», εἰς χρόνον ἀνάλογον, ὥστε ὁ ἀρχιερεὺς νὰ φθάσῃ εἰς τὸν χώρον τῆς ἐπομένης στάσεως.

Σημείωσις. Λόγῳ τοῦ μακροῦ τοῦ ἀπολυτικίου, δύναται νὰ ψαλῆ τοῦτο εἰς τρεῖς στάσεις οὕτως: ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐκκινήσεως μέχρι τῆς βορείας θύρας «*Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου... Χριστέ ὁ Θεός*», ἀπὸ τῆς βορείας μέχρι τῆς δυτικῆς θύρας τοῦ ναοῦ «*βουλήσει γὰρ ἠυδόκησας... ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ*» καὶ τέλος ἀπὸ τῆς δυτικῆς θύρας μέχρι τῆς μεσημβρινῆς τοιαύτης «*Ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι... εἰς τὸ σῶσαι τὸν κόσμον*».

ΣΤΑΣΙΣ ΠΡΩΤΗ. Ἰσταμένης τῆς πομπῆς, ἀναγινώσκει ὁ προϊστάμενος τὸ α' ἄρθρον τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως «*Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν*».

Ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Τῶν τὴν ἔνσαρκον τοῦ Θεοῦ Λόγου παρουσίαν, λόγῳ, στόματι, καρδίᾳ καὶ νῶ, γραφῇ τε καὶ εἰκόσιν ὁμολογοῦντων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς·

Τῶν εἰδότην τῆς τοῦ Χριστοῦ μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ὑποστάσεως τὸ ἐν οὐσίαις διάφορον, καὶ ταύτης τὸ πιστόν τε καὶ ἄκτιστον, τὸ ὄρατον καὶ ἀόρατον, τὸ παθητὸν καὶ ἀπαθές, τὸ περιγραφτὸν καὶ ἀπερίγραφτον, καὶ τῇ μὲν θεϊκῇ οὐσίᾳ τὸ ἄκτιστον καὶ τὰ ὅμοια προσαρμολογούντων, τῇ δὲ ἀνθρωπίνῃ φύσει τὰ τε ἄλλα καὶ τὸ περιγραφτὸν ἀνομολογούντων καὶ λόγῳ καὶ εἰκονίσμασιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ').

Ὁ ἀρχιερεὺς·

Τῶν πιστευόντων καὶ διακηρυκτουμένων, ἧ τοι εὐαγγελιζομένων τοὺς λόγους ἐπὶ γραμμάτων, τὰ πράγματα ἐπὶ σχημάτων, καὶ εἰς μίαν ἐκάτερον συντελεῖν ὠφέλειαν, τὴν τε διὰ λόγων ἀνακήρυξιν καὶ τὴν δι' εἰκόνων τῆς ἀληθείας βεβαίωσιν, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Καὶ ἐκκινεῖ πάλιν ἡ πομπὴ πρὸς τὴν δυτικὴν θύραν (ἧ τοι πρὸς τὰς βασιλικὰς πύλας) τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ. Τοῦ ἀρχιερέως φθάσαντος πρὸ τῶν βασιλικῶν πυλῶν, ἴσταται ἡ λιτανεία· ὁ δὲ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ χριστολογικὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Οί προφήται ὡς εἶδον, οἱ ἀπόστολοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδεδεικται, τὸ ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρρησιάσατο, ὁ Χριστὸς ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ τοὺς αὐτοῦ ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι, τὸν μὲν ὡς Θεὸν καὶ δεσπότην προσκυνοῦντες καὶ σέβοντες, τοὺς δὲ διὰ τὸν κοινὸν δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καὶ τὴν κατὰ σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες.

Αὕτη ἡ πίστις τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τὴν οἰκουμένην ἐστήριξε.

Καὶ ἐκκινεῖ ἡ ἰ. πομπὴ πρὸς τὴν μεσημβρινὴν (νοτιάν) θύραν τοῦ ναοῦ, ἐνῶ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον).

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ. Ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς φθάσῃ εἰς τὸν ὠρισμένον τόπον, ἴσταται ἡ πομπή, καὶ ὁ προϊστάμενος ἀναγινώσκει τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ συμβόλου τῆς πίστεως·

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Εἶτα ὁ ἀρχιερεὺς ἐκφώνως·

Μιχαὴλ τοῦ ὀρθοδόξου βασιλέως καὶ Θεοδώρας τῆς ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ´).

Ὁ ἀρχιερεὺς·

Βασιλείου, Κωνσταντίνου, Λέοντος, Ἀλεξάνδρου, Χριστοφόρου, Νικηφόρου, Ἀνδρονίκου, Ἰσαακίου, Ἀλεξίου καὶ Θεοδώρου, τῶν τὴν οὐράνιον βασιλείαν τῆς ἐπιγείου ἀνταλλαξαμένων, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ὁ χορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» (γ´).

Ἰγνατίου, Φωτίου, Στεφάνου, Ἀντωνίου, Ἰωσήφ και πάντων τῶν ἀγιοτάτων πατριαρχῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν ἀγωνισαμένον, αἰωνία ἡ μνήμη.

Ἐχορὸς «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ'.

Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καὶ ἀγωνίσμασι καὶ διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καὶ κρατύνεσθαι Θεὸν ἐκλιπαροῦντες καὶ μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδείκνυσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιοθήμεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καὶ χάριτι τοῦ μεγάλου καὶ πρώτου ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, προσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν ἀγγέλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων.

Ἐχορὸς «Ἀμήν» καὶ ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» (εἰς χρόνον ἀνάλογον) [ἢ τὸ ἀκροτελευτίον αὐτοῦ «Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα» κ.λπ.], ἐνῶ ἡ ἱ. πομπὴ ἐπιστρέφει εἰς τὸν σολέα.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐρχιερεὺς ψάλλει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸν ψαλμικὸν στίχον «Τίς θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν» σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος». Τὸν αὐτὸν στίχον ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν, καὶ εἶτα τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἐξῆς.

Ἀντίφωνον α'

Ἐὸ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἢ τις οὐ σαλευθήσεται. Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστὰς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις αὐτοῦ;

Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ. Ταῖς προσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Και νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β΄

Ἐξομολογησάσθωσαν τὰ ἔλεη αὐτοῦ καὶ τὰ θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλούια.

Ἵψωσάτωσαν αὐτὸν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...

Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Και νῦν. «Ὁ μονογενῆς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ΄

Αἰνεσάτωσαν αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασόμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ. «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...»

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς (βλέπε ἐν τῷ Τριωδίῳ)· Ἀπόστολος: Κυρ. α΄ νηστ., «Πίστει Μωυσῆς μέγας γενόμενος» (Ἑβρ. ια΄ 24-26,*

* Προκείμενον, ἦχος δ΄, Ἰσθὴ τῶν πατέρων, «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν», στίχ. «Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν». Ἀλληλουιάριον, ἦχος πλ. δ΄, στίχ. α΄ «Μωυσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ, καὶ Σαμουὴλ ἐν τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ», στίχ. β΄ «Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουεν αὐτῶν ἐν σπύλῳ νεφέλης ἐλάλει πρὸς αὐτούς».

32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἡθῆλυσεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α' 44-52).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Τῆ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου»· κοινάκιον τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἑσπέρια εἰς στίχους 10, κατανυκτικὰ τοῦ (πλ. α') ἤχου 4 «Κύριε, ἁμαρτάνων οὐ παύομαι» κ.λπ. (ζητεῖ ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «Δίδου μοι κατάνυξιν» κ.λπ. καὶ τοῦ Μηναίου (26 Φεβρ.) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ προσόμοιον θεοτοκίον. Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρὸν» καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν», κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον, ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις» κ.τ.λ. ὡς ἐσημειώθησαν τῆ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἑσπέρας.

26. Δευτέρα. Πορφυρίου ἐπισκόπου Γάζης († 420). Φωτεινῆς μάρτυρος τῆς Σαμαρείτιδος, Θεοκλήτου καὶ λοιπῶν μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κων/πόλει († 1575).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν, καὶ τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς ἐπομένης, ὡς προοδηγῶνται, κατὰ τὴν τάξιν τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Περὶ τῶν κανόνων ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ

Καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἀπὸ Δευτέρας ἕως Πέμπτης τῶν λοιπῶν ἑβδομάδων τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς καὶ τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Δευτέρας καὶ τῆς μεγ. Τρίτης διεξάγεται ἡ ἀκολουθία τοῦ μεγάλου ἀποδείπνου ὡς ἐν τῷ Ὁρολογίῳ (ἄνευ Εὐαγγελίου) καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ. Σχετικῶς μὲ τούτους κανόνας ὑπάρχουν κατὰ τόπους καὶ κατὰ ἰ. μονὰς διάφορα τυπικά.

1. Πολλαχού τὸ μέγα ἀπόδειπνον διεξάγεται ἄνευ οἰουδήποτε κανόνος (πλὴν τῆς α' ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν βεβαίως καὶ τῶν ἀποδείπνων τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος).

2. Τὸ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν Τριωδίου §23, ὑποσ. 17) ὀρίζει μετὰ τὴν δοξολογίαν νὰ ψάλλεται ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου μόνον ὁ ὠρισμένος κανὼν τῆς ἡμέρας ὁ εἰς τὸν ἦχον τῆς ἑβδομάδος· τοῦτο τηρεῖται καὶ

εἰς πολλὰς ἐνορίας, ἰδίως νησιωτικῶν περιοχῶν.

3. Εἰς ἄλλας ἰ. μονὰς καὶ περιοχάς, ὡσάκις ἐν τῷ ἀποδείπνῳ λέγεται κανὼν ἐκ τοῦ Μηναίου, τὸ Θεοτοκάριον παραλείπεται.

4. Τέλος εἰς ὠρισμένας ἐκκλησίας συμψάλλονται ἀμφοτέροι οἱ κανόνες, ὁ τοῦ Θεοτοκαρίου καὶ ὁ τοῦ Μηναίου, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ σημειουμένην τάξιν (α΄ Κυρ. τῶν νηστειῶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ κατανυκτικοῦ ἐσπερινοῦ)· ἢ τοι ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Πέμπτης πρὸ τοῦ Λαζάρου ἐσπέρας ἐν τοῖς μεγ. ἀποδείπνοις ψάλλονται οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου οἱ ἀπὸ τοῦ Σαββάτου τοῦ Λαζάρου μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντίπασχα (31 Μαρτίου - 15 Ἀπριλίου) ὁμοῦ μετὰ τῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, οἱ ὅποιοι καὶ προηγοῦνται. Ἀπὸ γ΄ ὥδης κάθισμα τοῦ Μηναίου καὶ ἀφ΄ ε΄ τῆς Θεοτόκου· μετὰ τοὺς κανόνας, τὰ 4 προσόμοια τῆς Θεοτόκου καὶ εἶτα τὰ 3 τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν. Ὅταν συμπληρωθοῦν οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου, λέγεται μόνον τὸ Θεοτοκάριον.

Κατὰ τὴν τελευταίαν ταύτην τάξιν ἢ καθ΄ ἡμέραν σειρὰ τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου (ἐκ τῆς περιόδου 31 Μαρτίου - 15 Ἀπριλίου) εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἔχει ὡς ἐξῆς:

Τὸ ἐσπέρας τῆς	ψάλλονται κανὼν καὶ προσόμοια τῆς
26 Φεβρ.	31 Μαρτίου (ἀγίου Ὑπατίου Γαγγρῶν)
27 Φεβρ.	2 Ἀπριλίου (ὀσίου Τίτου)
1 Μαρτίου	3 Ἀπριλίου (ὀσίου Νικήτα)
5 Μαρτίου	4 Ἀπριλίου (ὀσ. Γεωργίου ἐν Μαλεῶ)
6 Μαρτίου	5 Ἀπριλίου (ἀγ. Κλαυδίου κ.λπ.)
7 Μαρτίου	6 Ἀπριλίου (ἀγίου Εὐτυχίου)
8 Μαρτίου	7 Ἀπριλίου (ἀγ. Καλλιοπίου & Γεωργίου)
12 Μαρτίου	8 Ἀπριλίου (ἀγ. Ἡρωδίωνος κ.λπ.)
14 Μαρτίου	9 Ἀπριλίου (μάρτυρος Εὐψυχίου)
19 Μαρτίου	10 Ἀπριλίου (Τερεντίου κ.λπ. μαρτύρων)
20 Μαρτίου	11 Ἀπριλίου (ιερομάρτυρος Ἀντίπα)
22 Μαρτίου	12 Ἀπριλίου (ιεράρχου Βασιλείου)
26 Μαρτίου	13 Ἀπριλίου (ἀγίου Μαρτίνου)
27 Μαρτίου	14 Ἀπριλίου (ἀγίαν Ἀριστάρχου κ.λπ.)
29 Μαρτίου	15 Ἀπριλίου (μάρτυρος Κρήσκεντος)

27. Τρίτη. Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου († η΄ αἰ.). Στεφάνου τοῦ γηροκόμου.

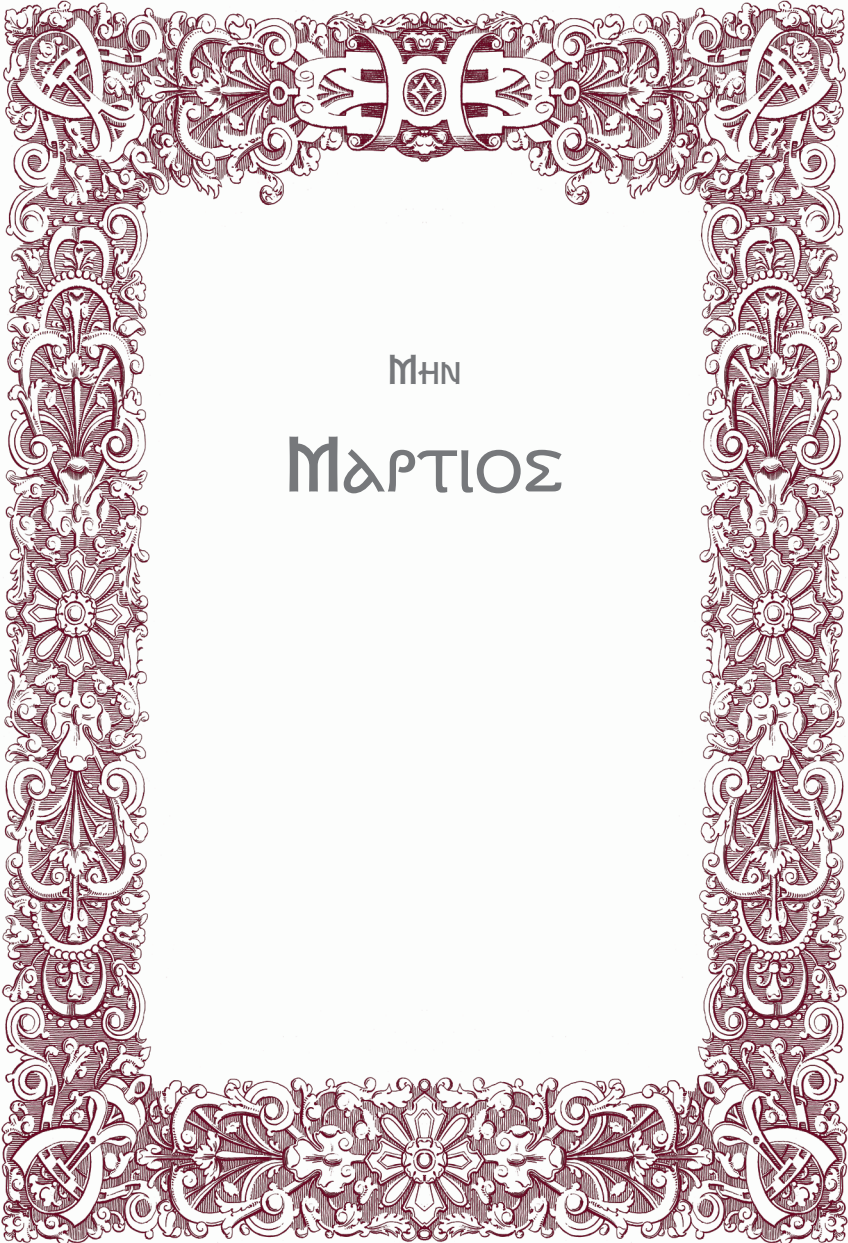
Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 20 καὶ 26 Φεβρουαρίου.

28. Τετάρτη. Βασιλείου ὁσ. τοῦ ὁμολογητοῦ († 750). Προτερίου Ἀλεξανδρείας ἱερομάρτυρος († 457), Κυράνης νεομάρτ. τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 1751).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηγήλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα («Πρὸς Κύριον»). Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Τὴν πνευματικὴν, ἀδελφοί» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν «Πανεύφημοι μάρτυρες» καὶ τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου ἀνὰ μίαν, εἶτα 3 τοῦ Μηναίου (1ης Μαρτίου) «Πρότερον ἀσκήσασα» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον προσόμοιον «Χαίροις ἡλιόμορφε»· εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Εἵδησις. Σήμερον –κατὰ σχετικὴν σημείωσιν τοῦ Μηναίου– ψάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ ἡ ἀκολουθία τοῦ ὁσίου Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου (29 Φεβρουαρίου), ἐπειδὴ τὸ ἔτος δὲν εἶναι δίσεκτον.

ΜΗΝ

ΜΑΡΤΙΟΣ

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Πέμπτη. Εὐδοκίας ὁσιομάρτυρος († 160-170), Μαρκέλλου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 20 καὶ 26 Φεβρουαρίου.

2. Παρασκευή. Ἡσυχίου μάρτυρος. Θεοδοῦτου ἐπισκόπου Κυρηνείας Κύπρου († 326), Εὐθαλίας παρθενομάρτυρος († 252).

Μνήμη Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ († 2 Μαρτίου 1932). Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἱ. Συνόδου, εἰ τύχοι ἐν τῇ μεγ. τεσσαρακοστῇ, μετατίθεται ἡ μνήμη αὐτοῦ τῇ α΄ Κυριακῇ τοῦ Μαρτίου.

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηθήλωται.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ τῶν προηγιασμένων. Μετὰ τὸν προοιμακὸν καὶ τὸ ἠ΄ κάθισμα, εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «*Νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος*» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικά τοῦ (πλ. α΄) ἤχου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 3) προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «*Ἐμνήσθην τοῦ προφήτου*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἔσπερας. Οἱ β΄ χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ψάλλεται ὁ κανὼν «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», εἶτα τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» δίχορον, καὶ ἐκφωνεῖται ἡ β΄ στάσις τοῦ ἀκαθίστου ὕμνου «*Ἦκουσαν οἱ ποιμένες*». Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*», καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α΄ χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

3. Σάββατον β΄ τῶν νηστειῶν. Εὐτροπίου, Κλεονίκου, Βασιλίσκου τῶν μαρτύρων. Θεοδωρήτου ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, τὰ εἰρηνικά καὶ τὴν ἐκφώνησιν «*Ὅτι πρέπει σοι*», οἱ χοροὶ εἰς ἤχον β΄ τὸ ἀλλη-

λουϊάριον, δις ἄνευ στίχων καὶ δις ἐφύμνιον τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω», «Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν». Ἀπολυτίκια, τὸ μαρτυρικὸν «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, θεοτοκίον, «Μήτηρ ἁγία». Καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου «Κύριε, τὸ ποτήριον» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριῳδίου, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, ἀλλ' εἰς τὸ Δόξα, ἀντὶ τοῦ νεκρωσίμου «Ἀνάπαυσον, σωτῆρ ἡμῶν» (ὃ περ θὰ ψαλῆ ὑποχρεωτικῶς μετὰ τὰ εὐλογητάρια) λέγεται τὸ παρόν

Γινώσκεις ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι ἐν ἁμαρτίαις γεγεννήμεθα· δι' ὃ σε ἱκετεύομεν· τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν ἀνάπαυσον, παρορῶν ὡς ἀγαθὸς τὰ πλημμελήματα, ἃ ὡς ἄνθρωποι καὶ θνητοὶ ἐν βίῳ ἐπραξαν, προεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνη φιλάνθρωπε.

Εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου ἢ ἀδιόδεντος». Εὐθύς [ὁ Ἄμωμος εἰς στάσεις δύο καὶ] τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια, μετὰ τὰ ὅποια γίνεται τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων (ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸν ἐσπερινὸν τοῦ Σαββάτου τῆς ἀπόκρου). Εἶτα οἱ χοροὶ τὸ νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «Ἀνάπαυσον, σωτῆρ ἡμῶν», Δόξα, «Καὶ πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ», Καὶ νῦν, «Ὁ ἐκ παρθένου ἀνατείλας». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. [Ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν καὶ] ὁ κανὼν τοῦ Μηναιίου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) μέχρι μὲν τῆς ε' ᾠδῆς μόνος, ἀπὸ δὲ τῆς ς' ᾠδῆς μετὰ τῶν τετραῳδίων κανόνων τῆς ἡμέρας (Τριῳδίον, Σάβ. β' ἐβδ.). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ Μηναιίου, αἴτησις, «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ μεσῳδίον τοῦ Μηναιίου κάθισμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. Ἀφ' ς' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς τοῦ β' τετραῳδίου «Βυθὸς μοι τῶν παθῶν», αἴτησις, «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς», εἶτα (διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναιὸν) τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων» καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλ' εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' τετραῳδίου «Τὸν ἐξ ἀνάρχου»· «Τὴν τιμιωτέραν», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' τετραῳδίου «Σὲ τὴν ἀθάνατον πηγὴν» καὶ τὸ «Ἄξιον ἐστίν». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου «Ὁ καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων» καὶ θεοτο-

κίον «Ὁ γλυκασμὸς τῶν ἀγγέλων» (βλέπε εἰς Ὁρολόγιον). Εἰς τοὺς αἶνους τὰ ἐν τῷ τέλει τοῦ Τριωδίου 4 ἰδιόμελα τοῦ πλ. α΄ ἤχου «*Εὐλόγημένος ὁ στρατὸς*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Σὺ ἔπλασάς με, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*». «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων προσόμοια νεκρώσιμα τοῦ ἤχου «*Αἴγλη τοῦ σοῦ προσώπου, Χριστέ*» κ.λπ. ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου. «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὰ ἀπολυτικά τῆς μετ' Ἀλληλουία ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μήτηρ ἁγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη («τῶν καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», «*Μνήσθητι, Κύριε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκια «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Ἀπόστολος: Σαβ. β΄ ἐβδ. νηστ., «*Βλέπετε μήποτε ἔσται*» (Ἐβρ. γ΄ 12-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον*» (Μρ. α΄ 35-44). Καθεξῆς ἡ λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· «*Ἄξιον ἐστὶ*»· «*Μακάριοι οὓς ἐξελέξω*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*». Ἐὰν ὑπάρχουν κόλλυβα ὑπὲρ κεκοιμημένων, μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια «*Μετὰ πνευμάτων δικαίων*» κ.λπ. καὶ μνημονεύονται παρὰ τοῦ ἱερέως τὰ ὀνόματα ὑπὲρ ὧν τὰ κόλλυβα· καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἶδησις. Οὗτος ὁ τύπος τηρεῖται καὶ κατὰ τὰ Σάββατα τῶν ἐπομένων γ΄ καὶ δ΄ ἐβδομάδων, ἐναλλασσομένων τῶν καθισμάτων, μαρτυρικῶν καὶ νεκρωσίμων τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος· ἐκτός εἰ τύχοι ἢ εορτῆ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἢ μνήμῃ εορταζομένου ἁγίου.

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ». Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ († 475)· Παύλου καὶ Ἰουλιανῆς τῶν μαρτύρων († 273). Ἦχος πλ. β΄, ἐωθινὸν ς΄ (τυπικὸν Τριωδίου §§35-37).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικίον «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*» κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 3 εἰς 4, Δόξα, «*Ὅσιε τρισμάκαρ*», Καὶ νῦν,

«Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἦ γρηγόρος γλώσσά σου*», Καὶ νῦν, «*Ἀνύμφευτε παρθένε*». Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ*», Καὶ νῦν, «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», κ.λπ..

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα, γ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με θεοτοκίον «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*», καὶ τῆς β' στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἕωθινόν (ς')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «*Τῆς μετανοίας*» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχου «*Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν*»· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ἱεράρχου, εἶτα τὸ μεσῳδιον κάθισμα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μνηολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸς ἑ' ἀναστάσιμον «*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*»*, τοῦ Τριωδίου «*Χαῖρε, πατέρων καύχημα*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ἱεράρχου προσόμοια 3 «*Τὴν μακαρίαν ἐν κόσμῳ*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς

* Επειδὴ τὸ κείμενον τοῦ ἑ' ἀναστασίμου ἐξαποστειλαρίου δημοσιεύεται πολλαχοῦ με λάθη, παρατίθεται ἐνταῦθα διωρθωμένον.

«*Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος, σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν, ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος, βρώσεως συμμετέσχες, καὶ μέσον στὰς ἐδίδασκες, μετάνοιαν κηρύσσειν· εὐθύς δὲ πρὸς οὐράνιον, ἀνελήφθης Πατέρα, καὶ μαθηταῖς, πέμπειν τὸν Παράκλητον ἐπηγγείλω, ὑπέρθεε Θεάνθρωπε, δόξα τῇ σῇ ἐγέρσει.*»

τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα-, Δόξα, «*Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστῆρ*» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Ἀπόστολος: Κυρ. β' ηστ., «*Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας*» (Ἐβρ. α' 10-β' 3)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ*» (Μαθ. β' 1-12). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ἐπὶ σοὶ χαίρει*»· κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Ὁρθοδοξίας ὁ φωστῆρ*» ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» καταनुκτικὰ 4 τοῦ πλ. β' ἤχου «*Μετάνοιαν οὐ κέκτημαι*» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριψιδίου), προσόμοια 3 τῆς σειρᾶς τοῦ Τριψιδίου «*Ἀμέτρητά σοι ππαίσας*» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (5ης Μαρτίου) «*Μάρτυς παναοίδιμε*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «*Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», μέγα προκείμενον «*Μὴ ἀποστρέψης*». Εἰς τὰ ἀπόστιχα τὸ ἰδιόμελον «*Χαλινοὺς ἀποπτύσας*» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε*», «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ «*Θεοτόκε παρθένε*» κ.λπ. ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 5. Δευτέρα.** Κόνωνος ὀσιομάρτυρος (α' αἰ.). Κόνωνος μάρτυρος τοῦ κηπουροῦ (γ' αἰ.). Μάρκου ὀσίου τοῦ Ἀθηναίου († δ' αἰ.), Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Ῥαφάνης.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 20 καὶ 26 Φεβρουαρίου.

- 6. Τρίτη.** Τῶν ἐν Ἀμορίῳ 42 μαρτύρων († 845). Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ τ. σαυροῦ ὑπὸ τῆς ἁγίας Ἐλένης (326).

7. Τετάρτη. Τῶν ἐν Χερσῶν ἐπισκοπευσάντων ἱερομαρτύρων Ἐφραΐμ, Βασιλέως, Εὐγενίου κ.λπ. (δ' αἰ.). Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως.

Τῷ πρωί. Αἰ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ἠ΄ κάθισμα. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὸ ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «*Ἀσώτως διασπείρας*» (δῖς), τὸ μαρτυρικὸν «*Τερεΐα ἔμψυχα*» (ἅπαξ), τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου «*Ἥλιου ἀγάσματα*» καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναιῖου (8 Μαρτίου) «*Πάτερ Θεοφύλακτε*» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον «*Νοσοῦσαν, πανύμνητε*»· εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

8. Πέμπτη. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας († 842-5), Ἐρμού ἀποστόλου (α' αἰ.).

Τῷ πρωί. Αἰ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου καὶ ὥρων ὡς προοδηλωται.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἑσπέρια εἰς στίχους 6, προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3 «*Σῶτερ, ὁ ἀληθῆς*» κ.λπ. καὶ τῶν ἁγίων μ' μαρτύρων (9 Μαρτίου) προσόμοια 3 «*Φέροντες τὰ παρόντα*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, εὐθύς τὸ ἐξῆς ὁμῶν χον σταυροθεοτοκίον (ἐκ τῆς 14ης Μαρτίου) πρὸς «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε*»·

Ὅτε ἐν σταυρῷ σε ἡ ἀμνάς / ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα κατακεντούμενον / ἦλοις, ὠλοφύρετο ἐκπληττομένη σφοδρῶς / καὶ δακρύνουσα ἔλεγε· / Πῶς θνήσκεις, νιέ μου, / θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ / ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι / ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα / τῇ οἰκονομίᾳ σου, φιλάθρωπε.

Ἄνευ εἰσόδου «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὰ ἀπόστιχα τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Τριωδίου «*Ἡ ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ*» κ.λπ. μετὰ τοῦ αὐτόθι Δόξα, Καὶ νῦν, σταυροθεοτοκίον· «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον τῶν μαρτύρων «*Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων*» καὶ εὐθύς τὰ «*Θεοτόκε παρθένε*» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως (ἐν τῇ ἀπολύσει, οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου).

Εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον. α) Εἰς τοὺς ἱκετευτικούς στίχους «*Παναγία δέσποινα Θεοτόκε*» ψάλλεται μετὰ τὸν στίχον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ καὶ ὁ ἕξῃς στίχος «*Ἅγιοι τεσσαράκοντα μάρτυρες, προσβέυσσατε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν*». β) Ἐὰν ψαλοῦν ἀμφοτέροι οἱ κανόνες τῆς 7ης Ἀπριλίου (κατὰ τὰ ἐν τῇ 26ῃ Φεβρ. ἀναφερόμενα), καταλιμπάνεται ὁ ἐνδιάτακτος κανὼν τοῦ θεοδοκαρίου.

9. Παρασκευή. † Τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων († 320).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ψάλλονται τὰ διὰ τοὺς αἶνους 3 στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν μαρτύρων «*Χορὸς τετραδεκαπύρσευτος*», «*Τὴν τετραδεκάριθμον χορείαν*», «*Ἀληθείας κρατῆρα*», Δόξα, τὸ διὰ τὸν στίχον τῶν αἰῶν ἕτερον ἰδιόμελον «*Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Ἀδιόδευτε πύλη*»· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων*».

Εἰς τὸν ὄρθρον (έορτάσιμον). Ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκιον «*Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*». [Τὸ ψαλτήριον τῆς ἡμέρας καὶ ὁ πολυέλεος.] Τὰ καθίσματα κατὰ σειρὰν καὶ ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Εὐαγγέλιον τῶν μαρτύρων, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρῶν καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Τὸ ἐξαποστειλᾶριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 3 προσόμοια τῶν ἁγίων «*Δεῦτε μαρτυρικὴν, ἀδελφοί*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ἀθλοφόροι Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Μακαρίζομέν σε*»· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὰς ὥρας. Εὐθὺς τὸ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*» (γ') καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι λιταί· λέγομεν εἰς ἐκάστην χῦμα μετὰ μὲν τοὺς ψαλμούς, Δόξα, «*Τὰς ἀλγηδόνας*», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τῆς ὥρας, μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ κοντάκιον τῶν μαρτύρων «*Πᾶσαν στρατιάν*». Εἰς τὴν θ' ὥραν συνάπτονται, ὡς συνήθως, οἱ μακαρισμοὶ κ.λπ. μετὰ τὸ «*Ὁ Θεὸς οἰκτιρή-*

σαι ἡμᾶς» καὶ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος*» ὁ ἱερεὺς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ «*Δι' εὐχῶν*».

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τῶν προηγιασμένων δώρων. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ ιη' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἑσπέρια εἰς στίχους 10, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας τὸ εὐρισκόμενον εἰς τὰ ἀπόστιχα (Τριῶδιον, Παρασκ. γ' ἑβδ. ἑσπέρας) «*Ἀσώτου δίκη*» δῖς, τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ πλ. β' ἤχου «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου τὰ 3 στιχηρὰ τῶν ἁγίων «*Φέροντες τὰ παρόντα*» κ.λπ. (ζήτηει εἰς τὸν πρῶτον ἑσπερινὸν τῆς 9ης Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, «*Ἐν ᾧδαῖς ἁσμάτων*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*» (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας τοῦ Τριωδίου (Παρασκ. γ' ἑβδομ. ἑσπέρας) μετὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν, τὸ «*Κατευθυνθήτω*», μεθ' ὃ ὁ Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Μαρτίου 9, «*Τοσοῦτον ἔχοντες περικεείμενον*» (Ἐβρ. ιβ' 1-10), τὸ Εὐαγγέλιον αὐτῶν, Τετ. θ' ἑβδ. Μαθ., «*Ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν*» (Μτθ. κ' 1-16). Καθεξῆς ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων δώρων. Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*· «*Εὐλόγησω τὸν Κύριον*». Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύονται πάλιν οἱ ἅγιοι τῆς 9ης Μαρτίου.

Σημείωσις. *Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις οἴνου καὶ ἐλαίου.*

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Οἱ γ' χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται ἡ γ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Νέαν ἔδειξε κρίσιν*», ὡς εἴθισται. Κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου)· εἰς τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Μαρτίου.

- 10. Σάββατον γ' τῶν νηστειῶν.** Κοδράτου τοῦ ἐν Κορίνθῳ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 5 μαρτύρων († 251). Ἀναστασίας τῆς πατρικίας, Μιχαὴλ Μαυροειδῆ νεομάρτ. τοῦ ἐν Ἀδριανουπόλει († 1544).

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Τὸ σύνηθες μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλουία κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (3 Μαρτίου).

Εἰς τὰ καθίσματα τὰ 3 μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου «*Ἀθλητικὸν ἀγῶνα*» κ.λπ., Δόξα, τὸ νεκρώσιμον «*Ἀληθῶς ματαιότης τὰ σύμπαντα*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «*Ὁ τὴν εὐλογημένην*»· ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτὴρ ἡμῶν*» κ.λπ.. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναιίου μετὰ τῶν δύο τετραωδίων κανόνων τῶν ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπὸ γ' ὥδῃς ὁ εἰρμός, αἵτησις, τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναιίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Ἀφ' ς' ὥδῃς τοῦ β' τετραωδίου ὁ εἰρμός αὐτοῦ, αἵτησις, τὸ νεκρώσιμον κοντάκιον «*Μετὰ τῶν ἀγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» καὶ ὁ εἰρμός τῆς η' ὥδῃς τοῦ β' τετραωδίου «*Οἱ θεωροῦμενες παῖδες*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδῃς τοῦ β' τετραωδίου «*Μεγαλύνομέν σε*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου δίς.) Ἐξαποστειλάριον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνων ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἤχος πλ. β'). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἀγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν (3 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα Σαββάτου γ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ι' 32-38· Μρ. β' 14-17).

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Σωφρονίου πατρ. Ἱεροσολύμων († 638-44). Πιονίου, Τροφίμου καὶ Θαλλοῦ τῶν μαρτύρων, Θεοδώρας ὁσίας (τῆς ἐκ Σερβίων Κοζάνης) βασιλίσης Ἄρτης. Ἦχος βαρῦς, ἑωθινὸν ζ' (τυπικὸν Τριωδίου §§38-40).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*»· κοντάκιον «*Ὡς ἀπαρχάς*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἀναστάσιμα 6, τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «*Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ συμμαχήσας, Κύριε*». Ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», Καὶ νῦν, «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον τοῦ σταυροῦ «Ὁρῶσά σε ἢ κρίσις», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου».

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, δ' τῶν νηστειῶν, θὰ τελεσθοῦν δύο λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εἶτα κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἐν παραδείσῳ μὲν τὸ πρὶν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό (εὐλογητάρια δὲν λέγονται). Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (ζ')· μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ ἰδιόμελα «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Τριωδίου μόνον μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ εἰς 8· πρῶτον ὁ εἰρμὸς δις «Ὁ θεϊότατος προετύπωσεν», εἶτα εἰς τὸ α' τροπάριον στίχος «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», εἰς δὲ τὰ λοιπὰ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», Δόξα, τὸ τριαδικόν, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον (ὡς εἰς τὸ Τριωδίον)· οὕτω ποιοῦμεν ἐν ἐκάστῃ ᾠδῇ. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου κατὰ σειρᾶν, «Ὁ σταυρός σου, Κύριε, ἠγίασται» κ.λπ.. Μετὰ τὴν ζ' ᾠδὴν, κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ («πρόσειρμα») εἰς τὸν τίμιον Σταυρὸν «Ὁ θεϊότατος προετύπωσε»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἡ μήτηρ παρθένε».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ σταυροῦ καὶ τὸ σταυροθεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ προσόμοια τοῦ σταυροῦ 3 «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξομεν» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη».

Δοξολογία μεγάλη (εἰς ἦχον δ' [αγια]), εἰς τὸ ἁσματικὸν τρι-
σάγιον τῆς ὁποίας γίνεται

Ἡ τελετὴ τῆς προσκυνήσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας πρὸ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱ.
βήματος σχηματίζεται ἰ. λιτανεία κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν· προη-
γοῦνται οἱ λαμπαδοῦχοι, ἀκολουθοῦν οἱ φέροντες τὰ ἐξαπτέ-
ρυγα, εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλοντες τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός»
καὶ εἶτα οἱ μετὰ θυμιατῶν θυμιῶντες.

Ἐνῶ ψάλλεται τὸ ἁσματικόν, ὁ ἱερεὺς, ἐνδεδυμένος τὴν
στολὴν αὐτοῦ, θυμιᾷ τὴν ἁγίαν τράπεζαν καὶ τὸν τίμιον Σταυ-
ρόν, κείμενον ἐπ' αὐτῆς ἐν ἠύτρεπισμένῳ δίσκῳ μετ' ἀνθέων
καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων· εἶτα αἶρει τὸν δίσκον, θέτει
αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, στρέφεται περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ
δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης
τοῦ ἁγ. Βήματος καὶ μετὰ τῆς ἰ. λιτανείας ἔρχεται εἰς τὸ μέσον
τοῦ ναοῦ πρὸ ἠύτρεπισμένου τετραποδίου, ποιεῖ τρεῖς κύκλους
περὶ αὐτὸ καὶ ἴσεται βλέπων πρὸς ἀνατολάς.

Πληρωθέντος τοῦ ἁσματικοῦ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· «*Σοφία,
ὀρθοί*», θέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καὶ λαβὼν τὸ θυ-
μιατὸν καὶ θυμιῶν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου σταυροειδῶς ψάλ-
λει τὸ τροπᾶριον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», τὸ ὁποῖον
ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν. Εἶτα προσκυνεῖ
τὸν τ. Σταυρὸν ψάλλον τὸν ὕμνον «*Τὸν σταυρόν σου προσκυ-
νοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν*»,
ὃν ἐπαναλαμβάνουν οἱ χοροὶ ἀνὰ μίαν. Εἶτα οἱ χοροὶ τὰ ιδιό-
μελα «*Δεῦτε, πιστοί, τὸ ζωοποιόν*» κ.λπ., ἐνῶ προσέρχεται ὁ
λαός, προσκυνεῖ τὸν τ. Σταυρὸν καὶ λαμβάνει παρὰ τοῦ ἱερέ-
ως ἄνθη. Τῆς προσκυνήσεως καὶ τῶν ιδιομέλων πληρωθέντων,
ὁ β' χορὸς ψάλλει τὸ ἀναστάσιμον τροπᾶριον «*Ἀναστὰς ἐκ
τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Σημείωσις. Ὁ τ. Σταυρὸς τῆς τελετῆς παραμένει ἐν τῷ ἠύτρεπι-
σμένῳ δίσκῳ ἐπὶ τοῦ τετραποδίου εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ πρὸς προ-
σκύνησιν ἄχρι τῆς Παρασκευῆς τῆς παρουσίας ἑβδομάδος, ὅτε μετὰ
τὴν θ' ὥραν καὶ πρὸ τῆς προηγουμένης γίνεται ἡ τελευταία προ-
σκύνησις αὐτοῦ καὶ αἶρεται ἐν τῷ ἱερῷ βήματι.

Εἰς τὴν λειτουργίαν.

Ψάλλονται τὰ ἀντίφωνα ὡς ἑξῆς.

Ἄντίφωνον α΄

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπὸ προσώπου τόξου. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχμαλωσίαν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά σου, Κύριε. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἄντίφωνον β΄

Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλο-
ντάς σοι, ἀλληλούια.

**Προσκυνήσωμεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐ-
τοῦ.** Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

**Ὁ δὲ Θεός, βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ αἰῶνων εἰργάσατο σωτη-
ρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.**

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Ἐψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἄντίφωνον γ΄

**Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑπο-
ποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.** «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου.** «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Καὶ ποιῆσαν αὐτοὺς καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.
«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...»

Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀ-
ναστάς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Κατέλυ-
σας», «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ,

κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Ἀντί τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' νηστ., «Ἐχοντες ἀρχιερέα μέγαν» (Ἐβρ. δ' 14-ε' 6). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματ. η' 34-θ' 1).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγάλου Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλουία». Ἀντί τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Σῶσον, Κύριε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Κατέλυσας», Δόξα, «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»· κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατανυκτικὰ 4 τοῦ βαρέος ἤχου «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός» κ.λπ. (ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), προσόμοια τῆς σειρᾶς 3 «Κύριε, ὁ ἐπὶ σταυροῦ ἐκουσίως» κ.λπ. καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (Μαρτ. 12) ἕτερα 3, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», μέγα προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 12. Δευτέρα.** Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ († 818). Γρηγορίου Ῥώμης τοῦ Διαλόγου († 604), Φινεές τοῦ δικαίου (1430 π.Χ.), Συμεῶν τοῦ νέου Θεολόγου († 1022).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι μεσονυκτικοῦ, ὄρθρου, καὶ ὥρων μετὰ τῶν μακαρισμῶν ὡς προοδηλωται.

Εἶδησις. Σήμερον Δευτέρα, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ, εἰς τὴν α' ὥραν ἀντὶ τῶν στίχων «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον» ψάλλομεν «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν» τρίς. Πολλαχοῦ δὲ εἴθιστα (συμφώνως καὶ μὲ τὰς σχετικὰς ὁδηγίας τοῦ Τριωδίου), νὰ γίνεταί τῃ μὲν Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τετάρτῃ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν α' ὥραν, τῇ δὲ Παρασκευῇ νὰ γίνεταί ἡ προσκύνησις οὐχὶ ἐν τῇ α' ὥρᾳ ἀλλ' ἐν τῇ θ', μεθ' ἣν αἴρεται ὁ τ. Σταυρός ἐν τῷ ἰ. βήματι. Σημειωτέον ὅτι ἐν ταῖς τρισὶ ταύταις ἡμέραις εἰς πάσας τὰς ὥρας λέγομεν κοντάκιον (χῦμα) μόνον τὸ τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία»· ὁμοίως καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς.

- 13. Τρίτη.** Ἡ ἀνακομιδὴ τοῦ ἱεροῦ λειψάνου Νικηφόρου πατριάρχου ΚΠόλεως († 846). Πουπλίου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν ἱερομάρτυρος (β' αἰ.).

Εἶδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ἀλλὰ μόνη ἡ τοῦ Τριωδίου, ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς 14ης Μαρτίου καταλιμπάνεται (λεγομένη εἰς τὸ μέγα ἀπόδειπνον σήμερον τὸ ἑσπέρας).

- 14. Τετάρτη.** Βενεδίκτου ὁσίου († 543)· Εὐσχήμονος ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Λαμψάκου († θ' αἰ.).

Τῆς Τετάρτης πρωί. Εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία τοῦ Τριωδίου, ἄνευ δηλονότι τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου· εἰς ἑκάστην ὥδην τοῦ ἑννεαωδίου κανόνος τοῦ Σταυροῦ λέγονται πρὸ τῶν τροπαρίων οἱ εἰρμοὶ αὐτοῦ (κατὰ τὸ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ εἰς τὸν Κανόνα τῶν Οἰκῶν τοῦ τ. Σταυροῦ)· μετὰ τὴν ζ' ὥδην τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ Σταυροῦ «*Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία*», «*Τρεῖς σταυροὺς ἐπήξατο*» καὶ εἶτα τὸ συναξάριον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» –εἰς στίχους 10– ψάλλομεν τὰ δύο ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς (τοῦ Τριωδίου) «*Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος*» καὶ «*Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετὰς ἐργαζόμενοι*», τὸ μαρτυρικὸν «*Ἀκορέστω διαθέσει*», τὰ 3 προσόμοια τοῦ σταυροῦ καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (15 Μαρτ.) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία*» (τοῦ Τριωδίου). Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῆς προηγιασμένης, ἐν ἧ μετὰ τὰς δεήσεις ὑπὲρ τῶν κατηχουμένων λέγονται ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς μεγάλης Τετάρτης καὶ τὰ διακονικὰ τῶν «*φωτιζομένων*» «*Ὅσοι πρὸς τὸ φῶσιμα*».

- 15. Πέμπτη.** Ἀγαπίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ († 303). Ἀριστοβούλου ἀποστόλου Βρετανίας, Μανουὴλ νεομάρτυρος τοῦ Κρητός († 1792).

Εἶδησις. Μετὰ τὰς συνήθεις ἀκολουθίας, εἰς τὸν ἑσπερινὸν ψάλλονται 3 ἑσπέρια τοῦ Τριωδίου καὶ 3 τοῦ Μηναίου (16ης Μαρ.), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθετοκίον. Τὸ ἑσπέρας εἰς τὸ μέγα ἀπόδει-

πνον, ἔνθα λέγονται κανόνες, μαζί μὲ τὸν κανόνα τοῦ θεοτοκαρίου λέγεται καὶ ὁ τοῦ Μηναίου (16ης Μαρ.), διότι θὰ παραλειφθῆ αὐριον εἰς τὸν ὄρθρον· μετὰ τοὺς κανόνας ὁμως λέγονται μόνον τὰ προσόμοια τῆς Θεοτόκου, διότι τὰ τοῦ Μηναίου ἐψάλησαν εἰς τὸν ἔσπερινόν.

16. Παρασκευή. Σαββίνου τοῦ Αἰγυπτίου († 287). Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' αἰ.), Χριστοδοῦλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Τῆ Παρασκευῆ πρωί. Ὁ ὄρθρος καὶ σήμερον θὰ ψαλῆ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, ἄνευ τοῦ Μηναίου· μετὰ τὰ δύο σταυρώσιμα καθίσματα τῆς α' στιχολογίας (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου, Παρασκευὴ πρωί, ἦχος βαρὺς) παρεμβάλλεται μετὰ στίχου «Θαυμαστός ὁ Θεός» τὸ μαρτυρικὸν κάθισμα «Οἱ μάρτυρές σου», καὶ εἶτα λέγεται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ σταυροθεοκίον· μετὰ τὴν ς' ὥδην τοῦ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανόνος τὸ κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία» καὶ εἶτα τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Εἰς τὴν α' ὥραν δὲν γίνεται προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ὡς προεσημειώθη τῇ προλαβούσῃ Δευτέρᾳ. Εἰς τὸ τέλος τῶν μακαρισμῶν, μετὰ τὴν εὐχὴν «Παναγία Τριάς τὸ ὁμοούσιον κράτος» ὁ ἱερεὺς ἔρχεται εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ, ὅπου ἀπὸ τῆς Κυριακῆς εὐρίσκεται ὁ τ. Σταυρός, θυμιᾷ τρεῖς καὶ ποιήσας τρεῖς μεγάλας μετανοίας ἀσπάζεται τὸν τ. Σταυρόν, ψαλλομένον τοῦ ὕμνου «Τὸν σταυρόν σου προσκυνούμεν» γ' καὶ τοῦ ἰδιομέλου «Δεῦτε, πιστοί» (ζῆτει τῇ προλαβούσῃ Κυριακῇ εἰς τὴν τελετὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως), καὶ γίνεται κατὰ τάξιν ἡ προσκύνησις αὐτοῦ· εἶτα ὁ ἱερεὺς αἴρει τὸν δίσκον, ἐφ' οὗ ὁ τ. Σταυρός, καὶ θέτων αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς εἰσέρχεται διὰ τῶν βημοθύρων εἰς τὸ ἱερὸν βῆμα καὶ ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς ἀγ. τραπέζης· εἶτα ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις.

Ὁ ἔσπερινός μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς πάθει δουλώσας» (δίς), τὰ 4 μαρτυρικὰ τοῦ βαρέος ἤχου «Δόξα σοι, Χριστέ» κ.λπ. (βλέπε ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 τοῦ Μηναίου (17 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, τὸ νεκρώσιμον τοῦ ἤχου «Ἀνάπαυσον, σωτήρ», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης»· εἰσόδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθεξῆς ἡ λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας. Οἱ δ' **χαιρετισμοὶ τῆς Θεοτόκου.** Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον ἐκφωνεῖται, ὡς εἴθισται, ἡ δ' στάσις τοῦ ἀκαθίστου «*Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων*», εἰς ἣν συνάπτεται καὶ ὁ α' οἶκος (μόνον) «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*». Κοινάκιον «*Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως*». Πάντα τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν τάξιν τῶν α' χαιρετισμῶν (ἀλλ' ἄνευ Εὐαγγελίου).

17. Σάββατον δ' τῶν νηστειῶν. Ἀλεξίου ὁσ. τοῦ ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ († 411).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετ' Ἀλληλοῦια κατὰ τὸν τύπον τοῦ β' Σαββάτου τῶν νηστειῶν (3 Μαρτίου), ἀλλὰ στιχηρά, καθίσματα, νεκρώσιμα κ.λπ. λέγονται τὰ τοῦ βαρέος ἤχου (ἐκ τῶν ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). Οὕτως εἰς τὴν α' στιχολογίαν ψάλλονται τὰ 3 μαρτυρικά καθίσματα τοῦ βαρέος ἤχου «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*» κ.λπ., ἀλλὰ μετὰ τὰ 8 νεκρώσιμα εὐλογητάρια (καὶ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων) τὸ σύνηθες νεκρώσιμον κάθισμα τοῦ πλ. α' ἤχου «*Ἀνάπαυσον, σωτῆρ ἡμῶν*» κ.λπ.. Ὁ κανὼν τοῦ Μηναίου καὶ τὰ τετραώδια τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ε' ὥδης τὸ νεκρώσιμον κοινάκιον «*Μετὰ τῶν ἁγίων*» καὶ τὸ συναξάριον. Εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ὥδης τοῦ β' τετραωδίου «*Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ὥδης τοῦ β' τετραωδίου «*Μεγαλύνομεν πάντες*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». (Τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου.) Ἐξαποστειλάριον τὸ νεκρώσιμον τοῦ Σαββάτου μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτοῦ. Εἰς τοὺς αἶνους καὶ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου (ἦχος βαρῦς). Ἀπολυτίκια τοῦ Σαββάτου «*Ἀπόστολοι, μάρτυρες*», Δόξα, «*Μνήσθητι, Κύριε*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ ἁγία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἄπαντα ὡς προεγράφησαν εἰς τὸ β' Σάβ. τῶν νηστειῶν (3 Μαρτίου). Ἀναγνώσματα: Σαββάτου δ' ἑβδομάδος νηστειῶν (Ἐβρ. ε' 9-12· Μρ. ζ' 31-37).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Ἀλεξίου, ἡ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται κατὰ τὰς συναφεῖς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ τῆς 10ης Φεβρ. καὶ τῆς 9ης Μαρτίου· Ἀπόστολος: τοῦ ὁσίου, 6 Δεκ. (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. δ' ἑβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 1-10).

18. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. «Ἰωάννου ὀσίου συγγραφέως τῆς Κλίμακος». Κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων († 386). Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 300). Ἦχος πλ. δ΄, ἑωθινὸν η΄ (τυπικὸν Τριωδίου §§41-43).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Τριωδίου 4, Δόξα, «Ὅσιν πάτερ», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου «Τὸν ἐπὶ γῆς ἄγγελον», Καὶ νῦν, «Ὡ θαύματος καινοῦ». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῶν σου», Καὶ νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὰ 3 κατανυκτικὰ τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», κ.λπ..

Εἰδήσις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα, ε΄ τῶν Νηστειῶν, θὰ τελεστοῦν τρεῖς θεῖαι λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινόν (η΄)· μετὰ δὲ τὸν ν΄ ψαλμόν, τὰ «Τῆς μετανοίας» κ.λπ., ὡς συνήθως ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Τριωδίου· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὀσίου, εἶτα τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Τριωδίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ. «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η΄ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ (κατ΄ ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.) τοῦ ὀσίου προσόμοια 3 (τὰ ἐν τοῖς ἑσπερίοις) «Πάτερ Ἰωάννη ὄσιε» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν

ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα», β΄) «Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὀσίου αὐτοῦ», Δόξα, «Δεῦτε ἐργασώμεθα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (γενικαί τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους», «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχοῦ· Ἀπόστολος Κυρ. δ΄ νηστ., «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός» (Ἑβρ. ζ΄ 13-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνθρωπὸς τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Ματ. θ΄ 17-31). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει»· κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας. Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους, κατῆλθες», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῦων»· ἡ ὑπακοὴ «Αἰ μροφόροι τοῦ ζωοδότου».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», κατασκευτικὰ 4 τοῦ πλ. δ΄ ἡχοῦ «Σὲ τὸν βασιλέα» κ.λπ. (ζῆτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου), τὰ 3 τῆς ἡμέρας προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ» καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (19 Μαρτίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ θεοτοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ μέγα προκείμενον «Μὴ ἀποστρέψης». Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., ὡς ἐσημειώθησαν τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς ἐσπέρας.

- 19. Δευτέρα.** Χρυσάνθου καὶ Δαρείας τῆς Ἀθηναίας· Κλαυδίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων († 283)· Δημητρίου νεομάρτυρος τοῦ Τορναῶ († 1564).

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 20 καὶ 26 Φεβρουαρίου.

- 20. Τρίτη.** Τῶν ἐν τῇ μονῇ τοῦ ἁγ. Σάββα ἀναιρεθέντων πατέρων († 796)· Μύρωνος νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἡρακλείου († 1793).

- 21. Τετάρτη.** Ὀσίου Ἰακώβου τοῦ ὁμολογητοῦ. Θωμᾶ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως († 610).

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν προηγιασμένων δώρων. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ στίχου «Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν» (ὅπως ἀκριβῶς ὀρίζει τὸ Τριῶδιον) καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον «Τοῖς τῶν ἐμῶν λογισμῶν» (δῖς), τὸ μαρτυρικόν (ἄπαξ), τὰ 3 τῆς σειρᾶς προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ πάντα τὰ κατ' ἀλφάβητον στιχηρὰ «Ἄπας ὁ βίος μου», μὲ τοὺς στίχους αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Τριῳδίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, προσόμοιον θεοτοκίον «Ὡ τῇ ἀρρήτῳ συγκαταβάσει». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης (τυπικὸν Τριωδίου §44).

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α'. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας ἀναγιγνώσκεται τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστίν»· ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ μέγας κανὼν (μετὰ τῶν εἰρῶν) μὲ στίχον εἰς τὰ τροπάρια αὐτοῦ «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με» ἢ μὲ τοὺς στίχους τοὺς σημειουμένους εἰς τὸ Τριῶδιον πρὸ τῶν τροπαρίων τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας καὶ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης. Μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν καταλιμπάνονται τὰ μεσῶδια καθίσματα καὶ τὸ δειριμον τριῶδιον, καὶ ψάλλονται αἱ ἐν συνεχείᾳ ᾠδαὶ τοῦ μεγάλου κανόνος. Μετὰ τὴν ς' ᾠδὴν τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἐμμελῶς· ἀκολούθως ἡ ζ', ἡ η' καὶ ἡ θ' ᾠδὴ καὶ εἰς τὸ τέλος ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Τρισάγιον κ.λπ., τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» χῦμα, «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου.

Β. Ὁ μέγας κανὼν εἰς τὸν ὄρθρον

[Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Πιστεύω» ψάλλεται ἐκ τοῦ Μηναίου ἢ ἀκολουθία τῆς 22ας Μαρτίου.]

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», οἱ δύο ψαλμοὶ ιθ' καὶ κ' καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ, καὶ ὁ ἐξάψαλμος. Εἰς τὸ «Ἀλληλούια» οἱ τριαδικοὶ ὕμνοι τοῦ πλ. δ' ἤχου (βλέπε εἰς τὸ τέλος τοῦ Τριωδίου), μὲ καταλήξεις· εἰς τὸ α' «Πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «Πρεσβείαις τοῦ ἱε-

ράρχου σῶσον ἡμᾶς», καὶ εἰς τὸ γ' «Διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». [Μετὰ τὸ η' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] καθίσματα ἀποστολικά τοῦ ἤχου (ὄρα ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) «Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ», (στίχος α' «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν») «Τοὺς φωστῆρας τοῦ κόσμου», εἶτα (στίχος β' «Θαυμαστός ὁ Θεός») τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ' ᾠδῆς «Γενναίως τὸν δρόμον», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Χαῖρε, ἡ δι' ἀγγέλου». Ὁ ν' χῦμα καὶ ἡ ἰκεσία «Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου» [ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν (Τ.Μ.Ε., Τριώδιον §46)]. Εἶθ' οὕτως ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ μεγάλου Κανόνος (τὰ τροπάρια εἰς προὔμιον «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, ἐλέησόν με»), συνάπτοντες καὶ τὰ λοιπὰ τροπάρια καὶ τὰ τριώδια (ὅπου ὑπάρχουν), κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ὁ εἰρμὸς «Στερέωσον, Κύριε», αἴτησις καὶ τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀφ' ε' ὁ εἰρμὸς «Ἐβόησα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου», αἴτησις, τὸ κοντάκιον «Ψυχή μου, ψυχή μου» μετὰ μέλους, ὁ οἶκος, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου, καὶ οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν. Εἶθ' οὕτως αἱ λοιπαὶ ᾠδαί· εἰς τὴν η' ᾠδὴν ἀντὶ τοῦ Δόξα Πατρὶ λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον...», μετὰ τὸ Καὶ νῦν, εἰς τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» ὁ εἰρμὸς «Ὅν στρατιαί», «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός», [στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν»], ψάλλονται τὰ τριώδια καὶ ἡ θ' ᾠδὴ τοῦ μεγ. Κανόνος, καὶ ἐν τέλει πάλιν ὁ εἰρμὸς «Ἀσπόρου συλλήψεως». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (μετὰ τοῦ χαρακτηριστικοῦ τῆς ἡμέρας ὡς προεσημειώθη καὶ εἰς τὰ τριαδικά), [οἱ ψαλμοὶ τῶν αἰῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χῦμα, τὰ πληρωτικά, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰῶν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., «Ἐν τῷ ναφ' ἐστῶτες», «Ἐπουράνιε βασιλεῦ» καὶ ἀπόλυσις.

(Τὸ πρῶν αἱ ὥραι καὶ ἡ λειτουργία τῶν προηγουμένων, ὡς ὀρίζονται κατωτέρω τῇ 22α τοῦ μηνός.)

- 22. Πέμπτη τοῦ Μεγάλου Κανόνος.** Βασιλείου ἱερομ. πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν ἐκκλησίας († 362). Καλλινίκης μάρτυρος († 252).

Α΄. Ἐν ὁ μέγας Κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τὸ πρῶν τῆς Πέμπτης ἡ ἀκολουθία μεσονυκτικῆ καὶ ὄρθρου μέχρι τῶν τριαδικῶν ψάλλεται ὡς καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς νηστίμοις ἡμέραις· εἶτα [μετὰ τὸ ζ΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] δύο ἀποστολικά καθίσματα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καὶ τὸ μαρτυρικὸν τῆς ζ΄ ᾠδῆς (βλέπε τὸν προηγούμενον ὄρθρον) –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*», «*Θαυμαστός ὁ Θεός*»–, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «*Χαῖρε, ἡ δι’ ἀγγέλου*»· εἶτα [μετὰ τὸ η΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου] τὰ μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τοῦ μεγ. Κανόνος καθίσματα «*Φωστῆρας θεαυγεῖς*», Δόξα, «*Τῶν ἀποστόλων δωδεκάς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τὸν ἀπερίληπτον*». Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, «*Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου*» [καὶ ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν, ὡς συνήθως]. Κανόνες ὁ τοῦ Μηναίου καὶ τὸ δίδειμον τριῶδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ’ ε΄ τὸ τοῦ Τριωδίου κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» μετὰ τοῦ οἴκου «*Τὸ τοῦ Χριστοῦ ἰατρεῖον*» καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Τριωδίου. Εἶτα οἱ μακαρισμοὶ μετὰ τῶν τροπαρίων αὐτῶν, αἱ λοιπαὶ ᾠδαὶ τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ δίδειμον τριωδίου, εἰς δὲ τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Τὸν ἀναρχον βασιλέα*», «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ΄ ᾠδῆς τοῦ β΄ τριωδίου «*Σὲ τὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Αἴτησις, τὸ φωταγωγικὸν τοῦ ἤχου (τρῖς), «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ., «*Ἐν τῷ ναῶ ἐστῶτες*», «*Ἐπουράνιε βασιλεῦ*» καὶ αἱ γ΄ μεγ. μετάνοιαι.

Εἰς τὰς ὥρας, λεγόμενας ὡς συνήθως, (μετὰ τὸ τρισάγιον) καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς μόνον τὸ κοντάκιον «*Ψυχὴ μου ψυχὴ μου*» χῦμα. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Παναγία Τριάς*», ἡ ἀπόλυσις. Εἶτα ὁ ἔσπερινος μετὰ τῆς προηγουμένης ὡς διατάσσεται κατωτέρω (εἰς τὴν Β΄ περίπτωσιν).

Β΄. Ἐν ὁ μέγας κανὼν ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον

Τὸ πρῶν τῆς Πέμπτης (ἀναγινώσκεται τὸ η΄ κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἐὰν παρελείφθῃ χθές, καὶ) εὐλογήσαντος τοῦ ἱε-

ρέως, λέγεται τὸ «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε», εἶτα τρισάγιον κ.λπ., «Κύριε, ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', καὶ ἀναγινώσκονται αἱ ὥραι, ὡς συνήθως, εἰς τὰς ὁποίας μετὰ τὸ τρισάγιον, ὡς καὶ εἰς τοὺς μακαρισμούς, λέγεται μόνον τὸ κοντάκιον «Ψυχὴ μου ψυχὴ μου» χῦμα.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς προηγιασμένης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὸν προοιμιακὸν καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον», εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς» τὸ ἰδιόμελον «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην» (δίς), τὸ μαρτυρικόν, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου καὶ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (23 Μαρτίου) εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἐν συνεχείᾳ σταυροθετοκίον. Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης. Εἰς τὴν ἀπόλυσιν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς ἐπαύριον.

23. Παρασκευή. Νίκωνος ὀσίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 199 μαθητῶν αὐτοῦ μαρτύρων († 251).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης», τὸ ἰδιόμελον «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ» δίς, τὸ μαρτυρικόν ἅπαξ, καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλὴν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον». Εἴσοδος, «Φῶς ἱλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῶν προηγιασμένων· κοινωνικὸν «Γεύσασθε καὶ ἴδετε».

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Στιχολογεῖται ὁ ἀκάθιστος ὕμνος ἐν τῇ ἀκολουθίᾳ ἢ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου ἢ τοῦ ὄρθρου.

Α΄. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸ ἀπόδειπνον

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας ἀναγινώσκειται τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** μέχρι τοῦ «Ἄξιον ἐστί». Μετ' αὐτὸ οἱ χοροὶ τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς» (ἐκ τρίτου), καὶ ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἐμμελῶς τὴν α' στάσιν τῶν οἰκῶν. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ κανὼν τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Μετὰ τὴν γ' ὥδην τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἅπαξ (δίχορον) καὶ

ὁ ἱερεὺς τὴν β' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶτα, ἀρχομένου τοῦ β' χοροῦ, ψάλλονται ἡ δ', ε' καὶ ς' ᾠδή, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν γ' στάσιν τῶν οἴκων. Εἶθ' οὕτως, ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ, ψάλλονται ἡ ζ', η' καὶ θ' ᾠδή (ἐν τῇ ὁποίᾳ θυμᾶ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς, ὡς εἴθισται), «*Τῇ ὑπερμάχῳ*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν δ' στάσιν τῶν οἴκων ἐπισυνάπτων ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τὸν α' οἶκον. Τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» σύντομον. Τρισάγιον κ.λπ., τὸ προεόρτιον κοντάκιον «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μικροῦ ἀποδείπνου. Μετὰ τὴν (μικρὰν) ἀπόλυσιν καὶ τὸ «*Εὐξόμεθα*», ψάλλεται μετὰ μέλους τὸ κάθισμα «*Τὴν ὠραιότητα*», καὶ ὁ ἱερεὺς τὸ «*Δι' εὐχῶν*».

Β'. Ὁ ἀκάθιστος ὕμνος εἰς τὸν ὄρθρον

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας, ἀναγινώσκομεν τὸ **μικρὸν ἀπόδειπνον** (ἐν τῷ νάρθηκι), [ψάλλοντες ἐν αὐτῷ τὰ τετραώδια τοῦ Σαββάτου]. Οὐδὲν ἐκ τοῦ Ἀκαθίστου λέγεται ἐνταῦθα οὔτε οἱ οἴκοι τῆς Θεοτόκου, ἀλλ' εὐθὺς μετὰ τὸ «*Ἄξιον ἐστὶ*» τὸ τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον τὸ προεόρτιον χῦμα μετὰ τὰς εὐχὰς «*Ἀσπιλε, ἀμόλυντε*» κ.τ.λ. γίνεταί (μικρὰ) ἀπόλυσις, «*Εὐξόμεθα*» καὶ «*Δι' εὐχῶν*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸ «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*» ἀναγινώσκονται οἱ δύο ψαλμοὶ κ.τ.λ. (βλέπε ἐν τῷ Ὁρολογίῳ). Εἶτα ὁ ἐξάψαλμος καὶ μεγάλη συναπτή.

Α' ΣΤΑΣΙΣ. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» (ψαλλόμενον τετράκις εἰς τοὺς συνήθεις στίχους αὐτοῦ) τὸ τροπάριον «*Τὸ προσταχθὲν μουσικῶς*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*» σύντομον, καὶ ἡ α' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ' ἐκφωνήσεως «*Ὅτι σὸν τὸ κράτος*».

Β' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὴν ἐκφωνήσιν, τὸ «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» ἅπαξ, ἡ β' στάσις τῶν οἴκων καὶ αὐθις «*Τῇ ὑπερμάχῳ*». Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ κανόνες ὁ τοῦ Ἀκαθίστου «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν (μὲ στίχον «*Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς*» εἰς ὅλα τὰ τροπάρια) καὶ ὁ προεόρτιος ἄνευ τῶν εἰρμῶν (μὲ στίχον ἐπίσης «*Ὑπεραγία Θεοτόκε*», ἀλλ' εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς Δόξα, Καὶ νῦν) (ἐνταῦθα ᾠδαὶ α' καὶ γ'). Ἐν τῷ τέλει ἐκάστης ᾠδῆς (ἄχρι τέλους) καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Ἀκαθίστου.

Γ' ΣΤΑΣΙΣ. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἡ καταβασία αὐτῆς, μικρὰ συναπτῆ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός», τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον, καὶ ἡ γ' στάσις τῶν οἴκων. Εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» σύντομον, εἶτα χῦμα τὸ προεόρτιον κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος», καὶ ψάλλονται τὸ κάθισμα «Ὁ μέγας στρατηγός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Σήμερον ἅπαντα», καὶ συνεχίζονται ἀμφοτέρω οἱ κανόνες ἀπὸ τῆς δ' μέχρι τῆς ε' ὥδῃς (σήμερον τὰ τετράδια τοῦ Τριωδίου παραλείπονται, διότι ἀντ' αὐτῶν λέγεται ὁ προεόρτιος κανὼν).

Δ' ΣΤΑΣΙΣ. Μετὰ τὸν εἰρμὸν «Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον», μικρὰ συναπτῆ μετ' ἐκφωνήσεως «Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεύς», «Τῇ ὑπερμάχῳ» ἄπαξ, ἡ δ' στάσις τῶν οἴκων, συναπτομένου ἐν τέλει αὐτῆς καὶ τοῦ α' οἴκου. Εἶτα «Τῇ ὑπερμάχῳ» χῦμα καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθῶς ἡ ζ' καὶ ἡ η' ὥδη τῶν κανόνων (μόνον ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τὴν η' ὥδην ἀντὶ τοῦ Δόξα λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον...»). Εἶτα «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» καὶ ὁ εἰρμὸς «Παῖδας εὐαγεῖς». (Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου) ψάλλεται ἡ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων, ἐπισφραγιζομένη μετὰ τοῦ εἰρμοῦ «Ἄπας γηγενής».

Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Ἀκαθίστου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον» καὶ τὸ προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια τοῦ Ἀκαθίστου «Κεκρυμμένον μυστήριον» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Γλῶσσαν ἣν οὐκ ἔγνω». Δοξολογία μεγάλη, τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου» ἄπαξ, ἡ ἐκτενής, τὰ πληρωτικά καὶ ἡ ἀπόλυσις ὡς συνήθως. (Τὸ πρωὶ ἡ λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου ὡς διατυπῶνται εἰς τὴν ἐπαύριον.)

24. Σάββατον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας (α' αἰ.).

Τῷ αὐτῷ Σαββάτῳ, Παναγίας τῆς Θεοσκεπάστου ἐν Ἄνδρῳ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τοῦ Σαββάτου, ἀντὶ τῶν τροπαρίων «Ἄκτιστε φύσις» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθέν», ἀντὶ δὲ τῶν νεκρωσίμων τροπαρίων τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ».

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, τότε ὁ ὄρθρος τελεῖται ὡς ἐξῆς. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ τροπάριον «Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*». [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.] Καθίσματα «*Ὁ μέγας στρατηγός*» (ζήτη μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό· εἶτα τὸ προεόρτιον «*Σήμερον ἅπαντα*» (ζήτη μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν τοῦ προεορτίου κανόνος τοῦ Μηναίου), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς Ἀκαθίστου «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*» μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τὸ δίειρμον τετραψῆδιον εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ προεόρτιον κοντάμιον «*Ἐπελεύσει Πνεύματος*» καὶ τὸ προεόρτιον κάθισμα «*Σήμερον ἅπαντα*». (Εἰς τὴν ς' ᾠδὴν, ὡς καὶ εἰς τὴν ζ', η' καὶ θ' ψάλλονται* ὁ κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου καὶ τὰ τετραψῆδια τοῦ Τριψδίου ἄνευ τῶν νεκρωσίων τροπαρίων). Ἀφ' ς' ᾠδῆς τὸ κοντάμιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*» χῦμα, ὁ οἶκος «*Ἄγγελος πρωτοστάτης*» καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Τριψδίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς*». Ἐξαποστειλάρια, τοῦ Ἀκαθίστου «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος σήμερον*» καὶ τὸ προεόρτιον «*Ὡς δῶρα προεόρτια*». Εἰς τοὺς αἶνους τὰ προσόμοια τοῦ Ἀκαθίστου «*Κεκρυμμένον μυστήριον*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω*». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον «*Σήμερον τῆς παγκοσμίου*» ἅπαξ.

Ἄν ὁ ἀκάθιστος ἐψάλῃ χθὲς εἰς τὸν ὄρθρον, τότε [μετὰ τὸ μεσονυκτικὸν] ἀναγινώσκονται τὰ παραλειφθέντα καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου, [ἢ α' ὥρα] καὶ εὐθὺς ἡ λειτουργία.

* Ἐφόσον εἰς τὰς 4 τελευταίας ᾠδὰς τῶν κανόνων τὸ Τ.Μ.Ε. ὀρίζει νὰ συμπάλλονται ἐποχρεωτικῶς τὰ δύο τετραψῆδια τοῦ Σαββάτου καὶ ἐφόσον, ὡς γνωστὸν, εἰς ἕκαστον ὄρθρον ψάλλονται ἕως τρεῖς κανόνες, εἶναι ἀναγκαῖον νὰ παραλειφθῇ εἷς ἐκ τῶν δύο κυρίων κανόνων, ἢ τοι ὁ προεόρτιος συμφώνως καὶ μὲ τὸ Σύστημα Τυπικοῦ (ἐκδ. Ἄποστ. Διακονίας, §1089). Ἡ δὲ παράλειψις τῶν νεκρωσίων τροπαρίων ἐξυπακούεται εἰς τὸ Τ.Μ.Ε., διότι ὀρίζει «τὰ τριψῆδια τῶν μαρτύρων», ἢ τοι μόνον τὰ μαρτυρικά τροπάρια.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. [Τὰ τυπικά καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς* ἢ γ' καὶ ἢ ε' ὥδῃ τοῦ προεορτίου κανόνος.] Ἐν δὲν ψαλοῦν τυπικά, λέγονται ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Τὸ προσταχθέν», «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος». Τρισάγιον. Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, Νοεμ. 21, «Ἐἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σεπτ. 8, «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56), καὶ καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄσπας γηγενῆς»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Ἐἶδομεν τὸ φῶς».

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. † Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΣΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. (Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῇ ἐπετείῳ τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821). «Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας». Ἦχος α' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις 25ης Μαρτίου, περιπτώσεις ιε' §48, η' §§27-29 καὶ γ' §18).

Ἐἵδησις. Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. ἡ ἀκολουθία τῆς ὁσίας ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις· ὅθεν οὐδὲν ἐκ τῶν τοῦ Τριωδίου λέγεται σήμερον.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Τὸ προσταχθέν», Δόξα, «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς»· κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ α' κάθισμα Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 «Βουλήν προαιώνιον» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ».

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν», «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς, [ἢ τοὶ τὰ εὐρισκόμενα δύο εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς 26ης Μαρτίου καὶ τὸ β' ἐκ τῶν ἀναγνωσμάτων τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς 25ης (α' –Τῆς Ἐξόδου τὸ

* Ἐν ὃ Ἀκάθιστος ἐψάλῃ εἰς τὸν ὄρθρον, τότε εἰς τοὺς μακαρισμοὺς λέγεται ἢ γ' ὥδῃ τοῦ κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου εἰς 4 καὶ ἢ ε' ὥδῃ τοῦ προεορτίου κανόνος εἰς 4.

ανάγνωσμα. «Εἰσῆλθε Μωσῆς εἰς τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ Χωρήβ», β' –Παροιμιῶν τὸ ανάγνωσμα. «Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ», γ' –Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ ανάγνωσμα. «Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα»)].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τὸ κεφάλαιον», Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὸν Εὐαγγελισμόν ἑορτάζομεν, δυνάμει... τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σώσαι ἡμᾶς...» καὶ εὐθὺς «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, καταλιμπανομένου τοῦ τριαδικοῦ κανόνος, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς.

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἑβδομάδα θὰ τελεσθοῦν δύο θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων, τῇ Τετάρτῃ καὶ τῇ Παρασκευῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' καὶ β' στιχολογίαν ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, εἰς δὲ τὴν γ' μόνα τὰ τῆς ἑορτῆς (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται). Εὐθὺς μικρὰ συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠυλόγηταί σου», ἡ ὑπακοὴ καὶ οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ προκειμένον τῆς ἑορτῆς «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας», «Πᾶσα πνοή» καὶ (ἀπὸ τῶν βημοθύρων) Εὐαγγέλιον ὄρθρου τὸ τῆς ἑορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56)· εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «Ταῖς τῆς Θεοτόκου», Καὶ νῦν, τὸ αὐ-

τό, ὁ στίχος «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός» καὶ τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ».

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῆς ἑορτῆς ἐπίσης μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἄπὸ γ' ὥδης τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ». Ἄφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Εὐαγγελισμοῦ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου», ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· ἀντὶ τῆς σιχολογίας τῆς θ' ὥδης *Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου, ψάλλεται τὸ μεγαλυνάριον «Εὐαγγελίζου, γῆ, χαρὰν μεγάλην»* ἐξάκις μετ' ἑφυμνίου ἐκάστοτε τὸν εἰρμὸν καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τοῦ κανόνος· ἐν τέλει πάλιν «Εὐαγγελίζου, γῆ... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἄγγελικῶν δυνάμεων», «*Χαῖρε, κατάρας λύτρωσις*».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἸΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «*Τῶν οὐρανίων ἀψίδων*» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α') «*Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν*», β') «*Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριο*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἑφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (εἰς μὲν τὸ β' ἀντίφωνον μετ' ἑφυμνίου «*Ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεὶς*», εἰς δὲ τὸ γ' ἀντίφωνον μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*»).

ΕἰΣΟΔΙΚΟΝ τῆς ἑορτῆς ἀλλὰ μετὰ τοῦ ἀναστασίμου ἑφυμνίου «*Εὐαγγελίσεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριο τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλοῦια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Σήμερον τῆς σωτηρίας*» καὶ εὐθὺς τὸ κοντάκιον «*Τῇ ὑπερμάχῳ*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον και ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος 25ης Μαρτίου, «Ὁ ἀγιάζων και οἱ ἀγιαζόμενοι» (Ἐβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Συνέλαβεν Ἐλισάβητ» (Λκ. α' 24-38)

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην... Ὡς ἐμφύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ». Κοινωνικὸν «Ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθῆτω». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

Μετὰ τὸ «Εὐλόγητός ὁ Θεός», τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῆς σωτηρίας», τὸ κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ», εὐθύς ἡ δοξολογία, και κατόπιν αἱ ἐξῆς αἰτήσεις, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἓν τριπλοῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαιρέσει τῆς πέμπτης αἰτήσεως, ὅπου ψάλλουν «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', και τῆς ἕκτης, ὅπου ψάλλουν τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας ἐν αὐτῶ και ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν και ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ και ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι και κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης και μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως και πατρίδος ἀγωνισαμένων και πεσόντων, και ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε και ἀκούσιον».

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» και ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ σου καὶ πανοθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν τὸν κόσμον· ὁ ἐκάστω ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος, τὸ δὲ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος ἐξαιρέτως εὐεργετήσας, τὴν ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας αὐτῷ χαρισάμενος καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ἀληθοῦς ἡμῶν πίστεως καθοδηγήσας, ἐξ αὐτοῦ δὲ μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας πατέρας καὶ διδασκάλους ἀναδείξας, καὶ ἐλεύθερον μὲν αὐτὸ ἐπὶ αἰῶνας διατηρήσας τῇ θείᾳ σου χάριτι, δουλωθὲν δὲ στηρίξας καὶ διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας· αὐτός, πανάγιε δέσποτα, πρόσδεξαι τὰς εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις ἐπὶ τῇ ἀπελευθερώσει καὶ τῇ παλιγγενεσίᾳ αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἡρωικῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσι πεσόντων ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων ἢ ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ κακουχίᾳ ἀποθανόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον· ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον, ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν καὶ σοὶ εὐάρεστον καθοδήγησον. Τοὺς πιστοὺς ἄρχοντας ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ διατήρησον καὶ λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας σου καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου. Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ σωτηρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν, ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν, καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἵδησις. Ἐν τῇ τραπέζῃ κατὰλυσις ἰχθύος.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Σήμερον τῆς σωτηρίας»· κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ»· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν χθές.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἀποδόσεως. Ὁ προοιμακός (ἄνευ ψαλτηρίου)· τὰ 3 προσόμοια «Βουλήν προαιώνιον» κ.λπ. ἀνὰ μίαν καὶ τοῦ ἀρχαγγέλου (Μαρτίου 26) ἕτερα 3 «Γαβριὴλ ὁ μέγιστος» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ». Εἰ-

σοδος, «Φῶς ἰλαρόν» καὶ τὸ προκείμενον «Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον». Εἰς τὸν στίχον, τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (25 Μαρτίου) «Τῷ ἔκτω μῆνι» κ.λπ., εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια». «Νῦν ἀπολύεις», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας» γ'. Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἑορτῆς (ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν») καὶ ἀπόδοσις αὐτῆς.

26. Δευτέρα πρὸ τῶν Βαΐων. Σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ. Τῶν ἐν Γοτθία 26 μαρτύρων.

Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν καθημερινῶν βλέπε 20 καὶ 26 Φεβρουαρίου.

27. Τρίτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίκη (γ' -δ' αἰ.). Φιλητοῦ καὶ Λυδίας μαρτύρων, Παύλου ἐπισκόπου Κορίνθου († 950).

28. Τετάρτη πρὸ τῶν Βαΐων. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου μονῆς Πελεκητῆς († 754). Ἡρωδίωνος ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

Τῇ Τετάρτῃ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωται.

Ὁ ἔσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὸ ἰδιόμελον «Πλούσιος ἐν πάθει» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν ἄπαξ, τὰ 3 προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου, καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου (29 Μαρτίου) τὰ πρῶτα 3 προσόμοια «Ἐνοστάσει γενναία» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Σημείωσις. Ἐπειδὴ ἐκ τῶν δύο ἀκολουθιῶν τῶν εὐρισκομένων ἐν τῷ Μηναίῳ διὰ τὴν ἐπαύριον θὰ ψαλῆ μόνον ἢ μία (Μάρκου Ἀρεθουσίαν καὶ τῶν σὺν αὐτῷ), ἡ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων Ἰωῆ, Βαραχησίου κ.λπ. ψάλλεται ἐν τῷ μεγάλῳ ἀποδείπνῳ σήμερον τὸ ἑσπέρας.

29. Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίαν, Κυρίλλου διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς († 364).

30. Παρασκευὴ πρὸ τῶν Βαΐων. Ἰωάννου ὁσίου, συγγραφέως τῆς «Κλίμακος» († 615).

Τῷ πρωί. Αἱ ἀκολουθίαι πᾶσαι ὡς προοδηλωταί.

Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ προηγιασμένης. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Λαζάρου ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» –ἀπὸ τοῦ στίχου «Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι»– τὸ ἰδιόμελον «Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, καὶ τὴν ἁγίαν ἑβδομάδα» (δίς), τὸ μαρτυρικὸν (ἄπαξι) καὶ τὰ τοῦ Λαζάρου 5 ἰδιόμελα (ἀνὰ μίαν), Δόξα, «Ἐπιστὰς τῷ μνήματι Λαζάρου», Καὶ νῦν, «Τὴν ψυχοφελῆ πληρώσαντες τεσσαρακοστήν, βοήσωμεν» (τὸ μέγα). Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, «Κατευθυνθήτω» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς προηγιασμένης.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Εἰς τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιον ἐστὶ» ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ κανὼν τοῦ ἁγίου Λαζάρου μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»· μετὰ τὴν θ' ὥδην ἐπαναλαμβάνεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Ἐποίησε κράτος» καὶ εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά», «Κύριε, ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ», «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε» καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ ἀποδείπνου (λεγόμενα χῆμα ἀπὸ τοῦ ἀναλογίου). Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν» (τυπικὸν Τριωδίου §60).

31. † Σάββατον τοῦ Λαζάρου. Ὑπατίου ἐπισκόπου Γαγγρῶν ἱερομ. († 326), Ἀκακίου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τ.Μ.Ε., τυπ. Τριωδ. §61).

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» τρίς. Τὸ κάθισμα «Κατοικίρας τῆς Μάρθας» (δίς) καὶ τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια, αἴτησις μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἠυλόγηταί σου» καὶ τὸ κάθισμα «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας» (δίς). Εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῆμα. Κανόνες καὶ τετραῶδια κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (τὰ τροπάρια μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ' καὶ ς' ὥδης ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Κα-

ταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ Τριωδίου «Υγράν διοδεύσας» (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν τετραωδίων κανόνων (μετὰ τοῦ ἀνωτέρω στίχου) καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «Κυρίως Θεοτόκον». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» [τὸ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν» δὲν ψάλλεται σήμερον] καὶ τοῦ Τριωδίου «Λόγῳ σου, Λόγε» δῖς, «Διὰ Λαζάρου σε, Χριστὸς» ἅπαξ. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 8 ἰδιόμελα τοῦ ἀγ. Λαζάρου κατὰ σειρᾶν, Δόξα, «Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

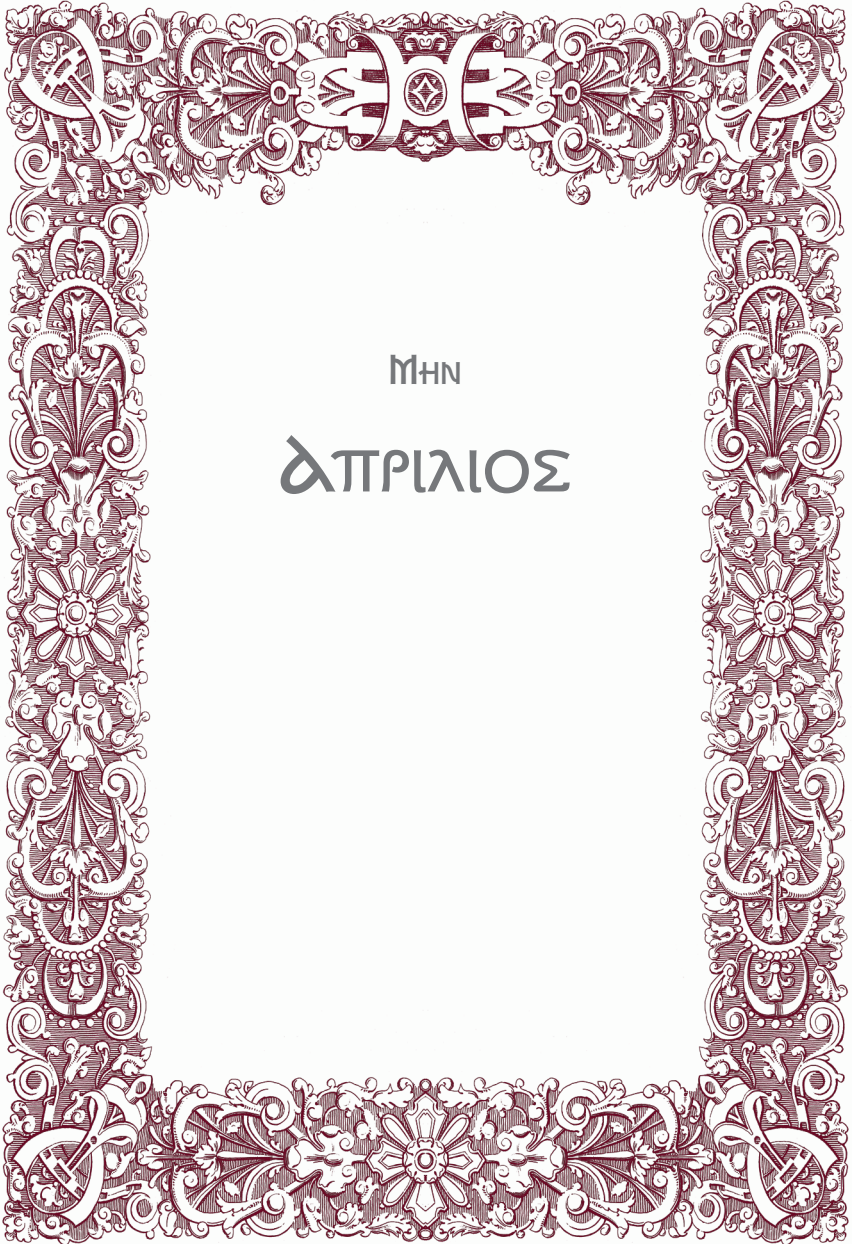
Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' ᾠδὴ τοῦ α' καὶ ἢ ς' ᾠδὴ τοῦ β' κανόνος. Ἄν ψαλοῦν ἀντίφωνα, λέγονται τὰ συνήθη τῆς λειτουργίας (τῶν «καθημερινῶν»· βλέπε εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις), ἀλλὰ μὲ ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ δεύτερον «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», εἰς δὲ τὸ τρίτον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν». Μετὰ τὴν εἴσοδον, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν» καὶ τὸ κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά». Ἄντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: Σαββάτου τοῦ Λαζάρου, «Βασιλείαν ἀσάλευτον» (Ἐβρ. ιβ' 28 - ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος» (Ἰω. ια' 1-45). Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» ὁ α' εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «Τὴν ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν». Κοινωνικὸν «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰδήσεις. 1. Ἐφεξῆς μέχρι τῆς Κυριακῆς τῶν ἁγίων Πάντων παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς.

2. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ εἰς μὲν τὸν ὄρθρον ἢ «Τιμωτέρα» δὲν στιχολογεῖται, ἀλλὰ ψάλλεται ἀντ' αὐτῆς ἢ θ' ᾠδὴ τοῦ κανόνος ἐκάστης ἡμέρας, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν μετὰ τὸ Ἐξαιρέτως δὲν ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἔστί».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς» δὲν ψάλλεται.

4. Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Κυριακῆς τοῦ Θωμᾶ μνημόσυ-
νον δὲν τελεῖται, μνημονεύονται ὅμως τὰ ὀνόματα, ἃν δεήσῃ, τῶν τε-
θνεώτων, ψαλλομένων εἰς τὸ τέλος τῆς λειτουργίας τῶν τεσσάρων
τροπαρίων «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.τ.λ. (βλέπε Τ.Μ.Ε., σ. 352,
σημ. 35).

ΜΗΝ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΠΡΙΑΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. «Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Μαρίας ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας († 522)· Γεροντίου καὶ Βασιλείδου μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τυπικὸν Τριωδίου §§63-65).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν»· κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», τὰ ἰδιόμελα «Σήμερον ἡ χάρις» κ.λπ. εἰς 6 (δευτεροῦντες τὸ α´), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον ἡ χάρις». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἀπολυτίκια «Τὴν κοινὴν ἀνάστασιν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν´ ψαλμὸν τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Συνταφέντες σοι».

Εἵδησις. Κατὰ τὴν παροῦσαν μεγάλην Ἑβδομάδα θὰ τελεστοῦν τρεῖς θ. λειτουργίαι προηγιασμένων δώρων.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα τὰ τοῦ Τριωδίου κατὰ σειράν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Τὸ α´ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ´ ἤχου. Προκείμενον, ἤχος δ´, ψαλμὸς η´, «Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον»· στίχος «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ»· καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.

ΚΑΝΩΝ, ὁ ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6 «ἄνευ στίχων», πλὴν Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκά-

στης ὥδης· ἀπὸ γ' ὥδης ἡ ὑπακοὴ τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια τοῦ Μηναιου καὶ τοῦ Τριωδίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος «*ᾠφθησαν αἱ πηγαί*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα πάλιν ὁ εἶρμος «*Θεὸς Κύριος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΟΝ «*Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν*» ἐκ τρίτου, μετὰ τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ Εἰς τὸ εὐλογεῖσαι Βαῖα «*Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβίμ*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὰ 4 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς (ἀνὰ μίαν), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*». Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Συνταφέντες σοι*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἰσοδικὸν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πύλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουῖα*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ μόνον τὰ ἀπολυτίκια «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*», «*Συνταφέντες σοι*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος Κυρ. Βαῖων, «*Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε*» (Φιλιπ. δ' 4-9)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα*» (Ἰω. ιβ' 1-18).

Καθεξῆς ἢ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* ὁ εἶρμος τῆς θ' ὥδης «*Θεὸς Κύριος*». Κοινωνικὸν «*Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου· ἀλληλουῖα*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν*, τὸ «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἶτα ὁ λαὸς προσέρχεται καὶ λαμβάνει ἐκ τοῦ ἱερέως κλάδους βαΐων.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «*Τὴν κοινήν ἀνάστασιν*», Δόξα, «*Συνταφέντες σοι*»· κοντάκιον «*Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Τὰ 3 ἑσπέρια ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς, εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀπόστιχα, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται ὁ διὰ τὸ ἀπόδειπνον κανὼν

«Ἰωσήφ τὴν σωφροσύνην», μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Ἐν τέλει τῆς θ' ᾠδῆς ὁ εἰρμός «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Εὐθὺς τρισάγιον κ.λπ., τὸ «Θεοτόκε παρθένε» καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῆς μεγ. Τεσσαρακοστῆς. Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...», εἰς δὲ τὴν συγχώρησιν τὸ σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον».

Σημείωσις. Ἡ ὡς ἄνω ἀπόλυσις τηρεῖται κατὰ πάσας τὰς ἱεράς ἀκολουθίας μέχρι τῆς μεγ. Τετάρτης. Ἐπίσης εἰς τὰς ἀπολύσεις τῶν ἀκολουθιῶν τῆς μεγ. Ἑβδομάδος δὲν μνημονεύεται ὁ ἅγιος τοῦ Μηναίου, καθότι δὲν συμπάλλεται ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ.

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Δευτέρας (ψαλλόμενος συνήθως τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας). Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς εἰθισται καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (Τυπ. Τριωδίου §67). Τὸ τροπάριον «Ἴδου ὁ νυμφίος ἔρχεται» ἐκ τρίτου, μετὰ καταλήξεων εἰς τὸ α' «προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», εἰς τὸ β' «πρεσβείαις (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς» καὶ εἰς τὸ γ' «διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς». Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριωδίου ἀναγινώσκεται τὸ μνηολόγιον τῆς 10ης Ἀπριλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας («Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρετο»)· ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος».

2. † Μεγάλη Δευτέρα. «Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ παγκάλου καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου καταραθείσης καὶ ξηρανθείσης συκῆς». Τίτου ὀσίου (θ' αἰ.)· Ἀμφιανοῦ καὶ Αἰδεσίου μαρτύρων († 306), Θεοδώρας παρθενομάρτυρος.

Τῆ μεγάλης Δευτέρας πρωί. [Ἀναγινώσκονται πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ' -η').] Εἶτα αἱ ὥραι λιταὶ μετὰ τοῦ τροπαρίου «Ἴδου ὁ νυμφίος» καὶ τοῦ κοντακίου «Ὁ Ἰακώβ ᾠδύρετο», καὶ ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔσπερινός μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριωδίου §§ 68 καὶ 69).

Τῆ μεγ. Δευτέρας ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριωδίου §§ 23 καὶ 70).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Τρίτης, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου §§ 71 καὶ 67). Εἰς τὸ α' «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατάλη-

ξίς «πρεσβείαις τοῦ προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμὸν εὐθύς αἴτησις, διότι ὁ κανὼν δὲν ἔχει α΄ ὥδήν.

3. † Μεγάλῃ Τρίτῃ. «Ἡ παραβολὴ τοῦ Κυρίου περὶ τῶν δέκα παρθένων». Νικίτα ὁσίου τοῦ ὁμολογητοῦ († 824). Ἰωσήφ τοῦ ὑμνογράφου († 833).

Τῇ μεγάλῃ Τρίτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα πέντε καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ΄ -ιγ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτικίον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριωδίου §§ 72 καὶ 73).

Τῇ μεγ. Τρίτῃ ἑσπέρας, τὸ μέγα ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριωδίου §§ 23 καὶ 74).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγάλης Τετάρτης ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου § 67). Εἰς τὸ α΄ «Ἴδου ὁ νυμφίος» κατὰληξις «δυνάμει τοῦ σταυροῦ σου σῶσον ἡμᾶς», εἰς δὲ τὰ ἄλλα δύο ὡς προεσημειώθη.

4. † Μεγάλῃ Τετάρτῃ. «Μνεῖα τῆς ἀλειψάσης τὸν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός». Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλαιῶ. Πλάτωνος τοῦ Στουδίτου καὶ Ζωσιμᾶ ὁσίων (ς΄ αἰ.), Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης, Νικίτα ἱερομάρτυρος τοῦ νέου τοῦ ἐν Σέρραις († 1808).

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ πρωὶ [ἀναγινώσκονται ἕτερα ε΄ καθίσματα τοῦ Ψαλτηρ. (ιδ΄ -κ΄) καὶ εἴτα] αἱ ὥραι λιταί, μὲ τὸ ἀπολυτικίον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἡμέρας. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἔσπερινὸς μετὰ Προηγιασμένης (Τυπ. Τριωδίου §§ 75-76).

Σήμερον εἴθισται εἰς τοὺς ἰ. ναοὺς ὅπως τελεῖται καὶ τὸ μυστήριον τοῦ ἱεροῦ εὐχελαίου.

Τῇ μεγάλῃ Τετάρτῃ ἑσπέρας, τὸ μικρὸν ἀπόδειπνον μετὰ τοῦ τριωδίου κανόνος αὐτοῦ (Τυπ. Τριωδίου § 77).

Ὁ ὄρθρος τῆς μεγ. Πέμπτης (ψαλλόμενος συνήθως τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Τετάρτης). Ἡ ἀκολουθία ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ. Μετὰ τὸ «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., [«Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί,»] ἡ προφητεία τῆς α΄ ὥρας μετὰ τοῦ τροπαρίου αὐτῆς, ἡ ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις «Ὁ δι΄ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδὸν ἀρίστην τὴν ταπεινώσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νίψαι τοὺς πόδας τῶν μαθητῶν καὶ μέχρι

σταυροῦ καὶ ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεός...» καὶ τὸ «Δι' εὐχῶν».

5. † Μεγάλη Πέμπτη. «Τὸν ἱερὸν νιπτῆρα ἐφορτάζομεν, τὸν μυστικὸν δεῖπνον, τὴν ὑπερφυᾶ προσευχὴν καὶ τὴν προδοσίαν αὐτῆν». Κλαυδίου, Νικηφόρου κ.λπ. μαρτύρων· Θεοδώρας ὁσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη.

Εἶδησις. Σήμερον κατὰ τὴν προσκομιδὴν ἐξάγεται καὶ δεῦτερος ἄμνος, ὅς, μετὰ τὸν ἐν τῇ θ. λειτουργίᾳ καθαγιασμὸν καὶ τὴν μετὰ τοῦτον προσεκτικὴν ἀποξήρασιν αὐτοῦ, φυλάσσεται διὰ τὰς καθ' ὄλον τὸ ἔτος ἀνάγκας τοῦ λογικοῦ ποιμίνου.

Τῇ μεγ. Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται καὶ ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου §79). Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς μεγ. Πέμπτης· Ἀπόστολος, «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου» (Α΄ Κορ. ια΄ 23-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Οἶδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τὸ Πάσχα γίνεται» (Μτθ. κς΄ 2-20, Ἰω. ιγ΄ 3-17, Μτθ. κς΄ 21-39, Λκ. κβ΄ 43-44, Μτθ. κς΄ 40-κς΄ 5), καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Ἄντι χειρουβικοῦ καὶ κοινωνικοῦ, τὸ τροπάριον «Τοῦ δεῖπνου σου τοῦ μυστικοῦ»· τὸ αὐτὸ καὶ ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς (καὶ τοῦ Πληρωθῆτω). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ὄρθρω «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...»

Τὴν ἑσπέραν τῆς μεγάλης Πέμπτης. Ὁ ὄρθρος τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τυπ. Τριωδίου §80). Μετὰ τὸ «Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς» καὶ ἡ ἐκτενής. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐμπτυσμούς καὶ μάστιγας καὶ κολαφισμούς καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον ὑπομείνας διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

6. † Μεγάλη Παρασκευή. «Τὰ ἅγια καὶ φορικτὰ πάθη τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἔτι δὲ μνεία τῆς τοῦ εὐγνώμονος ληστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ ὁμολογίας». Εὐτυχίου πατριάρχου Κων/πόλεως († 582). Τῶν ἐν Περσίδι 120 μαρτύρων († 344-47).

Τῇ μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωί. Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῶν μεγάλων ὥρῶν, κατὰ τὴν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν (Τυπ. Τριωδίου §§81-83). Μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς θ' ὥρας «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*», ἢ (μικρὰ) ἀπόλυσις «*Ὁ ἔμπυσμούς και μάστιγας*».

Ὁ ἑσπερινὸς τοῦ μεγάλου Σαββάτου (τῆς ἀποκαθλώσεως), ἀρχόμενος ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θ' ὥρας. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (Τυπ. Τριωδίου §84). Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «*Εἶη τὸ κράτος*» οἱ χοροὶ ἄρχονται τῶν ἀποστίχων «*Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν*» κ.λπ., ἐνῶ οἱ ἱερεῖς τελοῦν τὴν περιφορὰν τοῦ ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου μετὰ λιτανείας, ὡς εἴθισται. Ἐμπροσθεν τοῦ κουβουκλίου οἱ ψάλλται Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*»· εἶτα «*Νῦν ἀπολύεις*», τρισάγιον κ.λπ., τὰ ἀπολυτικά «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ... κηδεύσας ἀπέθετο*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξίν... ἐδείχθη ἀλλότριος*». Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη και τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν και τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Ὁ ὄρθρος τοῦ μεγ. Σαββάτου «Ἐπιτάφιος Θρηῆνος». Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται εἴτε τὴν ἑσπέραν τῆς μεγ. Παρασκευῆς εἴτε τὴν α' πρωινήν τοῦ μεγ. Σαββάτου, ὡς εἴθισται (Τυπ. Τριωδίου §85). Εἰς τὸ ἀσματικὸν τρισάγιον τῆς μεγ. δοξολογίας γίνεται ἡ λιτάνευσις τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τοῦ ἱ. Εὐαγγελίου. Ἄμα τῇ ἐπανόδῳ ἐν τῷ ναῷ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «*Πρόσχωμεν*», «*Εἰρήνη πᾶσι*», «*Σοφία*», αἶρει τὸν ἐπιτάφιον ἐκ τοῦ κουβουκλίου καὶ εἰσέρχεται εἰς τὸ ἱ. βῆμα, ἐνῶ ψάλλονται τὰ τροπάρια «*Ὅτε κατήλθες*», κ.λπ.· Εἶτα τὸ τροπάριον «*Ὁ συνέχων τὰ πέρατα*», τὸ προκείμενον, ἢ προφητεία, τὸ ἕτερον προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος (τὸ ἀλληλουιάριον ζήτηε εἰς τὸ βιβλίον τοῦ «Πραξαποστόλου»), ὁ δὲ ἱερεὺς ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον. Ἀπόλυσις «*Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους και διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, τὰ φρικτὰ πάθη και τὸν ζωοποιὸν σταυρὸν και τὴν ἐκούσιον ταφήν σαρκὶ καταδεξάμενος*».

7. † Μέγα Σάββατον. «Ἡ θεόσωμος ταφή και ἡ εἰς ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου και Θεοῦ και σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Καλλιοπίου και Ἀκυλίνης μαρτύρων († 304). Γεωργίου ὀσίου ἐπισκ. Μυτιλήνης († θ' αἰ.).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ πρωί. Ὁ μέγας ἑσπερινὸς μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγ. Βασιλείου, ὡς εἴθισται (Τυπ. Τριωδίου §86). Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἰλαρόν», τὰ ἀναγνώσματα (τὸ α' «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός», τὸ δ' «Ἐγένετο λόγος Κυρίου», και τὸ ιε' «Ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου») κ.τ.λ. ἀντὶ χειρουργικοῦ ὁ ἀρχαῖος ὕμνος «Σιγήσατω πᾶσα σάρξ». Εἰς τὸ Ἐξαιρετικὸς τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Ἐξηγέρθη ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος και ἀνέστη σφῶζων ἡμᾶς· ἀλληλοῦια». Ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰρομολογικῶς εἰς ἦχον β' τὸ «Μνήσθητι εὐσπλαγγχε και ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ, ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Ἡ ΖΩΗΦΟΡΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ». Ἀγάβου, Ῥούφου, Φλέγοντος, Ἐρμοῦ κ.λπ. ἀποστόλων. Κελεστίνου Ῥώμης († 432), Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Κῶ († 1669).

Τῷ μεγάλῳ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Ἡ παννυχίς. Περὶ ὥραν 11ην μ.μ. τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Ἀναστάσεως (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §1): Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν (χῦμα), ψάλλεται (ἀργῶς) ὁ κανὼν «Κύματι θαλάσσης» με στίχον εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα ἐκάστης ᾠδῆς (και τῆς η' ᾠδῆς) Δόξα, Καὶ νῦν· ἀλλ' οὔτε ἐπαναλαμβάνομεν τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς ὡς καταβασίαν* (πλὴν τοῦ εἰρμοῦ τῆς θ'), οὔτε αἰτήσεις λέγονται οὔτε τὸ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν» οὔτε τὸ «Τὴν Θεοτόκον και μητέρα», οὔτε θυμιάσις γίνεται εἰς τὴν θ'. Μετὰ τὴν θ' ᾠδὴν λέγεται αὔθις ὁ εἰρμὸς αὐτῆς «Μὴ ἐποδύρου μου» και εὐθύς τρισάγιον

* Οἱ εἰρμοὶ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, διότι καταβασίαι ψάλλονται κανονικῶς μόνον εἰς τὸν ὄρθρον.

κ.λπ., τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», ἡ ἐκτενής καὶ ἡ μικρὰ ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν».

Εἶδησις. Ἀπὸ τῆς σήμερον (Κυριακῆς τοῦ Πάσχα) μέχρι τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς τὸ «Βασιλεῦ οὐράνιε» δὲν λέγεται.

Ἡ τελετὴ τῆς ἀναστάσεως. Ὁ ἱερεὺς ἐνδεδυμένος ὀλόκληρον τὴν ἱερατικὴν στολὴν καὶ κρατῶν τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον καὶ λαμπάδα ἀνημμένην ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας τῆς ἀγ. τροπέξης, ἐξέρχεται τοῦ ἰ. βήματος ψάλλον εἰς ἦχον πλ. α' τὸν ὕμνον «Δεῦτε λάβετε φῶς...», ὃν ἐπαναλαμβάνουν πολλάκις οἱ χοροὶ ἐναλλάξ. Εἶτα ὁ ἱερεὺς καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουν τὸ στιχηρὸν «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστὲ σωτήρ», ἕως οὔ φθάσουν εἰς τὴν ἐξέδραν, ἔνθα ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ β' ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον «Διαγενομένου τοῦ Σαββάτου» (Ματθ. ις' 1-8)· οἱ χοροὶ «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καὶ εὐθὺς ἄρχεται

Ὁ ὄρθρος. Ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ θυμιάσῃ τρις τὸ ἰ. Εὐαγγέλιον, ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ» καὶ ψάλλει εἰς ἦχον πλ. α' τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον «Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν» τρις· εἶτα οἱ χοροὶ τὸ αὐτὸ ἐξάκις, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς θυμῶν κύκλω τὸ Εὐαγγέλιον λέγει τοὺς 4 στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός» κ.λπ. καὶ τὰ Δόξα, Καὶ νῦν· εἶτα ὁ ἱερεὺς αὐθις «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ οἱ χοροὶ τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ «καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζῶν χαρισάμενος». Εὐθὺς συναπτῇ μεγάλῃ, ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα», καὶ ἐπανερχόμεθα εἰς τὸν ναὸν ψαλλομένου τοῦ εἰρμοῦ τῆς α' ᾠδῆς τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα».

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα [εἰς 6, ἡ τοι ὁ εἰρμὸς δις καὶ τὰ τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς εἰς 4 μὲ στίχον «Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε», Δόξα, εἰς τὸ προτελευταῖον, Καὶ νῦν, εἰς τὸ τελευταῖον]. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ᾠδῆς πάλιν ὁ εἰρμὸς αὐτῆς καταβασία, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρις καὶ τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, καὶ γίνεται μικρὰ συναπτῇ μετὰ τῆς οἰκειᾶς ἐκφωνήσεως ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ ἢ τῷ Ἱερατικῷ. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἢ ὑπακοῆ «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον»· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» τρις καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἐπίσης τρις χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ αἱ λοι-

παί ὠδαί. Εἰς τὴν ἐκφώνησιν «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» ψάλλεται ἡ θ' ὠδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς ἑξῆς·

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέ-
ντα καὶ ἐξανασπάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτί-
ζου».*

*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξανασπάντα τριήμερον ἐκ τά-
φου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου».*

*Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῦμα, ἀμνὸς Θεοῦ
ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».*

*Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς
ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ θείας, ὦ φίλης».*

*Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τριουποστάτου καὶ ἀδι-
αιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα».*

*Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε· χαῖρε, εὐλογημένη· χαῖρε,
δεδοξασμένη· σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Ὡ
Πάσχα τὸ μέγα».*

*Ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ· ἀγνή
παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριή-
μερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ' καὶ
«Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ· μικρὰ συναπτῆ μετ' ἐκφωνήσεως
«Ὅτι σὲ αἰνοῦσι» καὶ εὐθὺς μόνον τὸ ἐξαποστειλᾶριον τοῦ
Πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» τρίς.*

*Εἰς τοὺς αἰνοὺς τὰ 4 ἀναστάσιμα «Ὑμνοῦμέν σου, Χρι-
στὲ» κ.λπ. καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ στιχηρὰ «Πάσχα
ἱερόν» κ.τ.λ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ
«Χριστὸς ἀνέστη» (γ').*

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ. Εὐθὺς μετὰ τὸ τρίτον «Χριστὸς
ἀνέστη» ὁ προεστώς (ἢ ὁ ἱερεὺς) ἀναγινώσκει τὸν κατηχη-
τικὸν λόγον «Εἴ τις εὐσεβῆς καὶ φιλόθεος», μεθ' ὃν εἰθίσται ὁ*

* Εἰς τὴν θέσιν ταύτην ἔχουν τὸν παρόντα κατηχητικὸν λόγον τὸ Πεντη-
κοστάριον, τὰ ἀρχαῖα Τυπικὰ καὶ τὸ ἐγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου «Ἱερατικόν»
τῆς Ἀπ. Διακονίας, ἐπιμελεία ἱερέως Κων. Παπαγιάννη, ἔτ. 2002, σελ. 80-82.
Τὸ αὐτὸ τηρεῖται καὶ εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον («Ἐπετηρὶς Οἰκ.
Πατρ.» ἐτῶν 2016 καὶ 2017).

α' χορὸς νὰ ψάλλῃ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Χρυσοστόμου «*Ἦ τοῦ στόματός σου καθά περ πυρρός*».

Σημείωσις. Ὁ κατηχητικὸς λόγος καὶ τὸ παρὸν ἀπολυτίκιον λέγονται μόνον σήμερον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» δεκάκις ὡς προοδηλωται (τοῦ ἱερέως θυμιῶντος ὡς ἔθος). Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ Ἀποστόλου. Εἰσοδικὸν «*Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραὴλ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, τὸ τροπάριον «*Χριστὸς ἀνέστη*», ἢ ὑπακοὴ «*Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον*» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυρ. Πάσχα, «*Τὸν μὲν πρῶτον λόγον*» (Πρξ. α' 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος*» (Ἰω. α' 1-17). Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «*Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε*» (ἄνευ ἀλληλουαία)· ψάλλεται δὲ ἐκ τρίτου ἢ μετὰ τῶν ἐφεξῆς στίχων αὐτοῦ*·

Μέγα τὸ μυστήριον τῆς σῆς, Χριστέ, ἀναστάσεως. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Δείπνω παραγένοντας ἐκὼν πάθος ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ ὁ ἄδης συναντήσας, ἐπικράνθη λογοθετούμενος, ψυχὰς ἀπαιτούμενος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Τότε καὶ Μαρία ἡ μυρίασα εὐφράνθη, προσκνήσασα Θεὸν πρὸ τοῦ μνήματος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Εἶπατε τῷ Πέτρῳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ἐκ νεκρῶν ὁ ἀθάνατος. «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε».

Μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· τὸ αὐτὸ τοῖς σύντομον (εἰς ἧχον β') ἀντὶ τοῦ *Εἴη τὸ ὄνομα*.

* Οἱ παρόντες στίχοι εὗρονται εἰς τὸν σιναϊτικὸν κώδικα 150, τοῦ 9ου-10ου αἰῶνος (Τυπικὰ Δημητριεύσκη 1,174).

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ἐν τέλει τῆς ὁποίας ὁ ἱερεὺς ἀπευθυνόμενος πρὸς τὸν λαὸν ἐκφωνεῖ «Χριστὸς ἀνέστη», καὶ ὁ λαὸς ἀποκρίνεται «Ἀληθῶς ἀνέστη» (τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται τρίς), εἶτα ὁ ἱερεὺς «Δόξα τῇ αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει», καὶ ὁ λαὸς «Προσκυνοῦμεν αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν» (ἄπαξ)· εἶτα (ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν) ὁ ἱερεὺς ψάλλει ἢ ἐκφωνεῖ ὁλόκληρον τὸ «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Ἡ τάξις αὐτῆ τῆς θ. λειτουργίας τηρεῖται καθ' ἅπασαν τὴν διακαινησίμον ἑβδομάδα, ἐναλλασσομένων τῶν ἀναγνωσμάτων.

2. Ἀπὸ τῆς Κυριακῆς μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου, ὡς καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντὶ ὥρῶν, ἀποδείπνου καὶ μεσονυκτικοῦ λέγεται ἡ **ἐναρακτήριος ἀκολοθία** ἐπαναλαμβανομένη τρίς, ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἢ τῷ Ὁρολογίῳ (Μ. Ὁρολόγιον, ἐκδ. Ἄπ. Διακονίας, σελ. 462), καὶ εἶτα γίνεται μικρὰ ἀπόλυσις, ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη».

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τοῦ Σαββάτου τῆς διακαινησίμου ἑβδομάδος εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὸ Ψαλτήριον δὲν ἀναγινώσκεται καὶ τὸ «Nūn ἀπολύεις» μετὰ τοῦ τρισαγίου καταλιμπάνεται· εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καταλιμπάνεται ἡ δοξολογία· εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀντὶ τοῦ «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου» ψάλλεται τρίς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» συνήθως εἰς ἧχον β' στιχηραρικόν.

4. Ἐὰν γένηται ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι ἀρτοκλασία, ἀντὶ τοῦ Θεοτόκε παρθένε ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §11).

5. Κατὰ τὴν διακαινησίμον ἐπίσης ἑβδομάδα ἀντὶ τῆς συνήθους νεκρωσίμου ἀκολοθίας ψάλλεται ἡ ἀναστάσιμος ἐξόδιος ἀκολοθία (ὄρα εἰς διωρθωμένον Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἄπ. Διακ., σελ. 266).

6. Τὰ ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα καὶ τὸ εἰσοδικὸν «Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε» εἶθισται νῦν νὰ «ψάλλωνται ἀπαράλλακτα καθ' ἑκάστην ἡμέραν μέχρι τῆς ἀποδόσεως· καὶ τοι τὰ ἀρχαῖα τυπικὰ ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀντιπάσχα διατάττουσιν ἑναρξίν τῶν τυπικῶν καὶ μακαρισμῶν, καὶ ἀντὶ εἰσοδικοῦ ὀρίζουσι τὸ Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §37).

7. Ἐπίσης μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς ψάλλεται εἰς πάσας τὰς θ. λειτουργίας τὸ «Χριστὸς ἀνέστη», εἰς ἅπασας τὰς ἀκολοθίας ἀπόλυσις λέγεται «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»,

ἀντί δὲ τοῦ Δι' εὐχῶν –κατ' ἐπικρατήσαν ἐν Ἑλλάδι ἔθος– ὁ ὕμνος «Χριστὸς ἀνέστη» (Σύστημα Τυπικοῦ, σελ. 659, ὑπόσημ. 1305).

Τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας. Ἀντί τῆς θ' ὥρας ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ὡς εἰς τὸν ὄρθρον, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι». Ἐσπέρια, εἰς στίχους 6, τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν σωτήριον ὕμνον», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου».

ΕΙΣΟΔΟΣ μετ' Εὐαγγελίου, «Φῶς ἱλαρόν» καὶ τὸ μέγα προκειμένον «Τίς θεὸς μέγας» κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Εὐθύς «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς» καὶ κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ Εὐαγγέλιον «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ» (Ἰω. κ' 19-25), τὸ ὁποῖον, ἐφόσον καθίσταται δυνατόν, ἐπαναλαμβάνεται καὶ παρ' ἄλλων κατὰ τὰς ὠρισμένας περιόδους αὐτοῦ εἰς διαφόρους γλώσσας. Μετὰ τὴν πλήρωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, ὁ α' χορὸς «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», ἡ ἐκτενής, τὸ «Καταξίωσον» κ.τ.λ., ὡς συνήθως.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ. Τὸ στιχηρὸν «Ἡ ἀνάστασίς σου, Χριστέ σωτήρ» καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ (διαλογικῶς) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστός», ὡς ἐσημειώθη εἰς τὸ τέλος τῆς θ. λειτουργίας.

- 9. † Δευτέρα τῆς διακαινησίμου.** Εὐψυχίου μάρτυρος († 362). Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περσίδι μαρτύρων († 364). Ἦχος β'.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγία καὶ ὁμοουσίῳ», τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις, ἡ μεγ. συναπτή καὶ ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι» ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τῆς χθές, ἀλλὰ ἀφ' ἐ' ὠδῆς τοῦ κανόνος μόνον τὸ κοντάκιον τοῦ πάσχα καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας· εἶτα τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα κ.λπ., ὡς χθές· Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «*Υπέστρεψαν οἱ ἀπόστολοι*» (Πρξ. α' 12-17, 21-26)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Θεὸν οὐδεὶς ἑώρακε*» (Ἰω. α' 18-28) καὶ καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία, ὡς χθές.

10. † Τρίτη τῆς διακαινησίμου. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἐπαμεινώνδου, Μιλτιάδου καὶ ἐτέρων 35 μαρτύρων (γ' αἰ.). Γρηγορίου Ε' ΚΠόλεως ἱερομάρτυρος († Πάσχα 4 Ἀπριλίου 1821). Ἦχος γ'.

[Τῇ Τρίτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τῶν νεοφανῶν μαρτύρων Ῥαφαήλ, Νικολάου, Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ· ὡσαύτως μνήμη τῶν ὀσιομαρτύρων τῆς μονῆς Μεταμορφώσεως Νταοῦ Πεντέλης.]

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τρίτης διακαιν., «*Σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα*» (Πρξ. β' 14-21)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ὁ Πέτρος ἀναστάς ἔδραμεν*» (Λκ. κδ' 12-35).

Σημείωσις. Ἐνθα τυχὸν σήμερον συμπάλλεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Γρηγορίου Ε', τηροῦνται αἱ σχετικαὶ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ (πρβλ. Τ.Μ.Ε., 23 Ἀπριλίου §§ 1-3). Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου (13ης Νοεμβρίου, Ἑβρ. ζ' 26-η' 2) καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

11. † Τετάρτη τῆς διακαινησίμου. Ἀντίπα ἐπισκόπου Περγάμου († 92). Τρυφαίνης ὁσίας τῆς ἐν Κυζίκῳ. Ἦχος δ'.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου· Ἀπόστολος Τετ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 22-38)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης*» (Ἰω. α' 35-52).

12. † Πέμπτη τῆς διακαινησίμου. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου τοῦ ὁμολογητοῦ (η' αἰ.)· Ἀνθούσης ὁσίας († 801). Ἦχος πλ. α'.

[Τῇ Πέμπτῃ τῆς διακαινησίμου μνήμη τοῦ νεομάρτυρος Μιχαὴλ τοῦ Εὐρυτάνου († 21 Μαρτίου 1544) ἐν τῇ γενετείρᾳ αὐτοῦ Γρανίτση.]

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος Πέμ. διακαιν., «*Εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν*» (Πρξ. β' 38-43)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «*Ἀνθρωπὸς τις ἦν*» (Ἰω. γ' 1-15).

13. † Παρασκευὴ τῆς διακαινησίμου. «Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς». Ματρίνου πάπα Ῥώμης ὁμολογητοῦ († 655), Ζωίλου καὶ λοιπῶν μαρτύρων. [Ἐπέτειος τῆς θλιβερᾶς ὑπὸ τῶν Φράγγων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κων/λεως (13 Ἀπριλίου 1204)]. Ἦχος πλ. β΄.

Ἀντὶ τῆς θ΄ ὥρας ἡ ἐναρακτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» (εἰς στίχους 10) ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων, Χριστέ» κ.λπ. 6, τῆς Θεοτόκου προσόμοια 3 εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «Τίς λαλήσει», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», προκείμενον «Ἀγαπήσω σε, Κύριε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὰ ἀπόστιχα (ἄρχεται ὁ β΄ χορὸς) «Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ σωτήρ», εἶτα στίχος «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλοῦσοι τοῦ λαοῦ» καὶ τὰ 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου* (τὰ δύο τελευταῖα εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν), Δόξα, «Σαλπίζωμεν φιλέορτοι», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα», μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» γ΄. Ἀπόλυσις ἡ τοῦ Πάσχα διαλογικῶς.

Σημειώσεις. Παρατίθεται τὸ γνωστότερον σήμερον καὶ εὐρέως χρησιμοποιούμενον ἀπολυτικίον τῆς Θεοτόκου Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α΄.

«Ὁ ναός σου, Θεοτόκε, ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς ἀειζῶους ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν, καὶ ζῶην τὴν αἰώνιον· πρεσβεύεις γὰρ σὺ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν».

Μεσονυκτικόν ἡ ἐναρακτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

* Καταχωρίζεται ὧδε τὸ γ΄ προσόμοιον διωρθωμένον ἐκ χειρογράφων, καθόσον εἰς τὰ ἐντυπα Πεντηκοστάρια εὐρίσκεται ἐλλιπές (ὄρα Π. Β. Πάσχου, «Λειτουργικῶν κενῶν συμπλήρωσις», Ἐκκλησία, ΝΗ΄, 1981, σελ. 408-410).

Χαίροις ἡ Ζωοδόχος Πηγὴ, ἡ ἀενάως ἀναβλύζουσα χάριτας, ἡ βρούσις τῶν ἰαμάτων, ἡ πᾶσαν νόσων ἰσχύν, ἀσθενῆ καὶ φαύλην ἀπελέγχουσα· τυφλῶν ἡ ἀνάβλεψις, καὶ λεπρῶν θεία κάθαρσις· σθένος ἀρρώστων, παρρημένων ἀνόρθωσις, ἡ πηγάζουσα νοσημάτων πᾶν φάρμακον, ἅπασιν τοῖς προστρέχουσι πιστῶς τῷ τεμένει σου, μέγα κοινὸν ἰατρεῖον, ἄμισθον ὄντως καὶ ἔτοιμον, Χριστοῦ μήτηρ Λόγου, τοῦ πηγάζοντος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (ι´) καὶ τὰ εἰρηνικά. Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ στίχου «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», καὶ ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε»· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὥδῃς καταβασία ὁ εἰρμὸς αὐτῆς, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (γ´), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς», μικρὰ συναπτή καὶ ἡ οἰκεία ἐκφώνησις· μετὰ τὴν γ´ ὥδῃν, τὸ κοντάκιον τοῦ Πάσχα χῦμα καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῆς Θεοτόκου «Τὴν ἀέναον κρήνην»· μετὰ τὴν ζ´ ὥδῃν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου, τὸ μηνολόγιον, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου, «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (γ´), «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» (γ´) ἢ ζ´ καὶ ἡ η´ ὥδῃ τῶν κανόνων· εἶτα ἡ θ´ ὥδῃ τοῦ Πάσχα εἰς 4 μεγαλυνάρια (ἄνευ Δόξα, Καὶ νῦν) καὶ ἡ τῆς Θεοτόκου μετὰ στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε» (εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν)· ἡ καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου», «Χριστὸς ἀνέστη» γ´ καὶ «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ, μικρὰ συναπτή μετ’ ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὲ αἰνοῦσιν». Ἐξαποστειλάρια «Σαρκὶ ὑπνώσας» καὶ τὸ τῆς Θεοτόκου. Εἰς τοὺς αἴνους ἀναστάσιμα 4, τῆς Θεοτόκου 4, καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» τρεῖς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι τὸν ὄρθρον», καὶ κοντάκια τὸ τῆς Θεοτόκου «Ἐξ ἀκενώτου σου» καὶ τὸ τοῦ Πάσχα «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ»· «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, «Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον» (Πρξ. γ´ 1-8)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ» (Ἰω. β´ 12-22). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». [Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε., εἰς τὰ δίπτυχα λέγεται τὸ μεγαλυνάριον «Ἵδωρ τὸ ζωήρυτον» (ζήτηε εἰς τὸ Πεντηκοστάριον).] Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

- 14. † Σάββατον τῆς διακαινησίμου.** Ἀριστάρχου, Πούδη καὶ Τροφίμου ἐκ τῶν 70. Θωμαΐδος μάρτυρος, Δημητρίου νεομάρτ. τοῦ ἐν Τριπόλει († 1803). Ἦχος πλ. δ´.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, «Κρατοῦντος τοῦ ἰαθέ-
ντος χωλοῦ» (Πρξ. γ' 11-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ἦλθεν ὁ
Ἰησοῦς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ» (Ἰω. γ' 22-33).

**15. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (Β΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ, ΤΟΥ
ΘΩΜΑ).** «Τὰ ἐγκαίνια τῆς (καθ' ἑβδομάδα ἀνακυκλουμένης)
έορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καὶ ἡ τοῦ ἀποστόλου
Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Κρήσκεντος μάρτυρος. Λεωνίδου
μάρτυρος (ἐπισκόπου Ἀθηνῶν). Ἐωθινὸν α΄.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· α) τῶν ἐκ Σαμοθράκης 5 νεομαρτύρων († 1836)·
β) τῶν ἐν Ναούση τιμωμένων νεομαρτύρων· γ) Νικήτα τοῦ νέου τοῦ
ἐν Σέρραις ἀθλήσαντος.

Ἦ θ' τοῦ Πάσχα (ἐναρκτηρίου ἀκολουθία).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Χριστὸς ἀνέ-
στη» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑπὸ τῶν χορῶν)·
ὁ προοιμακὸς ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν (ὡς καὶ
ἐφεξῆς μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα), τὰ εἰρηνικὰ καὶ τὸ
ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» τὰ 6 ἰδιόμελα τῆς έορτῆς,
Δόξα, Καὶ νῦν, «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης, Χριστέ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν».

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς έορτῆς, Δόξα, Καὶ νῦν, «Φι-
λάνθρωπε, μέγα καὶ ἀνείκαστον».

«Νῦν ἀπολύεις»· τρισάγιον (ὃ περ ἀπὸ σήμερον καὶ
ἐφεξῆς λέγεται ἐν πάσαις ταῖς ἀκολουθίαις, μόνον δ' ἐν ἀρχῇ
τῶν ἀκολουθιῶν ἀντικαθίσταται ὑπὸ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη»,
οὐχὶ δὲ καὶ ἐν ἄλλοις σημείοις αὐτῶν), καὶ τὸ ἀπολυτίκιον
«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος» (τρὶς). Ἀπόλυσις «Ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν Χριστός...»· ἀντὶ τοῦ Δι' εὐχῶν ὁ ἱερεὺς τὸ
«Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ α' ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς έορτῆς, ὡς ἐν
τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον
κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρις. Τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς δις ἕκαστον (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται χάριν τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς). Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου»· προκείμενον «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον» (τρις) μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ. Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (α΄) Εὐαγγελίου, τὸ ὁποῖον ἀναγινώσκεται ἐντὸς τοῦ ἰ. βήματος, ὡς ὅλα τὰ ἑωθινά· ὁ ν΄ ψαλμὸς ψάλλεται, καὶ γίνεται ἡ συνήθης προσκύνησις τοῦ Εὐαγγελίου.

ΚΑΝΩΝ ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς 6, «ἄνευ στίχων»· μετὰ τὴν γ΄ ὠδὴν ἡ ὑπακοὴ «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου»· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς ἑορτῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ψάλλεται ἡ θ΄ ὠδὴ τοῦ κανόνος τῆς σήμερον ἑορτῆς, ἢ τοι ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα» καὶ τὰ ἐν συνεχεῖα τροπάρια, ἐν τέλει δὲ καταβασία ὁ εἰρμὸς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τῆς ἑορτῆς «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου» δις, «Σήμερον ἔαρ μυρίζει» ἅπαξ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ». Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρις, καὶ τὰ εἰρηνικά. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθύς τὸ) ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος» καὶ κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς, «Διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων» (Πρξ. ε΄ 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, θ΄ ἑωθινόν, «Οὔσης ὀψίας» (Ἰω. κ΄ 19-31). Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* «Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα».

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Ἐπαίνει, Ἱερουσαλήμ, τὸν Κύριον· αἶνει τὸν Θεόν σου, Σιών· ἀλληλουία». Ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ· «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ειδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς Τρίτης τῆς ἐβδομάδος τοῦ τυφλοῦ εἰς τὴν θ. λειτουργίαν, μετὰ τὸ «Εὐλόγημένη ἡ βασιλεία», ψάλλεται τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς, ἅπαξ ἀπὸ τοῦ βήματος καὶ ἀνὰ μίαν ὑφ' ἐκάστου τῶν χορῶν, καὶ εἶτα ἐκφωνοῦνται τὰ εἰρηνικά.

2. Ἀπὸ αὐριον αἱ καθ' ἡμέραν ἀκολουθίαι τελοῦνται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμπάλλονται δὲ καὶ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μηναίου, πλὴν Κυριακῆς καὶ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου.

3. Ἀπὸ αὐριον μέχρι τῆς Τρίτης τοῦ τυφλοῦ **ἐν καθημερινῇ** (ἐκτὸς δηλονότι Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου), ἐὰν τύχη ἑορταζόμενος ἅγιος, μετὰ τὰ δοξαστικά τοῦ Μηναίου, καὶ νῦν ψάλλονται τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ ἐόρτια ἰδιόμελα τῆς σειρᾶς, καὶ οὐχὶ τὸ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», καθὼς καὶ τὰ ἀπολυτίκια, τὰ ἐξαποστειλάρια καὶ τὰ κοντάκια τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, **καὶ οὐχὶ τὰ τοῦ Πάσχα** (Τ.Μ.Ε., Προθεωρία §33· καὶ 23 Ἀπριλίου, ὑποσημ. 4).

4. Εἰς τὸν ὄρθρον **τῶν καθημερινῶν** μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, μετὰ τὰ καθίσματα (ἢ μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ ὄρθρου, εἰ ἔστι), λέγεται τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι» καὶ εἶτα ὁ ν' ψαλμός. Τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς προλαβούσης Κυριακῆς ἢ ἑορτῆς, καὶ οὐχὶ ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα (ἀπὸ αὐριον ἕως τοῦ Σαββάτου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ Θωμᾶ)· **στιχο- λογοῦμεν δὲ καὶ «Τὴν τιμωτέραν»**. Ἐὰν προβλέπονται καταβασίαι, ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα», πλὴν τῆς περιόδου τῆς Μεσοπεντηκοστῆς καὶ πλὴν Κυριακῆς Δευτέρας καὶ Τρίτης τοῦ τυφλοῦ.

5. Ἀπὸ αὐριον εἰς τὰς λειτουργίας τῶν καθημερινῶν μετὰ τὸ «Ἐξαίρετως» **ἐπανέρχεται ψαλλόμενον τὸ «Ἄξιον ἐστίν»**, ἐκτὸς ἂν ὀρίξῃ ἄλλως τὸ Τυπικόν. (Μέχρι τοῦ ἐπομένου Σαββάτου κοντάκιον τῆς λειτουργίας ψάλλεται τὸ τοῦ Θωμᾶ «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ»).

16. Δευτέρα. Ἀγάπης, Εἰρήνης καὶ Χιονίας μαρτύρων. Χαρίσσης, Νίκης καὶ τῶν σὺν αὐταῖς μαρτύρων († 258).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. β' 1-11).

17. Τρίτη. Συμεὼν ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι († 344). Ἀγαπητοῦ Ῥώμης († 536), Ἀδριανοῦ μάρτυρος († 251), Μακαρίου ἐπισκόπου Κορίνθου († 1805).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. γ' 16-21).

18. Τετάρτη. Ἰωάννου ὁσίου. Σάββα τοῦ στρατηλάτου καὶ μάρτυρος, Ἀθανασίας ὁσίας τῆς ἐξ Αἰγίνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 13-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 17-24).

19. Πέμπτη. Παφνουτίου ἱερομάρτυρος, Φιλίππας μάρτυρος, Γεωργίου ἐπισκ. Πισιδίας τοῦ ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. δ' 23-31).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ε' 24-30).

20. Παρασκευή. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Τριχινᾶ· Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἀθανασίου ὁσίου κτίτορος Μεγ. Μετέωρου († 1310)· Ἀναστασίου Β' Ἀντιοχείας, ἱερομάρτυρος (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ε' 30-ς' 2).

21. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ». Ἰανουαρίου ἱερομάρ. († 305). Ἀλεξάνδρας τῆς βασιλίσσης· Ἀναστασίου Α' Ἀντιοχείας, ὁσίου († 599)· Μαξίμου Κων/πόλεως († 434).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μηνήματος»· κοντάκιον «*Τῆ φιλοπράγματι δεξιᾷ*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 3 «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*» κ.λπ., καὶ τοῦ Μηναίου 3, Δόξα, «*Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Ἀπόστιχα τὰ 4 ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένον τοῦ μηνήματος» (τρῖς).

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς (τρῖς)· καθίσματα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «*Ἀναστασιν Χριστοῦ*», ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα. Κανόνες, ὁ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἰδὼν μου τὴν πλευράν*» (ὄρα Κυρ. Θωμᾶ πρωί)· ἀφ' ε' (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς ἑορτῆς) τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι, οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ὥδη τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς, καὶ ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*Ἦ ἄγγελος ἐβόα...*】 *Φωτίζου, φωτίζου*». Ἐξαποστειλάρια, τὰ δύο τῆς ἑορ-

τῆς ἀνά μίαν. Εἰς τοὺς αἶνους, εἰς στίχους 6 (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα...*»), ἀναστάσιμα 3 καὶ στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 (ἃ ζῆτει εἰς τὸν στίχον τῶν αἶνων) «*Μετὰ τὴν ἐκ τάφου σου*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*» καὶ κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ*». Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ε' 21-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. β' ἔβδ. Ἰω. (Ἰω. ς' 14-27). Εἰς τὸ Ἐξαίρετός ὁ εἰρμός τῆς θ' ὥδης τῆς ἑορτῆς «*Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα*». Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς «*Ἐπαίνει, Ἰερουσαλήμ, τὸν Κύριον*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν...* τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*».

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «*Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δὲ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καὶ τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου*». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Συκεώτου († 613)· Ναθαναὴλ ἀποστόλου (α' αἰ.), Θεοχάρους καὶ Ἀποστόλου ὁσίων τῶν ἐν Ἄρτη, Νεάρχου μάρτυρος. Ἦχος β', ἑωθινὸν δ' (Τ.Μ.Ε., διατάξεις Πεντηκοσταρίου §§16-18).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ: α') πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη διαλαμπάντων ἁγίων· β') Δημητρίου νεομάρτυρος ἐκ Χώρας Τριφυλίας (14 Ἀπριλίου)· γ') Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ Ἄρδουνη († 1685)· δ') Σεραφεῖμ ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου (4 Δεκεμβρίου), ἐν Καρδίτῃ· ε') τῶν παμμεγίστων Ταξιαρχῶν ἐν Μανδαμάδῳ Μηθύμνης ἐπὶ τοῖς ἐγκαινίοις τοῦ ἱ. ναοῦ τοῦ προσκυνήματος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος*»· κοντάκιον «*Τῇ φιλοπράγμονι*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρίς, ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ *Δεῦτε προσκυνήσωμεν*) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», τὰ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ 10 ἐσπέρια, Δόξα, «*Αἱ μυροφόροι γυναῖκες*», Καὶ νῦν, «*Παρήλθεν ἡ σκιά*». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «*Ἡ ἀνάστασις σου, Χριστέ σωτήρ*» καὶ τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὸν ἀναβαλλόμενον*». Ἀπολυτίκια «*Ὅτε κατήλθες*», Δόξα, «*Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ταῖς μυροφόροις*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἐξίον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ., «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου, καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων, καταλιμπανομένου τοῦ κανόνος τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν γ΄ ὥδην τὰ δύο μεσώδια καθίσματα τῶν μυροφόρων μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν μυροφόρων, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ τοῦ Πάσχα· ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ὥδης τῆς Θεοτόκου, ἢ θ΄ ὥδη τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων καὶ τῶν μεγαλυναρίων ψαλλομένων ὡς ἐξῆς·

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἐξανασπάντα τριήμερον ἐκ τάφου. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὸν ἐξανασπάντα τριήμερον ἐκ τάφου Χριστὸν τὸν ζωοδότην. «Φωτίζου, φωτίζου...»

Χριστὸς τὸ καινὸν Πάσχα, τὸ ζωόθυτον θῆμα, ἀμνὸς Θεοῦ ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν κόσμου. «Ὡ θείας, ὦ φίλης...»

Σήμερον πᾶσα κτίσις ἀγάλλεται καὶ χαίρει, ὅτι Χριστὸς ἀνέστη καὶ ἄδης ἐσκυλεύθη. «Ὡ Πάσχα τὸ μέγα...»

Δόξα. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τὸ κράτος. «Συμφώνως, παρθένε...»

Καὶ νῦν. Χαῖρε, παρθένε, χαῖρε, χαῖρε, εὐλογημένη, χαῖρε, δεδοξασμένη, σὸς γὰρ υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. «Εὐφραίνου, ἀγάλλου...»

Εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα τῇ κεχαριτωμένῃ, ἀγνή παρθένε, χαῖρε καὶ πάλιν ἐρῶ, χαῖρε, ὁ σὸς υἱὸς ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου. Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ἦψουτε Κύριον» κ.λπ. εἶτα τὸ τοῦ πάσχα «Σαρκεὶ ὑπνώσας» καὶ τῶν μυροφόρων ἀνά μιαν.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» κ.λπ. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. «Εὐλογημένη», «Χριστὸς ἀνέστη» τρίς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ», «Ταῖς μυροφόροις» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. γ' Πράξ., «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν» (Πρξ. ζ' 1-7). Εὐαγγέλιον: τῶν μυροφόρων, «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας» (Μρ. ιε' 43-ις' 8).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Σημείωσις. Ἀπολυτίκιον τοῦ σήμερον συνορταζομένου ἁγίου Νικοδήμου, ψαλλόμενον, εἰ δόξοι τῷ προεστώπῃ ἡχος δ', πρὸς «Κανόνα πίστεως». «Χριστὸν τὸν Κύριον ἐν νυκτὶ ἐπεσκέψατο· ἀναγέννησιν ἄνωθεν ἐκδιδαχθεὶς ἐμαθήτευσεν, ὡς κεκρυμμένος ἀπόστολος· εὐθαρσῶς διεφώνει πρὸς φαρισαίους καὶ γραμματεῖς, τὸν σωτήρα διώκοντας· ὃν νεκρὸν καθεῖλεν ἐκ τοῦ σταυροῦ, μύρα τῆ ταφῆ ἐνεγκὼν, Νικόδημος ὁ ἔνθερμος».

23. Δευτέρα. † Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ τροπαιοφόρου († 303).

Σημείωσις. «Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῶν μυροφόρων» (Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §19). Τὰ μεθεόρτα ταῦτα ζήτει εἰς τὸ Πεντηκοστάριον τῆ Κυριακῆ τῶν μυροφόρων ἑσπέρας καὶ τῆ Δευτέρᾳ πρωί, τὰ δὲ ἐλλείποντα ἀναπληροῦνται ἐκ τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», Δόξα, «Ὅτε κατήλθες»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 6 στιχηρὰ τοῦ ἁγίου «Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι» κ.λπ., Δόξα, «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μυροφόροι γυναῖκες». Εἴσοδος κ.λπ., καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τοῦ μεγα-

λομάρτυρος. Ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου «Ἄνευφη-
μοῦσι λαοί» κ.λπ. –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευ-
ταῖα–, Δόξα, «Τὸν νοερόν ἀδάμαντα», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς
«Μετὰ φόβου ἦλθον». Ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε
κατήλθες», Δόξα, «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυ-
ροφόροις».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν
στιχηρά, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἠτήσατο
Ἰωσήφ» (ᾄδα εἰς τὴν λιτὴν τῆς Κυρ. τῶν μυροφόρων)· τρισά-
γιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς
τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα
[μετὰ τὴν α' στιχολ.] τοῦ ἁγίου «Ἀνέτειλεν ἰδού», Δόξα, Καὶ
νῦν, τὸ ἐξῆς τῆς ἑορτῆς, ἦχος β', πρὸς «Τὰ ἄνω ζητῶν»·

Τὰ μύρα θερμῶς, τῷ τάφῳ προσκομίζουσαι, γυναῖκες σω-
τήρ, ἀγγέλου τῆ λαμπρότητι, τὰς ψυχὰς ἠγάλλοντο, καὶ Θεόν
σε τῶν ὄλων ἐκήρυττον, καὶ μαθηταῖς ἐβόων· Ὅντως ἀνέστη
ἐκ τάφου ἡ πάντων ζωή.

[Μετὰ τὴν β' στιχολ.] κάθισμα τοῦ ἁγίου «Πόθῳ ζέοντι»,
Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'·

Αἱ μυροφόροι ὄρθρῳι γενόμεναι, καὶ τὸ μνήμα κενὸν θεα-
σάμεναι, τοῖς ἀποστόλοις ἔλεγον· τὴν φθορὰν καθεῖλεν ὁ κρα-
ταιὸς, καὶ τοὺς ἐν ἄδη ἤρπασε τῶν δεσμῶν· κηρύξατε παρηρη-
σία, ὅτι ἀνέστη Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος ἡμῖν τὸ μέγα
ἔλεος.

[Μετὰ τὸν πολυέλεον,] κάθισμα τοῦ ἁγίου «Γεωργήσας
ἐμμελῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'·

Τὰ μύρα τῆς ταφῆς σου αἱ γυναῖκες κομίσασαι, λαθραίως
πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο ὄρθρῳι, τῶν Ἰουδαίων δειλιῶσαι
τὴν αὐθάδειαν, καὶ στρατιωτῶν προορῶσαι τὴν ἀσφάλειαν·
ἀλλὰ φύσις ἀσθενῆς τὴν ἀνδρείαν ἐνίκησεν, ὅτι γνώμη συμ-
παθῆς τῷ Θεῷ εὐηρέστησε· προσφόρως οὖν ἐκραύαζον·
Ἀνάστα Κύριε βοήθησον ἡμῖν, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τοῦ
ὀνόματός σου.

Εὐθύς «Ἐκ νεότητός μου» καὶ ἡ λοιπὴ συνήθης τάξις τοῦ
Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου ὡς ἀκριβῶς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον·

Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, Τρίτης ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Κανόνες, ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοτοκίων αὐτοῦ καὶ ὁ α' τοῦ ἁγίου μετὰ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ». Ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις», τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος β'·

Τῶν μαθητῶν σου ὁ χορός, σὺν μυροφόροις γυναιξίν, ἀγάλλεται συμφώνως, κοινήν γὰρ ἑορτὴν σὺν αὐταῖς ἑορτάζουσιν, εἰς δόξαν καὶ τιμὴν τῆς σῆς ἀναστάσεως, καὶ δι' αὐτῶν βοῶμέν σοι· Φιλάνθρωπε Κύριε, τῷ λαῷ σου παράσχου τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀφ' ε' ὥδης κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγίου καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τοῦ ἁγίου καὶ τὸ τῶν μυροφόρων. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ ἁγίου, Δόξα, «Ἀνέτειλε τὸ ἔαρ», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (τὸ τῶν αἰῶνων τῆς ἡμέρας) «Ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον». Δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις», «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ., «Ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς» (Πρξ. ιβ' 1-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάν. «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον»· μετὰ τὴν θ. κοινωνίαν «Χριστὸς ἀνέστη».

Εἰδήσεις. 1. Αἱ καθημερινὰ ἀκολουθία διεξάγονται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ 3 ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς ψάλλονται ὡς ἐξῆς· «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς μυροφόροις» (Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα), ἀλλ' εἰς τὸ τέλος τοῦ μεσονυκτικοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου μόνον τὸ «Ταῖς μυροφόροις».

2. Ἐως τοῦ Σαββάτου τῆς παρουσίας ἑβδομάδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῶν μυροφόρων «Τὴν Μωσέως ὥδην» (μετὰ στίχου εἰς τὰ τροπάρια «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἐνῶ εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται ἐπισηραγιστικὸν κοντάκιον τὸ ἐξῆς· ἦχος β'·

«Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις φθεγξάμενος, τὸν θρήνον τῆς προμή-
τορος Εὐας κατέπαυσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ ὁ Θεός· τοῖς
ἀποστόλοις δὲ τοῖς σοῖς κηρύττειν ἐπέταξας· ὁ σωτὴρ ἕξανέστη τοῦ
μνήματος».

- 24. Τρίτη.** Ἐλισάβετ τῆς ὀσίας. Δούκα νεομάρτυρος τοῦ ῥάπτου
ἐκ Μυτιλήνης († 1564), Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μα-
γνησίᾳ († 1776).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν' 5-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ζ' 27-33).

- 25. Τετάρτη.** † Μάρκου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ (α' αἰ.).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ὁ εὐσχήμων», Δόξα, «Ὅτε κα-
τῆλθε»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 6 προσό-
μοια τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Σοῦ ἐξεχύθη χάρις», Καὶ νῦν, τῆς
ἑορτῆς «Αἱ μυροφόροι γυναῖκες» (βλ. Τρίτη μυροφόρων ἐσπέ-
ρας). Εἴσοδος κ.λπ., προκείμενον «Τὸ ἔλεός σου, Κύριε». Εἰς
τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου –εἰς τοὺς πρὸ
αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τοῦ ἀποστόλου «Δεῦ-
τε τῆς οὐρανόμουσταγωγίας», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἥτησα-
το Ἰωσήφ» (Τρίτη μυροφ. ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον). Ἀπολυτί-
κια «Ὁ εὐσχήμων», «Ὅτε κατῆλθε», Δόξα, «Ἀπόστολε ἅγιε
καὶ εὐαγγελιστὰ Μάρκε», Καὶ νῦν, «Ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ
ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον τῆς ἡμέρας.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ εἰς τὴν α' στιχολογίαν τὸ «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ
μνήματος» (ἐκ τῆς Τετάρτης πρωί), Δόξα, τὸ ἀποστολικόν «Ὁ
σοφίας ὑπὲρ ῥήτορας τοὺς ἄλιεις» (ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου,
Πέμπτη πρωί), Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θείας γεγόναμεν κοινω-
νοὶ φύσεως» (ἐκ τῆς Πέμπτης πρωί)· εἰς τὴν β' στιχολογίαν τὸ
τῆς ἑορτῆς «Πρὸς τὸ μνήμά σου, σῶτερ» (ἐκ τῆς Τετάρτης
πρωί), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εὐθύς τὸ «Ἀνάστασιν Χρι-
στοῦ» καὶ ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ τῶν μυροφόρων μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ καὶ
τοῦ ἀποστόλου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον τῶν μυροφόρων
χῦμα, καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου,

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τὰ μύρα θερμῶς*» (ὄρα ἐνταῦθα εἰς τὰς 23 Ἀπρ.)· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ ἀποστόλου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τοῦ εὐαγγελιστοῦ «*Σὺ τὴν υἰότητα Πέτρου*» καὶ τὸ τῶν μυροφόρων.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἪΝΟΥΣ τὰ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Σοῦ ἐξεχύθη χάρις*» (ζήτηε εἰς τὸν ἑσπερινόν), Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μετὰ φόβου ἦλθον*» (Τετάρτη μυροφόρων, εἰς τοὺς αἶνους). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς μυροφόροις γυναιξί*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ὁ εὐσχήμων*», «*Ὅτε κατήλθες*», «*Ταῖς μυροφόροις*», «*Ἀπόστολε ἅγιε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον ἀποστολικά· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Ἀπρ. 25, «*Ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ Θεοῦ*» (Α' Πέτ. ε' 6-14)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετ. ιε' ἐβδ. Μαθθ., «*Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ἀποστέλλειν τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ δύο δύο*» (Μρ. ς' 7-13). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· εἰς τὴν μετὰ τὴν κοινωνίαν εὐλόγησιν «*Χριστὸς ἀνέστη*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

26. Πέμπτη. Βασιλέως ἐπισκόπου Ἀμασειᾶς ἱερομάρτ. († 332), Γλαφύρας καὶ Ἰούστας ὁσίων († 322).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 40-44).

27. Παρασκευή. Συμεῶν ἐπισκόπου Ἱεροσολύμων, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, ἱερομάρτυρος († 107).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν' 40-θ' 18).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Παρ. γ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 48-54).

28. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν μυροφόρων». Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα μαρτύρων (γ' αἰ.), Μέμνονος ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §19)· ἔξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. Πράξεων (Πρξ. θ' 19-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἔβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη».

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Ἰάσωνος καὶ Σωσιπάτρου ἀποστόλων ἐκ τῶν 70· Κερκύρας μάρτυρος, Ἰωάννου (Καλοκτένου) μητροπολίτου Θηβῶν († ιβ' αἰ.). Ἦχος γ', ἑωθινὸν ε' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§20-22).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ, ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Ἀποστολε ἅγιε»· κοντάκιον «Τὸ χαῖρε ταῖς μυροφόροις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς (ἄνευ τοῦ Δεῦτε προσκυνήσωμεν) καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 7 καὶ τὰ δύο ἰδιόμελα τοῦ παραλύτου (δευτεροῦντες τὸ α'), Δόξα, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Ὁ τῷ πάθει σου, Χριστέ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερόν», Δόξα, «Ἐν τῇ στοᾷ», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα». Ἀπολυτίκιον «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ τῆς λιτῆς ἰδιόμελα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Ἐκπλήττων τῇ ὀράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· μετὰ τὴν γ' ὥδην τὸ μεσῳδιον κάθισμα «Ῥῆμα παράλυ-

τον» και τὸ θεοτοκίον*· μετὰ τὴν ζ´ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ παραλύτου, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ τοῦ Πάσχα· (ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ´ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ἵψουτε Κύριον» κ.λπ., τοῦ πάσχα «Σαρκὶ ὑπνώσας» (ἅπαξ) καὶ τοῦ παραλύτου (ἐπίσης ἅπαξ).

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Κύριε, τὸν παράλυτον», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος Κυρ. Παραλύτου, «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον» (Πρξ. θ´ 32-42)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα» (Ἰω. ε´ 1-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως, παρθένε». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ.

Εἰδήσεις. 1. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τοῦ παραλύτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ παραλύτου «Θαυμαστός ἐνδόξως» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

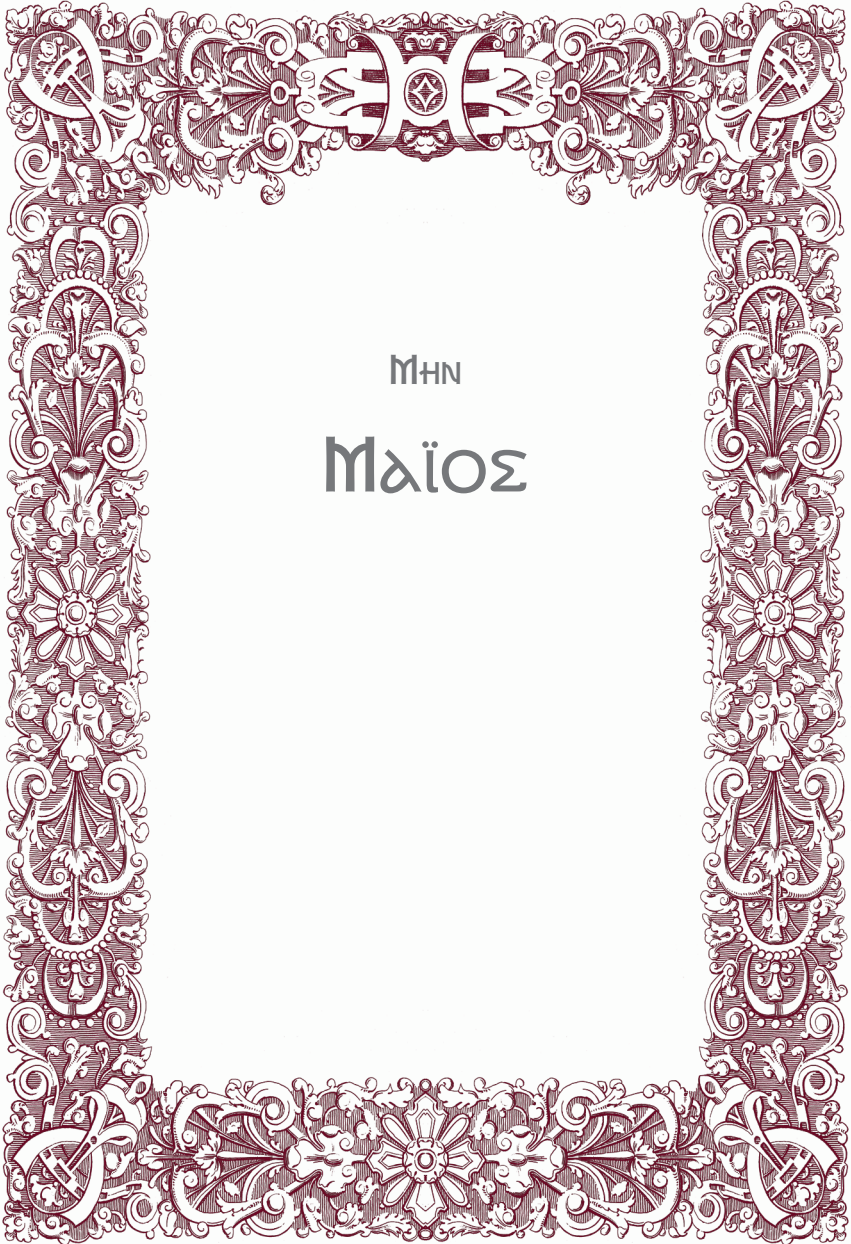
2. Αἱ καθημεριναὶ ἀκολουθίαι διεξάγονται ὡς εἰσὶν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· κοντάκιον τῇ Δευτέρᾳ καὶ Τρίτῃ τὸ τοῦ παραλύτου «Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε», ἀπὸ δὲ τῆς Τετάρτης τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς».

* Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπαναλήψεως τοῦ αὐτομέλου «Τὴν ὠραιότητα», προτιμητέον τὸ ἐξῆς ὅμοιον θεοτοκίον (ἐκ τῆς Παρακλητικῆς):

«Τὸν ἀκατάληπτον καὶ ἀπερίγραπτον, τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, ἐν τῇ γαστρὶ σου μυστικῶς ἐχώρησας, θεομῆτορ· μίαν καὶ ἀσύγχυτον τῆς Τριάδος ἐνέργειαν, ἔγνωμεν τῷ τόκῳ σου, ἐν τῷ κόσμῳ δοξάζεσθαι· δι' ὃ καὶ εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη».

30. Δευτέρα. Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος τῆς ἐν Πικριδίῳ († 1725).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιῖου μετὰ τῶν ὕμνων τοῦ Πεντηκοσταρίου, εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εισόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ μεγάλης δοξολογίας. Ἀπολυτίκια, τὸ ἀναστάσιμον «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, «*Ἀπόστολε ἅγιε Ἰάκωβε, πρόσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ, ἵνα παισμάτων ἄφεσιν παράσχη ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν*», Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*». Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– τοῦ ἀποστόλου, Σαβ. δ' ἐβδ. Πράξ., «*Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐπέβαλεν Ἡρώδης*» (Πρξ. ιβ' 1-11). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ὃ ζῆτει Κυρ. β' Μαθ., «*Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν*» (Μαθ. δ' 18-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

ΜΗΝ

Μαϊος

ΜΗΝ ΜΑΪΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ παραλύτου». Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (ς' αἰ. π.Χ.). Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 21-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. δ' ἐβδ. Ἰωάννου (Ἰω. ζ' 1-13).

2. Τετάρτη. † «Ἡ ἑορτὴ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἀνακομιδὴ τῶν ἰ. λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 2 Μαΐου 373).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Εὐφραινέσθω*»: κοντάκιον «*Τὴν ψυχὴν μου, Κύριε*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός (Ψαλτήριον δὲν στιχο-λογεῖται διὰ τὴν δεσποτικὴν ἑορτήν). Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ ἱεράρχου ἕτερα 3, Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Χριστοῦ τὸν ἱεράρχην*», Καὶ νῦν, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης τῆς σῆς*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς –εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν–, Δόξα, τοῦ ἱεράρχου «*Πάλιν ἡμῖν ὁ χρυσορροάς*», Καὶ νῦν, «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς διδάσκοντός σου*». Ἀπολυτίκια «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*», Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Στύλος γέγονας*», Καὶ νῦν, αὐθις τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «*Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ*», Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον τῆς ἑορτῆς «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς δοξάζομεν τὸν ἐν μέσῳ*» (βλέπε Τετάρτη Μεσοπ. ἑσπέρας –πρὸ τῆς Πέμπτης πρωί–, εἰς τὸν στίχον)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ. Καθίσματα ἀνὰ ἓν τοῦ ἁγίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· εἶτα «*Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι*» καὶ ὁ ν' ψαλ-

μὸς χῦμα. Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς (ὁ μὲν πρῶτος μετὰ τῶν εἰρωμῶν ὁ δὲ δευτέρος ἄνευ εἰρωμῶν καὶ ἄνευ τῶν τριαδικῶν τροπαρίων) καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου. Ἀπὸ γ' ὠδῆς κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ ἁγίου (χῦμα), εἶτα ψάλλονται τὸ α' μεσῳδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, τὸ τοῦ Μηναίου «*Τὴν τῶν αἰρέσεων*», Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ*». Ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τῆς ἑορτῆς «*Θάλασσαν ἔπηξας*» ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν* ἢ θ' ὠδῆ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς (μετὰ τοῦ εἰρμοῦ τοῦ πρώτου), καὶ ὁ εἶρμος «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Ἐξαποστειλάρια, τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ ἁγίου καὶ αἵθις τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*») τὰ 3 προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ ἕτερα 3 τοῦ ἁγίου (ἅπαντα ἀνά μίαν), Δόξα, τοῦ Μηναίου «*Τὸ μέγα κλέος*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Φωτισθέντες, ἀδελφοί*», δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὸ «*Εὐλογημένη*» τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» τρεῖς. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον εὐθύς ἀπολυτίκια «*Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς*» καὶ «*Στυλὸς γέγονας*», κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*». Προκείμενον τοῦ ἱεράρχου (2 Μαΐου): Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, Ἰαν. 18, «*Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων*» (Ἑβρ. ιγ' 7-16) ἀλληλουιάριον* καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «*Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης*» (Ἰω. ζ' 14-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει κἀγὼ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος*» (ἄνευ ἀλληλουία εἰς τὸ τέλος): «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ· καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Ἐν τῇ τραπέζῃ, κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς Τρίτης τῆς Σαμαρεΐτιδος τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται ἐναλλάξ οἱ κανόνες τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (τῇ μὲν Πέμπτῃ, τῷ Σαββάτῳ καὶ τῇ Δευτέρᾳ ὁ α' κανὼν, τῇ δὲ Παρασκευῇ, τῇ Κυριακῇ καὶ τῇ Τρίτῃ ὁ β').

* Ἀλληλουιάριον, ἦχος γ', στίχος α' «*Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ*», στίχος β' «*Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός*».

2) Ἐπίσης ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς ἀποδόσεως, πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρειτίδος, ἂν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται αἱ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Θάλασσαν ἔπηξας» (ὄρα Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπρ. §31).

3) Κοντάκιον ἕως τῆς ἀποδόσεως τὸ τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς» [πλὴν τῆς Κυριακῆς τῆς Σαμαρειτίδος].

- 3. Πέμπτη.** Τιμοθέου καὶ Μαύρας μαρτύρων († 283). Πέτρου ἀρχιεπισκόπου Ἄργους († 950), Οἰκουμενίου ἐπισκόπου Τρίκκης, Θεοφάνους Περιθεωρίου (ιδ' αἰ.). Ξενίας παρθενομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 34-43).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 12-20).

- 4. Παρασκευή.** Πελαγίας μάρτυρος († 290). Ἰλαρίου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ι' 44-ια' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδομ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 21-30).

- 5. Σάββατον.** Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος (β' αἰ.). Εὐθυμίου ἐπισκόπου Μαδύτου, Ἐφραὶμ ὀσιομάρτυρος τοῦ νέου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ν' 31-42).

Σημείωσις. Ὅπου τιμᾶται πανηγυρικῶς ἡ μνήμη τῆς ἁγίας, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς συμψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου, συμφώνως μὲ τὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. 23 Ἀπριλίου §§30-32.

- 6. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ τῆς Σαμαρειτίδος ἐορτή, ἐν ἣ ὁ Χριστὸς μεσσιαν ἐαντὸν ὠμολόγηε». Ἰώβ τοῦ δικαίου (1700-1500 π.Χ.). Σεραφὶμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς († 1602), Σοφίας ὁσίας τῆς ἐν Κλεισοῦρα Καστορίας. Ἦχος δ', ἑωθινὸν ζ' (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§26-27).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη (ἐν Τρικκάλοις) Βησσαρίωνος ἐπισκόπου Λαρίσης, καὶ (ἐν Χώρα Σάμου) Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Ἐφέσῳ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἐορτῆς»· κοντάκιον «Τῆς ἐορτῆς τῆς νομικῆς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καὶ τῆς Σαμαρειτίδος 3, Δόξα,

«Παρά τὸ φρέαρ τοῦ Ἰακώβ», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Ἀπόστιχα τὸ ἀναστάσιμον «Κύριε, ἀνελθὼν ἐν τῷ στανρωῶ» καὶ τὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, τῆς Σαμαρειτιδος «Ὡς ὠφθης ἐπὶ γῆς», Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». Ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν Δόξα, Καὶ νῦν, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, καὶ τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἔστί»· ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ πάσχα μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ τῶν δύο θεοτοκίων· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς [τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ] τὰ καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Σαμαρειτιδος, τὸ μνηολόγιον, καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀναστάσεως ἡμέρα»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*, ἢ θ΄ ὠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων· εἶτα «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» μετὰ τοῦ «Ἐψοῦτε Κύριον» κ.λπ., καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ 4 στιχηρὰ «Πάσχα ἱερὸν», Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας», Καὶ νῦν, «Ἀναστάσεως ἡμέρα» μετὰ τοῦ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἴσοδον (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἀλλ' εὐθὺς τὰ) ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν», «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». Ἀπόστολος: Κυρ. ε΄ Πράξ., «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι»

(Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τῆς Σαμαρείτιδος, «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας» (Ἰω. δ' 5-42). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου». Κοινωνικὸν «Σῶμα Χριστοῦ»· «Χριστὸς ἀνέστη» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

7. Δευτέρα. Μνήμη τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ τιμίου Σταυροῦ (351). Ἀκακίου μάρτυρος († 303).

Ἡ ἀκολουθία διεξάγεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' εἰς τὰ ἐσπέρια, Δόξα, τοῦ Μηναίου, Καὶ νῦν, τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτικά «*Τοῦ σταυροῦ σου ὁ τύπος*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων κοντάκιον τῆς ἑορτῆς καὶ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Σταυροῦ, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· ἀφ' ε' κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Μηναίου· ἐξαποστειλάρια τοῦ Μηναίου καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιβ' 12-17)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. η' 42-52).

8. Τρίτη. † Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 449).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 23ης Ἀπριλίου, §§30-34) μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς (ζῆτει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, Δευτ. ε' ἐβδ. ἐσπέρας καὶ Τρίτη ε' ἐβδ. πρωί).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*», Δόξα, «*Τοῦ σταυροῦ σου*»· κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*».

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 6 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Τὸν υἱὸν τῆς βροντῆς*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῷ*». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τοῦ Μηναίου, Δόξα, «*Ἀπόστολε Χριστοῦ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς δοξάζομεν*». Ἀπολυτικά «*Ἀπόστολε, Χριστῷ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Κύριε, πρὸ τοῦ ἀχράντου σου σταυροῦ*» (ζῆτει Τρίτη ε' ἐβδ. εἰς τοὺς αἶνους)· τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου δις καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς ἄπαξ. [Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν] τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος πλ. α΄, πρὸς Τὸν συνάναρχον Λόγον·

Ὁ δεσπότης τῶν ὄλων ἐν τῷ ναῷ ἐστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν διελέγχει τρανώς, ἐν παρησιᾷ πολλῇ, ὡς βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. [Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν] τὸ κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς» (Τρίτη ε΄ ἔβδ. πρωί). [Μετὰ τὸν πολυέλεον] τὸ ἕτερον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ «Τὴν μνήμην τιμήσωμεν», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς·

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος τῶν καρδιῶν λογισμοὺς, ἐν μέσῳ ἀνέκραξε τοῦ ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς μεσαζούσης ἐκβοῶν παρησιᾷ· μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Ἄπασα ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἐν ἧ ἀπὸ τῶν βημοθύρων τὸ ια΄ ἐωθινὸν Εὐαγγέλιον «Ἐφάνερωσεν ἐαντὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα΄ 14-25). Κανόνες, ὁ β΄ τῆς μεσοπεντηκοστῆς, τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τοῦ ὁσίου· ἀπὸ γ΄ ὥδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς χῦμα, καὶ ψάλλεται τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Δόξα, τοῦ ὁσίου, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ» (ζῆτει αὐτὸ μεσώδιον εἰς τὸν ὄρθρον τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς)· ἀφ' ε΄ ὥδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ εὐαγγελιστοῦ καὶ τὸ συναξάριον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Θάλασσαν ἔπηξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Ἐξαποστειλάρια τὰ δύο τοῦ Μηναίου καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων». Εἰς τοὺς αἴνους τὰ 4 προσόμοια τοῦ Μηναίου ἀνά μίαν, Δόξα, «Εὐαγγελιστὰ Ἰωάννη», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Μεσοσύσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα» (Πεντηκοστάριον, Τρίτη πρωί, τὸ εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν). Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Μεσούσης τῆς ἑορτῆς*», «*Ἀπόστολε, Χριστῶ*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς*»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, Μαΐου 8, «*Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς*» (Α' Ἰω. α' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Εἰστήκεισαν παρὰ τῶ σταυρῶ*» (Ἰω. ιθ' 25-28, κα' 24-25)· «*Ἄξιον ἔστί*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Χριστὸς ἀνέστη»* ἅπαξ.

- 9. Τετάρτη.** «Ἀπόδοσις τῆς Μεσοπεντηκοστῆς». Ἡσαΐου προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Χριστοφόρου μάρτυρος († 250). Νικολάου τοῦ ἐν Βουνένοις.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διατάσσεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, ἀλλὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ στιχολογίας Ψαλτηρίου καὶ χωρὶς τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ ὄρθρῳ χωρὶς τοῦ συναξαρίου τῆς ἑορτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιγ' 13-24)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ς' 5-14).

- 10. Πέμπτη.** Σίμωνος ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Λαυρεντίου ὁσίου τοῦ Μεγαρέως, Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας ἐπὶ τῇ μετακομιδῇ τοῦ σεπτοῦ λειψάνου αὐτοῦ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ σήμερον ἕως τοῦ Σαββάτου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος «Ὁ πατάξας Αἴγυπτον» (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»).

2) Ἐπίσης μέχρι τοῦ Σαββάτου κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν ψάλλεται τὸ τῆς Σαμαρείτιδος «Πίστει ἔλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι».

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. β' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 12-19).

- 11. Παρασκευή.** Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τῆς Κων/πόλεως (402), Μωκίου ἱερομάρτυρος (γ' αἰ.). Κυρίλλου († 869) καὶ Μεθοδίου († 855) τῶν ἐκ Θεσσαλονίκης ἰσαποστόλων καὶ φωτιστῶν τῶν Σλαύων.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ' ἀπολυτικά «*Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως*» (εἰς τὸν ὄρθρον δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τῆς Θεοτόκου ἡ πόλις*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 5-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 17-28).

- 12. Σάββατον.** «Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρειτίδος». Ἐπιφανίου ἐπισκόπου Κωνσταντίας Κύπρου († 403), Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως († 11 Μαΐου 740). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἐν Κυθήροις.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν· ἐξαποστειλάριον καὶ κοντάκιον μόνον τὰ τῆς ἐορτῆς τῆς Σαμαρειτίδος. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Πράξεων (Πρξ. ιε' 35-41). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ε' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ι' 27-38). «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Χριστὸς ἀνέστη»· «Εἴη τὸ ὄνομα».

- 13. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.** «Ἡ θεραπεία τοῦ ἐκ γενετῆς τυφλοῦ». Γλυκερίας μάρτυρος († 177). Σεργίου ὁμολογητοῦ, Πανσικάκου ἐπισκόπου Συνάδων (ς' αἰ.). Ἦχος πλ. α'· ἑωθινὸν η' (τυπικὸν Πεντηκοστ. §§29-31).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ· μνήμη Ἀρσενίου τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «*Τὸ φαιδρὸν*»· κοντάκιον «*Πίστει ἐλθοῦσα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», ἀναστάσιμα στιχηρὰ 7, τοῦ τυφλοῦ ιδιόμελα 3, Δόξα, «*Κύριε, παράγων ἐν τῇ ὁδῷ*», Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα, τὸ ἀναστάσιμον «*Σὲ τὸν σαρκωθέντα*» καὶ τὰ «*Πάσχα ἱερόν*», Δόξα, «*Δικαιοσύνης ἤλιε*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*». Ἀπολυτικίον «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Χαῖρε, πύλη Κυρίου*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὸ ιδιόμελον τῶν αἰνῶν «*Ὁ διὰ σπλάγχνα ἐλέους*» ἄνευ στίχου, Δόξα, τὸ ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον «*Ὅλον τὸν βίον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Νεῦσον παρακλήσεσι*», τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ «*Ἀγγελικῇ ὁράσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Χαῖρε, πύλη Κυρίου». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ ὁ τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν δύο θεοδοκιῶν· μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τὸ μεσώδιον κάθισμα δίς· μετὰ τὴν ς΄ τὸ κοντάκιον, ὁ οἶκος, τὸ μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Τῷ σωτῆρι Θεῷ*»· (ἀντὶ τῆς σιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου) ἢ θ΄ ᾠδὴ τοῦ Πάσχα ὡς τῆ Κυριακῆ τῶν μυροφόρων· εἶτα ὁ εἶρμος «*Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ. καὶ τὰ 3 ἕξαποστειλάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ 4 στιχηρὰ «*Πάσχα ἱερὸν*» κ.λπ., Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «*Τίς λαλήσει*», Καὶ νῦν, «*Ἀναστάσεως ἡμέρα*» μετὰ τοῦ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ. Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὴν εἰσοδὸν (δὲν ψάλλεται πάλιν τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἀλλ' εὐθύς τὰ) ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Εἰ καὶ ἐν τάφῳ*». Ἀποστολὸς: Κυρ. ς΄ Πράξ., «*Ἐγένετο πορευομένων*» (Πρξ. ις΄ 16-34)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. τυφλοῦ, «*Παράγων ὁ Ἰησοῦς*» (Ἰω. θ΄ 1-38). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρμος «*Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου*». Κοινωνικὸν «*Σῶμα Χριστοῦ*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «*Χριστὸς ἀνέστη*» ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 14. Δευτέρα.** Ἰσιδώρου μάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 251). Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Λεοντίου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων (912-929).

Εἰδήσις. Τῇ Δευτέρᾳ καὶ τῇ Τρίτῃ τῶν κανόνων τοῦ Μηναιίου προτάσσεται ὁ κανὼν τοῦ τυφλοῦ «*Γῆν ἐφ' ἣν οὐκ ἔλαμψεν*»· ἐάν ἐορτάζηται ἅγιος, καταβασίαι «*Τῷ σωτῆρι Θεῷ*»· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον «*Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ´ ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ´ 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ´ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια´ 47-54).

15. Τρίτη. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ». Παχωμίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 358). Ἀχιλλείου ἀρχιεπισκόπου Λαρίσης (δ´ αἰ.).

Τὴν ἀκολουθίαν βλέπε ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, πρὸ τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως (τὴν β´ διατάξιν). Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ´ ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιζ´ 19-28). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ´ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ´ 19-36). «Ἐξίον ἐστίν».

16. Τετάρτη. † «Ἀπόδοσις τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πάσχα». Θεοδώρου ὁσίου τοῦ ἡγιασμένου († 368).

Εἰς τὴν θ´ (τριψαλμον). Ἀπολυτίκιον «Τὸν συνάναρχον Λόγον»· κοντάκιον «Τῆς ψυχῆς τὰ ὄμματα».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀντὶ τοῦ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», ὁ ἱερεὺς θυμῶν ἐνώπιον τῆς ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνεῖ «Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ», εἶτα τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» 10κις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἀλλὰ μετὰ τὴν εἴσοδον τὸ τῆς ἡμέρας προκειμένον. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ διακαινησίμῳ ἑβδομαδί (τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» διαλογικῶς).

Ἀντὶ μεσονυκτικοῦ ἡ ἐναρκτήριος ἀκολουθία τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὸν ὄρθρον. «Δόξα τῇ ἁγίᾳ», «Χριστὸς ἀνέστη» δεκάκις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ, τὰ εἰρηνικά καὶ εὐθὺς ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ Πάσχα· εἰς τὸ τέλος ἐκάστης ὠδῆς ἡ καταβασία τοῦ Πάσχα, τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» (τρὶς), τὸ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» ἅπαξ καὶ ἡ αἰτησις ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Πάσχα, μόνον τὸ μνηολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ εὐθὺς «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρὶς) καὶ «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς» (τρὶς) καὶ τὰ λοιπὰ ὡς τῇ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τοῦ Πάσχα· μετὰ τὴν εἴσοδον «Χριστὸς ἀνέστη», «Προλαβοῦσαι», «Εἰ καὶ ἐν τάφῳ». «Ὅσοι εἰς Χριστόν». Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τοῦ Πάσχα– τῆς ἡμέρας, Τετ. ζ´ ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιη´ 22-28). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, Τετ. ζ´ ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ´ 36-47). «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου»· «Σῶμα Χριστοῦ». Τὸ «Χριστὸς ἀνέστη» ἅπαξ ἀντὶ τοῦ Εἴδο-

μεν τὸ φῶς, καὶ τρεῖς ἀντὶ τοῦ Εἴη τὸ ὄνομα. Ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα ἐν τέλει διαλογικῶς.

Σημείωσις. Ἐν τῇ τραπέξῃ ἐπιτρέπεται κατάλυσις ἰχθύος (βλέπε Πεντηκοστάριον, Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, καὶ Πηδάλιον σ. 789).

17. Πέμπτη. † Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας τῶν ἀποστόλων (α' αἰ.). Ἀθανασίου ἀρχιεπ. Χριστιανουπόλεως Τριφυλίας († 1735), Νικολάου νεομ. τοῦ ἐκ Μετσόβου († 1617).

Ἡ θ' τοῦ Πάσχα, ἐν ἣ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» τρεῖς καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου. Τὰ ἐσπέρια στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς εἰς 6 (δευτερουμένου τοῦ πρώτου), μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν, καὶ ἐφεξῆς ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινός...» καὶ εἶτα τὸ «Δι' εὐχῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸ «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», εὐθύς τρισάγιον κ.λπ.· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· ἀπολυτικίον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικίον τρεῖς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.] Καθίσματα, οἱ ἀναβαθμοὶ «Ἐκ νεότητός μου» κ.λπ., τὰ τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου (ἑωθινὸν γ', ὃ περ ἀναγινώσκεται ἐκ τῶν βημοθύρων), κανόνες καὶ καταβασαίαι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τῆς ἑορτῆς, τὸ μνηολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀντὶ τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν δύο κανόνων, τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἄγγελοι τὴν ἄνοδον τοῦ δεσπότη», καὶ ὁ εἰρμὸς «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάριον (τρεις), αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, «Τὸν μὲν πρῶτον λόγον» (Πρξ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ἑωθινὸν ζ', «Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νεκρῶν» (Λκ. κδ' 36-53).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Εἰδήσεις. 1) Ἀπὸ τοῦ ψαλέντος τὴν ἑσπέραν τῆς χθὲς ἑσπερινοῦ ἄρχεται προτασσόμενον τοῦ προοιμαικοῦ τὸ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ'.

2) Ἔως τῆς ἀποδόσεως, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ «Θεῖω καλυφθεῖς».

3) Εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας»· εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ψάλλεται τὸ «Ἄξιον ἐστίν», ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ» καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὸ «Εἶη τὸ ὄνομα»· ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

18. Παρασκευή. Πέτρου, Διονυσίου, Ἀνδρέου, Παύλου, Χριστίνης, Ἡρακλείου, Παυλίνου καὶ Βενεδίμου τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιθ' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 1-11).

19. Σάββατον. Πατρικίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Προύσης καὶ τῶν σὺν αὐτῷ. Τῶν 13 ὀσιομαρτύρων μοναχῶν τῆς μονῆς Παναγίας Καντάρας Κύπρου τῶν καέντων ἐν Λευκωσίᾳ ὑπὸ τῶν Φράγγων λατινοδόξων († 1231).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. κ' 7-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιδ' 10-21).

20. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Τῶν ἁγίων 318 θεοφόρων πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Θαλλελαίου μάρτυρος († 284). Λυδίας τῆς Φιλιππησίας (α΄ αἰ.). Νικήτα, Ἰωάννου καὶ Ἰωσήφ ὁσίων (ια΄ αἰ.). Ἦχος πλ. β΄, ἑωθινὸν ι΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη ἕως τῆς θ΄ ὥρας αὐριον) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα, τὰ Δόξα, Καὶ νῦν τῆς λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου· ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια (βλέπε εἰς Πεντηκοστάριον). Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, καὶ πᾶσα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ (ι΄) Εὐαγγελίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ κ.τ.λ. καὶ ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ᾠδῆς κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Θεῖῳ καλυφθεὶς»· «Τὴν τιμωτέραν», «Χαίροις, ἄνασσα».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ’ εἰς τὸ β΄ λέγεται ἐφύμνιον τὸ «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», καὶ εἰς τὸ γ΄ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης»· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...»*.

* Περὶ τῆς ἀνωτέρω τάξεως τῶν ἀντιφώνων καὶ τοῦ εισοδικοῦ βλέπε: α) Ἡμερολόγιον/Δίπτυχα Ἐκκλ. Ἑλλάδος, ἐτῶν 1935 (σ. 57), 1972 (σ. 97), 1990 (σ. 141), 1997 (σ. 136-137), 2001 (σ. 141), 2007 (σ. 168)· β) «Σύστημα Τυπικοῦ», ἐκδ. Α.Δ., §1869 καὶ ὑποσ. 1377. Πρβλ. Ἀγγέλου Βουδούρη, «Χρονικά Τυπικά», 1940, σ. 175, §172.

[Ἐὰν ψαλοῦν τυπικά, εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 ἐκ τῆς ζ' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν Πατέρων· εἰς δὲ τὸ Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς...»]

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ζ' Πράξι., «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι» (Πρξ. κ' 16-18, 28-36)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ' ἀπὸ τοῦ Πάσχα, «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς» (Ἰω. ιζ' 1-13).

Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς, τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

21. Δευτέρα. † Κωνσταντίνου († 337) καὶ Ἑλένης († 327) τῶν θεοσοπέπων βασιλέων.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως (Τ.Μ.Ε. 21 Μαΐου, περίπτ. ζ' §10), ἃ τινὰ βλέπε τῇ Κυριακῇ τῶν πατέρων ἐσπέρας καὶ τῇ Δευτέρᾳ τῆς ζ' ἑβδ. πρωί, τὰ δὲ ἐλλείποντα ἐν τῇ κυρίᾳ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (Πέμ. Ἀναλήψεως).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ»· κοντάκιον «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακός, ἄνευ Ψαλτηρίου.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἰστώμεν στίχους 6 καὶ ψάλλομεν 3 προσόμοια τῶν πατέρων καὶ ἕτερα 3 τοῦ Μηναίου, Δόξα, «Πλουσίων δωρεῶν», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις». Εἴσοδος, κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν, Δόξα, «Σέλας φαινότατον», Καὶ νῦν, τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων» (Κυρ. τῶν πατέρων ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ», Δόξα, «Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον», Καὶ νῦν, «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ».

Εἴδησις. Ἐὰν τῇ λήξει τοῦ μεγάλου ἑσπερινοῦ ἀποδίδεται ἡ μνήμη τῶν πατέρων, καὶ παύουν ψαλλόμενοι οἱ ἕμνοι αὐτῶν.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων μετὰ τοῦ Δόξα, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Καὶ νῦν,

τῆς ἑορτῆς «*Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῶ*» (τὸ παραλειφθὲν ἐκ τῆς Κυρ. ἐσπέρας, εἰς τὸν στίχον), τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια «*Τοῦ σταυροῦ σου τὸν τύπον*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ὡς ἐξῆς· τῶν ἁγίων «*Νέος γέγονας Δαβίδ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς (Δευτέρα ζ' ἔβδ. πρωί) «*Ἀγγέλων θαυμαζόντων*»· εἶτα τῶν ἁγίων «*Ἐλκόμενος ἐπὶ σταυροῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον τῆς ἑορτῆς «*Τοῦ ἄδου σκυλευθέντος*»· εἶτα τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον τῶν ἁγίων «*Ἡ εὐσημος μνήμη σου*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι τῆς ἑορτῆς, ἦχος δ', πρὸς «*Ἐπεφάνης σήμερον*»·

Οἱ κλεινοὶ διάκοσμοι τῶν θείων νόων, τὸν τῆς δόξης Κύριον ἀναληφθέντα ἐμφανῶς, μετὰ σαρκὸς θεασάμενοι, πύλας -ἐβόων- ἀλλήλοις ἐπάρατε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ὄρθρου -μετὰ τῆς ἐν τῷ Μηναίῳ τάξεως αὐτοῦ- τὸ τῆς λειτουργίας τῆς 13ης Νοεμ., «*Ἐγὼ εἰμί ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Εἶτα ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, Δόξα, «*Ταῖς τῶν θεοστέπτων*», καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Μηναίου.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ β' τῆς ἑορτῆς τῆς ἀναλήψεως καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσώδιον τῆς ἑορτῆς (Πέμπτη Ἀναλήψεως πρωί, μετὰ τὴν γ' ὥδην) «*Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις*»· ἀφ' ς' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ Μηναίου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖα καλυφθεῖς*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Χαίροις, ἄνασσα*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ, τὸ τοῦ Μηναίου «*Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων εἴληφε*» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε*» (Πέμπτης Ἀναλήψεως πρωί).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς, τὰ 4 προσόμοια τῶν ἁγίων «*Χαίροις, Κωνσταντίνε πάνσοφε*» κ.λπ., Δόξα, «*Ὁ τῶν ἀνάκτων ἄναξ*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἐκ τοῦ ὄρους*» (Δευτ. ζ' ἔβδ. πρωί, εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν)· δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σώσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς...*»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος τῶν ἁγίων, Μαΐου 21, «*Ἀργίππας ὁ βασιλεύς*» (Πρξ. κς' 1, 12-20)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, ζῆτει Νοεμ. 13 εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος*» (Ἰω. ι' 1-9).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιόν ἐστιν*». Κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*»· «*Πληρωθήτω*»· «*Εἶη τὸ ὄνομα*» καὶ ἀπόλυσις.

- 22. Τρίτη.** Βασιλίσκου μάρτυρος († 308)· Δημητρίου καὶ Παύλου νεομαρτ. πολιούχων Τριπόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ μνήμη τῆς β' Οἴκουμ. συνόδου ἐν Κωνσταντινουπόλει (381).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κα' 26-32).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 2-12).

- 23. Τετάρτη.** Μιχαὴλ ἐπισκόπου Συνάδων τοῦ ὁμολογητοῦ († 821). Μαρίας μυροφόρου τοῦ Κλωπᾶ, Συνεσίου ἐπισκ. Καρπασίας τῆς Κύπρου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κγ' 1-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 15-23).

- 24. Πέμπτη.** Συμεῶν ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει († 590).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. κε' 13-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ις' 22-33).

- 25. Παρασκευή.** «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως». Ἡ γ' εὗρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρομοῦ καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου (850).

Σημείωσις. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται μετὰ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἀναλήψεως (T.M.E. 25 Μαΐου, §7, καὶ 21 Μαΐου, §§14-16).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς

6 και τοῦ Προδρόμου προσόμοια 4 (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), Δόξα, «*Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν*». Εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας «*Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου*» (τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς δὲν λέγονται ἐν τῇ ἀποδόσει). Ἀπόστιχα τῆς ἑορτῆς, Δόξα, τοῦ προδρόμου «*Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἀνέβη ὁ Θεός*». Ἀπολυτίκια τῆς ἑορτῆς, Δόξα, τοῦ Προδρόμου, Καὶ νῦν, πάλιν τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα ἀνὰ ἐν τοῦ Προδρόμου, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ «*Ἐκ νεότητός μου*» καὶ ἡ λοιπὴ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ*» [Λκ. ζ' 17-30]). Κανόνες, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς χῦμα, καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Προδρόμου «*Ἐπεφάνη σήμερον*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσῶδιον τῆς ἑορτῆς «*Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ προδρόμου καὶ τὸ μηνολόγιον. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Θεῖω καλυφθεῖς*»· εἶτα (δὲν στιχολογοῦμεν «*Τὴν τιμιωτέραν*», ἀλλὰ) ψάλλεται ἡ θ' ὥδὴ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ τοῦ Προδρόμου μετὰ στίχου «*Προφήτα τοῦ Χριστοῦ*», εἶτα ὁ εἶρμος «*Χαίροις, ἄνασσα*». Ἐξαποστειλάρια τὸ τῆς ἑορτῆς, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ πάλιν τὸ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἶνους (ἀπὸ τοῦ στίχου «*Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον*») προσόμοια τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τοῦ προδρόμου ἕτερα 3 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν), Δόξα, «*Τὴν πανσεβάσμιον κάραν*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἐτέχθης ὡς αὐτὸς ἠθέλησας*», δοξολογία μεγάλη, τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ*», «*Ὡς θεῖον θησαύρισμα*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας*». Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος τοῦ προδρόμου, Κυρ. ιε' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι*» (Β' Κορ. δ' 6-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Μαθ.,

«Ἀκούσας Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ» (Μτθ. ια΄ 2-15). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν». Κοινωνικὸν «Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλλαγμῶν» ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ», «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις.

26. † Σάββατον πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). Κάροπου ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ἄλφαιου ἀποστόλου.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον τῆς Ἀναλήψεως· (μικρὰ) ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς).

Αἱ ἀκολουθίαι ψάλλονται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Κυριακῆς τῆς ἀπόκρῳ (ὄρα 10 Φεβρουαρίου).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, ἄνευ εισόδου· μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ νεκρῶσιμος κανὼν (ἐκ τῆς παννυχίδος) καὶ τὸ μνημόσυνον.

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου, ἀλλ΄ εἰς ἐκάστην ὥδην προτάσσεται ὁ εἰρμὸς αὐτῆς μὴ ἐπαναλαμβανόμενος ἐν τέλει, πλὴν τῆς γ΄ καὶ ς΄ ὥδης· μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον, τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου καὶ εἶτα τὸ ἐξῆς ὑπόμνημα (ἐκ τοῦ Τριωδίου): «Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ΄ αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ΄ ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θειότατοι πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχου· Ἀμνημόνησον παισιμάτων νεκροῖς, Λόγε,

τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσασμένων ψυχᾶς κατάταξον, δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν δικαίων σου σκηναῖς καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν».

Καταβασίαι δὲν ψάλλονται, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῶν γ΄, ς΄, η΄ καὶ θ΄ ὥδων εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· «Τὴν τιμωτέραν», ἐξαποστειλάρια, αἶνοι, ἀπόστιχα κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Σὲ καὶ τεῖχος» (ὡς ὀρίζει καὶ τὸ Τ.Μ.Ε., Σαββάτω πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς §45).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εισοδικὸν τὰ τῶν καθημερινῶν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας»

καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων». Ἀπόστολος: κοιμηθέντων, «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν» (Α΄ Θεσ. δ΄ 13-17)· Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς (ια΄ ἑωθινόν), «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα΄ 14-25). «Ἄξιον ἔστι». Κοινωνικὸν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Ὁ βάθει σοφίας»· «Πληρωθήτω». Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τὰ τροπάρια «Μετὰ πνευμάτων δικαίων» κ.λπ., μεθ' ἧ μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπόκρουστος σημειοῦται· εἶτα ἡ ἀπόλυσις τῆς θ. λειτουργίας.

27. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. «Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ». Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος (ς΄ αἰ.). Ἰωάννου ὁμολογητοῦ τοῦ Ῥώσου († 1730). (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§47-50.)

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικίον «Ὁ βάθει σοφίας»· κοντάκιον «Μετὰ τῶν ἁγίων».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν δὲν στιχολογοῦμεν Ψαλτήριον, εἰς δὲ τὰ ἑσπέρια (εἰς στίχους 10) δευτεροῦμεν τὸ «Πεντηκοστὴν ἑορτάζομεν» καὶ τὸ «Εἶδομεν τὸ φῶς». Εἰς τὴν εἴσοδον προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὸ ἀπολυτικίον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» ψάλλεται τρίς. Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλογητὸς ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε» (ὃ περ ἐφεξῆς ἐπανερχεται ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἀκολουθιῶν μέχρι τοῦ ἐπομένου Πάσχα), τρισάγιον κ.λπ., ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς, τρισάγιον καὶ ἀπολυτικίον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικίον τρίς, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Τὸ εἰδικὸν διὰ τὴν ἑορτὴν ὄρθρινὸν Εὐαγγέλιον (Ἰω. κ΄ 19-23) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ. Ἀνάστασιν Χριστοῦ δὲν λέγομεν, ἀλλ' εὐθὺς τὸν ν΄ ψαλμὸν χῦμα. Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν «ἄνευ σίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν,

εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος). Ἄφ' ε' ᾠδῆς τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὰ συναξάρια Μηναίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Καταβασία διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Πόντῳ ἐκάλυψε» καὶ «Θεῖῳ καλυφθεῖς». Ἄντι τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἢ θ' ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α' μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β' μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀπόστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου»]* καὶ ἐν τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ «Μὴ τῆς φθορᾶς» καὶ «Χαίροις, ἄνασσα». Ἐξαποστειλάρια (τὸ α' δίς, τὸ β' ἅπαξ), στιχηρὰ αἰῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ» (ἅπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ὁ γ' στίχος τοῦ α' ἀντιφώνου ἄρχεται «Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι...»).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου· ἕσωμεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, μόνον τὸ ἀπολυτίκιον καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἄντι τρισαγίου, «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, Κυρ. η' Πράξ., «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς» (Πρξ. β' 1-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. η' Ἰωάν., «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ τῆς ἑορτῆς» (Ἰω. ζ' 37-52, η' 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Μὴ τῆς φθορᾶς». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ ἑσπερινῷ χθές. Ἐν συνεχείᾳ συνάπτεται συνήθως καὶ ὁ ἑσπερινός, ὡς ἔπεται.

Ὁ ἑσπερινὸς τῆς γονυκλισίας. Ἡ ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», καὶ τὸ μέγα προκείμενον «Τίς θεὸς μέγας» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἶτα αἱ εὐχαὶ τῆς γονυκλισίας κατὰ τὴν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τάξιν, τὰ ἀπό-

* Τὰ ἀνωτέρω σημειοῦνται κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀναλήψεως, καθόσον τὸ Τ.Μ.Ε. οὐδὲν σημειώνει εἰς τὴν θ' ᾠδὴν τῆς ἑορτῆς.

στιχα και τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ» (γ'). Ἀπόλυσις «Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτὸν καὶ τὴν ἡμετέραν ὄλην ἀνθρωπεῖαν προσλαβόμενος φύσιν καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τὸ τε θεῖον καὶ ἅγιον καὶ ὁμοούσιον καὶ ὁμοδύναμον καὶ ὁμόδοξον καὶ συναΐδιον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητρὸς, τῶν ἁγίων ἐνδόξων πανευφήμων, θεοκηρύκων καὶ πνευματοφόρων ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλέησαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν».

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ῥώσου, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ μετατίθεται τῇ ἐπαύριον Δευτέρα τοῦ ἁγ. Πνεύματος καὶ συμπάλλεται ἐκ τῆς οἰκείας φυλλάδος μετὰ τῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου, κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ τυπικοῦ Μαΐου 25, §§8-9.

28. † Δευτέρα μετὰ τὴν Πεντηκοστήν. «ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ». Εὐτυχοῦς ἐπισκόπου Μελιτινῆς († α' αἰ.). Ἐλικωνίδος μάρτυρος († 244). Ἀνδρέου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ. Ἦχος πλ. β', ἔωθινὸν ι' (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§41-42). (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§51-52.)

Τῇ Δευτέρα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σὺνάξις τῆς Θεοτόκου «Φαερωμένης» ἐν Λευκάδι.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. «Εὐλόγητός ὁ Θεός», «Βασιλεῦ οὐράνιε», τρισάγιον κ.λπ., «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» γ', ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον «Εὐλόγητός εἶ, Χριστέ» τρεῖς, τὰ δὲ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ὁ ν' χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες ὡς χθές. Μετὰ τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τὰ συναξάρια τοῦ Μηναίου καὶ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασίαι μόνον οἱ εἰρμοὶ τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «Θεῖω καλυφθεῖς» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμωτέραν*) ἢ θ' ὠδή τῶν κανόνων ὡς χθές, καὶ ὁ εἶρμος «Χαίροις ἄνασσα». Τὰ

ἐξαποστειλάρια, τὰ στιχηρὰ τῶν αἰνῶν εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α'), δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ*» (ἄπαξ).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς χθές. Ἀντί τρισαγίου, «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*» (κατ' ἀπαίτησιν τοῦ Τ.Μ.Ε.). Ἀπόστολος: Δευτέρως ἀγ. Πνεύματος, «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: Δευτ. α' ἐβδ. Ματθαίου, «*Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε*» (Μτθ. ιη' 10-20). Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* ὁ εἰρμὸς «*Χαίροις ἄνασσα*». Κοινωνικὸν «*Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλάνθρωπε· ἀλληλούια*» «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», ὃ περ ψάλλεται ἐφεξῆς εἰς πᾶσαν θ. λειτουργίαν. Ἀπόλυσις ὡς τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παροῦσαν ἐβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικόν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου Εὐαγγελίου.

29. Τρίτη. Θεοδοσίας παρθενομάρτυρος, Ἀλεξάνδρου ἀρχιεπισκ. Ἀλεξανδρείας († 328). Ὑπομονῆς ὀσίας. [Ἐπέτειος τῆς ἀποφράδος ἡμέρας τῆς ὑπὸ τῶν Τούρκων γενομένης ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453).]

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 1-7, 13-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. δ' 23-ε' 13).

30. Τετάρτη. Ἰσαακίου ὀσίου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 383).

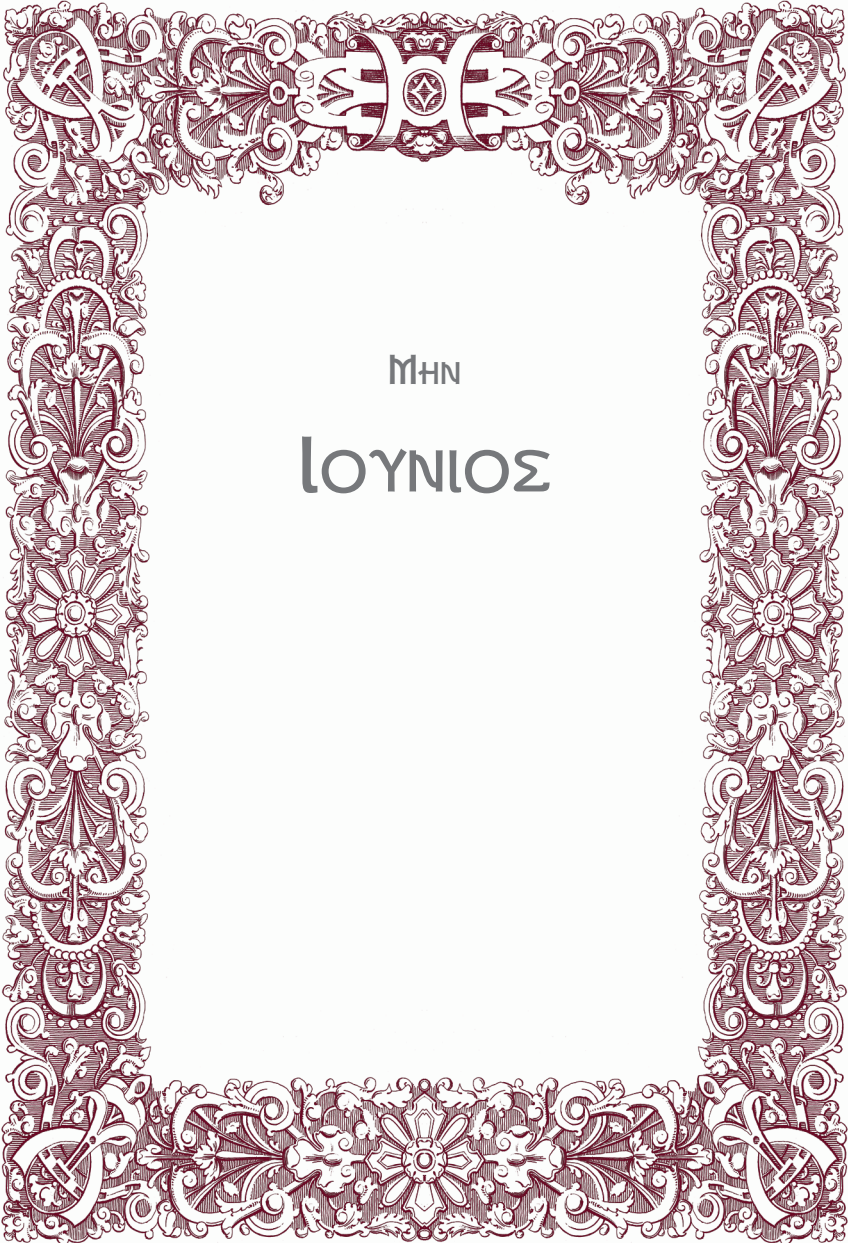
Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 18-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 20-26).

31. Πέμπτη. Ἐρμείου μάρτυρος (β' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α' 28-β' 9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. α' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε' 27-32).

ΜΗΝ

ΙΟΥΝΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 15 καὶ ἡ νύξ ὥρας 9

1. Παρασκευή. Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος († 166). Πύρρου ἐπισκόπου.

Εἰς τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Μηναίου σταυροθετοκία δὲν λέγονται, ἀλλὰ μετὰ τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ κανόνος, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς οἶον βούλει.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. α΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. β΄ 14-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε΄ 33-41).

2. Σάββατον. «Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς». Νικηφόρου Κων/λεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 828)· Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ ἐξ Ἀγαρηνῶν. (Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §52, «Τῷ Σαββάτῳ...»)

Ἡ ἀκολουθία ὡς διευτώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ τὰ ἐσπέρια εἰς στίχους 8 (ἅπαντα ἀνὰ μίαν) καὶ καταλιμπάνονται τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἑσπερινοῦ, τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς, καὶ ἐν τῷ ὄρθρῳ ὁ πολυέλεος καὶ τὸ μετ’ αὐτὸν κάθισμα, τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Πεντηκοσταρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον, ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. α΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. α΄ 7-13)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. α΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ε΄ 42-48). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «Χαίροις ἄνασσα». Κοινωνικὸν «Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθόν»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

3. † ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ». Λουκιλιανοῦ, Παύλης μαρτύρων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς 4 νηπίων († 370-375). Ἦχος πλ. δ΄· ἑωθινὸν α΄ (τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§53-55).

[Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων τελεῖται προσκύνημα εἰς τὰς κατακόμβας τῆς Μήλου (τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι παλαιοχριστιανικῆς).

νικόν μνημείον). Μνήμη τῶν ὁσίων Γρηγορίου, Θεοδώρου καὶ Λέοντος τῶν ἐν Σάμῃ Κεφαλληνίας. Σύναξις πάντων τῶν Θρακῶν Ἁγίων.]

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. σημερον δὲν συμπάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου, ἢ τις λέγεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ»· κοντάκιον «Ὅτε καταβάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ μετὰ τὴν εἴσοδον καὶ τὸ προκειμένον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσε» λέγονται τὰ ἀναγνώσματα. Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ»*, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστίν»· ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. Καθίσματα, εὐλογητάρια, ἀναβαθμοί, ἢ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ (α´) Εὐαγγελίου, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων· ἀπὸ γ´ καὶ ς´ ὥδῃς τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Ἐξαποστειλάρια «Ἅγιος Κύριος» καὶ τὰ τοῦ Πεντηκοσταρίου. Οἱ αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς τὰ 4 τροπάρια τοῦ ἤχου καὶ 4 τῆς ς´ ὥδῃς τοῦ κανόνος τῶν ἁγίων]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς». Ἀπόστολος: τῶν ἁγ. Πάντων, Κυρ. α´ ἐπιστ., «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια´ 33-ιβ´ 2)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. α´ Ματθ., «Πᾶς ὃς τις ὁμολογήσει» (Μτθ. ι´ 32-33, 37-38, ιθ´ 27-30). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις· ἀλληλοῦσα».

* Ἄλλα ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων βλέπε μετὰ τὴν λειτουργίαν.

Σημείωσις. Ἀπολυτίκια τῶν ἁγίων Πάντων.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

(Ποίημα τοῦ ὁσίου Νικοδήμου τοῦ Ἀγιορείτου)

Βλαστοὺς εὐαγγελίου καὶ καρποὺς ἀμαράντους, χοροὺς ἁγίων Πάντων εὐφημήσωμεν πάντες, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, μιμούμενοι αὐτῶν τὰς ἀρετάς, καὶ ἀγῶνας τοὺς γενναίους, ἀπὸ ψυχῆς συμφώνως ἀνακραζόντες· δόξα τῷ στεφανώσαντι ὑμᾶς· δόξα τῷ ἀγιάσαντι· δόξα τῷ ἐν τῇ γῇ καὶ οὐρανῷ ὑμᾶς δοξάσαντι.

Ἔτερον. Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

(Ποίημα Κυρίλλου πατριάρχου Κων/πόλεως)

Τῶν ἁγίων Πάντων οἶκος ὁ πάνσεπτος, οὐρανὸς ὡς τις ἄλλος ἀστράπτει αἰθρῖος, ἐν μέσῳ ἔχων τὸν Χριστόν, ὡς περ ἥλιον λαμπρόν, τὴν παρθένον Μαριάμ, σελήνην ὡς πλησιφαῆ, καὶ κύκλῳ καθάπερ ἄστρα, χοροὺς τε πάντων ἁγίων, αἱ ἐπροσβέοντασ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς. Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

2. Μέχρι τῆς 26ης Ἰουλίου, ἐὰν ἐσοτάξεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασαί «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία τῶν Χριστιανῶν».

3. Ἀπὸ αὐριον ἀρχεται ἡ νηστεία τῶν ἁγίων ἀποστόλων διαρκείας 25 ἡμερῶν, μέχρι τῆς 28ης Ἰουνίου.

4. Δευτέρα. Μητροφάνους ἀρχιεπ. Κων/πόλεως († 326). Μάρθας καὶ Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου.

Ἀπόστολος: ἱεράρχου, 13ns Νοεμ. (Ἐβρ. ζ 26-π΄ 2).

Εὐαγγέλιον: ἱεράρχου, 21ns Μαΐου (Ἰω. ι΄ 1-9).

5. Τρίτη. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος († 362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Ἀπόλλωνος μαρτύρων (δ΄ αἰ.), Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. β΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ΄ 4-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. β΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ 15-21).

6. Τετάρτη. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ νέου, ἡγουμένου τῆς μονῆς τῶν Δαλμάτων († 845).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. δ΄ 13-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. β΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ 21-23).

7. Πέμπτη. Ίερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρα· Ζηναΐδος μάρτυρος, Σεβαστιανῆς ὀσίας, Παναγῆ ἱερέως (τοῦ Μπασιαῖ, 1883).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ν' 23-27).

8. Παρασκευή. Ἀνακομιδῆ ἰ. λειψάνων Θεοδώρου τοῦ στρατηλάτου μεγαλομάρτυρος († 319), Καλλιόπης μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ε' 17-ς 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. β' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 14-17).

9. Σάββατον. Κυρίλλου Ἀλεξανδρείας († 444).

Τάξις Σαββάτου με' «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδομ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 19-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἔβδομ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 1-8).

10. † ΚΥΡΙΑΚΗ Β' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης μαρτύρων († 313). Ἦχος α', ἔωθινὸν β'.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ μνήμη πάντων τῶν ἐν Ἁγίῳ Ὁρει διαλαμπάντων πατέρων, πάντων τῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἁγίων, σὺνάξις τῶν 23 ἁγίων τῆς νήσου Λέσβου, καὶ ἐν Σερβίῳ (Κοζάνης) σὺνάξις τῆς ἁγίας βασιλίσσης Ἄρτης Θεοδώρας.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕΙΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα «Τῷ πάθει σου, Χριστέ» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἴδου πεπλήρωται».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου «Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἡ τοῦ ληστοῦ μετάνοια».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικίον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογη-
τάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τά-
ξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μη-
ναίου· ἀπὸ γ΄ ᾠδῆς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ Μηναιίου μετὰ
τοῦ θεοτοκίου· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ
οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τι-
μιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.τ.λ., τὸ β΄ ἀναστά-
σιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἄγ-
γελος μὲν ἐκόμισεν».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑἴΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ β΄
ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων προσελθούσαις», Καὶ νῦν, «Ἐπερευ-
λογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἦ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8
μακαρισμῶν τοῦ ἤχου].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ
ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέ-
ντος» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. β΄ ἐπιστ., «Δόξα καὶ
τιμὴ καὶ εἰρήνη» (Ῥωμ. β΄ 10-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. β΄
Ματθ., «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν» (Μτθ. δ΄
18-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»,
καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 11. Δευτέρα.** Ναθαναὴλ τοῦ Βαρθολομαίου (υἱοῦ τοῦ Θεολομᾶ)
ἐκ τῶν 12 καὶ Βαρνάβα τῶν ἀποστόλων (α΄ αἰ.)· ὑπεραγίας
Θεοτόκου «Παναγίας Ἄξιον ἐστίν».

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀποστόλων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν
ὄρθρον καθίσματα τῆς Παρακλητικῆς· κανόνες ὁ α΄ τῆς Ὁ-
κτωήχου καὶ ὁ τοῦ Μηναιίου. Καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ
ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, Ἀπόστολος:
τῶν ἁγίων, Κυρ. ε΄ Πράξεων «Διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι»

(Πρξ. ια' 19-30)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ., «Ὁ ἀκούων ὑμῶν» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

12. Τρίτη. Ὁνουφρίου ὁσίου (δ' αἰ.). Πέτρου τοῦ ἐν Ἄθῳ († 734).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ζ' 14-ν' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 9-15).

13. Τετάρτη. Ἀκυλίνης μάρτυρος († 239).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ν' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ι' 16-22).

14. Πέμπτη. Ἐλισαίου τοῦ προφήτου (900 π.Χ.), Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ ὁμολογητοῦ († 847).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ν' 22-27).

Εὐαγγέλιον: προφήτου, Παρ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30).

15. Παρασκευή. Ἀμῶς προφήτου (η' αἰ. π.Χ.), Ἀρχαϊκοῦ καὶ Στεφανᾶ ἀποστόλων, Ἰερωνύμου ὁσίου († 420), Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰππῶνος († 430).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 6-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. γ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ι' 32-36).

16. Σάββατον. Τύχωνος ἐπισκ. Ἀμαθοῦντος Κύπρου.

Τάξις Σαββάτου με' «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. γ' 28-δ' 4).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ζ' 24-ν' 4).

17. † ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰσαύρου διακόνου, Βασιλείου καὶ Ἰννοκεντίου († γ' αἰ.)· Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ τῶν μαρτύρων († 362). Ἦχος β', ἑωθινὸν γ'.

Σημείωσις. *Τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ προσόμοια καὶ τὸ δοξαστικὸν τῶν μαρτύρων Μανουήλ, Σαβέλ καὶ Ἰσμαήλ παραλείπονται, ὡς μὴ ὑπάρχοντος ἐν τῷ ὀρθρῳ κανόνος τῶν ἐν λόγῳ ἁγίων.*

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Πόνους συντριβόμενοι» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «Παρηλθεν ἡ σιὰ». Ἀπόστιχα τὰ

ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Μετὰ τὸ πάθος πορευθεῖσαι».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.] Καθίσματα τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ´ ὥδῃς τὰ μεσώδια τοῦ Μηναίου· ἀφ´ ς´ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ´ ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ´ ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ὅτε κατῆλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. γ´ ἐπιστ., «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως» (Ῥωμ. ε´ 1-10). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ´ Μαθ., «Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν ὁ ὀφθαλμός» (Μτθ. ς´ 22-33). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

18. Δευτέρα. Λεοντίου μάρτυρος, Ὑπατίου, Θεοδούλου, Αἰθερίου τῶν μαρτύρων († 70), Λεοντίου ὀσίου τοῦ Ἀργείου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. δ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ´ 18-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ´ ἐβδ. Μαθ. (Μτθ. ια´ 2-15).

19. Τρίτη. Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ Θαδδαίου ἢ Λεββαίου, καὶ Ἰούδα ἀποστόλου τοῦ θεαδέλφου. Ζωσίμου μάρτυρος (β´ αἰ.), Παΐσιου ὀσίου τοῦ μεγάλου.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Τρ. καὶ Πέμ. ἡς´ ἐβδ. ἐπιστ. (Ἰούδα 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Ἰουνίου 19 (Ἰω. ιδ´ 21-24).

20. Τετάρτη. Μεθοδίου ιερομάρτυρος, επισκόπου Πατάρων († 312). Νικολάου Καβάσιλα (ιδ' αϊ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 2-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. ια' 20-26).

21. Πέμπτη. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος (γ' -δ' αϊ.). Τερεντίου ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰκονίου (α' αϊ.), Νικήτα ιερομ. τοῦ Νισυρίου († 1732).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 13-24).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. ια' 27-30).

22. Παρασκευή. Εὐσεβίου ιερομάρτ. ἐπισκ. Σαμοσάτων († 380). Ζήνωνος καὶ Ζηναῖ (κυρίου καὶ δούλου) μαρτύρων († 304).

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Καρκίνον. Ἀρχὴ τοῦ θέρους.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ια' 25-36).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἔβδομ. Μαθ. (Μτθ. ιβ' 1-8).

23. Σάββατον. Ἀγριπίνης († 253-260) μάρτυρος. Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου, Ἀθανασίου ἀναγνώστου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ς' 11-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. η' 14-23).

24. † ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Τὸ γενέθλιον τοῦ προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος τοῦ Καισαρέως († 1765). Ἦχος γ', ἑωθινὸν δ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε» κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, τοῦ Προδρόμου «Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἡχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, μόνον τὸ τοῦ Προδρόμου «Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ».

Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Προφῆτα καὶ πρόδρομε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα τοῦ προδρόμου ὡς

ἐν τῷ Μηναίῳ, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Προφῆτα καὶ πρόδρομε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ ἐσπερινῷ. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α΄ στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»), καὶ τὰ ἀναστάσιμα τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τοῦ θεοτοκίου αὐτῶν· εἶτα τὸ τῆς β΄ στιχολογίας κάθισμα τοῦ Μηναίου «Τῆς Χριστοῦ παρουσίας», Δόξα, τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον «Ἀγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ», Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον «Τὸ προσταχθέν». Εὐλογητήρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ οἱ δύο τοῦ προδρόμου (ἄνευ εἰρμῶν)· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναίου κάθισμα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς΄ τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τοῦ προδρόμου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ δ΄ ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ Προδρόμου καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Προδρόμου προσόμοια 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ» καὶ β) «Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ», Δόξα, τοῦ Προδρόμου «Ἀστὴρ ἀστέρων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη»· δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66).

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕἰΣΟΔΟΝ, ἀπολυτίκια «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Προφῆτα καὶ πρόδρομε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, Κυρ. Τυροφάγου, «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία»

(Ῥωμ. ιγ' 11-ιδ' 4)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Ἰουν. 24, «Ἐπειδὴ περὶ πολλοὶ ἐπεχείρησαν» (Λκ. α' 1-25, 57-68, 76, 80).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Εἰς μνημόσυνον»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

25. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τοῦ Προδρομοῦ. Φεβρωνίας ὀσιομάρτυρος († 304). Ὁρεντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 4-5, 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ε' ἔβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 9-13).

26. Τρίτη. Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη († 540). Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθθίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης ε' ἔβδομ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιδ' 9-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 14-17, 22-30).

27. Τετάρτη. Σαμψὼν ὀσίου τοῦ ξενοδόχου († 530).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 7-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 38-45).

28. Πέμπτη. Ἀνακομιδὴ τῶν ἱερῶν λειψάνων Κύρου καὶ Ἰωάννου τῶν ἀναργύρων (412).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 17-29).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ε' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 46-ιγ' 3).

29. Παρασκευή. † Πέτρου († 64) καὶ Παύλου († 67) τῶν πρωτοκορυφαίων ἀποστόλων (Τ.Μ.Ε., 29 Ἰουνίου §§1-3).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἄπαντα κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἤχος πλ. β', Τετάρτη ἑσπέρας). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων»*, Δόξα, Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος».

* Ἀπολυτίκιον τοῦ ἀποστόλου Παύλου ποιηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου († 1938).

Ἦχος δ'. Κανόνα πίστεως.

Ἐθνῶν σε κήρυκα καὶ φωστήρα τρισμέγιστον, Ἀθηναίων διδάσκαλον, οἰκουμένης ἀγλαίσμα, εὐφροσύνως γεραίρομεν· τοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν καὶ τὰς βασάνους διὰ Χριστόν, τὸ σεπτὸν σου μαρτύριον· ἅγιε Παῦλε ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Τὸ ἀπολυτίκιον δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηνιαίῳ. Κανόνες μόνον οἱ δύο τῶν ἀποστόλων. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἐνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι, δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτίκιον «Οἱ τῶν ἀποστόλων».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου Παύλου, Ἰουν. 29, «Ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ» (Β' Κορ. ια' 21-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, Ἰουν. 29, «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη» (Μτθ. ις' 13-19). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Ἐνημερωτικὸν σημείωμα (ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου, ὑπ' ἀριθμ. 3198/1384 τῆς 26/6/2017). Μία Μεγάλη Ἑορτὴ τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἶναι καὶ ἡ σημερινὴ Ἑορτὴ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, τοῦ καὶ Ἰδρυτοῦ Αὐτῆς, διὸ καὶ κατὰ τὴν ἐν λόγῳ ἡμέραν λαμβάνουν χώραν αἱ ἐξῆς Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι:

1) Συνοδικὸς Ἐσπερινὸς εἰς τὸν Περιώνυμον Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, χοροστατοῦντος τοῦ Πρώτου τῆ Τάξει Συνοδικοῦ Μητροπολίτου.

2) Ὁρθρος καὶ ἐν συνεχείᾳ Θεία Λειτουργία ἐν τῷ αὐτῷ Ἱερῷ Ναῷ, προεξάρχοντος τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, συλλειτουργούντων μετ' Αὐτοῦ τῶν Σεβ. Συνοδικῶν Μητροπολιτῶν, ἐκφωνουμένου δὲ κατ' ἔτος καὶ σχετικοῦ Ἐπισήμου Πανηγυρικοῦ Λόγου.

3) Ὑπαίθριος Ἐσπερινὸς κατὰ τὴν Ἀγιώνυμον ἡμέραν ἐπὶ τοῦ Ἱεροῦ Βράχου τοῦ Ἀρειοῦ Πάγου τῶν Ἀρχαίων Ἀθηνῶν, τελούμενος ἐπισήμως καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὸ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, τῆ συμμετοχῇ τῶν Σεβ. ὁμόρων Μητροπολιτῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν ἐν Ἀθήναις Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τῶν Ἐκπροσώπων τῶν Ἀρχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους, καὶ τῶν Εὐλαβῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν τῆς Πόλεως τῶν Ἀθηνῶν, εἰς ἀνάμνησιν τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρώτου Κηρύγματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

4) Ὅμοιοι Ἐπίσημοι Τελεταὶ λαμβάνουν χώραν ἀντιστοίχως καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Ἀποστολικὰς Πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ἥτις τῆς Κορίνθου, τῆς Βεροίας, τῆς Νικοπόλεως, τῆς Θεσσαλονίκης, τῶν Φιλίππων, καὶ εἰς ἑτέρας, τὰς Ἐκκλησίας τῶν ὁποίων ἴδρυσεν ὁ αὐτὸς Ἀπόστολος.

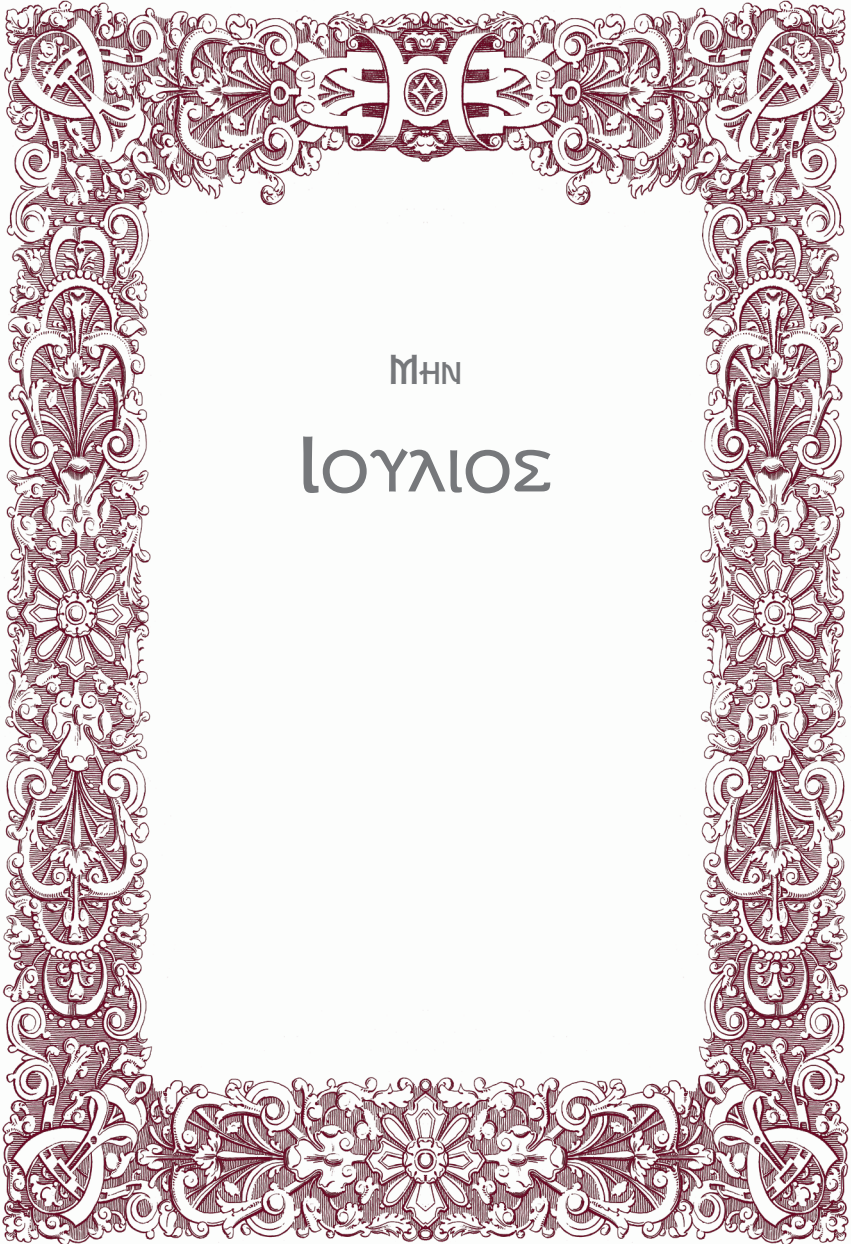
5) Αί ὡς ἄνω Ἱεραὶ Ἀκολουθίαι μεταδίδονται καὶ διὰ τῶν Ραδιοφωνικῶν καὶ Τηλεοπτικῶν Διαύλων. Πλείονα περὶ τῆς ἐορτῆς ταύτης ὡς τελεῖται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τῆς Ἑλλάδος βλ. εἰς «Κώδικα Ἐκκλησιαστικῆς Τάξεως καὶ Ἐκκλ. Ἐθιμοτυπίας», ἔκδοσις 3η, ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, Ἀθῆναι 2012, σελ. 259-290.

30. Σάββατον. † Σύναξις τῶν ἁγίων ἐνδόξων 12 ἀποστόλων.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 πρῶτα ἑσπερία στιχηρὰ τῆς 29ης τοῦ μηνὸς «Ποίους εὐφημιῶν» κ.λπ. καὶ ἐκ τῆς 30ῆς τὰ 3 προσόμοια τῶν 12 ἀποστόλων «Ὡς αὐτόπται καὶ μάρτυρες» κ.λπ., Δόξα, «Ἡ πάνσεπτος τῶν ἀποστόλων», Καὶ νῦν, τὸ α΄ θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν» (διὰ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). Ἀπόστιχα τὰ τοῦ Μηναιίου, Δόξα, «Ἐορτὴ χαρμόσυνος», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῶν ἀποστόλων» (Παρακλ., ἦχος πλ. β΄, Τετ. ἑσπέρας). Ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων πρωτόθρονοι», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἅγιοι», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μειτεύσασαν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. Καθίσματα τὰ τῆς α΄ καὶ β΄ στιχολογίας τῆς 29ης Ἰουνίου. Ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ οἱ δύο κανόνες (τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς) μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ πρώτου· ἀπὸ γ΄ καὶ ς΄ ὥδῃς ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής». Τὸ ἑξαποστειλάριον καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 προσόμοια «Ἡ κορυφαία κρηπίς», Δόξα, «Ἦν διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες», Καὶ νῦν, «Δέσποινα, πρόσδεξαι» (Παρακλ., ἦχ. πλ. δ΄, Πέμπτη πρωί). Δοξολογία μεγάλη, ἀπολυτικίον «Ἀπόστολοι ἅγιοι».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτικά «Οἱ τῶν ἀποστόλων», «Ἀπόστολοι ἅγιοι» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: τῶν 12 ἀποστόλων, Κυρ. ι΄ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α΄ Κορ. δ΄ 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Ἰουν., «Ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὄχλους» (Μτθ. θ΄ 36, ι΄ 1-8). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΛΟΥΛΙΟΣ

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 14 καὶ ἡ νύξ ὥρας 10

1. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. † Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων τῶν ἐν Ῥώμῃ († 284). Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν ε΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν ἀποστόλων», Δόξα, «Ἀπόστολοι ἄγιοι»· κοντάκιον «Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 «Ὀλὴν ἀποθέμενοι» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἀτελεύτητος ὑπάρχει», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας [ἐὰν τὸ μνηαῖον ἔχη ἀναγνώσματα, ταῦτα λέγονται εἰς τοὺς ναοὺς τῶν ἁγίων].

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν ἁγίων «Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητικὴ, ἦχος πλ. β΄, Σαβ. ἑσπέρας).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ἄγιοι ἀναργυροί», Καὶ νῦν, «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, [τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῶν ἁγίων, ἂν ὑπάρχουν ἐν τῷ Μηναίῳ], τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας με θεοτοκίον «Τὸ ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρουσον», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας με τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν ἁγίων ἀπὸ γ' ὥδης τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν ἁγίων καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα αὐτῶν μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός», τῶν ἁγίων «Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ τῶν ἁγίων 3 προσόμοια «Νάμασι τοῦ Πνεύματος» κ.λπ. εἰς 4, εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθανμάστωσεν ὁ Κύριος», β) «Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφούς ἐπὶ τὸ αὐτό», Δόξα, τὸ ε' ἔωθινὸν «Ἔ τῶν σοφῶν σου», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη»· δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Μηναίου].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἅγιοι ἀναργυροὶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Προστασία».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον τῶν ἁγίων Ἀπόστολος: τῶν Ἀναργύρων, 1 Νοεμ., «Ὑμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Ματθ., «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γεργεσηνῶν» (Μτθ. η' 28-θ' 1).

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

2. Δευτέρα. † Κατάθεσις τῆς τιμίας ἐσθῆτος τῆς Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις (473).

Ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν ἄνευ εισόδου· τὸ δὲ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς λέγεται ἅπαξ. Μεσονυκτικὸν τὸ τῆς ἡμέρας. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτικίον δὶς· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου (μετὰ τῶν

είρωμῶν τοῦ α΄). Καταβασίαι δὲν λέγονται, πλὴν μόνον ἐκ τοῦ β΄ κανόνος οἱ εἰρωμοὶ τῆς γ΄, ς΄, η΄ καὶ θ΄ ὥδης εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· ψάλλομεν δὲ καὶ «*Τὴν τιμιωτέραν*»· ἀλλὰ μετὰ τοὺς αἴνους, δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον ἅπαξ. Εἰς τὴν λειτουργίαν τὸ κοντάκιον τοῦ Μηναίου «*Περιβολὴν πᾶσι πιστοῖς*»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ΄ 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. εἰς τὸν ὄρθρον, «*Ἀναστᾶσα Μαριάμ*» (Λκ. α΄ 39-49, 56)· «*Ἄξιον ἐστί*»· «*Ποτήριον σωτηρίου*».

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἀκολουθία τῆς Θεοτόκου, γίνεται εἴσοδος ἐν τῷ ἑσπερινῷ καὶ ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*».

- 3. Τρίτη.** Ἰακίνθου μάρτυρος († 108). Ἀνατολίου Κων/λεως († 458), Θεοδότῃς μάρτυρος († 712), Γερασίμου τοῦ νέου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εὐρυτανίας († 1812).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ς΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. α΄ 1-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ς΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 24-30).

- 4. Τετάρτη.** Ἀνδρέου ἐπισκ. Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ μεγάλου κανόνος, Μιχαὴλ Χωνιάτη ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 1220).

Ἀπόστολος: Τετ. ς΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. β΄ 9-γ΄ 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ς΄ ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 31-36).

- 5. Πέμπτη.** Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει Ἄθω († 1000) καὶ Λαμπαδοῦ ὁσίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐορτάσιμος, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν ἢ λιτὴ τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρωμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*», καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον 5ης Δεκ. Ἀπόστολος τοῦ ὁσίου, Σαβ. κζ΄ ἔβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε΄ 22-ς΄ 2)·

Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ' ἔβδ. Μαθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μαθ. ια' 27-30)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

6. Παρασκευή. Σισόη ὀσίου τοῦ μεγάλου († 429). Λουκίας († 301), Ἀπολλωνίου, Ἐπιμάχου, Ἀλεξανδρίωνος μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 5-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἔβδ. Μαθ. (Μαθ. ιγ' 44-54).

7. Σάββατον. † Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.), Θωμᾶ ὀσίου τοῦ ἐν Μαλεῶ (ι' αἰ.).

Κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. (7 Ἰουλ. §1), «εἰ τύχοι ἡ μνήμη τῆς ἁγίας ἐν πάσῃ ἄλλῃ ἡμέρᾳ πλὴν Κυριακῆς, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ τῆς τοῦ ὀσίου Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ, ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ διάταξιν» μετὰ τῶν ὕμνων τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τοι κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου μὲ «*Θεὸς Κύριος*» (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§31-44). Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἔσπερινοῦ, τὰ μαρτυρικὰ τοῦ ἤχου (ἄνευ τοῦ νεκρωσίου), ἀλλὰ Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναιίου· ἀπολυτίκιον «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*». Εἰς τὸν ὄρθρον, καθίσματα ἐκ τῆς Παρακλητικῆς τὰ δύο πρῶτα τῆς α' στιχολογίας μετὰ τοῦ κάτωθι θεοτοκίου (πρὸς *Ταχὺ προκατάλαβε*)·

Ταχὺ δέξαι δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ, κυρία πανάχραντε· λῦσον τὰς περιστάσεις τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων, σκέδασον τὰς ἐνέδρας καὶ τὰ θρόση παρθένε, τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου.

Εἶτα τὸ γ' κάθισμα τῆς α' στιχολογίας «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*», Δόξα, τὸ διὰ μετὰ τὸν ἄνωμον «*Σήμερον τὰ τῶν ἀγγέλων*», Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὰ νεκρώσιμα θεοτοκίον «*Πιστῶν ἰλαστήριον*». Κανόνες, ὁ α' τῆς Παρακλητικῆς καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὰ ἐξαποστειλάρια, πρῶτον τὸ τοῦ Σαββάτου καὶ ὕστερον τὰ κάτωθι τῆς ἁγίας·

Ἦχος γ', πρὸς «*Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις*»

Ἐν οὐρανοῖς ὡς μάρτυς, Κυριακῆ σὺ τῷ Θεῷ, παρισταμένη ἐνδόξως, πάντας ἡμᾶς τοὺς εὐσεβῶς, μνήμην τὴν σὴν ἐκτελοῦντας, σῶζε σεπταῖς σου πρεσβείαις.

Θεοτοκίον (ὄμοιον)

Τερωτάταις κόρη, Κυριακῆς τῆς σεμνῆς, πρεσβείαις φύλαττε πάντας, δούλους τοὺς σοὺς ἐκ τῶν δεινῶν, καὶ πάσης ἄλλης ἀνάγκης, ὡς προστασία τοῦ κόσμου.

«Σοὶ δόξα πρέπει», ἡ δοξολογία χ ὕ μ α κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σάβ. ς' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. θ' 1-6)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ς' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 18-26)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐορτάζοντας τὴν μνήμην τῆς μεγαλομάρτυρος ναοὺς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς οἰκειᾶς φυλλάδος κατὰ τὴν ἐν αὐτῇ τάξιν. Ἐν τυχὸν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερα φυλλάς, μετὰ τὸ ἔξαποστειλᾶριον λέγονται αἶνοι (τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ 3 προσόμοια τῆς ἁγίας εἰς 4, Δόξα, τὸ εἰς τὸν στίχον τοῦ ἔσπερινοῦ ἰδιόμελον «Ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν», Καὶ νῦν, «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου»)· δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν προκείμενον καὶ ἀλληλουκίαιον μαρτυρικά (4 Δεκ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἔλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 22-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Μρ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

8. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ϛ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος († 303)· Θεοφίλου ὀσίου τοῦ ἐκ Ζίχνης († 1548), Ἀναστασίου ἱερομ. ἐξ Ἰωαννίνων († 1734). Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν Ϛ'.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Ἐξέλαμψε σήμερον», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Ταῖς μυστικαῖς λαμπηδόσι», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητική, Σαββάτω ἑσπέρας πλ. δ' ἤχου). Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἡ ὑπακοή «Ἀγγελικῇ ὁράσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου

«Χαῖρε, πύλη Κυρίου», και τὰ τῆς β' στιχολογίας μετὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ και τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος και ὁ τοῦ μεγαλομάρτυρος· ἀπὸ γ' ὧδῆς μεσφῶδια καθίσματα τοῦ Μηναιίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου και τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τοῦ ἁγίου «Ἐξ οὐρανοῦ ὡς τῷ Παύλῳ» και τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 και τοῦ ἁγίου στιχηρὰ 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» και β) «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, Δόξα, τὸ ς' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», τὸ τοῦ μάρτυρος, και τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ς' ἐπιστ., «Ἐχοντες χαρίσματα» (Ῥωμ. β' 6-14)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ς' Ματθ., «Ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸ πλοῖον» (Μτθ. θ' 1-8). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. Δευτέρα. Παγκρατίου ἱερομάρτυρος ἐπισκ. Ταυρομενίας (α' αἰ.). Διονυσίου τοῦ ῥήτορος και Μητροφάνους ὁσίων τῶν ἐν Ἄθῳ, Μιχαήλ νεομάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου († 1770).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ε' 9-ς' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ' 54-58).

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυρ. 4ης Μαρτίου.

10. Τρίτη. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 μαρτύρων († 319).
Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἄσσου.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ς' 20-ζ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ζ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιδ' 1-13).

11. Τετάρτη. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος († 451). Ὀλγας ἰσαποστόλου († 969), Νεκταρίου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Βρουύλων († 820).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς ἁγίας ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τυπικὸν 11ης Ἰουλίου §§1-3). Τὰ στιχηρὰ τῆς λιτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Λίαν εὐφρανας*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τῆς ἁγίας, Δευτ. ιε' ἐβδ. Ματθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μρ. ε' 24-34). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου (μετὰ τῶν εἰρμῶν) καὶ ὁ τῆς ἁγίας. Καταβασίαι «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Προστασία*»: Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς 16ης Σεπτ.– τῆς ἁγίας, Κυρ. ις' ἐπιστ., «*Συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν*» (Β' Κορ. ς' 1-10): Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Δευτ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Ἠρώτα τις τῶν Φαρισαίων*» (Λκ. ζ' 36-50): κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

12. Πέμπτη. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου τῶν μαρτύρων (β' αἰ.). Παΐσιου ὁσίου.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ζ' 24-35).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21).

13. Παρασκευή. Ἡ σύναξις τοῦ ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου († 794), μάρτυρος Γολινδοῦχ.

Ἄποστολος: ἀρχαγγέλου, 8ης Νοεμ. (Ἐβρ. β' 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8ης Νοεμ. (Λκ. ι' 16-21).

14. Σάββατον. Ἀκύλα ἀποστόλου (Πρξ. ιη' 2). Ἰούστου μάρτυρος, Ἰωσήφ ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, Νικοδήμου ὁσίου τοῦ Ἁγιορείτου († 1809).

Τάξις Σαββάτου μὲ «*Ἀλληλούια*» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιβ' 1-3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἔβδ. Ματθ. (Μαθ. ι' 37- ια' 1).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ ὄσιος Νικόδημος, καταλιμπάνε-
ται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου (ψαλλομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις), καὶ
ἀναγινώσκονται τὰ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα κείμενα ἀναγνώσματα.

15. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. «Τῶν ἁγίων καὶ θεοφόρων πατέ-
ρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (451)». Κη-
ρύκου μάρτυρος καὶ Ἰουλίτης τῆς μητρὸς αὐτοῦ († 305). Ἦ-
χος πλ. β', ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα,
«Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰδήσις. Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων πατέρων κεῖται ἐν τῷ Μηναίῳ
μεταξὺ 13ης καὶ 14ης Ἰουλίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα
4 (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία §7), τῶν πατέρων προσόμοια 4 εἰς 6,
Δόξα, «Τὰς μυστικὰς σήμερον», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει
σε». Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἀκολουθίας τῶν
πατέρων. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἀποστολικῶν
παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Ἀσπύρωσ ἐκ θεοῦ Πνεύματος».
Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ὑπερδεδοξασμέ-
νος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι», τρισάγιον κ.λπ.
καὶ ἀπολυτίκιον «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ
ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεο-
τοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ
θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ
τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως
αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τῶν πατέρων· ἀπὸ γ'
ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου, τὸ μεσώδιον

κάθισμα τῶν πατέρων «Φωστῆρες ὑπέρολαμπροι» καὶ τὸ θεοτοκίον· ἀφ' ἧς τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συναξάριον τῆς 15ης Ἰουλίου καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἄγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», τῶν πατέρων «Πατέρων θείων σήμερον» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ «Ἐν δύο ταῖς θελήσειν».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4, εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον «Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», τῶν πατέρων καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τῆς Κυρ. τῶν πατέρων Ἰουλίου– Κυρ. τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «Πιστὸς ὁ λόγος καὶ περὶ τούτων» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 18 Ἰαν., «Ὑμεῖς ἐστέ τὸ φῶς τοῦ κόσμου» (Μτθ. ε' 14-19). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

16. Δευτέρα. Ἀθηνογένους ἱερομάρτυρος († 311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ν' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. θ' 13-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ν' ἐβδ. Μαθ. (Μτθ. ις' 1-6).

17. Τρίτη. † Μαρίνης μεγαλομάρτυρος (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιίου. Εἰς τὰ ἀποστιχα τοῦ ἐσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες ὁ τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως «Ὑγράν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τῆς ἁγίας· καταβασίαι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν

τήν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἔβδ. Ματθ., «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος» (Μρ. ε' 24-34). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

18. Τετάρτη. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου, Θεῆς καὶ Οὐαλεντίνης τῶν μαρτύρων († 363).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ν' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 12-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ν' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 20-24).

19. Πέμπτη. Μακρίνης, ἀδελφῆς τοῦ μεγάλου Βασιλείου, καὶ Δίου, ὁσίων († 380).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ν' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ι' 28-ια' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ν' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ις' 24-28).

20. Παρασκευή. † Ἡλιὸν προφήτου τοῦ Θεοβίτου (940 π.Χ.).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ προφήτου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὸν στίχον τοῦ ἔσπερινου, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ προφήτου» (Παρακλ., ἦχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Τὸ ἀπολυτίκιον ἐν τε τῷ ἔσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μετὰ τοῦ ὁμοίχου α' θεοτοκίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ τῆς Θεοτόκου μικρὸς παρακλητικὸς κανὼν «Υγρὰν διοδεύσας» καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ προφήτου, Ἰουλίου 20, «Υπόδειγμα λάβετε» (Ἰακ. ε' 10-20). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐθαύμαζον οἱ ὄχλοι» (Λκ. δ' 22-30). Κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ· τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις· ἀλληλούια».

21. Σάββατον. Ἰωάννου ὁσίου καὶ Συμεῶν ὁσίου τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ († 590). Παρθενίου ἐπισκόπου τῶν Ῥαδοβιζίων Ἄρτης.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ν' ἔβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιγ' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ν' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιβ' 30-37).

22. † ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς τῆς καλλιπαρθένου μυροφόρου (α΄ αἰ.), Μαρκέλλης παρθενομάρτυρος. Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν η΄.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, τῆς ἁγίας «Πρώτη κατιδοῦσα», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἁγίας «Τῷ ἐκουσίως πωχέυσαντι», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλ. Σαβ. ἑσπέρας, ἦχος πλ. δ΄). Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», Δόξα, «Χριστῷ τῷ δι΄ ἡμᾶς ἐκ παρθένου», Καὶ νῦν, «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τὰ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὰ τοῦ Μηναίου· ἀφ΄ ς΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η΄ ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», καὶ τοῦ Μηναίου «Μαρία κυριώνυμε», ὃ ἐστὶ καὶ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ η΄ ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μηνίματος» (ἡ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Κατέλυσας», «Χριστῷ τῷ δι' ἡμᾶς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος Κυρ. η' ἐπιστ., «Παρακαλῶ ὑμᾶς» (Α' Κορ. α' 10-17)· Εὐαγγέλιον Κυρ. η' Ματθ., «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιδ' 14-22). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

23. Δευτέρα. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος. Ἰεζεκιήλ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.), Πελαγίας ὁσίας τῆς ἐν Τήνω († 1834).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ια' 31-ιβ' 6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας θ' ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιν' 1-11).

24. Τρίτη. Χριστίνης μεγαλομάρτυρος († 300). Ἀθηναγόρου τοῦ ἀπολογητοῦ, Θεοφίλου τοῦ Ζακυνθίου τοῦ ἐν Χίω μαρτυρήσαντος († 1635).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρίτης θ' ἐβδομ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιβ' 12-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. θ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιν' 18-22, ιθ' 1-2, 13-15).

25. Τετάρτη. † Ἡ κοίμησις τῆς ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ὀλυμπιάδος διακόνου († 408-410) καὶ Εὐπραξίας († 413) ὁσίων· μνήμη τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου (553).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ τῆς λιτῆς στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἁγίας ἄπαξ εἰς τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ἀλλὰ δις εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος», μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὸ δεύτερον. Καταβασίαι «Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀπολυτικά «Ζωὴν τὴν κηύσασαν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Προγόνων Χριστοῦ»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς 25ης Ἰουλίου· Ἀπόστολος τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ. «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας» (Λκ. η' 16-21)· κοινωνικὸν «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις ἀλληλουία».

26. Πέμπτη. † Παρασκευῆς ὀσιομάρτυρος (β' αἰ.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος († 305).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἐορτάσιμος, ἄνευ Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὰ ἀπόστιχα μετὰ τὸ δοξαστικόν, Καὶ νῦν, «*Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου*» (Παρακλ., ἤχ. πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας). Ἀπολυτίκιον μόνον τῆς ἁγίας «*Τὴν σπουδὴν σου*» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου*». Εἰς τὸν ὄρθρον, κανόνες ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· καταβασίαι «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Προστασία*»· προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον μαρτυρικά (25 Νοεμ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἐβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' ἐβδ. Μαθθ., «*Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς*» (Μαθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

27. Παρασκευῆ. † Παντελεήμονος μεγαλομάρτυρος τοῦ ἱαματικοῦ († 305).

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, δίχα Παρακλητικῆς. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ ἁγίου, 27 Ἰουλ. ἡ Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «*Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων*» (Λκ. κα' 12-19)· κανόνες οἱ δύο τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» (6ης Αὐγούστου)· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτωβρίου, «*Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι*» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον: 23 Ἀπριλίου, «*Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν*» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2)· κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Εἵδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι 5ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης Αὐγ.), ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χοροὶ Ἰσραὴλ*», εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*» μέχρι τῆς 13ης Αὐγούστου (πλὴν τῆς 1ης καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου).

28. Σάββατον. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν ἀποστόλων. Εἰρήνης ὁσίας Χρυσοβαλάντου, Παύλου ὁσίου τοῦ Ξηροποταμηνοῦ.

Τάξις Σαββάτου με «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἅγιον, ζῆτει τῇ Κυριακῇ τῶν μυροφόρων (Πρξ. ς' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου θ' ἔβδομ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 32-39).

29. † ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ' -δ' αἰ.). ᾠχος πλ. δ', ἑωθινὸν θ'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 6 (3 + 3), Δόξα, Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ἐξ ὕψους», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον.

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθιστα, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον, Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεσῶδια καθίσματα μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα» καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ θ' ἑωθινὸν «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν 8 μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης». Ἀπόστολος: Κυρ. θ' ἐπιστ., «Θεοῦ ἐσμὲν συνεργοί» (Α' Κορ. γ' 9-17). Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Μαθ., «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ιδ' 22-34). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

30. Δευτέρα. Σιλουανοῦ τοῦ καὶ Σίλα καλουμένου, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καὶ Ἀνδρονίκου ἀποστόλων (α' αἰ.).

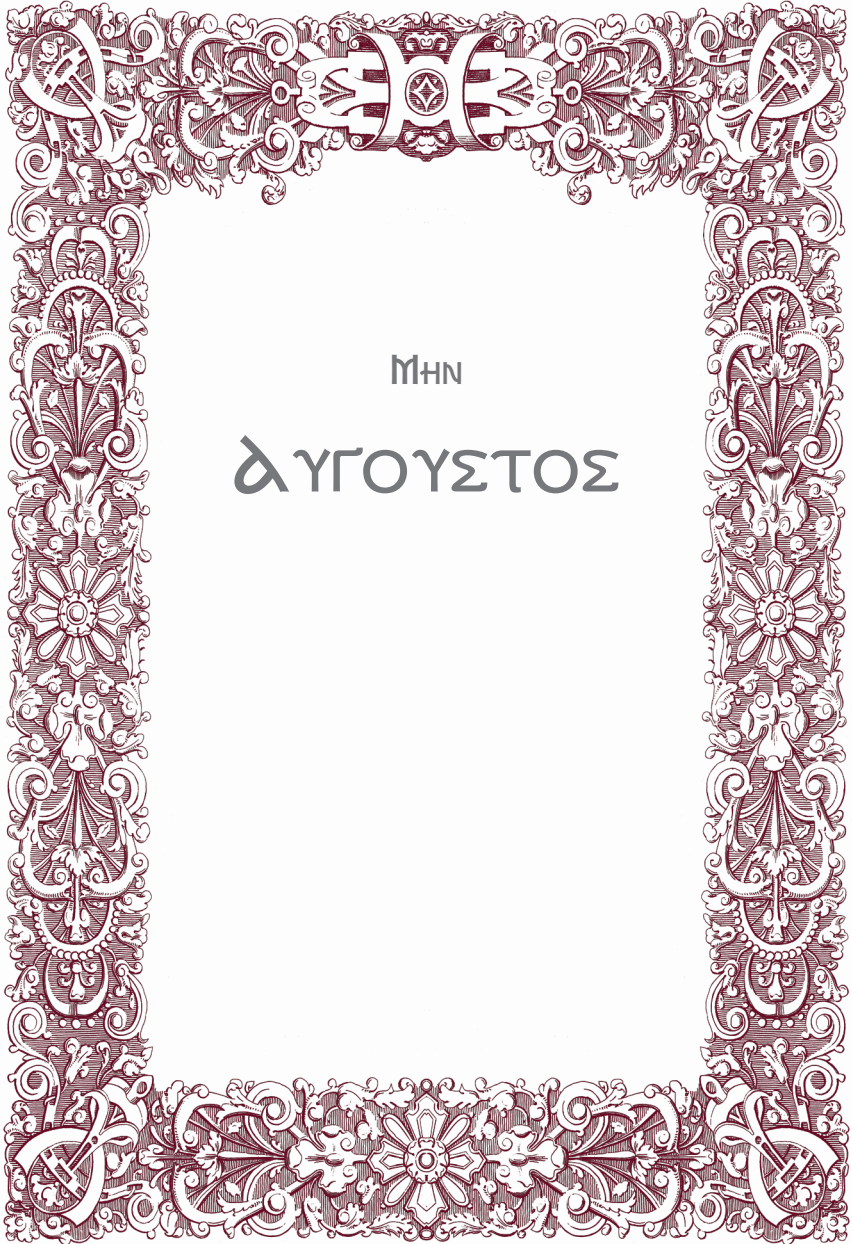
Ἄποστολος: ἀποστόλου Σίλα, Σαβ. ε' ἔβδ. Πράξ. (Πρξ. ιε' 35-41).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ι' ἔβδομ. Μαθ. (Μτθ. κα' 18-22).

31. Τρίτη. Εὐδοκίμου δικαίου (θ' αἰ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ τιμίου Σταυροῦ.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 29-38).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. Μαθ. (Μτθ. κα' 23-27).

ΜΗΝ

ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ΜΗΝ ΔΥΓΟΥΣΤΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11

- 1. Τετάρτη.** Ἡ πρόοδος τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἡ τοι ἡ ἔξοδος αὐτοῦ ἐκ τοῦ παλατίου εἰς τὴν Πόλιν· τῶν ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν Μακκαβαίων, Σολομονῆς τῆς μητρὸς αὐτῶν καὶ Ἐλεαζάρου τοῦ διδασκάλου αὐτῶν (166 π.Χ.). Ἐλέσης ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Κυθήροις (τυπικὸν 1ης Αὐγούστου §§4-6).

Ἀρχὴ τῆς νηστείας τοῦ δεκαπενταυγούστου

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὕσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναῖον. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἁγίων εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δίς (μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον μόνον οἱ δύο κανόνες τοῦ Μηναίου· καταβασίαι (μόνον σήμερον) οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια, αἶνοι κλπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ»· τρισάγιον προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον τῶν μαρτύρων (9 Μαρτίου)· Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Κυρ. α' ἐπιστ., «Οἱ ἅγιοι πάντες» (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τετ. γ' ἐβδ. Ματθ., «Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς» (Μτθ. ι' 16-22)· «Ἄξιον ἐστὶ»· κοινωνικὸν τοῦ Σταυροῦ «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλουία», «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον τὸ ἐσπέρας μέχρι τῆς ἐσπέρας τῆς 13ης τοῦ αὐτοῦ μηνὸς συνάπτεται εἰς τὰς ἀκολουθίας τῶν ἐσπερινῶν –ἐξαίρεσει τῶν ψαλλομένων εἰς τὸ λυχνικὸν τοῦ Σαββάτου καὶ τῆς παραμονῆς τῆς ἐορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως– εἷς ἐκ τῶν δύο παρακλητικῶν κανόνων τῆς Θεοτόκου, «τῇ μὲν α' ἡμέρᾳ ὁ μικρὸς, τῇ δὲ β' ὁ μέγας καὶ οὕτω καθεξῆς», ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης Κυριακῆς τοῦ

Αύγουστου, ἢ τις γίνεται ἀπὸ τῆς 6ης τοῦ μηνός, ψάλλονται, ὡς εἶθι-
σται, ὁ μὲν μέγας τὴν ἐσπέραν τῆς Κυριακῆς, τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέ-
μπτης, ὁ δὲ μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς Δευτέρας, τῆς Τετάρτης καὶ τῆς
Παρασκευῆς. Κατὰ ταῦτα ψάλλονται ὁ μὲν μικρὸς τὴν ἐσπέραν τῆς
1ης, 3ης, 7ης, 9ης, 11ης καὶ 13ης Αὐγούστου, ὁ δὲ μέγας τὴν ἐσπέραν
τῆς 2ας, 4ης, 6ης, 8ης, καὶ 10ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου»,
Δόξα, «Τὰς ἀλληθόνας»· κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

Τῆ Τετάρτῃ ἐσπέρας. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» τὰ 3 προ-
σόμοια τοῦ πρωτομάρτυρος «Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι» κ.λπ.
εἰς 6, Δόξα, «Πρῶτος ἐν μάρτυσι», Καὶ νῦν, τὸ α' ὁμόηχον
θεοτοκίον «Τίς μὴ μακαρίσει σε» (βλέπε Παρακλ., ἦχος πλ.
β', Σάβ. ἐσπέρας). Ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου (ζήτη-
ται ἐν τοῖς ἐσπερείοις) «Πρῶτος ἐν διακόνοις» κ.λπ., εἰς στίχους τὰ
δύο τελευταῖα α') «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέ-
δρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β') «Πεφυτευμένος ἐν
τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει», Δόξα,
τὸ εἰς τὸν στίχον ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου «Χαίροις ἐν Κυρίῳ»,
Καὶ νῦν, «Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀθλοφόρου»
(Παρακλητικὴ, ἦχος πλ. β', Τετάρτῃ ἐσπέρας). «Νῦν ἀπολύ-
εις» καὶ εὐθύς

Ἡ παράκλησις. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» ὁ ρμβ' (142ος)
ψαλμὸς «Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου». Οἱ χοροὶ τὸ
«Θεὸς Κύριος», τὸ θεοτοκίον «Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς», Δόξα,
τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, Καὶ νῦν, τὸ ἕτερον θεοτο-
κίον «Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ». Ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα καὶ ψάλλε-
ται ὁ κανὼν τῆς μικρᾶς παρακλήσεως ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὠρο-
λογίῳ ἄνευ τῶν εἰρμῶν. Μετὰ τὸ κοντάκιον «Προστασία» (κα-
ταλιμπανομένου τοῦ ἀντιφώνου τῶν ἀναβαθμῶν) εὐθύς τὸ
προκειμένον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου» καὶ τὰ λοιπά.
Εἰς τὰ μεγαλυνάρια θυμῷ ὁ ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν
λαόν, πρὸ δὲ τοῦ «Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων» ψάλλεται καὶ τὸ με-
γαλυνάριον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ
ἀπολυτίκιον «Βασιλεῖον διάδημα», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ὁμόηχον
θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Ἡ ἐκτενὴς ἀπὸ τῆς
αἰτήσεως «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ

Θεός», και ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις, ἀλλὰ πρὸ τοῦ «*Δι' εὐχῶν*» ψάλλονται τὰ ἑξαποστειλάρια «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» καὶ λοιπά (κατὰ νεώτερον ἔθος, τὰ ἑξαποστειλάρια ταῦτα ψάλλονται καθ' ἑκάστην καθ' ὅλην τὴν περίοδον τοῦ δεκαπενταυγούστου). [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 2ας Αὐγ.].

- 2. Πέμπτη.** Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου Στεφάνου (428). Θεοδώρου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Δαρδανελλίοις († 1690).

Τῇ Πέμπτῃ πρωί. Ὁ ὄρθρος ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι δὲν λέγονται, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναίου εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν. Μετὰ τοὺς αἵνους ἢ μικρὰ δοξολογία χῦμα καὶ τὰ ἀπόστιχα. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*»· Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Δευτ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κα' 43-46)· κοινωνικὸν «*Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν*».

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. Ψάλλεται ὁ ἑσπερινὸς τῆς 3ης Αὐγούστου μετὰ τῆς Παρακλητικῆς, καὶ ἐν συνέχειᾳ ἢ παράκλησις, κατὰ τὴν προγραφεῖσαν χθὲς διάταξιν, ἀλλὰ μετὰ τὸν ν' ψαλμὸν ὁ κανὼν τῆς μεγάλης παρακλήσεως ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ (καὶ ἐν τῷ τέλει τῆς Παρακλητικῆς)· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. (ἐπειδὴ ἡ ἀκολουθία τῶν ὁσίων στερεῖται ἰδιομέλου δοξαστικοῦ) ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ 3 κατασκευτικὰ τροπάρια «*Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε*», Δόξα, «*Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον «*Τῆς εὐσπλαγχνίας*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 3ης Αὐγούστου.]

- 3. Παρασκευή.** Δαλμάτου, Φαύστου καὶ Ἰσαακίου ὁσίων. Θεοκλητοῦς ὁσίας, Σαλώμης τῆς μυροφόρου, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσ/νίκη.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 12-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ι' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. κβ' 23-33).

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας. Ὁ ἑσπερινὸς τῆς 4ης Αὐγούστου ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ Παρακλητικῆς (κατὰ τὴν τάξιν τῆς μετ' ἀλληλουαίας ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου)· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύ-*

εις» ἢ μικρὰ παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κλπ. ἀντὶ ἀπολυτικίου τὰ τροπάρια τοῦ Σαββάτου «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε», Καὶ νῦν, «Μήτηρ ἁγία». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύονται οἱ ἅγιοι τῆς 4ης Αὐγούστου.]

4. Σάββατον. Τῶν ἑπτὰ παιδῶν τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ἰ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ῥωμ. ιε' 30-33).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ἰ' ἐβδ. Μαθ. (Μτθ. ιζ' 24-ιν' 4).

5. † ΚΥΡΙΑΚΗ Ἰ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως· Εὐσιγνίου μάρτυρος († 362). Εὐγενίου ὀσίου τοῦ Αἰτωλοῦ. Ἦχος α', ἑωθινὸν ι' (Τ.Μ.Ε., 5 Αὐγούστου §§4-6).

Σημείωσις. Ἡ τοῦ μάρτυρος Εὐσιγνίου ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικίον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, καὶ προεόρτια 3 εἰς 4, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ». Ἀπολυτικά τὸ ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ προεόρτιον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστὶ»· ἀπολυτικίον «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτικίον δῖς (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας, ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι», καὶ τὰ ἀναστάσιμα τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ έωθινόν (ι´) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, καὶ ὁ προεόρτιος (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»)· ἀπὸ γ´ ὠδῆς μόνον τὸ προεόρτιον κἀθισμα «Ἐπεφάνη ἡστραψεν»· ἀφ´ ς´ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χοροὶ Ἰσραὴλ»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ὁ τόκος σου ἄφθορος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ι´ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὸ προεόρτιον «Οἱ δόξης ἐφιέμενοι».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ προεόρτια 3 «Τῆς παναγίας ἐνδόξου μεταμορφώσεως» κ.λπ. εἰς 4 –μὲ τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ι´ έωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς´ ὠδῆς τοῦ προεορτίου κανόνος].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ, ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ι´ ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α´ Κορ. δ´ 9-16)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι´ Ματθ., «Ἀνθρώπος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Μτθ. ιζ´ 14-23).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστὶ». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἰδήσεις. 1. Ἐπὶ σήμερον μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου παύει ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς πλὴν τῶν Κυριακῶν.

2. Τὸ έσπέρας τῆς σήμερον τελεῖται ὁ έσπερινὸς τῆς έορτῆς ἄνευ παρακλήσεως.

6. Δευτέρα. † Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος», Δόξα, «Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν»· κοντάκιον «Ἐν τῇ θείᾳ σήμερον μεταμορφώσει».

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ Ψαλτηρίου (Προθεωρία τυπικοῦ §4) καὶ ἄνευ Παρακλήσεως. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» τρὶς ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ. Ἀπόλυσις (λεγομένη καὶ ἐν πάσαις ταῖς καθημεριναῖς μέχρι τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης τοῦ μηνὸς) «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἀγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*». Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς τὸ μεσονυκτικόν.

Εἰς τὸν ὄρθρον, Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τὸν Πέτρον*» (Λκ. θ΄ 28-36)· ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα, κ.τ.λ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ΄ ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων καὶ εἶτα οἱ εἰρμοὶ «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*», «*Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου*»· μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ* «*Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» καὶ τὸ κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: ἑορτῆς, «*Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν*» (Β΄ Πέτρου α΄ 10-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς*» (Μτθ. ιζ΄ 1-9).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ τροπάριον τῆς ζ΄ ὠδῆς τοῦ β΄ κανόνος τῆς ἑορτῆς «*Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη*». Κοινωνικὸν «*Ἐν τῷ φωτί τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα· ἀλληλούια*»· ἀντὶ τοῦ Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*».

* Ἔστω γνωστὸν ὅτι νεώτεροι λειτουργικαὶ ἐκδόσεις ἔχουν ὡς εἰσοδικὸν τὸδε: «*Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ μεταμορφωθείς*».

[Πολλαχοῦ, κατὰ παράδοσιν, προτίθενται ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότητος Χριστοῦ ὄριμοι σταφυλαὶ καὶ μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὸ ἀπολυτίκιον, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ἀναγινώσκειται παρὰ τοῦ ἱερέως ἡ εὐχὴ «Εἰς εὐλόγησιν σταφυλῆς»· «*Εὐλόγησον, Κύριε, τὸν καρπὸν τοῦτον τῆς ἀμπέλου*» (βλ. Ἱερατικόν).]

Ἐν τῇ τραπέζῃ ἰχθύος κατάλυσις.

Εἰδήσεις. 1. Ἐκ τῆς αὐριῆς μέχρι τῆς 12ης τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ κανόνες τῆς Μεταμορφώσεως (τὴν μὲν 7ην, 9ην καὶ 11ην ὁ α΄ κανὼν, τὴν δὲ 8ην, 10ην καὶ 12ην ὁ β΄)· ἐὰν ἐορτάζεται καὶ ἅγιος, ψάλλονται καταβασαίαι «Σταυρὸν χαράξας».

2. Ἐκ τῆς σήμερον ἕως τῆς 12ης Αὐγούστου εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυνιῶν αὐτῶν (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ*»· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης*». Ἐως τῆς θ΄ ὥρας τῆς 13ης Αὐγούστου, ἐν ἧ ἀποδίδεται ἡ ἑορτή, ἀπόλυσις «*Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μετεμορφωθείς*» κ.τ.λ., ὡς ἐν τῇ 6ῃ Αὐγούστου.

Τῆ Δευτέρᾳ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 7ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 7ης Αὐγ.]

- 7. Τρίτη.** Δομετίου ὀσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 363). Νικάνορος ὀσίου († 1519), κτίτορος τῆς ἰ. μονῆς «*Ζάβορδας*» Γρεβενῶν Θεοδοσίου ὀσίου τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν, προστάτου Ἀργολίδος.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ια΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. β΄ 14-γ΄ 3).

Εὐαγγέλιον: μεθέορτον, 7ης Αὐγούστου (Μρ. θ΄ 2-9).

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 8ης Αὐγ. μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*». [Ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 8ης Αὐγ.]

- 8. Τετάρτη.** Αἰμιλιανοῦ ἐπισκ. Κυζίκου ὁμολογητοῦ († 813-20). Μύρωνος ἐπισκ. Κρήτης τοῦ θαυματουργοῦ († 350), Τριανταφύλλου νεομ. ἐκ Ζαγορᾶς († 1680), Ἀναστασίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ († 1794).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 4-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κγ' 29-39).

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 9ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 9ης Αὐγ.].

9. Πέμπτη. Μαθίου τοῦ ἀποστόλου († 63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Δευτ. διακαιν. (Πρξ. α' 12-17, 21-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἔβδομ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 13-28).

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 10ης Αὐγούστου μετὰ τῆς μεγάλης παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 10ης Αὐγ.].

10. Παρασκευή. Λαυρεντίου ἀρχidiaκόνου καὶ μάρτυρος. Εὐ-
στου ἐπισκόπου Ῥώμης τοῦ ἐξ Ἀθηνῶν († 258).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Παρ. ια' ἔβδομ. ἐπιστ. (Β' Κορ. δ' 13-18).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Παρ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. κδ' 27-33, 42-51).

Τῆ Πέμπτῃ ἑσπέρας ὁ ἑσπερινὸς τῆς 11ης Αὐγ. μετὰ τῆς μικρᾶς παρακλήσεως. Ἐν τέλει τὸ ἀπολυτικίον «*Μετεμορφώθης*» [ἐν τῇ ἀπολύσει μνημονεύεται ὁ ἅγιος τῆς 11ης Αὐγ.].

11. Σάββατον μετὰ τὴν ἑορτήν. Εὐῆλου διακόνου († 304). Νή-
φωνος Κωνσταντινουπόλεως († 1502)· ἀνάμνησις θαύματος
τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος ἐν Κερκύρα (1716).

Ἡ μεθέορτος ἀκολουθία τοῦ ὁρθρου ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ τάξιν (βλέπε καὶ εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τόμου §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν· εισοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβῶρ*»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. α' 3-9)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἔβδ. Ματθ. (Μτθ. ιθ' 3-12)· «*Ἄξιον ἐστί*»· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι*».

Σημείωσις. Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας τελεῖται κατὰ τάξιν ὁ ἑσπερινὸς μετὰ τῶν ἀναστασίμων τῆς Κυριακῆς, ἄνευ παρακλήσεως.

12. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ, ἡ μετὰ τὴν ἑορτήν. Φωτίου καὶ Ἀνικίτου τῶν μαρτύρων († 305-306). ᾠχος β΄, ἑωθινὸν ια΄.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν βης Αὐγ. §§7-9) αἱ μὴ ἑορτάσιμοι ἀκολουθίαι τῶν ἁγίων τοῦ Μηναίου καταλιμπάνονται (λεγόμεναι ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ» ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα 4 «Πρὸ τοῦ σταυροῦ σου, Κύριε» κ.λπ., Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς), Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σκιά». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «Νόμου καὶ προφητῶν σε, Χριστέ» (ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Ὅτε κατήλθης», Δόξα, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβὼρ μεταμορφωθεὶς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν ἁγίων αὐτοῦ μαθητῶν καὶ ἀποστόλων καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθης», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Μετεμορφώθης». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ μεθέορτα τῆς 12ης Αὐγούστου ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς (6 Αὐγ.)· ἀπὸ γ΄ ὠδῆς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς (χῦμα) καὶ ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα αὐτῆς· ἀφ' ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Σταυρόν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ια' ἀναστάσιμον «Μετὰ τὴν θεϊάν ἔγερσιν» καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «Φῶς ἀναλωίωτον».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναιὸν κατάλληλα μεθέορτα*– τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Πρὸ τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Σοὶ εἰσὶν οἱ οὐρανοὶ καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ· τὴν οἰκουμένην καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς σὺ ἐθεμελίωσας», β) «Θαβῶρ καὶ Ἐρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται», Δόξα, τὸ ια' ἑωθινὸν «Φανερῶν ἑαυτόν», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη» δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὠδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Μετεμορφώθης» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ια' ἐπιστ., «Ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς» (Α' Κορ. θ' 2-12)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Μαθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία... βασιλεῖ ὃς ἠθέλησε συνᾶραι» (Μαθ. ιη' 23-35).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

* Ὡς πρὸς τὰ ψαλτέα μεθέορτα τῶν αἰνων σημειοῦμεν τὰ ἑξῆς. α) Εἰς τὰ λειτουργικὰ βιβλία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἐπιγράφονται ὕμνοι τινὲς ὡς μεθέορτοι, ἀλλ' οὕτω καλοῦνται ὕμνοι τῆς ἑορτῆς, ἐφόσον ψάλλονται κατὰ τὴν μεθέορτον περίοδον. β) Εἰς τὰς μεθεόρτους ἡμέρας ὑπάρχουν προσόμοια τινὰ (πρὸς τὰ «Αἱ ἀγγελικαὶ» καὶ «Οἶκος τοῦ Ἐφραθά») ὡς ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ καὶ τοῦ ὄρθρου, τὰ ὁποῖα κατ' ἀκριβείαν δὲν ψάλλονται εἰς τὸ «Πᾶσα πνοή» οὔτε εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ὡς ἐμφαίνεται ἐν τῇ Παρακλητικῇ καὶ ὡς γνωρίζουν καλῶς οἱ μύσται τῆς Ψαλτικῆς τέχνης. Βλ. καὶ Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἔτους 1970, σελ. 196-197.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ´. «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, «Μετεμορφώθης»· κοντάκιον «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἄνευ ὁμως τῶν ἀναγνωσμάτων καὶ ἄνευ τῆς λιτῆς, ἃ τινὰ καταλιμπάνονται. Μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ μέγας παρακλητικὸς κανὼν. Μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «*Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει*» τρεῖς.

13. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως· μετάθεσις τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Σημείωσις. *Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἑορτῆς ζῆτει εἰς τὴν δὴν τοῦ μηνός.*

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί. Τὸ καθ' ἡμέραν μεσονυκτικόν, ἄνευ τῶν διὰ τὴν λιτὴν στιχηρῶν τῆς ἑορτῆς. Ὁ ὄρθρος ψάλλεται ὡς ἐν τῇ α´ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς, ἀλλ' ἄνευ τοῦ καθίσματος τοῦ πολυελέου καὶ ἄνευ τοῦ Εὐαγγελίου μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· συναξάριον τὸ τῆς 13ης τοῦ μηνός.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς· Ἀπόστολος: –μετὰ προκειμένου τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)– ἡμέρας, Δευτ. ιβ´ ἐβδ. ἐπιστ. (Β´ Κορ. ε´ 10-15)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ´ ἐβδ. Μαθθ. (Ματθ. α´ 9-15). Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς τῆς θ´ ὥδῆς τοῦ α´ κανόνος «Ὁ τόκος σου ἀφθορος». Κοινωνικὸν «*Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου...*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ «*Μετεμορφώθης*».

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας. Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκιον «*Μετεμορφώθης*»· κοντάκιον «*Ἐπὶ τοῦ ὄρους*»· ἀπόλυσις (μικρὰ) «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ», ὡς εἰς τὸν ἑσπερινὸν τῆς ἑορτῆς.

Ὁ προεόρτιος ἑσπερινὸς τῆς 14ης Αὐγ. κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ τάξιν καὶ ἡ τελευταία μικρὰ παράκλησις· μετὰ τὸ τρισάγιον κ.λπ. τὸ προεόρτιον ἀπολυτίκιον «*Λαοὶ προσκιρτήσατε*» (ἅπαξ).

14. Τρίτη. Προεόρτια τῆς κοιμήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, Μιχαῖου τοῦ προφήτου (ἡ´ π.Χ. αἰ.).

Εΐδησις. Σήμερον, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν κοίμησιν» (ὄρα εἰρμούς β' κανόνος 15ης Αὐγούστου).

Τῆ Τρίτῃ πρωὶ ὁ ὄρθρος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν (βλέπε καὶ ἔμπροσθεν εἰς τὰς γεν. τυπ. διατάξεις, §§52-63). Κοντάκιον λειτουργίας «Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου ἡ οἰκουμένη».

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ε' 15-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιβ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. α' 16-22).

15. Τετάρτη. † Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Λαοὶ προσκροτήσατε»· κοντάκιον «Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῖον, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ θὰ ψαλοῦν εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» τρίς (ὡσαύτως καὶ εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος»). Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὴν κοίμησιν ἐορτάζομεν, δυνάμει τοῦ τιμίου...»

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιῖου. Εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ». Οἱ δύο κανόνες μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς». Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ»· ἡ θ' ὥδη τῶν δύο κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, εἰς μὲν τὸν α' «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι μακαρίζομέν σε» εἰς δὲ τὸν β' «Ἄγγελοι τὴν κοίμησιν τῆς παρθένου», καὶ ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι». Ἐξαποστειλάριον, αἶνοι κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναιῖῳ. Δοξολογία μεγάλη, «Ἐν τῇ γεννήσει» ἅπαξ.

Σημείωσις. Ἐνιαχοῦ, κατὰ παλαιὸν ἔθος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς «Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ» καὶ «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» (βλέπε εἰς τὸ Μηναιῖον τὴν πρὸ τῶν κανόνων τῆς ἐορτῆς ὑπάρχουσαν διάταξιν).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἐορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ

γεννήσει» και τὸ κοντάκιον «Τὴν ἐν προεβείαις». Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, 15 Αὐγ. ἢ 8 Σεπτ., «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β' 5-11)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κόμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Εἰδήσεις. 1. Ἐκ τῶν αὐριῶν μέχρι τῆς 22ας τοῦ μηνός, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως· τὴν μὲν 16ην, 18ην, 20ὴν καὶ 22αν τοῦ μηνός ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 17ην, 19ην καὶ 21ην ὁ β'.

2. Ἐπίσης ἀπὸ αὐριῶν μέχρι τῆς 23ης Αὐγούστου, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι «Πεποικιλμένη». Ἐν ταῖς λειτουργίαις, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (T.M.E., σελ. 49, §5) κοντάκιον «Τὴν ἐν προεβείαις».

16. Πέμπτη. Ἡ ἐξ Ἐδέσεως ἀνακομιδῆ τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνοιο, ἢ τοι τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου (944). Διομήδους μάρτυρος († 298). Τιμοθέου ἐπισκ. Εὐρίπου († 1578), Γερασίμου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 15 Αὐγ. 1579), Ἀποστόλου († 1680) καὶ Σταματίου νεομαρτύρων· τῶν ἐν Μεγάροις 6 μαρτύρων. Ἀκακίου ἁγίου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Μετὰ τὸν προοιμακὸν (ἄνευ Ψαλτηρίου) εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεροῦ μανδηλίου 3 καὶ τῆς ἑορτῆς 3 (τὰ τοῦ μικροῦ ἑσπερινοῦ) «Ποίεις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι» (βλέπε 15 Αὐγ.), Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε τὴν παγκόσμιον κοίμησιν» (16 Αὐγ.). Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ τῆς σειρᾶς «Δῆμος τῶν μαθητῶν», Δόξα, Καὶ νῦν, μεθέορτον «Ὅτε πρὸς τὸν ἐκ σου». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ γεννήσει».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Ὁ ἐξάψαλμος καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· κανόνες, ὁ α' τῆς ἑορτῆς καὶ ὁ τοῦ ἱ. μανδηλίου (μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι»). Καταβασίαι «Πεποικιλμένη τῇ θεῖᾳ δόξῃ»· «Τὴν τιμωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄρθροι». Ἐξαποστειλάριον τὸ τῆς σειρᾶς «Τῶν ἀποστόλων ὁ δῆμος» δις. Εἰς τοὺς αἶνους τὰ τοῦ ἑσπερινοῦ 3 προσόμοια τοῦ ἁγίου μανδηλίου

«Ποίοις οἱ γηγενεῖς ὄμμασιν» εἰς 4, Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτηε εἰς τὴν λιτὴν 15 Αὐγούστου). Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπολυτίκιον «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, θὰ ψαλοῦν τὰ τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν». Ἀπολυτίκια «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τὸ τοῦ ναοῦ κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις». Ἀπόστολος: 16ης Αὐγ., ζήτηε Σαβ. πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13-δ΄ 5). Εὐαγγέλιον: ἱεροῦ μανδηλίου, 16ης Αὐγ. (Λκ. θ΄ 51-57, ι΄ 22-24 καὶ ιγ΄ 22). «Ἄξιον ἐστίν»: «Αἰνεῖτε τὸν Κύριον».

- 17. Παρασκευή.** Μύρωνος μάρτυρος. Παύλου καὶ τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ Ἰουλιανῆς († 257), Δημητρίου ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐκ Σαμαρίνης († 1808), Παναγίας τῆς Γουμενίσσης.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ζ΄ 10-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ΄ ἐβδομ. Ματθ. (Μρ. β΄ 18-22).

- 18. Σάββατον.** Φλώρου καὶ Λαύρου μαρτύρων. Λέοντος καὶ Ἐρμουῦ ἀνακομιδῆ λειψάνων Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Α΄ Κορ. α΄ 26-β΄ 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ΄ ἐβδομ. Ματθ. (Μτθ. κ΄ 29-34).

- 19. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ,** ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν. Ἀνδρέου μεγαλομάρτυρος (δ΄ αἰ.). Τιμοθέου, Εὐτυχianoῦ, Στρατηγίου μαρτύρων († 304). Ἦχος γ΄, ἑωθινὸν α΄.

Σημείωσις. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Τ.Μ.Ε. (τυπικὸν 15ης Αὐγ. §§ 13-15) ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἑορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ ἁγίου σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει» κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6 καὶ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς προσόμοια 3 «Ἔω τοῦ παραδόξου θαύματος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Ἡ τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα» (ζήτηε

εἰς τὴν λιτὴν τῆς 15ης Αὐγ.), Καὶ νῦν, «*Πῶς μὴ θαυμάσωμεν*». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἄσατε, λαοί, τῇ μητρὶ*» (ζῆτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς).

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἔστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Ἐν τῇ γεννήσει*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» ἀπολυτικά «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «*Ἐν τῇ γεννήσει*». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίων τὰ μεθέορτα καθίσματα τῆς 19ης Αὐγούστου. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α΄) μετὰ πάσης τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ β΄ τῆς ἑορτῆς (15 Αὐγ.) ἄνευ τῶν εἰρμῶν· ἀπὸ γ΄ ὥδης τὸ μεθέορτον μεσῶδιον κάθισμα «*Ὁ πάντιμος χορὸς*» (ζῆτει ὡς μεσῶδιον εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 19ης τοῦ μηνός)· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Πεποικιλμένη τῇ θεῖα δόξῃ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*[Αἱ γενεαὶ πᾶσαι...] Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ, τὸ α΄ ἀναστάσιμον, καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀπόστολοι ἐκ περάτων*» ἅπαξ.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατάλληλα μεθέορτα εἰς τὸ μηναιὸν*–τὰ τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς «*Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου*» κ.λπ. (δευτεροῦντες τὸ πρῶτον), εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «*Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιασματοῦ σου*», β΄) «*ᾤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἄθε-*

* Ὅρα ὑποσημείωσιν εἰς τοὺς αἶνους τῆς Κυρ. 12 Αὐγούστου.

τήσει αὐτήν», Δόξα, τὸ α΄ ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «Υπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἐὰν προτιμηθοῦν ἀντίφωνα, ψάλλονται τὰ τῆς ἑορτῆς ἀλλ' εἰς τὸ β΄ μὲ ἐφύμνιον «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»*.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», «Ἐν τῇ γεννήσει» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Τὴν ἐν πρεσβείαις».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. ιβ΄ ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Α΄ Κορ. ιε΄ 1-11). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιβ΄ Ματθ., «Νεανίσκος τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ» (Ματθ. ιθ΄ 16-24).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἶτ' ὄνομα Κυρίου» καὶ ἀπόλυσις.

20. Δευτέρα. Σαμουὴλ προφήτου (1144 π.Χ.), Λουκίου μάρτυρος τοῦ βουλευτοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ν΄ 7-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιγ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 6-12).

21. Τρίτη. Θαδδαίου ἀποστόλου (α΄ αἰ.), Βάσσης μάρτυρος καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιγ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ν΄ 16-θ΄ 5). Εὐαγγέλιον: τῆς ἡμέρας, ὃ ἐστί καὶ τοῦ ἀποστόλου, Τρ. ιγ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 13-21).

22. Τετάρτη. Ἀγαθονίκου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (δ΄ αἰ.).

Σήμερον ἐν τῷ μηνίῳ τίθεται καὶ ἡ ἀκολουθία τοῦ μάρτυρος Λούπου τοῦ ὁμολογητοῦ διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι αὐρῶν τὴν ἑορτήν.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. θ΄ 5-ι΄ 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιγ΄ ἔβδ. Ματθ. (Μρ. γ΄ 20-27).

* Αὐτὸ τοῦτο τὸ Τ.Μ.Ε. ῥητῶς ὀρίζει τὸ ἐφύμνιον «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ὡς αἰεὶ τὰ ἀντίφωνα τῆς παρούσης ἑορτῆς ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Κοιμήσεως §§ 6 καὶ 19). Ὁμοίως καὶ τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 1621, 1629, 1635, 1645.

Εἶδησις. Ἐν τισι περιοχαῖς ὀρθῶς ἔχει ἐπικρατήσει (καὶ εἰς ἑορτάζοντας ἀκόμη ναοὺς) νὰ ψάλλεται σήμερον 22α τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρων· ὅθεν εἰς τὴν λειτουργίαν ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς 21ης Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή», καὶ Εὐαγγέλιον τῆς 8ης Σεπτ., «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά». Οὕτω τῇ ἐπαύριον 23ῃ θὰ ψαλῆ ἀμυγῶς ἡ τῆς ἀποδόσεως ἀκολουθία.

23. Πέμπτη. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης). Λούπου μάρτυρος (δ' αἰ.), Εἰρηναίου ἐπισκόπου Λουγδούνων († 202).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν τῆς ἑορτῆς τῆς 15ης Αὐγούστου, ἀλλ' ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἄνευ τοῦ «Μακάριος ἀνήρ» καὶ τῶν ἀναγνωσμάτων, ἐν δὲ τῷ μεσονυκτικῷ ἄνευ τῶν στιχηρῶν τῆς λιτῆς. Ἐν τῷ ὀρθρῳ καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος, τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες. Ἀπὸ γ' ὥδῃς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ διὰ τὸν πολυέλεον παραλειφθὲν κάθισμα «Ἐν τῇ γενήσει σου» συναξάριον ἀναγινώσκειται τὸ τῆς 23ης Αὐγούστου. Ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἀντίφωνα, ἀπολυτίκιον, κοντάκιον καὶ ἀναγνώσματα τὰ τῆς ἑορτῆς (Ἀπόστολος Φιλιπ. β' 5-11· Εὐαγγέλιον Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· καὶ πάντα τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ 15ῃ Αὐγούστου.

Σημείωσις. Τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς λέγονται καὶ εἰς τοὺς ναοὺς ἔνθα σήμερον συμπάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος καὶ ἡ πανηγυρικὴ ἀκολουθία τῆς Παναγίας τῆς Προυσιωτίσσης.

Εἶδησις. Ἀπὸ αὔριον ἄρχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς, μέχρι τῆς 5ης Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, μέχρι μὲν τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται καταβασίαι «Σταυρὸν χαράξας» μέχρι δὲ τῆς 12ης Σεπτεμβρίου κοντάκιον «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα» (πλήν τῆς 31ης Αὐγούστου, 1ης καὶ 7ης Σεπτεμβρίου).

24. Παρασκευή. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος (β' αἰ.). Κοσμᾶ τοῦ νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Αἰτωλοῦ († 1779)· μετάθεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου Αἰγίνης (1624).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ια' 5-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ιγ' ἔβδομ. Ματθ. (Μρ. δ' 1-9).

Σημείωσις. Ἐνθα ἐορτάζεται ὁ νεομάρτυς Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἢ ὁ ἅγιος Διονύσιος, ἡ ἀκολουθία ἐκατέρου ψάλλεται ἐορτάσιμος κατὰ τὴν εἰς ἐκάστην φυλλάδα διαλαμβανομένην τάξιν, ἀλλὰ καταβασιαὶ οἱ εἰρμὸι «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα» καὶ ἀναγνώσματα τὰ τοῦ ἐορταζομένου ἁγίου.

25. Σάββατον. Τίτου ἀποστόλου, ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης· ἡ ἐπάνοδος τοῦ λειψάνου τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαίου.

Ἀπόστολος: ἀποστ. Τίτου, 25 Αὐγ. (Τίτ. α' 1-5, β' 15-γ' 2, 12-15).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλων, 12ης Νοεμβρίου (Μτθ. ε' 14-19).

26. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Ἦχος δ', ἑωθινὸν β'.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι ἅγιοι»· κοντάκιον «ᾠφθης μέγας ἥλιος».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Ζῆλος ἀνδρὸς εὐσεβοῦς», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «ᾠ ζευγος ἄμωμον», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητική, Σαβ. ἑσπέρας, ἦχος πλ. β'). Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τῶν ἁγίων «Ἀναφαίρετον ὄλβον», Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσαν».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ β' ἀναστάσιμον «Τὸν λίθον θεωρήσασαι, τῶν ἁγίων «Ἄδριανὸς ὁ πάνσοφος» καὶ τὸ θεοτοκίον.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 3 προσόμοια εἰς 4 –μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» καὶ «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθανμάστωσεν ὁ Κύριος»–, Δόξα, τὸ β' ἑωθινὸν «Μετὰ μύρων», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἀναφαίρετον ὄλβον» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυρ. ιγ' ἐπιστ., «Γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει» (Α' Κορ. ις' 13-24)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ' Ματθ., «Ἀνθρώπος τις ἦν οἰκοδεσπότης» (Μτθ. κα' 33-43). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

27. Δευτέρα. Ποιμένος ὀσίου († 450)· Ἀνθούσης καὶ Φανουρίου τῶν μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 10-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιδ' ἐβδ. Ματθ. (Μρ. δ' 10-23).

Σημείωσις. Ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ μεγαλομάρτυρος Φανουρίου εὐρίσκεται εἴτε ἐν τέλει τοῦ Μηναίου εἴτε εἰς ἰδιαίτεραν φυλλάδα, ἣ τις τυχὸν προτιμηθεῖσα ψάλλεται ὡς ἔχει ἐκεῖ· ἢ δὲ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου καταλιμπάνεται (λεγομένη ἐν τοῖς ἀποδείπνοις).

28. Τρίτη. Μωσέως ὀσίου τοῦ Αἰθίοπος (δ' αἰ.). Διομήδους, Λαυρεντίου μαρτύρων, Ἐζεκίου βασιλέως τοῦ δικαίου (750 π.Χ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ιβ' 20-ιγ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης ιδ' ἐβδομ. Ματθ. (Μρ. δ' 24-34).

29. Τετάρτη. † Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Θεοπίστης ὀσίας τῆς ἐξ Αἰγύπτου.

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου «ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 29 Αὐγ. §1). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν σιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, Τρίτη ζ' ἐβδ. Μαθ., «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ τετράρχης» (Μτθ. ιδ' 1-13)· καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἰωακείμ καὶ Ἄννα»· Ἀπόστολος τοῦ Προδρόμου, 29 Αὐγ., «Ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν δρόμον» (Πρξ. ιγ' 25-32)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, «Ἦκουσεν Ἡρώδης ὁ βασιλεύς» (Μρ. ς' 14-30)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Εἶδησις. Εἰς τὴν τράπεζαν νηστεία, ἥ τοι ξηροφαγία.

- 30. Πέμπτη.** Ἀπόδοσις τῆς ἐορτῆς τῆς ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς Ἰωάννου τοῦ προδρόμου· Ἀλεξάνδρου († 340), Ἰωάννου († 595), Παύλου († 784) πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως.

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 1-3, 20-β' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης ιδ' ἐβδομ. Μαθ. (Μρ. ε' 1-20).

- 31. Παρασκευή.** Τὰ καταθέσια τῆς τιμίας ζώνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ ἐν Κων/πόλει ναῷ αὐτῆς τῷ ἐν τοῖς Χαλκοπρατείοις.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, δίχα Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ. Τὸ ἀπολυτίκιον «Θεοτόκε ἀειπάρθενε» εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου»· Ἀπόστολος τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, 8 Σεπτ. τῆς λειτουργίας, «Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28)· «Ἄξιον ἐστὶ»· κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

Σημειώσεις. 1. Τὸ τροπάριον «Τὴν θεοδόχον γαστέρα σου» ὀρίζεται ὡς κοντάκιον ἐν τῇ προθεωρίᾳ τοῦ Τ.Μ.Ε. (§40).

2. Εἰς τὸ κείμενον τοῦ κοντακίου, ἐκ τυπογραφικοῦ ἑξάπαντος σφάλματος, γράφεται «περιλαβοῦσα» ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ «περιβλοῦσα».

ΜΗΝ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 12 καὶ ἡ νύξ ὥρας 12

1. Σάββατον. † Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡ τοι τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους· Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ (1440 π.Χ.), Ἀμμιὸν διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 40 γυναικῶν παρθένων καὶ ἀσκητριῶν μαρτύρων· Καλλίστης, Εὐόδου καὶ Ἐρμογένους τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων· Συμεὼν στυλίτου († 459). Μελετίου ὁσίου. (Τυπικὸν 1ης Σεπτεμβρίου, §§1-3).

Ἡ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τοῦ Μηναίου ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ ἡ α΄ στάσις τοῦ «*Μακάριος ἀνήρ*». Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*» τὰ 3 προσόμοια τῆς Ἰνδίκτου εἰς 4 (δευτεροῦντες τὸ α΄) καὶ τοῦ ὁσίου 6 (ἦτοι τὰ 3 προσόμοια καὶ ἐκ τῶν ἰδιομέλων –παραλείποντες τὸ α΄– ἕτερα 3), Δόξα, Καὶ νῦν, τὰ τοῦ Μηναίου. Εἴσοδος κ.λπ. καὶ τὰ ἀναγνώσματα. Τὰ ἀπόστιχα καὶ τὰ 3 ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Καθίσματα εἰς τὴν α΄ στιχολογίαν «*Ὁ καιροὺς καρποφόρους*», Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ὁ ἀρρήτω σύμπαντα*» (κείμενον μετὰ τὴν ς΄ ᾠδὴν ὡς κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου)· εἶτα τὰ καθίσματα τῆς β΄ στιχολ. ὡς ἀκριβῶς ἔχουν (τὰ τῆς γ΄ στιχολ. καταλιμπάνονται). Ἐν συνεχείᾳ (παραλειπομένου τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ ὄρθρου καὶ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ) ὁ ν΄ ψαλμὸς χῦμα καὶ εὐθύς οἱ κανόνες ἅπαντες ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν [τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τοῦ ὁσίου (ζητεῖται αὐτὰ πρὸ τοῦ συναξαρίου τοῦ Μηναίου)] χῦμα, καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὴν ς΄ ᾠδὴν τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Ἰνδίκτου ὡς ἐξῆς·

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου,

ἦχος δ΄, «*Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ*»

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητῆς καὶ δεσπότης, Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σῶζων τῷ

ἐλέει σου τῷ ἀπείρω οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ
τῷ μόνῳ δεσπότῃ, καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, λυτρωτά· εὐφορον
πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Ὁ οἶκος

Ἀρρήτῳ πάντα ὡς Θεῷ ποιήσαντι σοφία, ἰσχύι τε πα-
ντουργικῇ διασφύζοντι πάντα, τὸν ὕμνον δέει ἐκ ψυχῆς προσά-
γομεν, ἐντρόμως δυσωποῦντες, παρασχεῖν εὐφορίαν τῇ γῆ, ἐν
τῇ σήμερον ἐτήσιῳ ἀπαρχῇ, παντὸς ἴουσθῆναι δυσχεροῦς,
ὄρατῶν καὶ ἀοράτων δυσμενῶν, ἐν ταῖς αἰσiais κρᾶζοντες πε-
ριόδοις· Κύριε, εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εἶτα τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας, κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Κατα-
βασίαι οἱ εἴρωι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν»,
«Μυστικός εἶ, Θεοτόκε». Ἐξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ
Μηναίῳ. Δοξολογία μεγάλη καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τὰ συνήθη
(«τῶν καθημερινῶν») με ἐφύμνια εἰς μὲν τὸ β' «Σῶσον ἡμᾶς,
Υἱὲ Θεοῦ...», εἰς δὲ τὸ γ' τὸ ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου [ἢ τὰ
τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς ἢ γ' καὶ ἢ ς' ὧδὴ τοῦ κανό-
νος τῆς Ἰνδίκτου.] Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὁ πάσης
δημιουργός», «Χαῖρε, κεχαριτωμένη», «Ἵπομονῆς στῦλος γέ-
γονας» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον τὸ
τῆς Ἰνδίκτου «Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής» (βλέπε ἀνωτέρω).
Ἀπόστολος: τῆς Ἰνδίκτου, 1 Σεπτ., «Παρακαλῶ πρῶτον πάν-
των» (Α' Τιμ. β' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Πέμ. α' ἐβδ. Λου-
κᾶ, «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Ναζαρέτ» (Λκ. δ' 16-22). «Ἄ-
ξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε· ἀλληλούια»· «Εἶδομεν τὸ
φῶς».

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Μάμαντος μάρτυρος (γ' αἰ.),
Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νηστευτοῦ († 595). Ἦχος
πλ. α', ἔωθινὸν γ'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα
4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, τοῦ ἁγίου «Νέον φυτόν», Καὶ νῦν,
«Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀνα-
στάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Δεῦτε συμφώνως», Καὶ νῦν,

«Νεῦσον παρακλήσεσιν» (Παρακλ., Σάβ. ἐσπέρας, ἤχ. δ'). Ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἶθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Χαῖρε, πύλη Κυρίου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσώδια καθίσματα τοῦ Μηναίου· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Σταυρὸν χαράξας»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον, τὸ τοῦ μάρτυρος «Τῷ γάλακτι ἐτράφης» καὶ τὸ θεοτοκίον «Ὁ τῆς ζωῆς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη»· δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ 8 μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸν συνάναρχον», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ναοῦ, ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος: Κυρ. ιδ' ἐπιστ., «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς» (Β' Κορ. α' 21-β' 4)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ' Ματθ., «Ὡμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Μτθ. κβ' 2-14). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

- 3. Δευτέρα.** Ἀνθίμου ἱερομάρτυρος († 302), Θεοκτίστου ὁσίου († 467). Χαρίτωνος μάρτυρος· Πολυδώρου νεομάρτυρος († 1794)· ἀνακομιδὴ τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως († 1920).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β´ 11-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε´ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ε´ 24-34).

- 4. Τρίτη.** Βαβύλα ἱερομάρτυρος († 251), Μωνσέως προφήτου (1460 π.Χ.). Ἐρμιόνης († 117) θυγατρὸς τοῦ ἀποστ. Φιλίππου· Ἰερουσαλήμ καὶ τῶν υἱῶν αὐτῆς τῶν ἐν Βεροῖα μαρτύρων Ἀνθίμου ὀσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1781).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. β´ 21-γ´ 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιε´ ἐβδ. Ματθαίου (Μρ. ζ´ 1-7).

- 5. Τετάρτη.** Ζαχαρίου τοῦ προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδόμου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ´ 15-22).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιε´ ἐβδ. Μαθ. ς´ 7-13).

- 6. Πέμπτη.** Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Καλοδότης μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία, ἐορτάσιμος οὔσα, ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν.

Ἀπόστολος: ἀρχαγγέλου, 8 Νοεμ. (Ἑβρ. β´ 2-10).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. (Λκ. ι´ 16-21).

- 7. Παρασκευή.** Προεόρτια τῆς γεννήσεως τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Σφύζοντος μάρτυρος († 304).

Εἰς πάσας τὰς προεορτίους καὶ μεθεόρτους καθημερινὰς (ἐκτὸς Κυριακῆς) ἄχρι τῆς 21ης τοῦ μηνὸς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναιῦ ἀνευ Παρακλητικῆς (ὄρα ἔμπροσθεν γεν. τυπικὰς διατάξεις §§52-63).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· κοντάκιον προεόρτιον «Ἡ παρθένος σήμερον καὶ Θεοτόκος Μαρία»· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιε´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ´ 8-21)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε´ ἐβδ. Μαθθ. (Μρ. ς´ 45-53).

- 8. Σάββατον. † ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ (Τ.Μ.Ε., 8 Σεπτεμβρ., §§4-6).**

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἷς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ

τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τρις. Ἀπόλυσις «Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου αὐτοῦ μητρος, ἧς τὸ γενέθλιον ἐσοτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰ βούλει, εἰς τὸ μετὰ τὴν γ' στιχολ. κάθισμα λέγε Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μετὰ τὴν γ' ᾠδὴν «Ἡ παρθένος Μαριάμ». Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτεμβρίου, «Ἀνασταῖσα Μαριάμ» (Λκ. α' 39-49, 56). Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τῶν κανόνων μόνον ἡ ὑπακοὴ «Πύλην ἀδιόδευτον» (καταλιμπανομένου τοῦ μεσφιδίου καθίσματος). Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ «Σταυρὸν χαράξας» (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*) ἢ θ' ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ στίχου «Υπεραγία Θεοτόκε» καὶ ἐν τέλει «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος». Μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν τὸ ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησις σου, Θεοτόκε» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἐξῆς ἀντίφωνα:

Ἀντίφωνον α'

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαῖ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα, Καὶ νῦν. Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον β'

Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτὴν.

*Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ**, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλωντάς σοι, ἀλληλοῦα.

* Τὰ ἀντίφωνα τόσον τῆς παρουσίας ὅσον καὶ τῶν ἄλλων θεομητορικῶν ἑορτῶν ἔχουν χαρακτηριστὰ «δεσποτικόν», διότι εἶναι ψαλμικοὶ στίχοι καὶ ἀπευθύνονται πρωτίστως εἰς τὸν Κύριον, ὡς δείκνυται καὶ ἐκ τοῦ ἐφμυνίου «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ».

*Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...*

*Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ
χριστῷ μου.*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

*Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κα-
τοικίαν ἑαυτῷ.*

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...

Δόξα, Καὶ νῦν. «Ὁ μονογενὴς Υἱός».

Ἀντίφωνον γ´

*ᾠδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετίσαμην αὐτήν. «Ἡ γέννησίς
σου, Θεοτόκε...»*

*Ἠγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. «Ἡ γέννησίς σου,
Θεοτόκε...»*

*Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. «Ἡ γέννη-
σίς σου, Θεοτόκε...»*

Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν
ἁγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν εἰσοδὸν μόνον τὸ ἀπολυτίκιον
«Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἰω-
ακεῖμ καὶ Ἄννα». Ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς, 8 Σεπτ., «Τοῦτο
φρονεῖσθε ἐν ὑμῖν» (Φιλιπ. β´ 5-11)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως,
«Εἰσηλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά» (Λκ. ι´ 38-42, ια´ 27-28).
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἶρομὸς «Ἀλλότριον τῶν μητέρων». Κοι-
ωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννης τῶν
θεοπατόρων, Σεβηριανοῦ μάρτυρος. Μνήμη τῆς ἐν Ἐφέσῳ Γ´
Οἰκουμενικῆς συνόδου (431). Ἦχος πλ. β´, ἑωθινὸν δ´
(Τ.Μ.Ε., 9η Σεπτεμβρίου §§10-12).

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ πρὸ τῆς Ὑψώσεως, συμφώνως τῇ ὑπ´ ἀριθμὸν
2556/5.7.1993 ἐγκυκλίῳ τῆς Ἱ. Συνόδου, μνήμη ἐπιτελοῦμεν τῶν μη-
τροπολιτῶν καὶ ἐθνομαρτύρων Χρυσοστόμου Σμύρνης, Ἀμβροσίου
Μοσχονησίων, Γρηγορίου Κυδωνίων, Προκοπίου Ἰκονίου, Εὐθυμί-
ου Ζήλων καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀναιρεθέντων κατὰ τὴν μικρασιατικὴν
καταστροφὴν μαρτύρων (1922). Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν (ποίημα τοῦ
ἀεμινήστου Μητροπολίτου Πατρῶν κυροῦ Νικοδήμου) ὑπάρχει ἐν
ιδιαιτέρῳ φυλλάδι.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*»· κοντάκιον «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «*Κύριε, ἐκέκραξα*», στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 «*Δεῦτε νῦν χορεύσωμεν*» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «*Ὡ μακαρία δυνάς*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τοῦ Μηναίου «*Οἱ ἐξ ἀκάρπων*». Ἀπολυτίκια «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, «*Τῶν δικαίων θεοπατόρων σου*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστί*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «*Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ' ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς (9 Σεπτ.). Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος, [ὁ α' τῆς ἑορτῆς (8 Σεπτ.) ἄνευ εἰρωμῶν] καὶ ὁ τῶν θεοπατόρων ἀπὸ γ' ὥδης μόνον τὸ μεσῶδιον ἀθήσιμα τῶν ἁγίων «*Ἰωακείμ καὶ Ἄννα πανηγυρίζουσιν*»· ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», «*Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστάσιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», καὶ τὸ τῆς ἑορτῆς «*Ἀδάμ ἀνακαινίσθητι*» (μεθέορτον 9 Σεπτ.).

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ –διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ Μηναῖον κατάλληλα μεθέορτα*– προσόμοια τῆς κυρίας ἡμέρας τῆς ἑορτῆς 3 «*Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος*» κ.λπ. εἰς 4 μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α')

* Ὅρα ὑποσημειώσιν εἰς τοὺς αἶνους τῆς Κυρ. 12 Αὐγούστου.

τερ, και ἴδε και κλίνον τὸ οὔς σου και ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου και τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, και ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου», β´) «Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ», Δόξα, τὸ δ´ ἐωθινὸν «Ὁρθρος ἦν βαθύς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, ἀλλ´ εἰς τὸ β´ μετ´ ἐφρυνίου «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς»* [ἢ τὰ τυπικὰ και οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἡχου εἰς 4 και 4 ἐκ τῆς ς´ ὠδῆς τοῦ α´ κανόνος τῆς ἑορτῆς].

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἡ γέννησίς σου, Θεοτόκε», «Τῶν δικαίων θεοπατόρων σου» και τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἰωακεὶμ και Ἄννα».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μηνολογίῳ προκειμένου– Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, ὃν ζητεῖ Κυρ. κβ´ ἐπιστολῶν, «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα» (Γαλ. ς´ 11-18)· Εὐαγγέλιον Κυρ. πρὸ τῆς ὑψώσεως, «Οὐδεὶς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανόν» (Ἰω. γ´ 13-17).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», και τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

10. Δευτέρα. Μηροδώρας, Μητροδώρας, Νυμοδώρας τῶν μαρτύρων († 305-311).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ις´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. δ´ 28-ε´ 10).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. β´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. γ´ 16-21).

11. Τρίτη. Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου (θ´ αἰ.) τοῦ μαγείρου, Εὐανθίας μάρτυρος. Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάστα Ἀρκαδίας.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ις´ ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε´ 11-21).

Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Τρ. ς´ ἐβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ιβ´ 19-36).

* Σημειωθῆτω ὅτι αὐτὸ τοῦτο τὸ Τ.Μ.Ε. ῥητῶς ὀρίζει τὸ ἐφρυνιον «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν», ὁσάκις τὰ ἀντίφωνα τῶν θεομητορικῶν ἑορτῶν ψάλλονται ἐν Κυριακῇ (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν Γενεσίου §9, και Προθεωρία §37). Ὁμοίως και τὸ «Σύστημα Τυπικοῦ» §§ 110γ´, 260, 266.

12. Τετάρτη. Ἀπόδοσις τοῦ γενεσίου τῆς Θεοτόκου. Ἀυτονόμου († 313) καὶ Κουρνούτου (γ' αἰ.) ἱερομαρτύρων· Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη εἰς τὸ Μηναιῖον τὴν α' ἡμέραν τῆς ἑορτῆς, μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ «*Μακάριος ἀνὴρ*», τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος μετὰ τοῦ καθίσματος αὐτοῦ καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο πρῶτα καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ὥδης τῶν κανόνων, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μεσώδιον κάθισμα «*Ἡ παρθένος Μαριάμ*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῆς ἑορτῆς καὶ τὸ συναξάριον τῆς 12ης Σεπτεμβρίου. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικὸν καὶ τροπάρια μετὰ τὴν εἴσοδον τὰ τῆς 8ης Σεπτεμβρίου. Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ις' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. ε' 2-10)· Εὐαγγέλιον: προεόρτιον, Δευτ. ε' ἔβδ. Ἰωάν. (Ἰω. ια' 47-54). Εἰς τὸ *Ἐξαίρετως* ὁ εἰρμὸς «*Ἀλλότριον τῶν μητέρων*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

13. Πέμπτη. Τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς ἀναστάσεως (335) καὶ προεόρτιος τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κορηγίου ἐκατοντάρχου (α' αἰ.). Ἀριστείδου μάρτυρος τοῦ Ἀθηναίου. Ἰεροθέου ὁσίου τοῦ ἐκ Καλαμάτας († 1745).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται δίχα Παρακλητικῆς κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναιῖου. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν εἴσοδος μετὰ θυματοῦ. Εἰς τὸν ὄρθρον καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Οὐρανὸς πολύφωτος*». Ἀπόστολος: τῶν ἐγκαίνιων, Σεπτ. 13, «*Ἀδελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι*» (Ἐβρ. γ' 1-4)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Ἰουν. 29, «*Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέρη Καισαρείας*» (Μτθ. ις' 13-19). «*Ἄξιον ἐστὶ*». Κοινωνικὸν «*Κύριε, ἡγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καὶ τόπον σκηνώματος δόξης σου· ἀλληλοῦια*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

14. Παρασκευή. † Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ. Μνήμη τῆς ε' Οἰκουμενικῆς συνόδου τῆς ἐν Τρούλλῳ (680).

Εἰς τὴν θ´. Ἀπολυτίκια «Τὸν ζωοποιὸν σταυρόν», Δόξα, «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος»· κοντάκιον «Οὐρανὸς πολύφωνος».

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τὰ στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς κ.λπ. ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσουκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων πλήρεις ἔχουν ὡς ἐξῆς· «Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστὶ» καὶ «Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς». Τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἐκ τρίτου εἰς τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὸ «Θεὸς Κύριος». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, οὗ τὴν ὑψώσιν ἐορτάζομεν, προστασίαις τῶν τιμίων...»

Εἰς τὸν ὄρθρον ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας»· ἢ θ´ ὥδη τῶν δύο κανόνων ἄνευ στίχου, εἰ μὴ μόνον Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια, καὶ ἐν τέλει πάλιν οἱ δύο εἰρμοὶ «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε», «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου». Μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν [εἰς ἦχον δ´ (ἅγια)] ἐπακολουθεῖ

Ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

ΠΕΡΙΦΟΡΑ. Εἰς τὸ τέλος τῆς δοξολογίας οἱ μὲν χοροί, ἀφοῦ μεταβοῦν εἰς τὴν βορείαν πύλην τοῦ ἱεροῦ, ἄρχονται τοῦ ἁσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός», ὁ δὲ πρὸ τῆς ἁγίας Τραπεζῆς ἰστάμενος ἱερεὺς, ἀφοῦ θυμιάσῃ τὸν ἐπ’ αὐτῆς ἐν ἠντρεπισμένῳ δίσκῳ μετὰ κλάδων βασιλικοῦ καὶ τριῶν ἀνημμένων κηρίων κείμενον τίμιον Σταυρόν, αἶρει τὸν δίσκον, θέτει αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί, στραφεὶς περὶ τὴν ἁγίαν Τράπεζαν ἐκ δεξιῶν πρὸς τὰ ἀριστερά, ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείας πύλης τοῦ ἱεροῦ, προπορευομένων αὐτοῦ κατὰ τάξιν τῶν λαμπαδούχων, τῶν φερόντων τὰ ἐξαπτέρυγα, τῶν χορῶν ψαλλόντων τὸ ἁσματικὸν «Ἅγιος ὁ Θεός» μέχρι τέλους τῆς περιφορᾶς καὶ τῶν μετὰ θυμιατῶν θυμίωντων τὸν τίμιον Σταυρόν.

Α´ ΥΨΩΣΙΣ. Ὁ ἱερεὺς φέρει τὸν Σταυρόν εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ –συνήθως εἰς τὸν σολέα–, ἔνθα περιελθὼν κύκλῳ τρις ἠντρεπισμένον τετραπόδιον, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ βλέπων πρὸς

ἀνατολὰς καὶ ὑψῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸν δίσκον, ἐκφωνεῖ «*Σοφία ὀρθοί*», ἀποθέμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τοῦ τετραποδίου, θυμιᾷ κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλον «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνά μίαν.

Α' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Ἀκολουθῶς ὁ ἱερεὺς ἀφοῦ ποιήσῃ μετανοίας τρεῖς, λαμβάνει ἀνά χεῖρας μετὰ κλάδων βασιλικοῦ τὸν τίμιον Σταυρὸν καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ αὐτὸν λέγων «*Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ κλίνει τὴν κεφαλὴν ἠρέμα, κύπτει ὅσον σπιθαμὴν ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῆς γῆς καὶ κατὰ μικρὸν, ἄχρι πληρώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος, ἀνίσταται.

Β' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, ἀφοῦ στραφῆ ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς βορρᾶν καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατενοδοῦσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν*»· οἱ χοροὶ τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» ἑκατόν, ἐνῶ ὁ ἱερεὺς σφραγίσας καὶ πάλιν τρεῖς μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κλίνει τὴν κεφαλὴν κ.λ., καὶ κατὰ μικρὸν ἀνίσταται ἄχρι πληρώσεως τῆς β' ἑκατοντάδος.

Γ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Εἶτα, στραφεὶς ἐπὶ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς δυσμὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν, ἐκφωνῶν «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος*»· οἱ χοροὶ τὴν γ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Δ' ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Αὐθις ὁ ἱερεὺς στραφεὶς ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἵσταται βλέπων πρὸς νότον καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν λέγων «*Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ἐπιτρόπων, ἐνοριτῶν καὶ συνδρομητῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης σὺν γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν*»· οἱ χοροὶ τὴν δ' ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

Ε΄ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΙΣ. Τέλος ὁ ἱερεὺς στρέφεται ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἴσεται βλέπων πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρόν, ἐκφωνῶν «Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων, ὑγείας τε καὶ σωτηρίας καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν»· οἱ χοροὶ τὴν ε΄ ἑκατοντάδα, κ.τ.λ. ὡς προεγράφησαν.

ΚΥΡΙΑ ΥΨΩΣΙΣ. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ κυρίως ὑψωσις· ὁ ἱερεὺς ἰστάμενος πρὸ τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ὑψοῖ τὸν τίμιον Σταυρὸν ψάλλων τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ σταυρῷ ἐκουσίως», εὐλογεῖ μετὰ τοῦ τιμίου Σταυροῦ τὸν λαόν, ἀποθέτει αὐτὸν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνεῖ αὐτόν, ψάλλων «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν, δέσποτα, καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν δοξάζομεν», ὃ ἐπαναλαμβάνει ἕκαστος τῶν χορῶν ἀνὰ μίαν· εἶθ' οὕτως οἱ χοροὶ τὰ ιδιόμελα «Δεῦτε, πιστοὶ» κ.λπ.· τούτων ψαλλομένων, προσέρχεται ὁ λαὸς εἰς προσκύνησιν τοῦ τιμίου Σταυροῦ, ἧς πληρωθείσης, ὁ β΄ χορὸς ψάλλει τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Υψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιος ἐστί. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλουία».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ τὸ κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς». Ἀντὶ τρισαγίου, «Τὸν σταυρόν σου προσκυνοῦμεν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς, «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ» (Α΄ Κορ. α΄ 18-24)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Συμβούλιον ἐποίησαν οἱ ἀρχιερεῖς» (Ἰω. ιθ΄ 6-11, 13-20, 25-28, 30-35).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου· εἰς τὸ Ἐξαίρετως ὁ εἰρμὸς «Μυστικὸς εἶ, Θεοτόκε». Κοινωνικὸν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε· ἀλληλουία»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου». Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν τῇ τραπέζῃ νηστεία.

2. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἀπὸ αὖριον μέχρι τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου, τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσεται ὁ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν

λειτουργίαν εἴθισται νὰ λέγονται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5), ἀλλ' εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς» κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς».

15. Σάββατον μετὰ τὴν ὕψωσιν. Νικήτα μεγαλομάρτ. († 372). Φιλοθέου ὁσίου (1' αἰ.), Πορφυρίου τοῦ ἀπὸ μίμων, Βησσαρίου Λαρίσης, Συμεῶν Θεσσαλονίκης († 1429), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ Κρητός († 1811).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου (Τ.Μ.Ε., 14 Σεπτ. §8.). Ἐν τῷ ἔσπερινῷ γίνεται εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ», μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Ἀπολυτίκια «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ ὄρθρῳ ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μόνον οἱ 4 εἰρμοὶ τοῦ Μηναιίου κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν στιχολογοῦμεν «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ εἶτα «Λίθος ἀχειρότμητος». Μετὰ τὰ ἐξαποστειλάρια [καὶ τοὺς ψαλμοὺς τῶν αἰνῶν], «Σοὶ δόξα πρέπει», ἢ (μικρὰ) δοξολογία χῦμα κ.τ.λ. ὡς συνήθως. Εἰς τὸν στίχον τῶν αἰνῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ. ἀπολυτίκιον «Σῶσον, Κύριε».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς». Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ ὑψωθεῖς». Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ Σαββάτου. Ἀποστολος Σαβ. μετὰ τὴν ὕψωσιν, Σαβ. ιβ' ἐβδ. ἐπιστ., «Βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν» (Α' Κορ. α' 26-β' 5). Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Παρ. δ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ἐγὼ ὑπάγω καὶ ζητήσατέ με» (Ἰω. η' 21-30). «Ἄξιον ἐστίν»· «Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος τῆς πανευφήμου († 304). Ἦχος βαρὺς, ἑωθινὸν ε' (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 16ης Σεπτ. §§13-15).

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 4, μεθέορτα τοῦ σταυροῦ 3 «᾿Ωφθη ἡ τοῦ ξύλου» κ.λπ. καὶ 3

τῆς μάρτυρος, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Ἡ διηνηθισμένη ταῖς ἀρεταῖς*», Καὶ νῦν, «*Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Πᾶσα γλῶσσα κινεῖσθω*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ὅν περ πάλαι Μωυσῆς*». Ἀπολυτίκια «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου*».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Σῶσον, Κύριε*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς (16 Σεπτεμβρίου) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς (14 Σεπτ.) καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ΄ ὧδῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (16 Σεπτ.)· ἀφ΄ ε΄ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Σταυρὸν χαράξας*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Μυστικός εἶ, Θεοτόκε, παράδεισος*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ε΄ ἀναστάσιμον, τῆς ἁγίας «*Τῆς πανευφήμου*» καὶ τῆς ἑορτῆς «*Σταυρὸς τοῦ κόσμου*».

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 4 (ἢ τοὶ τὰ 3 ἰδιόμελα «*Ἀθλητικὴν πανήγυριν*» κ.λπ., ἀνά μίαν καὶ τὸ ἐν συνεχείᾳ –ἄνευ τοῦ Δόξα– «*Ἐκ δεξιῶν τοῦ σωτήρος*») εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι*», «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου*», Δόξα, τὸ ε΄ ἑωθινὸν «*Ὡ τῶν σοφῶν σου*», Καὶ νῦν, «*ὑπερευλογημένη*», δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τὰ τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφουμνίων αὐτῶν, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ε΄ ὧδῆς τοῦ κανόνος τῆς ἁγίας].

Εἰσοδικόν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτίκια «Κατέλυσας», «Σῶσον, Κυρίε», «Ἡ ἀνάς σου, Ἰησοῦ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ ὑψωθείς».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυριακῆς μετὰ τὴν ὑψωσιν, ζῆτει Κυρ. κα' ἐπιστολῶν, «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος» (Γαλ. β' 16-20)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, ζῆτει Κυρ. γ' νηστ., «Ὅς τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν» (Ματ. η' 34-θ' 1).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

17. Δευτέρα. Σοφίας καὶ τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καὶ Ἐλπίδος, μαρτύρων († 137).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφес. α' 22-β' 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 19-22).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας ἱερῶς ναοὺς ἡ ἀκολουθία τῆς μάρτυρος Σοφίας ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτῆς φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρτων.

18. Τρίτη. Εὐμενίου ἐπισκόπου Γορτύνης Κρήτης (ζ' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφес. β' 19-γ' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. γ' 23-δ' 1).

19. Τετάρτη. Τροφίμου, Σαββατίου καὶ Δορυμέδοντος μαρτύρων († 276).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφес. γ' 8-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. α' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 1-15).

20. Πέμπτη. † Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 118). Ἰλαρίωνος Κρητὸς νεομάρτυρος († 1804).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναιίου, εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφес. δ' 14-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης α' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 16-22).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ἅγιος περισσότερον, παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα τῶν αἰνων καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τοῦ ἁγίου, Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφес. ε' 10-17)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Τρ. ιβ'

Λουκᾶ «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

21. Παρασκευή. Ἀπόδοσις τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀθηνῶν († 130)· Ἰωνᾶ προφήτου (880 π.Χ.).

Εἶδησις. Ἐπειδὴ σήμερον ἀποδίδεται ἡ ἑορτὴ τοῦ τ. Σταυροῦ, ἡ ἀκολουθία τοῦ ἁγίου Κοδράτου ψάλλεται τῇ 22α μετὰ τῆς τοῦ ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ κατὰ τὴν κυρίαν ἡμέραν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφεξῆς διαφορῶν. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν καταλιμπάνονται τὸ Ψαλτήριον, τὰ ἀναγνώσματα καὶ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρά. Αἱ ἀπολύσεις ἄνευ τοῦ χαρακτηριστικοῦ «Ὁ ἀναστάς» διὰ τὸ μὴ λέγεσθαι ἐν τῷ ὄρθρω σήμερον τὸ «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι». Εἰς τὸν ὄρθρον καταλιμπάνονται ὁ πολυέλεος καὶ τὸ κάθισμα αὐτοῦ, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθύς οἱ κανόνες· τὸ συναξάριον τῆς 21ης τοῦ μηνός, μετὰ δὲ τὴν δοξολογίαν παραλείπεται ὡσαύτως ἡ τελετὴ τῆς ὑψώσεως τοῦ τ. Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτικίον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ιζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. δ' 17-25)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 22-30)· πάντα δὲ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ, ἀλλ' εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμὸς «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου».

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Νοεμβρίου ἐπαναλαμβάνεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἐν ταῖς καθημεριναῖς.

2. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου, ἐὰν τυχὸν ἐορτάζεται ἅγιος, καταβασίαι εἰς τὸν ὄρθρον «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· κοντάκιον εἰς τὴν λειτουργίαν «Προστασία».

22. Σάββατον. Φωκᾶ ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Σινώπης († 117). Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ († 320), Ἰσαὰκ καὶ Μαρτίνου μαρτύρων.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιδ' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου α' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ' 31-36).

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ' (Α' ΛΟΥΚΑ). Ἡ σύλληψις τοῦ Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίπτης καὶ Πολυξένης ὁσίων († 109). Νικολάου νεομ. τοῦ Καρπενησιώτου († 1672), Ἰωάννου νεομάρτ. τοῦ ἐκ Κονίτισης († 1814). Ἦχος πλ. δ', ἑωθινὸν ς'.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Ζυγόν. Ἀρχὴ τοῦ φθινοπώρου.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ προδρόμου 4, Δόξα, «Ἐκ στειρευούσης σήμερον», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ προδρόμου «Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὀδίνων», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου» (Παρακλητ., Σάβ. ἑσπέρας, ἦχ. πλ. β'). Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ἡ πρώτην οὐ τίκτουσα», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκειμένον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ προδρόμου· ἀπὸ γ' ὠδῆς [κοντάκιον καὶ οἶκος τοῦ Προδρόμου καὶ ψάλλονται] τὰ μεσώδια καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος»*, τὸ τοῦ Προδρόμου «Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυρ. 4ης Μαρτίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ προδρόμου 3 εἰς 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Καὶ σύ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ», καὶ «Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν»–, Δόξα, τὸ ς´ ἐωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἐξ ὕψους», «Ἡ πρώτην οὐ τίκτουσα» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Προκείμενον 23ης Σεπτ.: Ἀπόστολος: τοῦ Προδρόμου, 23 Σεπτ., «Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ´ 22-27)· ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. α´ Λουκᾶ, «Ἐστὼς ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ» (Λκ. ε´ 1-11). Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς».

24. Δευτέρα. Θεοτόκου τῆς «Μυρτιδιωτίσεως» ἐν Κυθήροις, Θέκλης μεγαλομάρτυρος. Σιλουανοῦ τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἄν δὲν ὑπάρχῃ ἰδιαίτερα φυλλὰς τῆς Θεοτόκου, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Μηναίου μετὰ Παρακλητικῆς (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§2-30).

Ἀπόστολος: μεγαλομάρτυρος, ἡγ´ Κυρ. ἐπιστ. (Β´ Τιμ. γ´ 10-15).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. β´ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. δ´ 38-44).

Εἰδήσεις. 1. Ἐνθα τιμᾶται ἡ μεγαλομάρτυς, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα φυλλὰς αὐτῆς, μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ λέγεται δοξολογία μεγάλη, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ´ ἐβδ. (Μτθ. κε´ 1-13).

2. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἀκολουθία τῆς Μυρτιδιωτίσεως, κατὰ τὸ Τ.Μ.Ε. συμπάλλεται μετὰ τῆς ἁγίας Θέκλης καὶ προηγεῖται αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ἀναγινώσκειται Ἀπόστολος τῆς ἁγίας καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Θεοτόκου.

3. Εἰς τοὺς πανηγυρίζοντας σήμερον ναοὺς τῆς Μυρτιδιωτίσεως ψάλλεται μόνῃ ἡ ἀκολουθία αὐτῆς μετὰ καταβασίων τοὺς εἰρμούς

«Πεποικιλμένη τῇ θεΐᾳ δόξῃ», Ἐναγνώσματα τὰ τῆς 8ης Σεπτ. (Φιλιπ. β' 5-11· Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Ἀπολυτίκιον Μυρτιδιωτίσσης.

Ἦχος δ'. «Ταχὺ προκατάλαβε».

«Λαοὶ νῦν κροτήσωμεν δεῦτε τὰς χεῖρας πιστῶς, καὶ ἄσωμεν ἄσμασι τῇ θεομήτορι, ἐν πόθῳ κραυγάζοντες· χαῖρε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, χαῖρε ἡ σωτηρία τῶν τιμώντων σε πόθῳ, χαῖρε ἡ τῷ παραλύτῳ τὴν ἴασιν βραβεύσασα».

25. Τρίτη. Εὐφροσύνης ὁσίας καὶ Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς (ε' αἰ.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Τρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. ε' 20-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρίτης β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 12-16).

26. Τετάρτη. † Ἡ μετάστασις τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ θεολόγου. Γεδεών τοῦ δικαίου (1350 π.Χ.). Ἀνάμνησις τῆς ἐπιστροφῆς τῆς τιμίας κάρας τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέου ἀπὸ Ῥώμης εἰς Πάτρας καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ νέου ἰ. ναοῦ αὐτοῦ ἐν Πάτραις (26.9.74).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ εὐαγγελιστοῦ εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου –ἐκ τῶν βημοθύρων– τὸ ια' ἑωθινὸν «Ἐφάνερωσεν ἑαυτὸν ὁ Ἰησοῦς» (Ἰω. κα' 1, 15-25). Οἱ κανόνες τοῦ Μηναίου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν». Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἀπόστολε Χριστῶ» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἄποστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 26 Σεπτ., «Θεὸν οὐδεὶς πάποτε τεθέαται» (Α' Ἰω. δ' 12-19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ σταυρῶ» (Ἰω. ιθ' 25-27, κα' 24-25). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

27. Πέμπτη. Καλλιστράτου μάρτυρος († 304)· Ἀριστάρχου ἀποστόλου, Ἀκυλίνης νεομάρτυρος († 1764).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφ. ε' 33-ις' 9)·

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 12-19).

28. Παρασκευή. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ († 350). Βαρουῦχ τοῦ προφήτου (600 π.Χ.).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Παρ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφρα. ζ' 18-24). Εὐαγγέλιον: ἡμέρας (ὁ περ ἐφέτος ἐστὶ καὶ τοῦ ὁσίου), Παρ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-23).

29. Σάββατον. Κυριακοῦ ὁσίου († 556). Πετρωνίας μάρτυρος.

Τάξις Σαββάτου με' «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. ιη' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Κορ. ιε' 39-45).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. β' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ε' 17-26).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΗ' (Β' ΛΟΥΚΑ). Γρηγορίου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου τῆς Μεγάλης Ἀρμενίας, τοῦ φωτιστοῦ († 335). Ῥηψιμίας καὶ Γαϊανῆς καὶ τῶν μετ' αὐτῶν 32 μαρτύρων γυναικῶν. Ἦχος α', ἑωθινὸν ζ'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἑσπέρια στιχηρὰ ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Τίς ἐπαξίως*», Καὶ νῦν, «*Τὴν παγκόσμιον δόξαν*». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ ἁγίου «*Εἰς τὸν ἄδυτον γνόφον*», Καὶ νῦν, θεοτοκίον ὁμόηχον «*Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου*» (Παρακλητ., Σάβ. ἑσπέρας, ἦχος πλ. β'). Ἀπολυτίκια «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα, «*Καὶ τρόπων μέτοχος*», Καὶ νῦν, «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον*».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας με' θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι*», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας με' τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ ἱερομάρτυρος· ἀπὸ γ' καὶ ε' ψῆδης ὡς συνήθως.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· «*Τὴν τιμωτέραν*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ζ' ἑωθινὸν «Ἴδου σκοτία καὶ πρωί», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Τοῦ λίθου», «Καὶ τρόπων μέτοχος» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος Κυρ. ιη' ἐπιστ., «Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως» (Β' Κορ. θ' 6-11): Εὐαγγέλιον Κυρ. β' Λουκᾶ, «Καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν» (Λκ. ς' 31-36). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

ΜΗΝ

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 11 καὶ ἡ νύξ ὥρας 13

- 1. Δευτέρα.** Ἀνανίου ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ μελωδοῦ (ς' αἰ.) καὶ ποιητοῦ τῶν κοντακίων. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Κουκουζέλου. Τῆς τιμίας σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§1-30).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὀκτωβρίου 1 (Πρξ. θ' 10-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 24-30).

Εἰδησις. Ἀποφάσει τῆς Ἱ. Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ληφθεῖσα κατὰ τὸ ἔτος 1952, ἡ σημερινὴ ἑορτὴ τῆς τιμίας σκέπης μετατίθεται τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἵνα συνεορτάζεται μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

- 2. Τρίτη.** Κυπριανοῦ ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος († 304).

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὀκτωβρ. 2 (Α' Τιμ. α' 12-17).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 37-45).

- 3. Τετάρτη.** Διονυσίου ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου καὶ πολιούχου Ἀθηνῶν († 96). Ῥουσικοῦ, Ἐλευθερίου καὶ Δαμάριδος (α' αἰ.) μαρτύρων τῶν Ἀθηναίων.

Ἀπόστολος: τοῦ ἀγίου, Ὀκτ. 3 (Πρξ. ιζ' 16-34).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ς' 46-ζ' 1).

Σημείωσις. Ὅπου ἂν εορτάζεται ὁ ἅγιος, ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος καταβασιᾶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου» κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τοῦ ἀγίου, Παρ. ς' ἐβδ. Ματθ. (Μθ. ιγ' 44-54).

- 4. Πέμπτη.** Ἰεροθέου ἀρεοπαγίτου, πρώτου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ιθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. α' 20-27).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. γ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 17-30).

5. Παρασκευή. Χαριτίνης μάρτυρος († 304)· Μεθοδίας όσίας τής έν Κιμώλω.

Ἀπόστολος: ήμέρας, Παρ. ιθ' έβδ. έπιστ. (Φίλιπ. α' 27-β' 4).

Ευαγγέλιον: ήμέρας, Παρ. γ' έβδ. Λουκά (Λκ. ζ 31-35).

6. Σάββατον. † Θωμά (του και Διδύμου) αποστόλου εκ των ιβ' . Ἐρωτηίδος μάρτυρος.

Ἡ ακολουθία ψάλλεται κατά την τάξιν του Μηναιού μετά των στιχηρῶν, των καθισμάτων και του α' κανόνος τής Παρακλητικής (παραιρεπομένων πάντων των νεκρωσίμων).

Εἰς τὸν έσπερινόν, τὰ 3 έσπέρια του Μηναιού και τὰ έτερα 3 των αποστίχων, Δόξα, «Ώς ύπηρέτης του Λόγου», Και νῦν, τὸ α' θεοτοκίον του ήχου «Τήν παγκόσμιον δόξαν»· άνευ εισόδου «Φῶς ήλαρόν» και τὸ προκείμενον τής ήμέρας· εἰς τὰ απόστιχα τὰ 3 μαρτυρικά τής Παρακλητικής (τὸ πρῶτον άνευ στίχου, τὸ β' μετά στίχου «Θαυμαστός ό Θεός έν τοῖς άγίοις αὐτου», και τὸ γ' μετά του «Τοῖς άγίοις τοῖς έν τῇ γῆ αὐτου έθαυμάστωσεν ό Κύριος»), Δόξα, του Μηναιού «Τὰ θεῖα έποπτεύων», Και νῦν, τὸ μετ' αὐτὸ όμόηχον θεοτοκίον. Τὸ άπολυτίκιον, ήχ. γ', «Ἀπόστολε άγιε Θωμά...» εἰς μέν τὸν έσπερινόν και μετά την μεγάλην δοξολογίαν άπαξ, εἰς δέ τὸ «Θεός Κύριος» δῖς (μετά του Δόξα), και θεοτοκίον «Σέ την μεσιτεύσασαν». Καθίσματα του όρθρου εἰς μέν την α' στιχολογίαν τὰ τής Παρακλητικής, εἰς δέ την β' στιχολ. τὰ του Μηναιού· ό ν' ψαλμός χῦμα· κανόνες, ό α' τής Παρακλητικής μετά των είρμῶν (άνευ του νεκρωσίμου τροπαρίου) και ό του Μηναιού· άντι καταβασιῶν οί είρμοί των ψδῶν γ', ς', η' και θ' του Μηναιού εἰς την τάξιν αὐτῶν στιχολογοῦμεν και «Τήν τιμιωτέραν»· εἰς τὰ έξαποστειλάρια και τούς άϊνους ὡς έν τῷ Μηναιῷ· δοξολογία μεγάλη. Εἰς την λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: του αποστόλου, Κυρ. ι' έπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16)· Ευαγγέλιον: όμοίως, έωθινόν θ' (Ιω. κ' 19-31)· κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν την γῆν».

7. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΘ' (Γ' ΛΟΥΚΑ). Σεργίου και Βάχχου μεγαλομαρτύρων († 290-303). Πολυχρονίου ήερομάρτυρος (δ' αἰ.), Ἰουλιανῷ πρεσβυτέρου, Καισαρίου διακόνου (α' αἰ.) μαρτύρων. Ἡχος β', έωθινόν η' .

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου προσόμοια 3 εἰς 4, Δόξα, «Σέργιος καὶ Βάκχος», Καὶ νῦν, «Παρήλθεν ἡ σιὰ». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Ἐκραταιώθη τῶν τοῦ Χριστοῦ», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλ., ἦχ. πλ. δ', Σαβ. ἐσπέρας). Ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν μαρτύρων ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν μαρτύρων στιχηρὰ 4 (τὰ 3 ἰδιόμελα «Δαυιτικῶς ἀνεβόων» κ.λπ. καὶ εἶτα τὸ «ὑποδησάμενος Σέργιος» ἄνευ τοῦ Δόξα) –μετὰ στίχων εἰς τὰ δύο τελευταῖα α) «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται», β) «Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἑθαυμάστωσεν ὁ Κύριος»–, Δόξα, τὸ η' ἑωθινὸν «Τὰ τῆς Μαρίας δάκρυα», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὅτε κατήλθες», «Οἱ μάρτυρές

σου» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. ιθ' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ» (Β' Κορ. ια' 31-ιβ' 9). Εὐαγγέλιον: Κυρ. γ' Λουκᾶ, «Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν» (Λκ. ζ' 11-16). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

8. Δευτέρα. Πελαγίας ὁσίας († 457). Πελαγίας τῆς παρθενομάρτυρος († 303), Ταϊσίας τῆς πρώην πόρνης.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 12-16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. δ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 36-50).

9. Τρίτη. Ἰακώβου ἀποστόλου, υἱοῦ τοῦ Ἀλφαίου (α' αἰ.). Ἄβραάμ τοῦ δικαίου καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ αὐτοῦ Λώτ (2100 π.Χ.), Ποπλίας μάρτυρος (α' αἰ.), Ἄνδρονίκου ὁσίου καὶ τῆς συμβίου αὐτοῦ.

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, ι' Κυρ. ἐπιστ. (Α' Κορ. δ' 9-16).

Εὐαγγέλιον: ἀποστόλου, Δευτ. γ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. θ' 36-ι' 8).

10. Τετάρτη. Εὐλαμπίου καὶ Εὐλαμπίας μαρτύρων. Θεοφίλου ὁσίου (η' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. β' 24-30).

Εὐαγγέλιον: Τετάρτης δ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ν' 22-25).

11. Πέμπτη. Φιλίππου ἀποστόλου ἐκ τῶν ἑπτὰ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ τοῦ Γραπτοῦ, ἐπισκόπου Νικαίας († 850).

Ἀπόστολος: ἀποστόλου, Πέμ. γ' ἐβδ. Πράξ. (Πρξ. ν' 26-39).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 7-11).

12. Παρασκευή. Πρόβου, Ταράχου καὶ Ἄνδρονίκου μαρτύρων († 850). Δομίνης μάρτυρος, Συμεὼν τοῦ νέου θεολόγου († 1022), σὺνάξις πάντων τῶν ἐν Ἀθήναις ἁγίων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. γ' 8-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 12-18).

13. Σάββατον. Κάρπου, Πατύλου, Ἀγαθοδώρου καὶ Ἀγαθονίκης μαρτύρων († 251). Χρυσῆς νεομάρτυρος τῆς ἐκ Μογλενῶν († 1795), Μελετίου (Πηγᾶ) Ἀλεξανδρείας.

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. α' 8-11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. δ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ' 1-10).

14. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κ' (Δ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν θεοφόρων πατέρων τῆς ἐν Νικαίᾳ ζ' Οἰκουμενικῆς συνόδου (787)». Ναζαριού καὶ Γερβασίου, μαρτύρων. Κοσμά τοῦ ποιητοῦ († 787). Ἰγνατίου (Ἀγαλιανοῦ) ἀρχιεπισκόπου Μηθύμνης. Ἦχος γ', ἑωθινὸν θ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ζῆτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 11ην Ὀκτωβρίου (Τ.Μ.Ε., 11η Ὀκτωβρ. §§1-3). Κατὰ παγίαν τάξιν τοῦ Τ.Μ.Ε. ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ μὴ ἐορτάσιμος ἀκολουθία τῆς σήμερον καταλιμπάνεται.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε· ἀντι κοντακίου τὰ τροπάρια τῆς ὥρας.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῶν πατέρων 6, Δόξα, τὸ ιδιόμελον αὐτῶν «Τὰς μυστικὰς», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν».

ΕἰΣΟΔΟΣ, «Φᾶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῶν πατέρων.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῶν πατέρων «Τὴν ἐτήσιον μνήμην», Καὶ νῦν, «Νεῦσον παρακλήσειν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν τριαδικὸν κανόνα τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελον τῶν πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, ἡ προστασία», τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῆς α' στιχολογίας (ἀλλ' εἰς τὸ Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν»), καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν πατέρων· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα), εἶτα ψάλλεται τὸ μεσῶδιον κάθισμα τῶν πατέρων μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ζ' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῶν πατέρων, τὸ συνα-

ξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν πατέρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ' ἀναστάσιμον «*Συγκεκλεισμένων, δέσποτα*», τὸ τῶν πατέρων «*Πατέρες οὐρανόφρονες*» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον αὐτῶν «*Τῶν ἁγίων πατέρων ὁ χορός*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς 4 καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια*», «*Ὑπερδεδοξασμένος εἶ*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Προστασία*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ– Κυριακῆς τῶν πατέρων, 11 Ὁκτ., «*Πιστὸς ὁ λόγος*» (Τίτ. γ' 8-15)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. δ' Λουκᾶ, «*Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων*» (Λκ. η' 5-15).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστίν». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

Σημείωσις. Ἡ σημερινὴ Κυριακὴ, ἐν ἧ ἄναγινώσκεται ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου ἡ παραβολὴ τοῦ σπορέως, εἰς πολλὰς περιοχὰς ἔχει καθιερωθῆ ὡς ἡ ἐπίσημος ἡμέρα τῆς ἐνάρξεως τῶν κατηχητικῶν σχολείων.

15. Δευτέρα. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης († 310). Σαβίνου ὀσίου († 760), Βάρσου ὁμολογητοῦ.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Φιλιπ. δ' 10-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ε' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 18-22).

16. Τρίτη. Λογγίνου ἑκατοντάρχου τοῦ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ δύο στρατιωτῶν μαρτύρων (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κα' ἐβδ. ἐπιστ. (Κθσ. α' 1-3, 6-11).

Εὐαγγέλιον: μάρτυρος, ζ' Εὐαγγ. ἁγ. Παθῶν (Μτθ. κζ' 33-54).

17. Τετάρτη. Ὡσηὲ τοῦ προφήτου (820 π.Χ.), Ἀνδρέου ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Κρίσει· ἀνακομιδῆ τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Λαζάρου (898).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Κλσ. α' 18-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 44-50).

18. Πέμπτη. † Λουκᾶ τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ. Μαρίνου μάρτ. τοῦ γέροντος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται «κατὰ τὴν τοῦ Μηναίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 18 Ὀκτ. §1), ἢ τοι μετὰ τῆς Παρακλητικῆς. Εἰς τὸν ἐσπερινὸν δὲν γίνεται εἴσοδος· εἰς τὰ ἀπόστιχα Καὶ νῦν «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ἀποστόλου» (Παρακλ., ἦχος πλ. β', Τετάρτη ἐσπέρας)· ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγονται καταβασαί, ψάλλονται ὁμως αἴνοι καὶ δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Ἀπόστολος: τοῦ εὐαγγελιστοῦ, 18 Ὀκτ., «Ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε» (Κλσ. δ' 5-11, 14-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Νοεμ. τῆς λειτουργίας, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἀποστόλου τιμωμένους ναοὺς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν ἰδιαίτερας φυλλάδος, ὅτε, καταλιμπανομένης τῆς Παρακλητικῆς, εἰς μὲν τὸν ἐσπερινὸν γίνεται εἴσοδος, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ψάλλονται καταβασαί «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου». Ἡ παροῦσα μυριόλεκτος σημείωσις εἶναι περιττὴ ἀκόμη καὶ διὰ τοὺς ἄκρω δακτύλω ἀπαμένους τοῦ Τυπικοῦ.

19. Παρασκευή. Ἰωὴλ προφήτου (630 π.Χ.), Οὐάρου μάρτυρος († 307).

Ἀπόστολος: προφήτου, Τρ. διακαινησίμου (Πρξ. β' 14-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ε' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ι' 1-15).

20. Σάββατον. Ἀρτεμίου μεγαλομ. († 326), Ματρῶνης ὁσίας τῆς Χιοπολίτιδος († 462), Γερασίμου ὁσίου τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ († 1581).

Τάξις Σαββάτου μετὰ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κα' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. γ' 12-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαββάτου ε' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ζ 1-10).

Εἵδησις. Ὅπου ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀκολουθία τοῦ ἁγ. Γερασίμου (ἢ τῆς ὁσίας Ματρῶνης), συμπάλλεται μετὰ τῆς τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, οὗ τινος προηγουῖνται τὰ 3 στιχηρὰ τοῦ ἔσπερινοῦ καὶ ὁ κανὼν τοῦ ὄρθρου, δοξαστικά ὅμως ψάλλονται τὰ τοῦ τιμωμένου ἁγίου (T.M.E., διάταξις 20ῆς Ὀκτωβρίου §1)· ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ ὁμοίως τὰ ἀναγνώσματα τοῦ τιμωμένου ἁγίου. Εἰς τοὺς ἐπ' ὀνόματι ὅμως τοῦ ἁγίου (ἢ τῆς ὁσίας) ναοὺς ψάλλεται μόνη ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ, καταλιμπανομένης τῆς τοῦ Μηναίου.

21. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΑ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371). Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάμμῳ· Θεοδότης καὶ Σωκράτους μαρτύρων, Ἰωάννου νεομάστου τοῦ ἐκ Μονεμβασίας († 1773), Φιλοθέου ὁσίου. Ἦχος δ΄, ἑωθινὸν ι΄.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου 3 εἰς 4, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Ἐκ νεότητός σου φέρων», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Πνεύματος ἁγίου πλήρης», Καὶ νῦν, «Ἀνύμφευτε παρθένε» (Παρακλητ., Σάβ. ἑσπέρας, ἦχ. πλ. δ΄). Ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῦν σου ῥοαῖς», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον τοῦ ἀναστασίμου ἀπολυτικίου «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μετὰ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἦχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ι΄) μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὠδῆς τὸ μεσῶδιον κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτοκίου· ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον, ὁ οἶκος καὶ τὸ μηνολόγιον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ἰ΄ ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ ὁσίου προσόμοια 3 εἰς 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «Τίμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ», «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα»–, Δόξα, τὸ ἰ΄ ἑωθινὸν «Μετὰ τὴν εἰς ἄδου κάθοδον», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Τὸ φαιδρόν», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. κα΄ ἐπιστ., «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται» (Γαλ. β΄ 16-20)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ΄ Λουκᾶ, «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν» (Λκ. η΄ 27-39). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε».

22. Δευτέρα. Ἄβερκίου ἰσαποστόλου ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως († 167), τῶν ἐν Ἐφέσῳ ἁγίων ἑπτὰ παιδῶν († 250).

Ἀπόστολος: ἡμέρας Δευτ. κβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Κθσ. β΄ 13-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ζ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ι΄ 22-24).

23. Τρίτη. † Ἰακώβου ἀποστόλου τοῦ ἀδελφοθέου († 63).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἡμιορτάσιμος κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν, ἢ τοι εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου καὶ ἄνευ ἀναγνωσμάτων, εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης· εἰς δὲ τὴν θεϊὰν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία» καὶ κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

Ἀπόστολος: τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. κ΄ ἐπιστ. (Γαθ. α΄ 11-19).

Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ζ΄ ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιγ΄ 54-58).

24. Τετάρτη. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος (β΄ αἰ.). Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κβ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Κθσ. γ΄ 17-δ΄ 1).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια΄ 9-13).

- 25. Πέμπτη.** Μαρκιανού και Μαρτυρίου τῶν νοταρίων († 355), μαρτύρων· Ταβιθᾶς, ἣν θανοῦσαν ἀνέστησεν ὁ ἀπόστολος Πέτρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κβ' ἐβδ. ἐπιστ. (Κθσ. δ' 2-9).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 14-23).

- 26. Παρασκευή.** † Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου († 306), ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740).

Ἡ ἀκολουθία ἅπασα ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηνιαίῳ τάξι. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Εἰς τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ Καὶ νῦν, «Δέσποινα πρόσδεξαι» (Παρακλητική, ἦχος πλ. δ', Δευτ. πρωί). Τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἐν τε τῷ ἑσπερινῷ καὶ τῷ ὄρθρῳ ἐπισφραγίζεται μὲ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ σεισμοῦ ἅπαξ. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἁγίου, Τρ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ, «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» (Λκ. κα' 12-19). Καταβασίαι οἱ εἰρμὸι «Ἐνοιξω τὸ στόμα μου». Εἰς τὴν θ. λειτουργίαν ἀπολυτίκια «Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν», «Μέγαν εὖρατο» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος τοῦ ἁγίου, 26 Ὀκτ., «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι» (Β' Τιμ. β' 1-10)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Σαβ. γ' ἐβδ. Ἰωάν., «Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν» (Ἰω. ιε' 17-ις' 2). Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς Θεσσαλονίκης (τῷ 1912) τὸ τέλος τοῦ β' τροπαρίου τῶν αἰνῶν τοῦ ἁγίου, «Τεῖχος ὠχυρωμένον ἡμῖν», μετὰ τὰς λέξεις «...τῆ σῆ πόλει Δημήτριε...», ψάλλεται οὕτως:

«...ἦν λυτρωθεῖσαν ἔνδοξε, Θεοῦ εὐδοκήσαντος, διὰ παντὸς ἐλευθέραν, ταῖς σαῖς πρεσβείαις διάσωσον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος».

Ἡ διόρθωσις αὕτη ἐγένετο ὑπὸ τοῦ ἀοιδίμου ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χρυσόστομου (Α') Παπαδοπούλου.

- 27. Σάββατον.** Νέστορος μάρτυρος († 306)· Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κβ' ἐβδ. ἐπ. (Β' Κορ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ν' 16-21).

28. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΒ΄ (Ζ΄ ΛΟΥΚΑ). † ΤΗΣ ΦΩΤΟΦΟΡΟΥ ΣΚΕΠΗΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ. Τερεντίου, Νεονίλλης, Ευνίκης και τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων· Στεφάνου ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν ἐν Ῥεθύμνῃ τεσσάρων νεομαρτύρων († 1824). Ἐθνικὴ ἑορτὴ ἐπὶ τῷ νικηφόρῳ τῶν Ἑλλήνων ἐν Βορείῳ Ἠπειρῷ πολέμῳ (1940). Ἔχως πλ. α΄, ἑθνικόν ια΄.

Εἰδήσεις. 1. Ἡ Ἱ. Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐνέκρινεν ἀπὸ τοῦ 1952 ὅπως ἡ τῆ 1ῃ Ὀκτωβρίου ἀγομένη ἑορτὴ τῆς ἱεραῆς Σκέπης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου μετατεθῆ σήμερον μετὰ τῆς ἐθνικῆς ἑορτῆς.

2. Τὴν ἀκολουθίαν τῆς ἱεραῆς Σκέπης ζῆτει ἢ ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ εἰς τὴν οἰκείαν φυλλάδα.

3. Ἡ ἀκολουθία τῆς τιμίας Σκέπης, οὔσης ἑορτῆς θεομητορικοῦ ἀμφίου, συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὴν τυπικὴν διάταξιν τῶν ὁμοειδῶν ἑορτῶν τῆς ἱεραῆς Ἐσθῆτος καὶ τῆς τιμίας Ζώνης (Τ.Μ.Ε., 2 Ἰουλίου §§2-4, καὶ 31 Αὐγούστου §§2-4). Παράβαλε Ἡμερολ. Ἐκκλ. Ἑλλάδος ἔτους 1956 (σ. 147) καὶ ἐτῶν 1963-1968, «Δίπτυχα» ἐτῶν 2007 καὶ 2012· ἐπίσης «Σύστημα Τυπικοῦ» σ. 198 (§389, ὑποσ. 327).

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Θεοτόκου 6, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ὁ πιστὸς λαὸς σου», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

Εἰσοδος, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «Τῆς σκέπης σου τῆς σωστικῆς».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Τῆς σκέπης σου, παρθένε», Καὶ νῦν, «Θεοτόκε ἀειπάρθενε».

ΑΠΟΛΥΣΙΣ «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινός... πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ μητροῦς, ἧς τὴν φωτοφόρον σκέπην ἑορτάζομεν, δυνάμει...»

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα τῆς ἑορτῆς, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἑστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Τῆς σκέπης σου, παρθένε».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια ὡς προεγράφησαν. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Λόγον ἀγαθόν»].

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀντὶ θεοτοκίου ἀνὰ ἓν τῆς ἑορτῆς, εἶτα τὸ διὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα τῆς ἑορτῆς δὶς (εὐλογητάρια δὲν ψάλλονται)· εὐθύς μικρὰ συναπτή, ἐκφώνησις «Ὅτι ἠυλόγηταί σου». Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ια´) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν· ἀπὸ γ´ ὠδῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς ἑορτῆς «*Σκέπη πέφηνας*» δὶς· ἀφ´ ς´ τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς Θεοτόκου καὶ τὰ συναξάρια, πρῶτον τὸ τῆς ἑορτῆς καὶ εἶτα τὸ τῆς 28ης τοῦ μηνὸς (ἐκ τοῦ Μηναίου) μετὰ τῆς ἱκετευτικῆς κατακλειδὸς αὐτοῦ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*»· ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν* ψάλλεται ἢ θ´ ὠδῆ τῶν δύο κανόνων τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἢ τῇ φυλλάδι, καὶ εἶτα ὁ εἰρμὸς «*Ἄπας γηγενής*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ ια´ ἀναστάσιμον «*Μετὰ τὴν θείαν ἔγερσιν*» καὶ τὰ δύο τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἰνοὺς στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς Θεοτόκου προσόμοια 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα «*Ἦγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὑψιστος*» καὶ «*Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ*»–, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «*Αἱ δωρεαὶ τῆς σκέπης σου*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μηνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα (εἰς τὸ β´ μετ´ ἐφθυμνίου «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*») [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66)].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ Εἰσοδὸν ἀπολυτίκια «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Θεοτόκε ἀειπάρθενε*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ὡς περ νεφέλη ἀγλαῶς*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἑβρ. θ´ 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ζ´ Λουκᾶ, «*Ἀνθρωπὸς τις... ᾧ ὄνομα Ἰάϊρος*» (Λκ. η´ 41-56).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «Ἄγγελοι τὴν σκέπην τῆς Θεοτόκου... Ἴσας γηγενῆς». Κοινωνικὸν «Ποτήριον σωτηρίου»· «Εἶδομεν τὸ φῶς», «Πληρωθήτω», «Εἶη τὸ ὄνομα» καὶ ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἔσπερινόν.

Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς λειτουργίας τελεῖται ἡ ἐξιῆς·

Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ

«Εὐλογητὸς ὁ Θεός», καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, ἡχος α΄·

«Τῆς σκέπης σου παρθένε, ἀνυμνοῦμεν τὰς χαρίτας, ἦν ὡς φωτοφόρον νεφέλην, ἐφαπλοῖς ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ σκέπεις τὸν λαόν σου νοερώς, ἐκ πάσης τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλής· σέ γὰρ σκέπην καὶ προστάτιν καὶ βοηθόν, κεκτήμεθα βοῶντές σοι· Δόξα τοῖς μεγαλείοις σου ἀγνή, δόξα τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς σου προμηθεῖᾳ ἄχραντε».

Εἶτα τὸ κοντάκιον «Τῇ ὑπερμάχῳ», καὶ εὐθὺς ἡ κάτωθι δοξολογία εἰς ἡχόν βαρύν·

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδόξασται ἐν ἰσχύϊ· ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἐν τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ταλαιπωρία ἔταλαιπωρήσαμεν, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Οἱ ἀγροὶ ἡμῶν διεμερίσθησαν, οἱ οἴκοι ἡρημώθησαν καὶ ἡμεῖς περιωρισθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Αὐτοὶ συνεποδίσθησαν καὶ ἔπεσαν, ἡμεῖς δὲ ἀνέστημεν καὶ ἀνωρθώθημεν· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας· Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Εἶτα αἱ ἐξιῆς αἰτήσεις τῆς λιτανευτικῆς (ἐκτενοῦς) ἱκεσίας, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς μεθ' ἐκάστην αὐτῶν ἀνά ἐν τριποῦν «Κύριε, ἐλέησον», ἐξαίρεσει τῆς πέμπτης, μεθ' ἣν ψάλλεται «Αἰωνία ἡ μνήμη» γ', καὶ τῆς ἕκτης, μεθ' ἣν ψάλλεται τὸ «Κύριε, ἐλέησον» ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πρᾶ-εἰα τῇ φωνῇ.

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ καὶ ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοδῶσαι αὐτὸ ἐν πᾶσιν.»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίας μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐν τοῖς ἱεροῖς ἡμῶν ἀγῶσιν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατριδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἀγίαν ἐκκλησίαν...»

«Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...»

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν:

Εὐχαριστοῦμέν σοι, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι ἐπὶ τὴν εὐσημιον ταύτην ἡμέραν ἤγαγες ἡμᾶς ἀναμέλψαι σοι ᾠδὴν ἐπινίκιον τῷ σωτῆρι ἡμῶν. Ἴδου γὰρ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό, καὶ πᾶσα συναγωγὴ λαοῦ ἀνάμνησιν ἐπιτελοῦμεν ἔργου θαυμαστοῦ καὶ μεγάλου, ὃ ἡ δεξιά σου εἰργάσατο ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Λαὸς γὰρ πόρωθεν ἰταμὸς καὶ ἀνελέητος ἀνέβη ὡς λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ, ἐξῆρε καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ ἐξολοθρεύων ἔθνη, τιθεὶς τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρῶν παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς. Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἐγενήθη ἡ γῆ. Οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάσας τὰς θαλάσσας ταρασσομένας, τὸν οὐρανὸν φλεγόμενον καὶ πάσας τὰς πόλεις ἐμπεπυρισμένας, καὶ εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια καὶ ἐκρύβησαν εἰς τὰς τάφρους. Καὶ ἦκεν ἐφ' ἡμᾶς τὸ ἔθνος τὸ ὀπλομάχον καὶ εἶπον ἡμῖν· Κύψατε, ἵνα παρέλθωμεν. Ὁ δὲ λαὸς σου ἀνέστη καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἠμύνατο αὐτοῖς καὶ ἐδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ἐδίωξεν εἰς χιλίους καὶ δύο μετεκίνησαν μυριάδας.

Ἄλλ' ἔδει πληρωθῆναι τὴν βουλήν σου, ὁ Θεός, καὶ ἔστρεψας τὴν νίκην ἡμῶν εἰς ἧτταν καὶ ἦλθον τὰ ἔθνη εἰς τὴν κλη-

ρονομίαν σου και ἐμίαναν τὴν χώραν ἡμῶν. Ἔθεντο τὰ θνησιμαῖα τῶν δούλων σου βρώματα τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ και τὰς σάρκας τῶν ὀσίων σου τοῖς θηρίοις τῆς γῆς. Ἐξέχεαν τὸ αἷμα αὐτῶν ὡσεὶ ὕδωρ και ἐπὶ τὸ ἄλλογος τῶν τραυματιῶν σου προσέθησαν πληγὰς· ἔθου ἡμᾶς ὡς λίθον καταπατούμενον και εἰς χοῦν θανάτου κατήγαγες ἡμᾶς· οἱ μισοῦντες ἡμᾶς διήρπαζον ἑαυτοῖς και ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν· οἱ υἱοὶ και αἱ θυγατέρες ἡμῶν ἐτελεύτησαν ἐν λιμῷ· ἐπένησεν ἡ γῆ και ἐκ πάσης οἰκίας ἤρθη εὐφροσύνη και χαρὰ· και ἐκλαίομεν οὐ τοὺς τεθνηκότας οὐδὲ ἐθρηνοῦμεν ἐπ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐκλαίομεν κλαυθμῷ τοὺς ἐκπορευομένους, ὅτι οὐκ ἦν ἐπιστρέψαι ἔτι και ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς πατρίδος αὐτῶν.

Ὅτε δὲ συνετελέσθη ἡ πονηρία τῶν ἀμαρτωλῶν και ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις ἡμῶν, ἐβρόντησεν ἐξ οὐρανοῦ ὁ Κύριος και ὁ Ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ και ἐξαπέστειλε βέλη και ἐσκόρπισε τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν και ἀστραπὰς ἐπλήθυνε και συνετάραξεν αὐτούς· ἅμα τῷ δοξασθῆναι αὐτούς και ἐπαρθῆναι ἐκλιπόντες ὡσεὶ καπνὸς ἐξέλιπον· οἱ μεγαλορρημονοῦντες ὠνειδίσαντο αἰσχύνην και ἐντροπὴν, και ἐγενήθησαν αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες ἡμᾶς, ὅτι ἡμέρα Κυρίου ἐπὶ πάντα ὕβριστήν και ὑπερήφανον και ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν και μετέωρον· ὁ γὰρ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐνδόξους μετὰ ἰσχύος, και οἱ ὑψηλοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται.

Διὰ τοῦτο, Κύριε, σήμερον τῆς αἰνέσεώς σου πλήρης ἡ γῆ ἡμῶν, και αἱ ψυχαὶ ἡμῶν εὐγνωμοσύνης πλήρεις βοῶσι πρὸς σέ· Σὺ βασιλεὺς ἡμῶν, σὺ ἄρχων, σὺ και κριτὴς, ὅτι ἡ δικαιοσύνη σου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται και τὸ σωτήριόν σου εἰς γενεὰς γενεῶν. Τὰς ὁδοὺς σου, Κύριε, γνώρισον ἡμῖν και τὰς τρίβους σου δίδαξον ἡμᾶς· νομοθέτησον ἡμᾶς ἐν τῇ ὁδῷ σου και ὀδήγησον πάντας ἡμᾶς, τοὺς ἄρχοντας και τὸν λαόν, ἐπὶ τὴν ἀληθειάν σου, ὅτι ἔτι πολλοὶ κυκλόθεν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, και μακάριον τὸ ἔθνος, οὗ ἔστι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτοῦ. Ἔτι δὲ και ὑπὲρ τῶν ψυχῶν τῶν μαρτύρων ἀδελφῶν ἡμῶν δεόμεθά σου, Κύριε, ἵνα αὐλισθῶσιν ἐν ἀγαθοῖς και ἀναπαύσωνται ἐν σκηναῖς δικάϊων και τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ὡς βοτάνη ἀνατείλῃ, ἵνα οἱ τὴν ζῶντες και οἱ ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως κεκοιμημένοι εὐχαριστίαν και

δόξαν προσφέρονέ σοι τῷ Κυρίῳ τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ χορὸς «Ἀμήν», καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν καὶ «Δι' εὐχῶν».

29. Δευτέρα. Ἀναστασίας ὁσιομάρτυρος τῆς Ῥωμαίας (γ' αἰ.), Ἀβραμίου ὁσίου († 360).

Ἀπόστολος ἡμέρας, Δευτ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 1-5).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Δευτ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 29-33).

30. Τρίτη. Ζηνοβίου καὶ Ζηνοβίας μαρτύρων († 285). Κλεόπα καὶ Ἄρτεμᾶ ἐκ τῶν 70 ἀποστόλων.

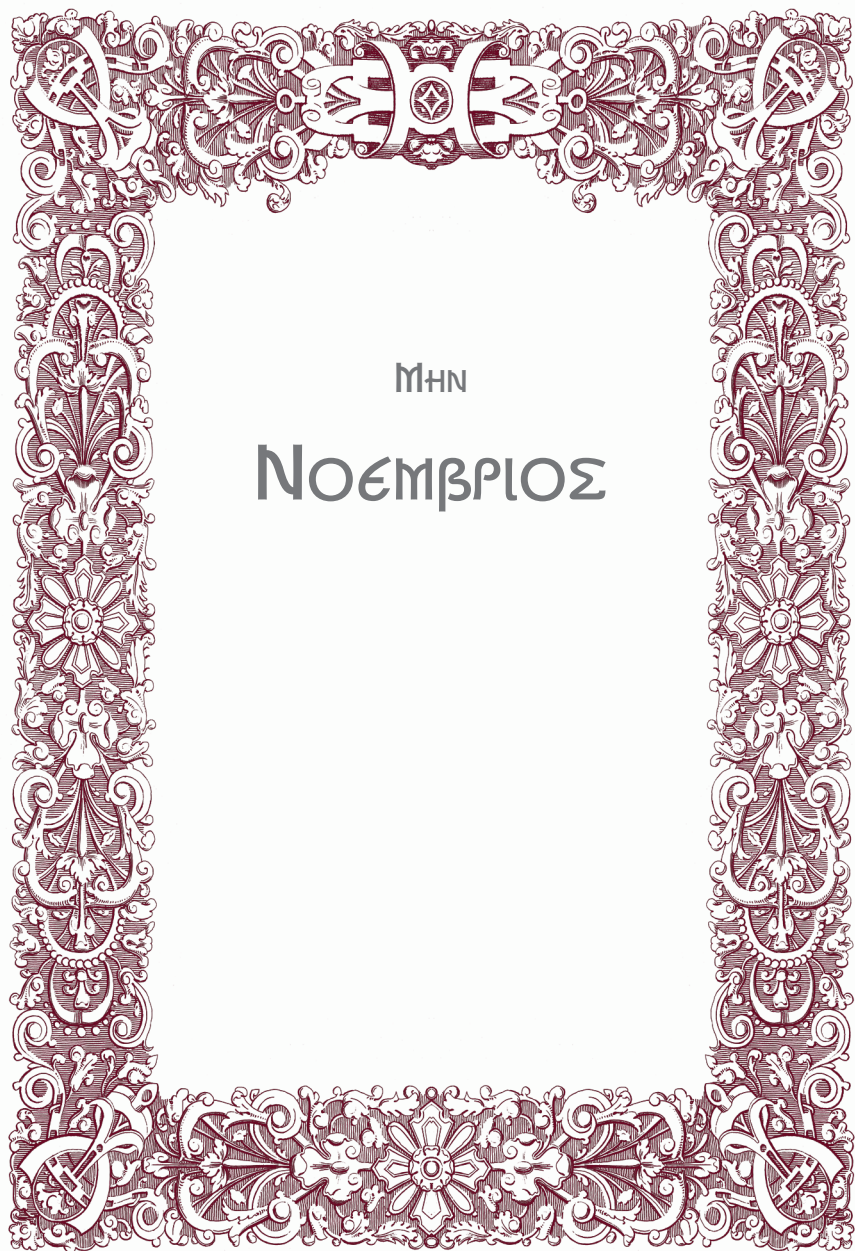
Ἀπόστολος ἡμέρας, Τρίτης κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. α' 6-10).

Εὐαγγέλιον ἡμέρας, Τρίτης ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 34-41).

31. Τετάρτη. Στάχυος, Ἀπελλοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.): Ἐπιμάχου μάρτυρος († 250). Νικολάου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Χίῳ († 1754).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 1-8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ια' 42-46).

ΜΗΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 10 καὶ ἡ νύξ ὥρας 14

1. Πέμπτη. Κοσμά και Δαμιανοῦ τῶν ἀναργύρων καὶ τῆς μητρὸς αὐτῶν Θεοδότης (τῶν ἐκ Μικρῶς Ἀσίας). Δαυὶδ ὀσίου τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ (15' αἰ.), Ἰακώβου ἱερομάρτ. τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ καὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Ἀναργύρων ψάλλεται μετὰ τῆς Παρακλητικῆς «κατὰ τὴν τοῦ Μηναιίου διάταξιν» (Τ.Μ.Ε. 1η Νοεμ. §1), ἥ τοι εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου, εἰς δὲ τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων καὶ ἄνευ δοξολογίας μεγάλης· εἰς τὴν λειτουργίαν Ἀπόστολος: τῶν ἁγίων, Νοεμ. 1η, «Ἵμεῖς ἐστὲ σῶμα Χριστοῦ» (Α' Κορ. ιβ' 27-ιγ' 8)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ζ' ἐβδ. Ματθ. (Μτθ. ιε' 12-21)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. 1. Πρὸς περισσοτέραν τιμὴν τῶν ἁγίων εἴθισται εἰς ὠρισμένους ναοὺς μετὰ τοὺς αἶνους τοῦ Μηναιίου νὰ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη, ὁπότε καταλιμπάνονται τὰ ἀπόστιχα· εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Προστασία»· Εὐαγγέλιον: τῶν ἁγίων, 1ης Νοεμ., «Προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς» (Μτθ. ι' 1, 5-8).

2. Ἐνθα ἰδιαιτέρως τιμῶνται οἱ ἅγιοι, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἰδιαίτερα ἀκολουθία αὐτῶν, εἴθισται νὰ συμπληρώνεται εἰς τὸν ὄρθρον ἡ ἀκολουθία τοῦ Μηναιίου μετὰ τὰ καθίσματα τῆς 1ης Ἰουλίου, ὁπότε γίνεται εἴσοδος εἰς τὸν ἑσπερινόν, ψάλλονται δὲ καὶ καταβασίαι «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου» εἰς τὸν ὄρθρον.

3. Ἐνθα τιμᾶται ὁ ὀσιος Δαυὶδ (ἡ ὁ ἱερομάρτυς Ἰακώβος), ἡ ἀκολουθία αὐτοῦ ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μετὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

2. Παρασκευή. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου μαρτύρων († 341-345). Θεοδώρου, Λάμπρου καὶ ἀγνώστου, τῶν ἐν Ἀγρινίᾳ νεομαρτύρων († 1786).

Διὰ τὰς ἐν καθημερινῇ ἀκολουθίας μετὰ Παρακλητικῆς ἀπὸ Δευτέρας ἕως Παρασκευῆς βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυ-

πικὰς διατάξεις, §§1-30. Διὰ τὰ Σάββατα μὲ «Θεὸς Κύριος» βλέπε αὐτόθι §§31-44, διὰ δὲ τὰ Σάββατα μὲ «Ἀλληλούια» αὐτόθι §§45-51.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεοσ. β' 14-20).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 2-12).

3. Σάββατον. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ, Ἀειθαλᾶ μαρτύρων (δ' αἰ.)· ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου. Γεωργίου νέου ἱερομάρτυρος τοῦ Νεαπολίτου († 1797).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κγ' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Κορ. ν' 1-5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ζ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 1-6).

4. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΓ' (Ε' ΛΟΥΚΑ). Ἰωαννικίου ὁσίου τοῦ μεγάλου († 846), Νικάνδρου καὶ Ἑρμαίου ἱερομαρτύρων. Ἰωάννου Βατάτζη τοῦ βασιλέως καὶ ἐλεήμονος, Γεωργίου ὁσίου τοῦ ἐν Δράμα. Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν α'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Μηναίου 6, Δόξα, τοῦ ὁσίου «Ἀνδρειοφρόνως τελέσας», Καὶ νῦν, «Τίς μὴ μακαρίσει σε». Εἴσοδος κ.λπ.. Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τοῦ Μηναίου «Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι», Καὶ νῦν, «Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου». Ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», Δόξα, «Ταῖς τῶν δακρῶν σου», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστι»· ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἡχου «Τῷ ἔκουσίῳ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἡχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (α') μετὰ τῆς συνήθους τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὥδης τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ θεοτο-

κίου· ἀφ' ἧς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἄπας γηγενής».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ α' ἀναστάσιμον «Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν» καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ α' ἑωθινὸν «Εἰς τὸ ὄρος», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Προστασία». Ἀπόστολος: Κυρ. κγ' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει» (Ἐφεσ. β' 4-10)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ε' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἦν πλούσιος» (Λκ. ις' 19-31). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

5. Δευτέρα. Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης τῶν μαρτύρων (γ' αἰ.). Ἐρμᾶ καὶ Λίνου ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. β' 20-γ' 8).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ν' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 13-15, 22-31).

6. Τρίτη. Παύλου ἀρχιεπισκόπου Κων/πόλεως ὁμολογητοῦ († 350). Λουκᾶ ὁσίου († 800-820), Λεονάρδου ὁσίου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κδ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. γ' 9-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ν' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 42-48).

7. Τετάρτη. Τῶν ἐν Μελιτινῇ 33 μαρτύρων (γ' αἰ.), Λαζάρου ὁσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει († 1053).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κδ' ἐβδ. ἐπ. (Α' Θεσ. δ' 1-12).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ν' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιβ' 48-59).

8. Πέμπτη. † Σύναξις τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, κατὰ τὴν διατάξιν τοῦ Μηναίου (τυπικὸν 8ης Νοεμβρίου §§1-3). Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Οἱ στίχοι τῶν ἀποστίχων

τοῦ ἔσπερινου· «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα» καὶ «Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεὸς μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα». Τὸ ἀπολυτίκιον τῶν ἀρχαγγέλων εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εἰς τὸν ὄρθρον Εὐαγγέλιον τῶν ἀγγέλων, Δευτ. α' ἔβδ. Ματθ., «Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε» (Μτθ. ιη' 10-20). Κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ οἱ δύο τῶν ταξιαρχῶν μετὰ στίχου «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, πρεσβεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν». Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἵδησις. Οἱ εἰρμοὶ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς τῶν εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου», ψαλλόμενοι μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνὸς ὡς καταβασίαι, διαφέρουν τῶν συνήθων κατὰ τὰ ἐξῆς σημεῖα:

ᾠδὴ α' «...καὶ ἄσω γηθόμενος ταύτης τὴν εἴσοδον».

ᾠδὴ γ' «...πνευματικόν, στερέωσον· κἂν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

ᾠδὴ ε' «Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γάρ, ἀπειρογάμη παρθένε, ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡς περ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

ᾠδὴ θ' «...φύσις γεραίρουσα τὰ ἱερὰ εἰσόδια τῆς θεομήτορος...»

Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

Ἀπόστολος: τῶν ἀσωμάτων, 8 Νοεμ., «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος» (Ἑβρ. β' 2-10)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀκούει» (Λκ. ι' 16-21). Κοινωνικὸν «Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα· ἀλληλούια».

9. Παρασκευή. Ὁνησιφόρου μάρτυρος (γ' -δ' αἰ.), Ματρῶνης ὁσίας. Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας († 889), Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ ἐν Αἰγίνῃ († 1920).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κδ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Θεσ. ε' 9-13, 24-28).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκευῆς ν' ἔβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 31-35).

Σημείωσις. Ἐνθα τιμᾶται ἡ ἁγία Θεοκτίστη ἢ ὁ ἅγιος Νεκτάριος, ἡ ἀκολουθία τοῦ τιμωμένου ἁγίου θά ψαλῆ ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος συμφώνως μὲ τὴν τυπικὴν διάταξιν αὐτῆς.

Εἶδησις. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται μὲν καταβασίαι «Ἀνοιξω τὸ στόμα μου» μὲ τὴν χαρακτηριστικὴν κατάληξιν «ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλέπε εἶδησιν εἰς τὴν 8ην Νοεμβρίου), εἰς δὲ τὴν λειτουργίαν ὡς ἐπισφραγιστικὸν τὸ κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός».

10. Σάββατον. Ὀλυμπᾶ, Τερτίου κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ὀρέστου μάρτ. τοῦ Τυανέως († 304). Ἀρσενίου ὀσίου τοῦ Καππαδόκου († 1924).

Τάξις Σαββάτου μὲ «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κδ΄ ἐβδ. ἐπιστ. (Β΄ Κορ. ια΄ 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ν΄ ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ΄ 37-43).

11. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ΄ (Η΄ ΛΟΥΚΑ). Μηνᾶ († 304), Βίκτωρος (β΄ αἰ.) καὶ Βικεντίου διακόνου († 304) μαρτύρων, Θεοδώρου ὀσ. τοῦ Στουδίτου. Ἦχος βαρύς, ἑωθινὸν β΄.

Σημείωσις. Κατὰ τὸ *T.M.E.*, ἐν Κυριακῇ ἢ τοῦ ὀσίου Θεοδώρου ἀκολουθία «ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείκνοις», ἐνῶ μετὰ τῆς ἀναστασίμου ψάλλεται μόνῃ ἢ ἀκολουθία τῶν μαρτύρων.

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 6, τῶν μαρτύρων 3 «Πάθος, Μηνᾶ, ἐκμιμούμενος» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Πάλιν ἡμῖν ἢ ἐτήσιος μνήμη», Καὶ νῦν, «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τὸν ἀριστεὰ τοῦ Χριστοῦ» (ζήτηι ἐν τῷ Μηναιῷ, δοξαστικὸν εἰς τὸν στίχον τῶν αἰῶνων), Καὶ νῦν, «Ἰδοὺ πεπλήρωται» (Παρακλητικῇ, ἦχος α΄, Σαβ. ἑσπέρας). Ἀπολυτίκια «Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου», Δόξα, «Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α΄ στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὡς τῆς ἡμῶν ἀναστάσεως», καὶ τῆς β΄ στιχολογίας μὲ

τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (β΄) μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τῶν μαρτύρων· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ μεσώδιον κάθισμα τοῦ μάρτυρος «*Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας*», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ κάτωθι ὅμοιον θεοτοκίον (μεσώδιον τῆς 9ης Νοεμ.)·

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὥφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων ἀεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σέ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἀφ΄ ς΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον τοῦ Μηναίου.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*»· «*Τὴν τιμωτέραν*», «*Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερὰ εἰσόδια*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἅγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ β΄ ἀναστάσιμον «*Τὸν λίθον θεωρήσασαι*», τῶν μαρτύρων «*Τοὺς οὐρανούς ἀστέρες*» καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ἐν σοί, πανάχραντε*».

ΕἰΣ ΤΟΥΣ ΑἶΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν ἁγίων ἕτερα 3 «*Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος*» κ.λπ. εἰς 4 (τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπόστιχα μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν εἰς τὰ δύο τελευταῖα), Δόξα, τὸ β΄ ἑωθινὸν «*Μετὰ μύρων*», Καὶ νῦν, «*Ἐπερευλογημένη*»· δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «*Κατέλυσας τῷ σταυρῷ σου*», «*Οἱ μάρτυρές σου, Κύριε*» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Προκείμενον τῶν ἁγίων (11 Νοεμ.)· Ἀπόστολος τῶν μαρτύρων, Κυρ. ιε΄ ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι*» (Β΄ Κορ. δ΄ 6-15)· ἀλληλουσίριον τοῦ

ἤχου· Εὐαγγέλιον Κυρ. η' Λουκᾶ, «*Νομικός τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ*» (Λκ. ι' 25-37). Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*».

12. Δευτέρα. Ἰωάννου τοῦ ἐλεήμονος, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 616-620)· Νείλου ὀσίου τοῦ μυροβλύτου (ε' αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεσ. α' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιδ' 1, 12-15).

13. Τρίτη. † Ἰωάννου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου († 407).

Ἡ ἀκολουθία ἐορτάσιμος οὕσα ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτικίον τοῦ ἁγίου εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον. Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, ζῆτει τῇ 13ῃ Νοεμ., «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι' 1-9). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Ἐνοιξῶ τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον*» (βλέπε εἵδησιν 8ης Νοεμ.). Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον, ἀπολυτίκια «*Ἡ τοῦ στόματός σου*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 13 Νοεμ., «*Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς*» (Ἐβρ. ζ' 26-η' 2)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

14. Τετάρτη. † Φιλίππου τοῦ ἀποστόλου ἐκ τῶν ιβ' (α' αἰ.). Γρηγορίου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ († 1340) καὶ τῶν λοιπῶν Ἁγίων Οἰκογενῶν αὐτοῦ, Κωνσταντίνου νεομάρτυρος τοῦ Ὑδραίου († 1800).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μετὰ Παρακλητικῆς κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ διάταξιν (Τ.Μ.Ε. 14 Νοεμ. §1), ἄνευ εισόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτικίον «*Ἀπόστολε ἅγιε Φίλιππε*» ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «*Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*». Ἀπόστολος τοῦ ἀποστόλου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «*Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους*» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον

ὁμοίως, Κυρ. α' νηστ., «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν» (Ἰω. α' 44-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 15. Πέμπτη.** Γουρία, Σαμωνᾶ († 299-306) καὶ Ἀβίβου († 222) μαρτύρων καὶ ὁμολογητῶν.

Ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Β' Θεο. β' 13-γ' 5).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμπτης θ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Λκ. ις' 1-9).

- 16. Παρασκευή.** † Ματθαίου τοῦ ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου, ὡς στερουμένη καθισμάτων τῶν στιχολογιῶν τοῦ ὄρθρου, εἶναι ἡμιορτάσιμος καὶ ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἢ τοι ἄνευ εἰσόδου εἰς τὸν ἔσπερινόν καὶ ἄνευ καταβασιῶν εἰς τὸν ὄρθρον, ἀλλὰ μετὰ τῶν στιχηρῶν τοῦ ἀποστόλου εἰς τοὺς αἶνους καὶ δοξολογίας μεγάλης. Τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολε ἄγιε» ἐν τῷ ἔσπερινῷ καὶ ἐν τέλει τοῦ ὄρθρου ἅπαξ (ἀλλ' εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» δις μετὰ τοῦ Δόξα), Δόξα, Καὶ νῦν, «Σέ τὴν μεσιτεύσασαν». Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος: εὐαγγελιστοῦ, Τρ. δ' ἐβδ. ἐπιστ., «Λέγει ἡ γραφή· πᾶς ὁ πιστεύων» (Ῥωμ. ι' 11-ια' 2). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ε' ἐβδ. Ματθ., «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον» (Μτθ. θ' 9-13)· κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

- 17. Σάββατον.** Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας († 270). Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως († 471).

Τάξις Σαββάτου με' «Θεὸς Κύριος» (βλ. ἔμπροσθεν §§31-44).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κε' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαλ. α' 3-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. θ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. θ' 57-62).

- 18. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΕ' (Θ' ΛΟΥΚΑ).** Πλάτωνος μεγαλομάρτυρος. († 306). Ῥωμανοῦ μάρτυρος († 308), Ζακχαίου διακόνου († 307), Ἀναστασίου νεομάρτ. ἐκ Παραμυθίας († 1743). Ἔχος πλ. δ', ἔωθινὸν γ'.

Σημείωσις. Τὰ προσόμοια καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ ἁγίου Ῥωμανοῦ καταλιμπάνονται, ἐν οἰαδήποτε ἡμέρᾳ καὶ ἂν τύχη σήμερον, διότι ἐν τῷ Μηναίῳ δὲν ὑπάρχει κανὼν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6 καὶ τοῦ Μηναίου τὰ 3 πρῶτα προσόμοια «Πλήρης γενναίου φρονήματος» εἰς 4, Δόξα, «Φοβερὰ καὶ παράδοξα», Καὶ νῦν, «Ὁ βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον αὐτῶν «Ἀνύμφευτε παρθένε». Ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», Δόξα, «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε», Καὶ νῦν, «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου «Αἱ μυροφόροι τοῦ ζωοδότου».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἔσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς», καὶ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (γ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Μηναίου· ἀπὸ γ' ὧδῆς τὰ μεσῶδια καθίσματα τοῦ Μηναίου καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ε' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμὸι «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν εἴσοδον» (βλ. 8 Νοεμ.)· «Τὴν τιμωτέραν», «Ἄπας γηγενῆς... τὰ ἱερά εἰσόδια».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστὸς ἐγήγερται», καὶ τὰ τοῦ Μηναίου.

Εἰς τοὺς Αἴνοις ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ γ' ἑωθινὸν «Τῆς Μαγδαληνῆς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ἐξ ὕψους κατήλθες», «Ὁ μάρτυς σου, Κύριε» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος ναός». Ἀπόστολος: Κυρ. κε' ἐπιστ., «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος» (Ἐφεσ. δ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. θ' Λουκᾶ, «Ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου» (Λκ. ιβ' 16-21). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

19. Δευτέρα. Ἀβδίου προφήτου (θ' π.Χ. αἰ.), Βαρλαάμ μάρτυρος († 304). Ἡλιοδώρου († 272) καὶ Εὐφημίας μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 1-7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ι' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ 20-25).

20. Τρίτη. Προεόρτια τῶν εισοδίων τῆς Θεοτόκου· Γρηγορίου Δεκαπολίτου († 816) ὀσίου, Πρόκλου Κων/πόλεως († 447).

Σχολαζούσης σήμερον τῆς Παρακλητικῆς, ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα καὶ ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63). Εἰς τὴν λειτουργίαν κοντάκιον «*Εὐφροσύνης σήμερον*».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. α' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ι' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιζ 26-37, ιη' 8).

21. Τετάρτη. † ΤΑ ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΜΑΡΙΑΣ (τυπικὸν 21ης Νοεμβρίου §§ 5-7).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ἀπόλυσις «*Χριστὸς ὁ ἀληθινός... ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου αὐτοῦ μητρὸς, ἧς τὰ Εἰσόδια ἐορτάζομεν...*» Εἰς τὸν ὄρθρον [τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολύελεος «*Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου*»], καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*». Ἡ θ' ὥδη ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν μεγαλυναρίων καὶ ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἐορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰσοδικὸν «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός*». Μετὰ τὴν εἴσοδον μόνον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς καὶ τὸ κοντάκιον «*Ὁ καθαρῶτατος ναός*». Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τῆς ἐορτῆς, 21 Νοεμ., «*Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή*» (Ἐβρ. θ' 1-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 8 Σεπτ., «*Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά*» (Λκ. ι' 38-42, ια' 27-28). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*».

Ἐν τῇ τραπέζῃ κατάλυσις ἰχθύος.

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἕως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἄγιος, ψάλλονται καταβασίαι «*Χριστὸς γεννᾶται*».

2. Τῇ 22α καὶ τῇ 24ῃ Νοεμβρίου τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου εἰς τὸν ὄρθρον προτάσσεται ὁ α΄ κανὼν τῆς ἑορτῆς, τῇ δὲ 23ῃ ὁ β΄ κανὼν.

3. Ἀπὸ σήμερον μέχρι τῆς 25ῆς Νοεμβρίου σχολάζει ἡ παρακλητική (πλὴν Κυριακῆς), εἴθισται δὲ εἰς τὰς θ. λειτουργίας τῶν καθημερινῶν νὰ ψάλλωνται τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (Τ.Μ.Ε., σελ. 49, §5)· κοντάκιον ὁμοίως τῆς ἑορτῆς.

22. Πέμπτη. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ († 230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων.

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Ἀπόστολος: ἀποστόλων, 22ας Νοεμβρίου (Φιλήμ. 1-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ἰ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιη΄ 31-34).

23. Παρασκευή. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου († 394), Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων. Σισινίου ὁμολογητοῦ (γ΄ αἰ.).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κς΄ ἔβδ. ἐπιστ. (Α΄ Τιμ. δ΄ 4-8, 16).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρασκ. ἰ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ΄ 12-28).

24. Σάββατον. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης († 101), Πέτρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας († 311).

Ἀπόστολος: ἱερομαρτύρων (Φιλιπ. γ΄ 20-δ΄ 3).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ἰ΄ ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ἰ΄ 19-21).

25. † ΚΥΡΙΑΚΗ Κς΄ (ΙΓ΄ ΛΟΥΚΑ). † Ἀπόδοσις τῶν Εἰσοδίων, Αἰκατερίνης τῆς μεγαλομάρτυρος († 313)· Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος. Ἔχος α΄, ἔωθινὸν δ΄ (Τ.Μ.Ε., 25 Νοεμβρίου, §§17-19).

Εἰς τὴν θ΄. Ἀπολυτικά «Σήμερον τῆς εὐδοκίας», Δόξα, «Ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν»· κοντάκιον «Ὁ καθαρώτατος ναός».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς 3 καὶ τῆς ἁγίας ἕτερα 3, Δόξα, τῆς ἑορτῆς «Μετὰ τὸ τεχθῆναι σε», Καὶ νῦν, «Τὴν παγκόσμιον δόξαν».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας*.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, τῆς ἁγίας «*Βίον ἄν-
λων*», Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Σήμερον τὰ στίφη τῶν πιστῶν*».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», Δόξα «*Τὴν
πανεύφημον νύμφην*», Καὶ νῦν, «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς
κανὼν τοῦ ἤχου, (τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἁγίας,
ἐὰν ὑπάρχουν ἐν τῷ Μηναίῳ), τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιον ἐστὶ*», τρι-
σάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτικίον «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύ-
ριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ
ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα τῶν δύο στιχολογιῶν, ἀλλ'
ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἐν τῆς ἑορτῆς «*Δικαίων ὁ καρπὸς*» καὶ
«*Πρὸ συλλήψεως, ἀγνή*»· εἶτα εὐθύς τὰ εὐλογητάρια. Ἡ αἴτη-
σις, ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (δ') μετὰ πάσης τῆς συνήθους τά-
ξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν, ὁ α' τῆς ἑορ-
τῆς (21 Νοεμ.) ἄνευ εἰρμῶν, καὶ ὁ τῆς ἁγίας· ἀπὸ γ' ὠδῆς [τὸ
κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς χῦμα καὶ ψάλλομεν] τὸ
μεσῶδιον τῆς ἁγίας κάθισμα «*Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως*» καὶ
εὐθύς Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς «*Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς*»· ἀφ' ε'
τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*»· στιχολο-
γοῦμεν δὲ «*Τὴν τιμιωτέραν*» καὶ εἶτα τὴν θ' ὠδὴν τοῦ α' κα-
νόνο τῆς ἑορτῆς (21 Νοεμ.) μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυνα-
ρίων (ὁ εἰρμὸς δὶς, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια Δόξα,
Καὶ νῦν)· ἐν τέλει ὁ εἰρμὸς «*[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τι-
μιωτέραν...] Μυστήριον ξένον*».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «*Ἄγιος Κύριος*» κ.λπ., τὸ δ' ἀναστά-
σιμον «*Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες*», τὸ τῆς ἁγίας καὶ τὸ τῆς
ἑορτῆς.

* Τὰ προβλεπόμενα ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα λέγονται εἰς τοὺς ἐπ'
ὀνόματι τῆς ἁγίας ναοῦς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια 3 «*Μνήμην τὴν πανίερρον*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α) «*Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου*», β) «*Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου*»–, Δόξα, «*Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένην*». Δοξολογία μεγάλη, «*Σήμερον σωτηρία*».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (βλέπε εἰς τὸ μνηαῖον) μετ' ἐφρυνίου εἰς τὸ β' «*Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς*»*.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὸ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς*».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τοῦ λίθου σφραγισθέντος*», «*Σήμερον τῆς εὐδοκίας*», «*Τὴν πανεύφημον νύμφην*», καὶ κοντάκιον «*Ὁ καθαρώτατος ναός*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς): Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «*Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν*» (Γαλ. γ' 23-δ' 5). Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιγ' Λουκᾶ, «*Ἄρχων τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ λέγων*» (Λκ. ιη' 18-27).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως ὁ εἰρμός «*Ἄγγελοι τὴν εἴσοδον... Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ*». Κοινωνικὸν «*Ποτήριον σωτηρίου*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», «*Πληρωθήτω*» καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Εἵδησις. Ἀπὸ αὔριον μέχρι τῆς 19ης Δεκεμβρίου ἐπανερχεται ἡ χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς· ἐὰν δὲ ἑορτάζεται ἅγιος, εἰς τὴν θ. λειτουργίαν μέχρι τῆς 24ης Δεκεμβρίου ψάλλεται ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

26. Δευτέρα. Ἀλυπίου ὀσίου († ζ' αἰ.), Νίκωνος τοῦ μετανοεῖτε. Στυλιανοῦ Παφλαγόνος, Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ Χιοπολίτου († 1807).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Δευτ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 1-10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ια' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 37-44).

* Διὰ τὰ παρόντα ἀντίφωνα ῥητῶς ὀρίζεται ἐν Κυριακῇ τὸ ἐφρύνιον «*Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*» ὑπὸ τοῦ Τ.Μ.Ε., διατάξεις Εἰσοδίων §10, καὶ 25ης Νοεμβρίου §19· πρβλ. καὶ Προθεωρία §37. Ὁμοίως καὶ «*Σύστημα Τυπικοῦ*» §§ 458, 463, 472.

27. Τρίτη. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου († 421). Δαμασκηνοῦ μητροπολίτου τοῦ καὶ Στουδίτου.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 11-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιθ' 45-48).

28. Τετάρτη. Στεφάνου ὁσίου τοῦ νέου ὁμολογητοῦ († 767), Εἰρηνάρχου μάρτυρος († 303). Τῶν πεντεκαίδεκα μαρτύρων τῶν ἐν Τιβεριουπόλει μαρτυρησάντων (πολιούχων Κιλκίς).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ε' 22-ς' 11).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 1-8).

29. Πέμπτη. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ 370 μαρτύρων († 250)· Διονυσίου ἐπισκόπου Κορίνθου ἱερομάρτυρος. Φιλουμένου νεομάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Α' Τιμ. ζ' 17-21).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ια' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 9-18).

30. Παρασκευή. † Ἀνδρέου ἀποστόλου τοῦ Πρωτοκλήτου, πολιούχου Πατρῶν. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας (Αἰθιοπίας) († 380), Ἀλεξάνδρου Μηθύμνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἀποστόλου ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ, ἀλλὰ τὰ διὰ τὴν λιτὴν ιδιόμελα εἰς τὸ μεσονυχτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον εἰς μὲν τὸν ἑσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγ. δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον». Κανόνες οἱ ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν» καὶ ὁ εἰρμὸς «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον». Τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτίκια «Ὡς τῶν ἀποστόλων» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τοῦ Πρωτοκλήτου, Κυρ. ι' ἐπιστ., «Ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς ἀποστόλους» (Α' Κορ. δ' 9-16)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 30 Νοεμ., «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καὶ ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ δύο» (Ἰω. α' 35-52). Κοινωνικὸν «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν».

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ἔχων ἡμέρας Τριάκοντα μίαν
Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 9 καὶ ἡ νύξ ὥρας 15

1. Σάββατον. Ναοὺμ τοῦ προφήτου (700 π.Χ.). Φιλαρέτου τοῦ ἐλεήμονος († 792), Θεοκλήτου ἀρχιεπ. Λακεδαιμονίας.

Τάξις Σαββάτου με «Ἀλληλούια» (βλ. ἔμπροσθεν §§45-51).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Σαβ. κζ' ἐβδ. ἐπιστ. (Γαθ. ε' 22-ς' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ια' ἐβδ. Λουκά (Λκ. ιβ' 32-40).

2. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΖ' (ΙΔ' ΛΟΥΚΑ). Ἀββακοὺμ προφήτου (700 π.Χ.). Θεοφίλου ὁσίου († 251), Μυρόπης μάρτυρος (δ' αἰ.). Ἦχος β', ἑωθινὸν ε'.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα» ἀναστάσιμα 7 καὶ τοῦ Μηναιίου 3, Δόξα, Καὶ νῦν, «Παροῆλθεν ἡ σκιά». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν αὐτῶν. Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατῆλθες», Δόξα, Καὶ νῦν, θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν».

Τὸ μεσονυκτικὸν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθισται, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτίκιον δις (μετὰ τοῦ Δόξα), Καὶ νῦν, τὸ θεοτοκίον. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὰ εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ε') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ προφήτου· ἀπὸ γ' ὥδης τὸ μεσῶδιον τοῦ Μηναιίου κάθισμα καὶ τὸ θεοτοκίον ἀφ' ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ε' ἀναστάσιμον «Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός» καὶ τὸ θεοτοκίον αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 8, Δόξα, τὸ ε' ἑωθινὸν «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων», Καὶ νῦν, «Ἐπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ τῶν μακαρισμῶν τοῦ ἤχου]. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Ὅτε κατήλθες» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: Κυρ. κζ' ἐπιστ., «Ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ» (Ἐφεσ. ζ' 10-17)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ, «Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν τὸν Ἰησοῦν» (Λκ. ιη' 35-43). Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε», καὶ τὰ λοιπὰ ὡς συνήθως.

3. Δευτέρα. Σοφονίου προφήτου (665-605 π.Χ.). Ἄγγελῃ νεομάρτυρος τοῦ Ἀργείου τοῦ ἐν Χίῳ ἀθλήσαντος († 1813).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Β' Τιμ. β' 20-26).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κ' 27-44).

4. Τρίτη. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος († 306), Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Δαμασκηνοῦ († 760). Σεραφεῖμ Φαναρίου ἱερομ. († 1601).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἀποστίχων, Καὶ νῦν, «Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ ὁσίου...» Ἀπολυτικά, «Βαρβάραν τὴν ἁγίαν», Δόξα, «Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ», Καὶ νῦν, «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ μικρὸς παρακλητικὸς τῆς Θεοτόκου καὶ ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ κοινὸς τῶν ἁγίων· καταβασαίαι οἱ εἰρμὸι «Χριστὸς γεννᾶται». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον». Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, Πέμ. ιε' ἔβδ. ἐπιστ., «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν» (Γαλ. γ' 23-δ' 5)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Δευτ. ιε' Ματθ., «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς» (Ματθ. ε' 24-34)· κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον».

Σημειώσεις. Ὅπου ἐορτάζεται ἐπισημότερον ἡ ἁγία Βαρβάρα, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερας φυλλάδος. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, Εὐαγγέλιον τῆς ἁγίας, Σαβ. ιζ' ἔβδ. Ματθ., «Ὁμοιωθῆ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν» (Ματθ. κε' 1-13).

5. Τετάρτη. † Σάββα όσιου τοῦ ἡγιασμένου († 532). Διογένους μάρτυρος.

«Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ» (Τ.Μ.Ε. 5 Δεκ. §1). Εἰς τὸν ἔσπερινόν, τὰ 3 ἑσπέρια προσόμοια εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς*», εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ τὸ θεοτοκίον «*Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς*». Εἰς τὸν ὄρθρον κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου «*Πολλοῖς συνεχόμενος*» καὶ ὁ τοῦ όσιου καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*». Ἀπόστολος –μετὰ προκειμένου τοῦ μηνολογίου– τοῦ όσιου, Σαβ. κζ' ἔβδ. ἐπιστ., «*Ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος*» (Γαλ. ε' 22 - ζ' 2)· Εὐαγγέλιον ὁμοίως, Πέμ. δ' ἔβδ. Ματθ., «*Πάντα μοι παρεδόθη*» (Μτθ. ια' 27-30). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

6. Πέμπτη. † Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Ἡ ἑορτάσιμος ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ ἄνευ Παρακλητικῆς (τυπικὸν 6ης Δεκ. §§1-3). Εἰς τὸν ἔσπερινόν τὰ 4 ἑσπέρια προσόμοια εἰς 6. Τὰ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελα εἰς τὸ μεσονυκτικόν, ὡς εἴθισται. Τὸ ἀπολυτίκιον «*Κανόνα πίστεως*» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινόν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἅπαξ, εἰς δὲ τὸ «*Θεὸς Κύριος*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τὸ ἀπ' αἰῶνος*». Εἰς τὸν ὄρθρον οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ κανόνες (μετὰ τῶν εἰρμῶν τοῦ α'). Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν αἰῶν, Καὶ νῦν, «*Μακαρίζομέν σε*» (Παρακλ., ἤχος πλ. α', Δευτ. ἑσπέρας). Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, 6 Δεκ., «*Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν*» (Ἐβρ. ιγ' 17-21)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ*» (Λκ. ζ' 17-23). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

7. Παρασκευή. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων († 397). Ἀθηνόδωρου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κη' ἔβδ. ἐπιστ. (Τίτ. α' 15-β' 10).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. κα' 37-κβ' 8).

8. Σάββατον. Προεόρτια τῆς συλλήψεως τῆς ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὀσίου (ἡ' αἰ.). Σωσθένους, Ἀπολλώ, Τυχικοῦ κ.λπ. ἐκ τῶν 70 (α' αἰ.). Παρθενίου ὀσίου τοῦ ἐν Χίῳ.

Τὰ μὲν ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτια παραλείπονται, συμπάλλεται δὲ μετὰ τῆς Παρακλητικῆς μόνον ἢ ἀκολουθία τοῦ ὀσίου κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Σαββάτου μετὰ ἀλληλουσία (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις §§45-51).

Ἄποστολος: ἡμέρας, Σαβ. κη' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐφεσ. α' 16-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Σαβ. ιβ' ἐβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29).

9. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΗ' (Ι' ΛΟΥΚΑ). Ἡ σύλληψις τῆς ἁγίας Ἄννης τῆς μητρὸς τῆς Θεοτόκου· ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ἐν Κύπρῳ ἱ. ναοῦ τοῦ ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσσοστόμου (ἐν ἔτει 1091). Ἄννης τῆς μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ προφήτου (1160 π.Χ.). Ἦχος γ', ἑωθινὸν ς' (Τ.Μ.Ε., 9 Δεκ. §§2-4).

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες», Δόξα, «Μνήσθητι, Κύριε»· κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τὸ «Κύριε, ἐκέκραξα», ἀναστάσιμα 6, τῆς ἁγίας προσόμοια 3 «Καρπογονοῦσα ἢ στεῖρα» κ.λπ. εἰς 4, Δόξα, «Τὸ ἀπόρρητον τοῖς ἀγγέλοις», Καὶ νῦν, «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν». Ἀπόστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς ἁγίας «Σήμερον ἐκ ῥίζης Δαυὶδ». Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια», Δόξα, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς ἀτεκνίας».

Τὸ μεσονυκτικόν τῆς Κυριακῆς ὡς εἴθιστα, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Σήμερον τῆς ἀτεκνίας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καὶ ἀνὰ ἓν τῆς ἁγίας «Ὁ νέος οὐρανός» καὶ «Ἀναβόησον Δαυὶδ» ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ς') μετὰ τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος (μετὰ τῶν εἰρῶν) καὶ ὁ α' τῆς ἁγίας «Τὴν σύλληψιν σήμερον» (ἄνευ εἰρῶν)· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ μετὰ τὴν α' στιχολογίαν κάθισμα τῆς ἁγίας «Χορὸς προφητικός», Δόξα, Καὶ νῦν, τὸ μεσῶδιον «Ἰωακείμ ὁ ἱερός»· ἄφ'

ς' τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου καὶ τὸ συναξάριον.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «Μεγάλυννον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ς' ἀναστάσιμον*, καὶ τῆς ἁγίας ἐν «Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ».

Εἰς τοὺς Αἴνουσ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἁγίας προσόμοια 3 (τὰ ἀπόστιχα τοῦ ἑσπερινοῦ) «Ἄνα, ἡ θεία χάρις ποτέ» κ.λπ. 4 –εἰς τοὺς στίχους αὐτῶν τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ς' ἑωθινὸν «Ἡ ὄντως εἰρήνη», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη», δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ μετὰ μακαρισμῶν] (βλέπε ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§64-66). Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά «Εὐφραίνεσθω τὰ οὐράνια», «Σήμερον τῆς ἀτεκνίας» καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον τοῦ Μηναίου «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη». Προκείμενον τῆς ἁγίας (4 Δεκ.)· Ἀπόστολος: τῆς ἁγίας, 23 Σεπτ., «Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς ἔσχεν» (Γαλ. δ' 22-27)· ἀλληλουιάριον τοῦ ἡχου· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ι' Λουκᾶ, «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς» (Λκ. ιγ' 10-17). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς»· «Πληρωθήτω»· «Εἶη τὸ ὄνομα».

10. Δευτέρα. Μηνᾶ τοῦ καλλικελάδου τοῦ Ἀθηναίου (γ' αἰ.), Ἐρμογένους, Εὐγράφου μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. γ' 5-11, 17-19).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιγ' ἐβδομ. Λουκᾶ (Μρ. ν' 11-21).

11. Τρίτη. Δανιὴλ ὀσίου τοῦ στυλίτου. Λουκᾶ τοῦ νέου († 980).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. δ' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιγ' ἐβδ. Λουκᾶ (Μρ. ν' 22-26).

12. Τετάρτη. † Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος τοῦ θαυματουργοῦ († 348). Ἰωάννου ὀσίου, ἐπισκόπου Ζιχνῶν († 1333).

«Ἡ ἀκολοθία ψάλλεται ὡς ἔστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναιῷ» (Τ.Μ.Ε. 12 Δεκ. §1). Τὸ ἀπολυτικίον «Τῆς συνόδου τῆς

* Βλέπε ὑποσημείωσιν εἰς τὸν ὄρθρον τῆς Κυρ. 4ης Μαρτίου.

πρώτης» εἰς μὲν τὸν ἔσπερινὸν καὶ μετὰ τὴν μεγάλην δοξολογίαν ἄπαξ, εἰς δὲ τὸ «Θεὸς Κύριος» δις (μετὰ τοῦ Δόξα), καὶ θεοτοκίον «*Τοῦ Γαβριήλ*». Εὐαγγέλιον ὄρθρου: τοῦ ἱεράρχου, Νοεμ. 13, «*Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν*» (Ἰω. ι' 1-9). Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου (τῆς μικρᾶς Παρακλήσεως) καὶ ὁ τοῦ ἱεράρχου. Καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ «*Χριστὸς γεννᾶται*». Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱεράρχου, Κυρ. κς' ἐπιστ., «*Ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε*» (Ἐφεσ. ε' 8-19). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Νοεμβρίου 13, «*Ἐγὼ εἰμὶ ἡ θύρα*» (Ἰω. ι' 9-16). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

- 13. Πέμπτη.** Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καὶ Ὁρέστου τῶν μαρτύρων (δ' αἰ.). Λουκίας μάρτυρος († 304).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ζ' 1-6).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιγ' ἐβδ. Λουκά (Μρ. θ' 10-15).

- 14. Παρασκευή.** Θύρσου, Ἀπολλωνίου, Ἀρριανοῦ καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς μαρτύρων († 286-287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. κθ' ἐβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ζ' 18-25).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιγ' ἐβδ. Λουκά (Μρ. θ' 33-41).

- 15. Σάββατον.** Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἀνθίας (β' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Σαββάτου ψάλλεται μὲ «Θεὸς Κύριος», καταλιμπανομένων πάντων τῶν νεκρωσίων (βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς γεν. τυπικὰς διατάξεις §§1-44). Εἰς τὸν ἔσπερινὸν τὰ 3 προσόμοια τοῦ Μηναίου (ἀνὰ μίαν) καὶ τὰ 3 τῶν ἀποστίχων, Δόξα, «*Ἰερεὺς ἐννομώτατος*», Καὶ νῦν, τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· ἄνευ εἰσόδου «*Φῶς ἰλαρόν*» χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Σαββάτου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μετὰ δοξολογίας μεγάλης. Εἰς τὴν λειτουργίαν, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*». Ἀπόστολος: τοῦ ἱερομάρτυρος, 15 Δεκ., «*Μὴ ἐπαισχυνθῆς τὸ μαρτύριον*» (Β' Τιμ. α' 8-18). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. α' ἐβδ. νηστειῶν, «*Ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασιν*» (Μρ. β' 23-γ' 5). Κοινωνικὸν «*Εἰς μνημόσυνον*».

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Ἐλευθέριον ναοὺς ἡ εὐορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία ψάλλεται ἄνευ Παρακλητικῆς ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος, συμφώνως μὲ τὴν ἐν αὐτῇ τυπικὴν διάταξιν.

16. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΘ' (ΙΑ' ΛΟΥΚΑ). «Τῶν ἁγίων προπατόρων». Ἀγγαίου προφήτου (500 π.Χ.). Θεοφανοῦς βασιλείσεως († 894), Μοδέστου ἀρχιεπ. Ἱεροσολύμων († 634). Ἔχος δ', ἑωθινὸν ζ'.

Τὴν ἀκολουθίαν τῶν προπατόρων ζητεῖ μετὰ τὴν 10ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

ΕἰΣ ΤΟ «ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ», ἀναστάσιμα 6, τῶν προπατόρων προσόμοια 4, Δόξα, «Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου πατέρας», Καὶ νῦν, «Ὁ διὰ σέ θεοπάτωρ». Εἴσοδος κ.λπ..

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Τῶν προπατόρων τὸ σύστημα», Καὶ νῦν, «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ ἀπολυτικίον «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», Δόξα, τὸ αὐτό, Καὶ νῦν, «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας». [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα, τῆς α' στιχολογίας μὲ θεοτοκίον «Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον», καὶ τὰ τῆς β' στιχολογίας μὲ τὸ θεοτοκίον αὐτῶν. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (ζ') μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν καὶ ὁ τῶν προπατόρων «Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν» (ἄνευ εἰρμῶν)· ἀπὸ γ' ὥδης ἡ ὑπακοή «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου τῶν προπατόρων, τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν προπατόρων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμόι «Χριστὸς γεννᾶται· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ ζ' ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τὸν Κύριον», τὰ τῶν προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον», «Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν» καὶ θεοτοκίον ὁμοιον «Ἄγνη παρθένε».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν προπατόρων προσόμοια 3 εἰς 4 –μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῶν προπατόρων «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς», Καὶ νῦν, «Ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Σήμερον σωτηρία».

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἡχου καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ὥδης τοῦ κανόνος τῶν προπατόρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Τὸ φαιδρὸν τῆς ἀναστάσεως», «Ἐν πίστει τοὺς προπάτορας», καὶ τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τῆς Κυρ. τῶν προπατόρων· Ἀπόστολος: προεόρτιος, Κυρ. κθ' ἐπιτολῶν, «Ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῆ» (Κλσ. γ' 4-11)· Εὐαγγέλιον: Κυρ. ια' Λουκᾶ, «Ἀνθρωπὸς τις ἐποίησε δεῖπνον» (Λκ. ιδ' 16-24, Μτθ. κβ' 14).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «Ἄξιον ἐστί». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε· «Εἶδομεν τὸ φῶς», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας.

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Μόδεστον ναοὺς ἡ εορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία (ἢ τις εὐρίσκεται ἐν ἰδιαιτέρᾳ φυλλάδι ἢ ἐν τέλει τοῦ Μηναίου) συμψάλλεται μετὰ τῆς ἀναστασίμου καὶ τῶν προπατόρων, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν τῆς 12ης Δεκεμβρίου §§2-4.

17. Δευτέρα. Δανιὴλ τοῦ προφήτου (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων Ἀνανίου, Ἄζαρίου καὶ Μισαήλ. Διονυσίου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ († 1624) τοῦ ἐν Ζακύνθῳ.

Ἄποστολος: προφήτου, Κυριακῆς ἁγ. Πάντων (Ἐβρ. ια' 33-ιβ' 2).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτέρας ιδ' ἔβδομ. Λουκᾶ (Μρ. θ' 42-ι' 1).

Σημείωσις. Εἰς τοὺς γεραίροντας τὸν ἅγιον Διονύσιον ναοὺς ψάλλεται ἡ εορτάσιμος αὐτοῦ ἀκολουθία, ἐν δὲ τῇ λειτουργίᾳ τὸ

προεόρτιον κοντάκιον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τοῦ ἱεράρχου, ᾧ ζήτηε Νοεμβρίου 13ῃ. Ἡ δὲ ἀκολουθία τοῦ προφήτου καὶ τῶν τριῶν νέων καταλιμπάνεται.

18. Τρίτη. Σεβαστιανοῦ, Ζωῆς κ.λπ. μαρτύρων († 287).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τρ. ἦ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. θ' 8-23).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 2-12).

19. Τετάρτη. Βονιφατίου μάρτυρος († 290). Ἄρεως († 308), Εὐτυχίου καὶ Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Τετ. ἦ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 1-18).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Τετ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 11-16).

20. Πέμπτη. Προεόρτια τῶν Χριστουγέννων. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου († 107). Φιλογονίου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας († 323), Ἰωάννου νεομάρτυρος ἐκ Θάσου († 1652).

Εἰδήσεις. 1. Ἀπὸ σήμερον ἡ Παρακλητικὴ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης Ἰανουαρίου, πλὴν τῶν Κυριακῶν. Διὰ δὲ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτιῶν καὶ μεθεόρτων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν, εἰς τὰς γενικὰς τυπικὰς διατάξεις (§§52-63).

2. Εἰς τοὺς ἔσπερινούς τῶν προεορτιῶν καθημερινῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (Τ.Μ.Ε. Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἔως τῆς 24ης Δεκεμβρίου, ὅπου ἐὰν ψαλῆ ἑόρτιος ἀκολουθία, ψάλλονται καταβασίαι «Χριστὸς γεννᾶται», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) τὸ κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον».

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Πέμ. ἦ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ι' 35-ια' 7).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Πέμ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 17-28).

21. Παρασκευή. Ἰουλιανῆς καὶ τῶν σὺν αὐτῇ 500 μαρτύρων († 304). Θεμιστοκλέους μάρτυρος († 251).

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ἦ' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 8-14).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιδ' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 24-32).

22. Σάββατον πρὸ τῶν Χριστουγέννων. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς φαρμακολυτρίας († 304). Χρυσογόνου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων.

Ὁ ἥλιος εἰσέρχεται εἰς τὸν Αἰγόκερω. Ἀρχὴ τοῦ χειμῶνος.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναιῷ διάταξιν. Εἰς τὸν ἔσπερινόν ἄνευ εισόδου· μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» ψάλλεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ἐν καινοῖς τὸ συνέδριον*» (μετὰ τῶν εἰρωῶν), εἶτα τρισάγιον καὶ ἀπολυτικά «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ*», Καὶ νῦν, «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*». Εἰς τὸν ὄρθρον τὰ ἀπολυτικά ὡς προεγράφησαν, ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Μηναιῦ ἄνευ καταβασιῶν, ἀλλ' ἀπὸ γ', ς', η' καὶ θ' ᾠδῆς οἱ εἰρμοὶ τῶν ᾠδῶν αὐτῶν· ἔξαποστειλάρια καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*», ἡ δοξολογία χῦμα, καὶ τὰ ἀπόστιχα τοῦ Μηναιῦ· «*Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι*», τρισάγιον κ.λπ. καὶ τὸ προεόρτιον ἀπολυτικίον. Εἰς τὴν λειτουργίαν (τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου), ἀντίφωνα καὶ εἰσοδικὸν τῶν καθημερινῶν ἀπολυτικά μετὰ τὴν εἴσοδον «*Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ*», «*Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ*», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*»· Απόστολος: –μετὰ τοῦ προκειμένου τῆς ἡμέρας– Σαβ. πρὸ Χριστοῦ γεννήσεως, Σαβ. κς' ἔβδ. ἐπιστ. (Γαλ. γ' 8-12)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. ιβ' ἔβδ. Λουκᾶ (Λκ. ιγ' 19-29)· κοινωνικὸν «*Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι*».

23. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. «*Μνήμη πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ ἐυαρεστησάντων ἀπὸ Ἀδάμ ἄχρι καὶ Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου· ὁμοίως καὶ τῶν προφητῶν καὶ προφητίδων, ἐξαίρετως δὲ τοῦ προφήτου Δανιὴλ (560 π.Χ.) καὶ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων*». Τῶν ἐν Κρήτῃ δέκα μαρτύρων († γ' αἰ.). Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ μεγάλης Ἐκκλησίας, ἡ τοι τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ Σοφίας ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἦχος πλ. α', ἑωθινὸν η' (τυπικὸν Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, περ. β' §§4-6).

Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως ζήτηε ἐν τῷ Μηναιῷ μετὰ τὴν 17ην Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», Δόξα, «*Ἡ ἀμνάς σου, Ἰησοῦ*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον*».

Εἰς τὸν ἔσπερινόν. Ὁ προοιμακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΣΑ*» ἀναστάσιμα 4, προσόμοια προεόρτια 3 «*Παρθένε πανάμωμε Θεοῦ*» κ.λπ. καὶ τῶν πατέ-

ρων 3 «Τὰ τῶν πατέρων σήμερον, πιστοί» κ.λπ., Δόξα, «Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν», Καὶ νῦν, «Ἐν τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσῃ».

ΕΙΣΟΔΟΣ, «Φῶς ἰλαρόν», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ ἀναγνώσματα τῆς Κυριακῆς.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «Χαίρετε, προφηῆται τίμοι», Καὶ νῦν, «Ἴδου καιρὸς ἤγγικεν».

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ «Τὸν συνάναρχον Λόγον», Δόξα, «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Καὶ νῦν, «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου, Δόξα, τὸ διὰ τὴν λιτὴν ἰδιόμελον «Βολίδες ἀστράπτοντες», Καὶ νῦν, προεόρτιον «Ἄκουε οὐρανέ· τὰ τριαδικὰ «Ἄξιον ἐστί», τρισάγιον κ.λπ. καὶ ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὰ ἐν τῷ ἐσπερινῷ ἀπολυτίκια. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ ἀνὰ δύο ἀναστάσιμα, εἰς δὲ τὸ Καὶ νῦν αὐτῶν ἀντὶ θεοτοκίων ἀνὰ ἓν προεόρτιον [«Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου», «Ἐκ τῆς Περσίδος βασιλεῖς» (23ης Δεκ.)]. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (η΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΩΝ μόνον ὁ τῶν πατέρων «Κύματι θαλάσσης» οὕτω μετὰ τὸν εἰρμὸν ἐκάστης ᾠδῆς τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μετὰ στίχον «Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε», τὰ ἐπόμενα μετὰ στίχον «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ», καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς ἡ ὑπακοή «Ἄγγελος παιδῶν ἐδρόσισε» καὶ τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου χῦμα· ἀφ' ε' τὸ προεόρτιον τῆς Κυριακῆς κοντάκιον «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ «Τῆς σῆς, παρθένε, κησεως», τὸ συναξάριον τῆς 23ης τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρὸ τῶν Χριστουγέννων.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου...] Μυστήριον ξένον».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ η' ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα», τὸ τῶν πατέρων «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι» καὶ τὸ προεόρτιον «Εὐφραίνου, Βηθλεέμ».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ στιχηρὰ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν πατέρων προσόμοια 3 «*Ἄρόν σου τὴν φωνήν*» κ.λπ. εἰς 4 –εἰς τοὺς πρὸ αὐτῶν στίχους τὰ δύο τελευταῖα–, Δόξα, «*Τῶν νομικῶν διδαγμάτων*», Καὶ νῦν, «*Ὑπερευλογημένη*». Δοξολογία μεγάλη, «*Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος*» (ἢ «*Σήμερον σωτηρία*»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα [ἢ τὰ τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς μακαρισμοὺς 4 ἀναστάσιμα τροπάρια τοῦ ἡχου καὶ 4 ἐκ τῆς ς' ᾠδῆς τοῦ κανόνος τῶν πατέρων].

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «*Τὸν συνάναρχον Λόγον*», «*Ἐτοιμάζου, Βηθλεέμ*», «*Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα*» καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον*».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ εἰδικὰ τῆς Κυριακῆς· Ἀπόστολος: Κυρ. πρὸ τῶν Χριστουγέννων, «*Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ*» (Ἑβρ. α' 9-10, 32-40)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ*» (Μτθ. α' 1-25).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστί*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

24. Δευτέρα. Εὐγενίας ὁσιομάρτυρος († 262) καὶ Φιλίππου μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ.

Εἰς τὸν ἔσπερινόν μετὰ τὸ «*Νῦν ἀπολύεις*» συνάπτεται ὁ κανὼν τοῦ ἀποδείπνου «*Ἄρχων ἐξ Ἰούδα*» (μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτοῦ). Εἶτα τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικίον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» (ἄπαξ), ἡ ἐκτενὴς (ὡς μὴ γενομένης εἰσόδου) καὶ ἡ συνήθης ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον. Εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὸ ἀπολυτικίον «*Ἀπεγράφετο ποτέ*» δὶς (μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν), ἡ δὲ λοιπὴ ἀκολουθία ἄνευ καταβασίων, ἀλλὰ μόνον οἱ εἰρμοὶ τῆς γ' καὶ τῆς ς' ᾠδῆς εἰς τὴν τάξιν αὐτῶν· εἰς τὸ «*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν*» ὁ εἰρμὸς τῆς η' ᾠδῆς «*Τὸν ἐν καμίνῳ*»· «*Τὴν τιμιωτέραν*», ὁ εἰρμὸς τῆς θ' ᾠδῆς «*Ἀνάρχου γεννήτορος*» καὶ τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*»· εἰς τὰ ἑξαποστειλάρια καὶ τοὺς αἴνους, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ· «*Σοὶ δόξα πρέπει*» καὶ ἡ δοξολογία χῦμα· εἰς τὸν

στίχον τῶν αἰῶνων ἅπαντα ὡς ἐν τῷ Μηναιῶ· «Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτίκιον «Ἀπεργράφετο ποτέ» καὶ ἡ (μεγ.) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλονται αἱ

Μεγάλοι ὥραι (Τ.Μ.Ε., 25 Δεκεμβρ., περίπτωσις α΄ §§2-5). Εἰς τὴν α΄ ὥραν «*Εὐλογητὸς ὁ Θεός*», [*Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι*», «*Βασιλεῦ οὐράνιε*»,] τρισάγιον κ.λπ., αἱ δὲ λοιπαὶ ὥραι ἄρχονται ἀπὸ τοῦ «*Δεῦτε προσκυνήσωμεν*», καθὼς ἐπισυνάπτονται εὐθὺς μετὰ τὴν εὐχὴν τῆς προηγουμένης ὥρας. Ἡ ἀκολουθία αὐτῶν ὡς ἔχει εἰς τὸ Μηναιῶν. Ἐν ᾧ ψάλλονται τὰ ἰδιόμελα τῆς γ΄, τῆς ς΄ καὶ τῆς θ΄ ὥρας, ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς φέρων ἐπιτραχήλιον καὶ φελώνιον) θυμιᾷ τὸν ναὸν καὶ τὸν λαὸν μετὰ θυμιατοῦ (κατζίου).

Ὦρα θ΄. Μετὰ τὰ δύο πρῶτα ἰδιόμελα τῆς ὥρας ὁ α΄ χορὸς ψάλλει *Δόξα Πατρὶ, ὁ β΄ Καὶ νῦν, καὶ ὁ κανονάρχης* ἰστάμενος εἰς τὸ μέσον τοῦ ναοῦ ἀναγινώσκει –κατὰ στίχον– «*εὐλαβῶς καὶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐαγγελίου*» τὸ ἰδιόμελον «*Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου*», ὡς εἰθισταί· εἶτα οἱ χοροὶ ψάλλουν τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον, μεθ’ ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον καὶ τὰ λοιπά. Μετὰ τὴν εὐχὴν «*Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ*» [συνήθως παραλείπονται ἐν ταῖς ἐνοριαῖς τὰ τυπικὰ καὶ οἱ μακαρισμοί, καὶ] λέγεται εὐθὺς ἡ (μικρὰ) ἀπόλυσις. Ἐν συνεχείᾳ

Ὁ μέγας ἐσπερινὸς τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων μετὰ τῆς θ. λειτουργίας τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

«*Εὐλογημένη*», ὁ προοιμακός, ἡ μεγάλη συναπτὴ.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*» στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς 4 «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ*» κ.τ.λ. εἰς 6, *Δόξα, Καὶ νῦν, «Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς».*

ΕἰΣΟΔΟΣ μετὰ Εὐαγγελίου, «*Φῶς ἰλαρόν*», καὶ εὐθὺς τὰ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Τὸ α΄ ἀνάγνωσμα «*Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός*»· εἶτα ὁ α΄ χορὸς τὸ τροπάριον «*Λαθὼν ἐτέχθης*», τοῦ ὁποίου τὸ ἀκροτελεύτιον «*Καὶ μάγους σοι προσήνεγκε*» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ β΄ χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ πς΄ (86ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῶν, *Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ α΄ χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «Λαθὼν ἐτέχθης» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ ζ΄ ἀνάγνωσμα «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν»· μετ’ αὐτὸ ὁ β΄ χορὸς τὸ*

τροπάριον «'Ανέτειλας, Χριστέ, ἐκ παρθένου», τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ ὁποίου «Μάγουσ ὀδηγήσας» ψάλλεται (ἀρχομένου τοῦ α' χοροῦ) μετὰ τῶν στίχων τοῦ ἑβ' (92ου) ψαλμοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, Δόξα, Καὶ νῦν, ὁ β' χορὸς τὸ αὐτὸ τροπάριον «'Ανέτειλας, Χριστέ» ὀλόκληρον. Εἶτα τὸ η' ἀνάγνωσμα «Προσέθετο Κύριος», μεθ' ὃ «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι ἄγιος εἶ, ὁ Θεός» καὶ τὸ τρισάγιον. Προκειμένον καὶ ἀλληλουιάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ· Ἀπόστολος: τοῦ ἑσπερινοῦ, Σαβ. α' ἐβδ. ησπ., «Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως» (Ἐβρ. α' 1-12)· Εὐαγγέλιον: τῆς γ' ὥρας, «Ἐξῆλθε δόγμα» (Λκ. β' 1-20).

Καθεξῆς ἡ θ. λειτουργία τοῦ μεγ. Βασιλείου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Ἐπὶ σοὶ χαίρει». Κοινωνικὸν «Αἰνεῖτε»· «Εἶδομεν τὸ φῶς». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».

25. Τρίτη. † Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Μετὰ τὸν ν' ψαλμόν, τὰ διὰ τὴν λιτὴν στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς (παραλειπομένων τῶν Δόξα, Καὶ νῦν πρὸ τῶν δύο τελευταίων ἰδιομέλων) καὶ ἐν συνεχείᾳ τὰ 3 ἰδιόμελα τοῦ στίχου τοῦ ἑσπερινοῦ «Μέγα καὶ παράδοξον» κ.λπ., ἄνευ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων, Δόξα, «Εὐφράνθητι, Ἰερουσαλήμ», Καὶ νῦν, «Σπηλαίῳ παρῴκησας», τρισάγιον κ.λπ., τὸ ἀπολυτικὸν «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «Θεὸς Κύριος» τὸ ἀπολυτικὸν «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ» τρίς. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ πολυέλεος «Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου».]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ τῆς ἑορτῆς κατὰ σειράν· τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου, τὸ προκειμένον, Εὐαγγέλιον ὄρθρου, ὁ ν' ψαλμὸς χῦμα, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν («ἄνευ στίχων»), Δόξα, Καὶ νῦν εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ὥδης τοῦ β' κανόνος· ἀπὸ γ' ὥδης ἡ ὑπακοὴ «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν» χῦμα· ἀφ' ε' ὥδης ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ διπλαῖ οἱ εἰρμοὶ «Χριστὸς γεννᾶται» καὶ «Ἔσωσε λαόν»· (ἀντὶ τοῦ *Τὴν τιμιωτέραν*), ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδης τῶν δύο κανόνων μὲ τὰ ἐν τῷ Μηναίῳ μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς· εἶτα οἱ δύο εἰρμοὶ μετὰ τῶν ἀντιστοίχων μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον» καὶ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

Τὸ ἑξαποστειλᾶριον ἐκ τρίτου, εἰς τοὺς αἶνους τὰ 4 στιχηρὰ τοῦ Μηναίου, δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφρυνίων αὐτῶν.

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Ἐκ γαστροῦς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι ἀλληλούια».

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ μόνον τὸ ἀπολυτίκιον «Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ» καὶ τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «Ἢ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Ἀντὶ τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν».

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: τῆς ἑορτῆς –μετὰ τοῦ προκειμένου αὐτοῦ–, 25 Δεκ., «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου» (Γαλ. δ' 4-7)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, 25 Δεκ., «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ» (Μτθ. β' 1-12).

Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως τὸ «Μεγάλυνον, ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον». Κοινωνικὸν «Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια»· ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς*, τὸ «Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ» ἅπαξ. Ἀπόλυσις ὡς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον ἕως τῆς 4ης Ἰανουαρίου (2019) ἐπιτρέπεται κατάλυσις εἰς πάντα.

26. Τετάρτη. † Ἢ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου Σάρδεων ἱερομάρτυρος τοῦ ὁμολογητοῦ († 840).

Ἢ ἀκολουθία ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (Τ.Μ.Ε., τυπικὸν 25ης Δεκ., §§ 9-11, καὶ ὑπόσημ. 5).

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸν προοιμακὸν δὲν γίνεται σιχολογία Ψαλτηρίου· τὰ 4 ἑσπέρια σιχηρὰ τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. εἰς 6, Δόξα, Καὶ νῦν, «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ*»· μετὰ τὴν εἴσοδον κ.λπ., τὸ μέγα προκείμενον «*Τίς θεὸς μέγας*» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ· εἰς τὰ ἀπόστιχα τὰ 3 ἰδιόμελα «*Παράδοξον μυστήριον*» κ.λπ., Δόξα, Καὶ νῦν, «*Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον*»· ἀπολυτίκιον «*Ἥ γέννησίς σου, Χριστέ*» ἀπόλυσις ὡς χθές. Εἰς τὸ μεσονυκτικὸν μετὰ τὸ τρισάγιον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὸν ὄρθρον τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ τρίτου· τὰ καθίσματα τῆς ἑορτῆς «*Δεῦτε ἴδωμεν, πιστοί*», «*Τί θαυμάζεις, Μαριὰμ*» ἐκ δευτέρου· ὁ ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἰρμῶν αὐτῶν ὡς χθές· ἀπὸ γ' ὥδῃς τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς «*Ἥ παρθένος σήμερον*» καὶ τὸ μεσώδιον κάθισμα τῆς 25ης Δεκ. «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*»· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον «*Ὁ πρὸ ἑωσφόρου ἐκλάμψας*» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ καὶ τὸ συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασαίαι οἱ εἰρμοὶ μόνον τοῦ ἱαμβικοῦ κανόνος «*Ἔσωσε λαόν*»· ἀντὶ τῆς ὥδῃς τῆς Θεοτόκου ψάλλονται οἱ εἰρμοὶ καὶ τὰ τροπάρια τῆς θ' ὥδῃς ἀμφοτέρων τῶν κανόνων τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν μεγαλυναρίων ὡς χθές, καὶ εἶτα «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Ἐξαποστειλάριον καὶ αἶνοι ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ (τῇ 26ῃ), δοξολογία μεγάλη, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἅπαξ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς χθές· ἀντὶ τρισαγίου «*Ὅσοι εἰς Χριστόν*». Ἀπόστολος: τῆς Θεοτόκου, ε' ὥρας μεγ. Παρασκευῆς, «*Ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι*» (Ἐβρ. β' 11-18)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, θ' ὥρας Χριστουγέννων, «*Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων*» (Μτθ. β' 13-23). Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως τὸ «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Στέργειν μὲν ἡμᾶς*». Κοινωνικὸν «*Ἀλύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος...*»· ἀντὶ τοῦ Εἶδομεν τὸ φῶς, «*Ἥ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἢ τῆς ἑορτῆς.

Εἰδήσεις. 1. Ἐκ τῆς αὔριου ἕως τῆς 30ῆς Δεκ. τῶν κανόνων τοῦ Μηναίου προτάσσονται οἱ τῆς ἑορτῆς· τὴν μὲν 27ην καὶ 29ην ὁ α' κανὼν, τὴν δὲ 28ην καὶ 30ὴν ὁ β'. Καταβασαίαι, ἐὰν ἑορτάζεται ἅγιος, «*Ἔσωσε λαόν*».

2. *Ἔως τῆς 30ῆς Δεκεμβρίου, τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μὲ εἰσοδικὸν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς ὁ ἐκ παρθένου τεχθεῖς» κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερουσίον τίκει».*

3. *Ἔως τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς εἰς πάσας τὰς ἀκολουθίας ἀπόλυσις «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν».*

27. Πέμπτη. † Στεφάνου πρωτομάρτυρος καὶ ἀποστόλου († 34). Θεοδώρου ὁσίου τοῦ γραπτοῦ († 840).

Εἰς πάσας τὰς μεθεόρτους καθημερινὰς ἡ ἀκολουθία ψάλλεται μόνον ἐκ τοῦ Μηναίου (ὄρα ἔμπροσθεν, γεν. τυπ. διατάξεις §§52-63).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ πρωτομάρτυρος καὶ τοῦ ὁσίου συμπάλλονται μετὰ τῶν μεθεόρτων ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὸν ἔσπερινὸν ἄνευ εἰσόδου. Εἰς τὸν ὄρθρον ἄνευ καταβασίων, στιχολογοῦμεν δὲ *«Τὴν τιμιωτέραν»* μετὰ τοὺς αἶνους παραλείπονται τὰ ἀπόστιχα καὶ ψάλλεται δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς· εἰσοδικὸν *«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐκ παρθένου τεχθεῖς»*. Μετὰ τὴν εἴσοδον ἀπολυτικά *«Ἡ γέννησίς σου»*, *«Βασιλείον διάδημα»* καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ· κοντάκιον *«Ἡ παρθένος σήμερον»*. Τρισάγιον. Ἀπόστολος: τοῦ πρωτομάρτυρος, Δευτ. γ' ἔβδ. Πράξ., *«Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ δυνάμεως»* (Πρξ. ζ' 8-ζ' 5, 47-60)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Κυρ. ιγ' Ματθ., *«Ἄνθρωπος τις ἦν οἰκοδεσπότης»* (Μτθ. κα' 33-42). *«Ἄξιον ἐστί»*. Κοινωνικὸν *«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν»*· *«Εἶδομεν τὸ φῶς»*.

28. Παρασκευή. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων μαρτύρων († 302). Γλυκερίου μάρτυρος.

Ἀπόστολος: ἡμέρας, Παρ. ἠα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἰακ. β' 1-13).

Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Παρ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ιβ' 1-12).

29. Σάββατον μετὰ τὰ Χριστοῦγεννα. Τῶν ἁγίων νηπίων τῶν ὑπὸ τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων· Μαρκέλλου ὁσίου. Γεωργίου Νικομηδείας, ποιητοῦ τῶν κανόνων.

Ἡ ἀκολουθία κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἀπόστολος –μετὰ τοῦ ἐν τῷ μνηολογίῳ προκειμένου αὐτοῦ– Σαββάτου

μετά τὰ Χριστούγεννα, ζήτηι Σαβ. λδ' ἐβδ. ἐπιστ., «*Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην*» (Α' Τιμ. ς' 11-16). Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, Σαβ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα, «*Ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί*» (Μτθ. ιβ' 15-21).

30. † ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. «Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος, Δαυὶδ τοῦ προφητάνακτος καὶ Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου». Ἀνυσίας ὀσιομάρτυρος τῆς ἐν Θεσσαλονίκη († 285-305). Φιλεταίου μάρτυρος († 351), Λέοντος ὀσίου ἀρχιμανδρίτου, Γεδεῶν ὀσιομάρτυρος τοῦ ἐν Τυρνάβῳ († 1812). Ἦχος πλ. β', ἑωθινὸν θ'.

Τ.Μ.Ε., διατάξεις 25ης Δεκ., περίπτωσις ε' §§ 41-43· τὰ τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν βλέπε ἐν τῷ Μηνιαίῳ μετὰ τὴν 26ην καὶ πρὸ τῆς 27ης Δεκεμβρίου.

Εἰς τὴν θ'. Ἀπολυτικά «*Ἡ γέννησις σου*», Δόξα, «*Τὰς ἀλγηδόνας*»· κοντάκιον «*Ἡ παρθένος σήμερον*».

Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ὁ προοιμιακὸς καὶ τὸ Ψαλτήριον.

Εἰς τὸ «*ΚΥΡΙΕ, ΕΚΕΚΡΑΞΑ*», ἀναστάσιμα 4, τῆς ἑορτῆς ἰδιόμελα «*Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα*» κ.λπ. 3 καὶ τῶν θεοπατόρων προσόμοια 3, Δόξα, «*Μνήμην ἐπιτελοῦμεν*», Καὶ νῦν, «*Τίς μὴ μακαρίσει σε*».

Εἰσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*», τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀποστιχα τὰ ἀναστάσιμα, Δόξα, «*Ἱερέων μνήμη*», Καὶ νῦν, «*Χορεύουσιν ἄγγελοι*».

Ἀπολυτικά «*Ἀγγελικαὶ δυνάμεις*», Δόξα, τῶν δικαίων «*Εὐαγγελίζου, Ἰωσήφ*», Καὶ νῦν, «*Ἡ γέννησις σου, Χριστέ*».

Ἀπολύσις «*Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν*».

Εἰς τὸ μεσονυκτικόν. Ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἡχου, τὰ τριαδικὰ «*Ἄξιόν ἐστι*», τρισάγιον κ.λπ., ἀπολυτικίον «*Ἡ γέννησις σου*».

Εἰς τὸν ὄρθρον. Μετὰ τὸν ἐξάψαλμον, εἰς τὸ «*Θεὸς Κύριος*» τὰ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ἀπολυτικά. [Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ ἄμωμος.]

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ τὰ ἀναστάσιμα καὶ ἀνὰ ἓν μεθέορτον (30 Δεκ.) ἀντὶ θεοτοκίων. Εὐλογητάρια. Ἡ ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοὶ καὶ τὸ προκείμενον τοῦ ἤχου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ ἑωθινὸν (θ΄) μετὰ πάσης τῆς τάξεως αὐτοῦ.

ΚΑΝΟΝΕΣ, ὁ ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρωμῶν, καὶ οἱ δύο τῆς Κυριακῆς μετὰ τὰ Χριστούγεννα· ἀπὸ γ΄ ὥδῃς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον μετὰ τοῦ οἴκου (χῦμα) καὶ ψάλλονται τὰ μεσώδια καθίσματα τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Πατὴρ ὡς ἀληθῶς», Δόξα, Καὶ νῦν, «Χορὸς τῶν προφητῶν»· ἀφ' ε΄ τὸ κοντάκιον «Εὐφροσύνης σήμερον» μετὰ τοῦ οἴκου αὐτοῦ (Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα), τὸ συναξάριον τῆς 30ῆς τοῦ μηνὸς καὶ τὸ ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ οἱ εἰρμοὶ «Ἔσωσε λαόν»· «Τὴν τιμιωτέραν», «[Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν...] Στέργειν μὲν ἡμᾶς».

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ «Ἅγιος Κύριος» κ.λπ., τὸ θ΄ ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων, δέσποτα», τὸ τῶν ἁγίων «Σὺν Ἰακώβῳ μέλψομεν» καὶ τῆς ἑορτῆς «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς».

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ ἀναστάσιμα 4 καὶ τῆς ἑορτῆς 4 «Εὐφραίνεσθε, δίκαιοι» κ.λπ. –εἰς στίχους τὰ δύο τελευταῖα α΄) «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου», β΄) «Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται»–, Δόξα, τὸ ἰδιόμελον τῆς Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα «Αἶμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ», Καὶ νῦν, «ὑπερευλογημένη». Δοξολογία μεγάλη, «Ἀναστάς ἐκ τοῦ μνήματος» (ἢ «Σήμερον σωτηρία»).

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν ἐφυμνίων αὐτῶν (ὡς εἰς τὸ Μηναιὸν 25 Δεκ.).

ΕΙΣΟΔΙΚΟΝ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΟΔΟΝ ἀπολυτικά «Ἀγγελικαὶ δυνάμεις», «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ», καὶ τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ, κοντάκιον «Ἡ παρθένος σήμερον». Τρισάγιον.

ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ. Ἀπόστολος: Κυρ. μετὰ τὰ Χριστούγεννα, Κυρ. κ΄ ἐπιστ., «Γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον» (Γαλ. α΄ 11-

19)· Εὐαγγέλιον: ὁμοίως, «*Ἀναχωρησάντων τῶν μάγων*» (Μτθ. β' 13-23).

Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* τὸ «*Ἄξιον ἐστίν*». Κοινωνικὸν «*Αἰνεῖτε*»· «*Εἶδομεν τὸ φῶς*», καὶ τὰ λοιπὰ τῆς λειτουργίας ὡς συνήθως.

31. Δευτέρα. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας († 449), Ζωτικῆ ὀρφανοτρόφου (δ' αἰ.).

Ἡ ἀκολουθία ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς (25 Δεκεμβρίου) μετὰ τῶν ἐξῆς διαφορῶν.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν μετὰ τὸ δοξαστικὸν τῶν ἑσπερίων γίνεται εἴσοδος, «*Φῶς ἰλαρόν*» καὶ τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας. Τὰ ἀναγνώσματα καταλιμπάνονται ὡσαύτως καὶ τὰ ἰδιόμελα τῆς λιτῆς. Ἀπόστιχα τὰ τῆς ἑορτῆς, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ*» γ'. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὸν ὄρθρον δὲν λέγεται τὸ μετὰ τὸν πολυέλεον κάθισμα οὔτε Εὐαγγέλιον· ὅθεν μετὰ τὰ δύο καθίσματα, ὁ ν' ψαλμὸς καὶ εὐθὺς οἱ κανόνες· ἀπὸ γ' ᾠδῆς, ἀντὶ τῆς ὑπακοῆς, τὸ μετ' αὐτὴν κάθισμα «*Ἀγαλλιάσθω οὐρανός*» δίς· ἀφ' ε' τὸ κοντάκιον καὶ ὁ οἶκος τῆς ἑορτῆς, τὸ συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Καταβασίαι διπλαῖ καὶ ἡ θ' ᾠδὴ ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ἀντίφωνα, εἰσοδικόν, ἀπολυτίκιον καὶ κοντάκιον ὡς ἐν τῇ ἑορτῇ. Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουιάριον τὰ τῆς ἑορτῆς (διὰ τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς)· Ἀπόστολος: ἡμέρας, Δευτ. λα' ἔβδ. ἐπιστ. (Ἐβρ. ια' 17-31)· Εὐαγγέλιον: ἡμέρας, Δευτ. ιε' ἔβδ. Λουκᾶ (Μρ. ι' 46-52). Καθεξῆς ἡ θεία λειτουργία τοῦ ἱ. Χρυσοστόμου. Εἰς τὸ *Ἐξαιρέτως* ὁ εἰρμὸς «*Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον*»· κοινωνικὸν «*Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἀλληλούια*» ἀντὶ τοῦ *Εἶδομεν τὸ φῶς* τὸ ἀπολυτίκιον «*Ἢ γέννησίς σου, Χριστέ*». Ἀπόλυσις ἡ τῆς ἑορτῆς.